รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย

A STRUCTURAL EQUATION MODEL OF FACTORS INFLUENCING CREATING SHARED VALUE (CSV) BETWEEN WASTE-TO-ENERGY POWER PLANTS AND THE COMMUNITIES IN THAILAND.

ธรรศพงศ์ ชัยเลิศพงศ์

THASPONG CHAILERTPONG

ดุษฎีนิพนธ์นี้สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

คณะการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2561

KMITL-2018-FAM-D-011-066

รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย

A STRUCTURAL EQUATION MODEL OF FACTORS INFLUENCING CREATING SHARED VALUE (CSV) BETWEEN WASTE-TO-ENERGY POWER PLANTS AND THE COMMUNITIES IN THAILAND.

ธรรศพงศ์ ชัยเลิศพงศ์

THASPONG CHAILERTPONG

ดุษฎีนิพนธ์นี้สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม

คณะการบริหารและจัดการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ.2561

KMITL-2018-FAM-D-011-066

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A STRUCTURAL EQUATION MODEL OF FACTORS INFLUENCING CREATING SHARED VALUE (CSV) BETWEEN WASTE-TO-ENERGY POWER PLANTS AND THE COMMUNITIES IN THAILAND.

THASPONG CHAILERTPONG

A DISSERTATION SUBMITTED IN FULFILLMENT

OF THE REQUIRMENTS FOR THE DEGREE OF

DOCTOR OF PHILOSOPHY IN INDUSTRIAL BUSINESS ADMINISTRATION

FACULTY OF ADMINISTRATION AND MANAGEMENT

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2018

KMITL-2018-FAM-D-011-066

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2018

FACULTY OF ADMINISTRATION AND MANAGEMENT

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อดุษฎีนิพนธ์	รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย
นักศึกษา	นายธรรศพงศ์ ชัยเลิศพงศ์
รหัสนักศึกษา	56611319
ปริญญา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจอุตสาหกรรม
พ.ศ.	2561
อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพรัตน์ พิมลเสถียร

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลทางตรง อิทธิทางอ้อม และ อิทธิพลรวมของปัจจัยต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน และเพื่อพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย วิธีการดำเนินการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงผสม (Mixed Methodology) ขอบเขตของการศึกษาจากประชากร คือ ผู้ที่อาศัยในชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงไฟฟ้าขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้ / เตาเผาขยะ จำนวน 5 ชุมชน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยมีขนาดตัวอย่าง จำนวน 361 ราย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงปริมาณวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยนโยบายภาครัฐ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าสูงสุด รองลงมาคือปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชน และปัจจัยระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะตามลำดับ การทดสอบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของโมเดลเชิงสาเหตุการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย พบว่า ค่าไคสแควร์ (Chi-square) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\chi 2$ /df=1.348 GFI=0.972 AGFI=0.947 CFI=1.00 RMSEA=0.033) แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ข้อค้นพบจากการศึกษานี้ พบว่า นโยบายภาครัฐเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ดำเนินงานโครงการต่างๆ หากภาครัฐนำนโยบายที่วางไว้นำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมและดูแลควบคุมโรงไฟฟ้าขยะในพื้นที่อย่างรัดกุมจะส่งผลต่อการเกิดค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Dissertation Title	A Structural Equation Model of Factors Influencing Creating Shared Value between Waste to Energy Power Plants and Communities in Thailand.
Student Name	Thaspong Chailertpong
Student ID	56611319
Degree	Doctor of Philosophy
Major	Industrial Business Administration
Year	2018
Dissertation Advisor	Assistant Professor Dr. Thepparat Pimolsatein

ABSTRACT

This study examines the direct and indirect influence of factors affecting the creation of shared value between Waste-to-Energy (WTE) power plants and their local communities.

The shared value of waste to energy power plants and their local five Thai communities used mixed methodology (quantitative & qualitative research methods) and cluster sampling to obtain 361 individuals in the research sample. From this, a structural equation model (SEM) and LISREL 9.1 were used to conduct the analysis. The research found that government policy had the greatest influence (both directly and indirectly) on the creation of shared value between the local community and the Waste to Energy (WTE) power plant. This was followed by the community's participation and the waste management system, respectively. Structural equation modeling of the causal model showed that chi-square was not statistically significant at the 0.05 level ($\chi 2/df=1.348$, GFI=0.972, AGFI=0.947, CFI=1.00, RMSEA=0.033). These results indicated that the model was consistent with the empirical data. The findings also indicated that government policy is an important factor in supporting entrepreneurs in their undertaking of various WTE projects. If the government puts appropriate policies into place, it will have a lasting impact on the creation of shared value between WTE power projects and their local communities.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ดุษฎีนิพนธ์เรื่อง "รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย" ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ได้ ด้วยความช่วยเหลือและการสนับสนุนจากบุคคลหลายท่านทั้งทางตรงและทางอ้อม ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพรัตน์ พิมลเสถียร อาจารย์ที่ปรึกษา และ ดร.วรรณโณ ฟองสุวรรณ ที่ปรึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือคำแนะนำและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่างๆ รวมถึงช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณประธานกรรมการและคณะกรรมการสอบป้องกันดุษฎีนิพนธ์ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียานุช อภิบุณโอภาส รองศาสตราจารย์ ดร.อำนวย แสงโนรี รองศาสตราจารย์ ดร.กุลกัญญา ณ ป้อมเพ็ชร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย ปัญจขจรศักดิ์ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ รูปแบบ แนวทางการแก้ไขเพิ่มเติมและปรับปรุงข้อบกพร่อง เพื่อให้งานวิจัยนี้มีคุณภาพและสมบูรณ์ จนทำให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะและชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้า เพื่อมุ่งประโยชน์ให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ขอขอบพระคุณ MR.CHARLIE JONES และรองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ พิมดี ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำในการลงตีพิมพ์บทความในวารสารต่างประเทศ จำนวน 2 ฉบับ ตามข้อกำหนดของสถาบัน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ ของเครื่องมือ และขอขอบพระคุณผู้ร่วมให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถาม ข้อซักถาม จนได้คำตอบที่กระจ่างชัดจนกลายมาเป็นงานวิจัยที่ได้ผลการศึกษาเป็นไปตามวัตถุประสงค์ในครั้งนี้ รวมถึงขอบคุณเจ้าของเอกสารวิชาการ งานวิจัยทุกท่าน ทุกเล่มที่ได้นำมาใช้ในการอ้างอิงครั้งนี้ สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากดุษฎีนิพนธ์เล่มนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดา-มารดา ภรรยา และบุตร ตลอดจนอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้มอบความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอจารึกคุณงามความดีที่ทุกท่านได้ช่วยเหลือ และมีต่อผู้วิจัยไว้ในความทรงจำตลอดไป

ธรรศพงศ์ ชัยเลิศพงศ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย		I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ		III
กิตติกรรมประกาศ		IV
สารบัญ		V
สารบัญตาราง		VII
สารบัญภาพ		X
บทที่ 1	บทนำ	1
	1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย	1
	1.2 คำถามวิจัย	10
	1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	10
	1.4 ขอบเขตการวิจัย	10
	1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	11
	1.6 นิยามศัพท์	11
บทที่ 2	ทบทวนวรรณกรรม	15
	2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะในประเทศไทย	15
	2.2 แนวคิดและทฤษฎีการสร้างค่านิยมร่วม	18
	2.3 แนวคิดและทฤษฎีระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ	30
	2.4 แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน	63
	2.5 แนวคิดและทฤษฎีนโยบายภาครัฐ	79
	2.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	96
	2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	104
	2.8 สมมุติฐานการวิจัย	106
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	107
	3.1 แนวทางในการวิจัย	108
	3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	109
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.4 มาตรวัดตัวแปรที่ศึกษา 114

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล 118

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล 119

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 121

4.1 ข้อมูลเชิงพรรณนา 122

4.2 การพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงไฟฟ้าพลังงานขยะกับชุมชนในประเทศไทย 123

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ 151

4.4 สรุป 169

บทที่ 5 การวิเคราะห์ อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ 171

5.1 การวิเคราะห์และอภิปรายผลตามคำถามวิจัย 171

5.2 การนำผลวิจัยและ/หรือโมเดลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ 178

5.3 การวิเคราะห์และอภิปรายผลตามงานวิจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรแฝง 179

5.4 ข้อจำกัดของการวิจัย 183

5.5 ข้อเสนอแนะ 184

บรรณานุกรม 188

ภาคผนวก 196

ภาคผนวก ก แบบสอบถาม 197

ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์เชิงลึก 206

ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ผู้ตรวจแบบสอบถาม 210

ภาคผนวก ง รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 212

ภาคผนวก จ รายชื่อโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว 214

ประวัติผู้วิจัย 217

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	สถานภาพโครงการผลิตไฟฟ้าจากขยะ	7
2.1	ความหมายของการสร้างค่านิยมร่วม	19
2.2	การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรประจักษ์/ตัวแปรสังเกตได้ของการสร้างค่านิยมร่วม	26
2.3	ความหมายของการคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ (New Products)	27
2.4	ความหมายของการกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในด้านผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chains)	28
2.5	ความหมายของการพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Cluster)	29
2.6	ความหมายของระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ	31
2.7	การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรประจักษ์/ตัวแปรสังเกตได้ของระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ	58
2.8	ความหมายของระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย	60
2.9	ความหมายของระบบการจัดการด้านการควบคุมระดับเสียง	61
2.10	ความหมายของระบบการจัดการด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง	62
2.11	ความหมายของระบบการจัดการมาตรการด้านคุณภาพน้ำ	62
2.12	ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชน	64
2.13	การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรประจักษ์/ตัวแปรสังเกตได้ของการมีส่วนร่วมของชุมชน	74
2.14	ความหมายของการให้ข้อมูลข่าวสาร	75
2.15	ความหมายของการรับฟังความคิดเห็น	76
2.16	ความหมายของการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน	76
2.17	ความหมายของการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน	77
2.18	ความหมายของนโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะ	80
2.19	การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรประจักษ์/ตัวแปรสังเกตได้ของนโยบายภาครัฐและนโยบายสาธารณะ	92
2.20	ความหมายของการกำหนดนโยบาย	93
2.21	ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ	94

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
2.22	ความหมายของการจัดการแก้ไขปัญหา	95
3.1	โรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว	109
3.2	ตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถามตัวแปร การสร้างค่านิยมร่วม	115
3.3	ตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถามตัวแปร ระบบการจัดการขยะ	115
3.4	ตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถามตัวแปร การมีส่วนร่วมของชุมชน	115
3.5	ตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถามตัวแปร นโยบายภาครัฐ	116
3.6	จำนวนข้อคำถามในแต่ละตัวแปรที่ศึกษา	116
4.1	คุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม	122
4.2	ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมด้านย่อยของแต่ละโมเดล	125
4.3	ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของโมเดลการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน	130
4.4	ค่าสถิติพื้นฐานของโมเดลที่ 1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน	132
4.5	ค่าสถิติพื้นฐานของโมเดลที่ 2 ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ	133
4.6	ค่าสถิติพื้นฐานของโมเดลที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน	134
4.7	ค่าสถิติพื้นฐานของโมเดลที่ 4 นโยบายภาครัฐ (Government Policy : GP)	135
4.8	ค่าน้ำหนักการถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights)	147
4.9	ค่าความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนและค่าประมาณของความคลาดเคลื่อนโดยรวม	148
4.10	อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวม	148
4.11	สมมติฐานในการวิจัย	149
4.12	ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 1	153
4.13	ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 2	155
4.14	ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 3	157
4.15	ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 4	159
4.16	ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 5	161

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.17	ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 6	163
4.18	ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 7	165
4.19	ตารางสรุปความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ด้วยคำถามเชิงลึก	167
4.20	ตารางสรุปคำตอบผลการวิจัยข้อที่ 7 ปัจจัยที่สำคัญที่สุดระหว่างการสร้างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน	168

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภาพขององค์กรธุรกิจกับประเด็นทางสังคม	21
2.2	พัฒนาการการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม สู่การสร้างค่านิยมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน	23
2.3	การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้า	30
2.4	ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ	63
2.5	การมีส่วนร่วมของชุมชน	79
2.6	ตัวแปรแฝงนโยบายภาครัฐ	95
2.7	กรอบแนวความคิดในการวิจัย	105
4.1	การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC)	137
4.2	ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (MWPP)	138
4.3	การมีส่วนร่วมของชุมชน (PC)	140
4.4	นโยบายภาครัฐ (GP)	141
4.5	โมเดลภาพรวมสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย	143
4.6	Final Model	150

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

การพัฒนาให้เกิดความเจริญก้าวหน้า จากการเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่างๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงด้านอื่นๆ มีส่วนสำคัญต่อรูปแบบโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยเฉพาะความสำคัญต่อกระบวนการกลายเป็นเมือง (Urbanization) ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีการประมาณว่าพลเมืองที่อาศัยในเมืองต่างๆ ของโลกมีอยู่ประมาณร้อยละ 47 ในปี 2553 จะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60 เมื่อถึงปี 2573 (Robert & Eric. 1998; Roger et al. 2010) ผลจากการพัฒนารวมทั้งการขยายตัวของเมืองได้ก่อให้เกิดผลกระทบกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงในด้านต่างๆ ความสัมพันธ์ที่เกิดจากกระบวนการเปลี่ยนแปลงเป็นส่วนหนึ่งทำให้วิถีชีวิตจากความเรียบง่ายพึ่งพิงธรรมชาติเป็นค่านิยมยึดผลประโยชน์เป็นสำคัญ (พัชรพรรณ ยาโน. 2552) โดยมีพฤติกรรมแบบวัตถุนิยม และนำทรัพยากรธรรมชาติเข้าสู่กระบวนการผลิตประกอบกับการขาดจิตสำนึก ขาดทัศนคติสาธารณะ การขาดความตระหนักที่เพียงพอต่อการจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มปริมาณการผลิตของภาคอุตสาหกรรมซึ่งมีการ โยกย้ายฐานการผลิตอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เข้าสู่ประเทศกำลังพัฒนา การขาดระบบการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ การขาดการศึกษาเรื่องสิ่งแวดล้อม ตลอดจนปัจจัยอื่นๆ ได้ก่อให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและปัญหามลพิษที่เป็นปัญหาสำคัญในประเทศกำลังพัฒนาหรือกลุ่มประเทศโลกที่ 3 ซึ่งหลายประเทศในโลกกำลังประสบอยู่ ปัญหาดังกล่าวจึงส่งผลกระทบเชื่อมโยงทั้งด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคมในระดับมหภาคจนถึงจุลภาค ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการจัดการในกระบวนการพัฒนาที่ยั่งยืน

การศึกษาและจำแนกปัญหามลพิษมีการดำเนินการในหลายลักษณะ (ครองชัย หัตถา. 2551) ซึ่งปัญหาขยะมูลฝอยเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญโดยหาแนวทางและรณรงค์เพื่อแก้ไขปัญหาในรูปแบบต่างๆ ทั้งด้านการพัฒนาโครงสร้างการจัดการขยะมูลฝอย การแปรรูปขยะ ซึ่งเมื่อศึกษาจากระบบนิเวศวิทยาภูมิศาสตร์ (Geographical Ecology) พบว่าประเทศไทยอยู่ในเขตร้อนชื้น ซึ่งมีความสัมพันธ์กับขยะและกระบวนการจัดการ รวมทั้งประเทศไทยมีพัฒนาการที่ทำให้เกิดสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกลายเป็นเมือง ประชากรบางส่วนมีพฤติกรรมการทิ้งขยะที่ไม่ถูกต้อง ขยะจึงมีปริมาณเพิ่มขึ้นโดยต่อเนื่อง (นเรศน์ ม่วงรุ่ง. 2554) แม้ว่าในด้านกฎระเบียบของประเทศไทยได้มีความพยายามกำหนดภาวการณ์มีส่วนร่วมไว้มากมาย แต่ยังขาดความเป็นรูปธรรมของการดำเนินงานที่ชัดเจน สถานการณ์ในปี 2553 ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั่วประเทศไทยรวมทั้งสิ้น 14.63 ล้านตัน หรือคิดเป็น 40,000 ตัน/วัน เพิ่มขึ้นจากปี 2552 ประมาณ 3 แสนตัน (กรมควบคุมมลพิษ. 2552)

การเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะมูลฝอยรวมถึงปัญหาการจัดเก็บและการกำจัดที่ไม่ถูกสุขลักษณะ(ครองชัย หัตถา. 2551) ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมอีกมากมาย ได้แก่ น้ำเสียจากการทิ้งขยะมูลฝอยลงในแม่น้ำลำคลอง ทะเล กองขยะบนดิน การฝังกลบไม่ถูกวิธีทำให้คุณภาพน้ำผิวดินหรือน้ำใต้ดินเสื่อม ก่อให้เกิดภาวะมลพิษทางน้ำ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งพาหนะนำโรคซึ่งเกิดจากกองขยะมูลฝอยบนพื้นดินส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ทั้งยังเป็นแหล่งก่อเหตุรำคาญและทำลายทัศนียภาพจากการที่ขยะมูลฝอยส่งกลิ่นเหม็นรบกวน เกิดภาพไม่สวยงามของสถานที่อีกด้วย (ธนกฤต บวกขุนทด. 2553) นอกจากนี้ พบว่า การนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์น้อย การแก้ไขปัญหาจึงจำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ เพื่อป้องกันผลกระทบจากระบบการกำจัดขยะมูลฝอยรวมถึงจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประชาชน

ศูนย์ข้อมูลและข่าวสืบสวนเพื่อสิทธิพลเมือง (2558) ได้ชี้ให้เห็นว่าขยะเป็นพลังงานหมุนเวียนที่มีศักยภาพของประเทศ โดยคนไทยก่อให้เกิดขยะต่อปีรวมกันกว่า 26.77 ล้านตัน สามารถนำไปผลิตไฟฟ้าได้เพียง 0.86 ล้านตัน และจ่ายไฟเข้าระบบได้เพียง 74.717 เมกะวัตต์เท่านั้น เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2558 ซึ่งเป็นวันสิ่งแวดล้อมโลก พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้กล่าวในรายการ “คืนความสุขให้คนในชาติ” ออกอากาศทางโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจแห่งประเทศไทยความตอนหนึ่ง กล่าวถึงโครงการโรงไฟฟ้าจากขยะมูลฝอย ว่าเป็นสิ่งสำคัญช่วยลดการผลิตไฟฟ้าด้วยแก๊สและน้ำมัน จึงขอให้ประชาชนอย่าขัดแย้ง ยอมเสียสละ พร้อมกับกล่าวว่ารัฐบาลได้ประกาศให้ขยะมูลฝอยเป็นวาระแห่งชาติ โดยมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดทำโรดแมป (Road Map) การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมดำเนินการ และให้กระทรวงมหาดไทยเป็นแกนหลัก

สำหรับนโยบายส่งเสริมและปรับปรุงมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน โดยเฉพาะในกลุ่มขยะของเสียเพื่อผลิตเป็นพลังงาน ซึ่งเป็นไปตามนโยบายหลักของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รัฐบาลนั้น แต่ในภาพรวมแล้วพบว่าความก้าวหน้าของการใช้ขยะมาผลิตเป็นพลังงานไฟฟ้าของประเทศไทยยังไม่คืบหน้าเท่าที่ควร โดยปี 2556 ข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษได้ทำการสำรวจข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศใหม่ทั้งหมดพบว่า ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นทั่วประเทศมีจำนวน 26.77 ล้านตัน แต่มีการนำขยะมาผลิตไฟฟ้าเพียง 0.86 ล้านตัน เท่านั้น กระทรวงพลังงาน (2558) ได้ให้ข้อมูลเรื่องพลังงาน ประจำเดือนเมษายน 2558 ระบุว่า ปัจจุบันการผลักดันการพัฒนาโรงไฟฟ้าขยะในประเทศไทย มีการใช้พลังงานจากขยะที่สามารถจ่ายไฟฟ้าเข้าสู่ระบบเชิงพาณิชย์ (Commercial Operation Date : COD) แล้วทั้งสิ้น 74.717 เมกะวัตต์ จาก 21 โครงการ รวมทั้งมีโครงการที่เซ็นสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (Power Purchase Agreement : PPA) และอยู่ระหว่างการก่อสร้างอีก 112.568 เมกกะวัตต์ จาก 12 โครงการ และปัจจุบันมีโครงการที่มีศักยภาพได้รับอนุมัติการตอบรับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติมอีก 12 โครงการ จำนวน 171.688 เมกะวัตต์ หากเมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนกับแหล่งพลังงานหมุนเวียนอื่นๆ แล้วภาพรวมของการผลิตไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนนั้น พลังงานจากชีวมวลมีกำลังผลิตสูงสุดคือ 2,230.05 เมกะวัตต์ ตามมาด้วย พลังงานแสงอาทิตย์ 635.48 เมกะวัตต์ ก๊าซชีวภาพ 262.73 เมกะวัตต์ พลังงานลม 222.71 เมกะวัตต์ (ส่วนในปี 2556 ไฟฟ้าจากพลังขยะมีเพียง 47.48 เมกะวัตต์) เป้าหมายการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากขยะของไทยระหว่างปี 2551-2565 นั้นอยู่ที่ 160 เมกกะวัตต์ (จากศักยภาพที่มีกว่า 320 เมกกะวัตต์) โดยใน ปี 2559 ตามแผนที่วางเอาไว้จะมีโรงไฟฟ้าพลังงานขยะใน จังหวัดภูเก็ต เพิ่มขึ้น 2 แห่ง จังหวัดจันทบุรี 1 แห่ง จังหวัดตาก 1 แห่ง และ จังหวัดชลบุรี 1 แห่ง ส่วนในปี 2565 มีเป้าหมายเพิ่มที่ จังหวัดนครปฐม 3 แห่ง ชลบุรี 1 แห่ง และเชียงใหม่อีก 1 แห่ง แต่ทั้งนี้ในความเป็นจริงนั้นในหลายพื้นที่ไม่สามารถดำเนินการตามแผนได้เนื่องจากเกิดแรงต่อต้านในพื้นที่ (กรมพัฒนาพลังงานทดแทน. 2556) ส่วนด้านปริมาณการจัดหาพลังงานหมุนเวียนขั้นต้นเมื่อจำแนกตามชนิดพลังงาน พบว่าการใช้ขยะมาผลิตพลังงานไฟฟ้าในปี 2556 มีการใช้ขยะเพียง 862 พันตัน เมื่อเทียบกับวัสดุอื่นๆ พบว่ามีการใช้กากอ้อยสูงสุดคือ 31,709 พันตัน วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร 6,216 พันตัน แกลบ 2,139 พันตัน และฟืน 256 พันตัน ตามลำดับ โดยมีนโยบายสนับสนุนของภาครัฐมีแนวทางการส่งเสริมการผลิตพลังงานจากขยะ กระทรวงพลังงานได้กำหนดอัตรารับซื้อไฟฟ้าแบบ Feed in Tariff (FiT) สำหรับไฟฟ้าจากขยะ โดยคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพช.) ได้เห็นชอบกับการกำหนดอัตรารับซื้อไฟฟ้าแบบ FiT เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2557 สำหรับขยะชุมชน และ FiT สำหรับขยะอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2558 ตามลำดับ โดยอัตรารับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน FiT สำหรับโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนขนาดเล็กมาก (Very Small Power

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Producer : VSPP) ผู้ประกอบการพลังงานหมุนเวียนจากขยะจะได้อัตรารับซื้อไฟฟ้าจากการผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าถึง 2.61-5.82 บาท กระทรวงพลังงานได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนดำเนินการภายใต้แผนแม่บทการจัดการขยะมูลฝอยของประเทศ (พ.ศ. 2558-2562) ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเจ้าภาพหลักในการขับเคลื่อน และมีโครงการหรือแผนงานที่อยู่ระหว่างการศึกษารายละเอียดเพิ่มเติม เช่น โครงการนำร่องการจัดการขยะชุมชนแบบครบวงจรแบบกระจายศูนย์ โครงการศึกษาการนำขยะมาผลิตเป็นพลังงานที่แพร่หลายที่สุดในประเทศไทย ก็ยังคงเป็นถังหมักก๊าซชีวภาพอยู่ เนื่องจากใช้เทคโนโลยีแบบง่ายๆ และต้นทุนต่ำ

สำหรับโครงการผลิตพลังงานจากขยะในระดับชุมชนท้องถิ่นมีการดำเนินการ เช่น ในส่วนขององค์กรปกครองท้องถิ่นนั้น มีโครงการส่งเสริมการผลิตพลังงานจากขยะชุมชนในเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน 16 แห่ง โดยติดตั้งระบบผลิตก๊าซชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนก๊าซหุงต้มและระบบผลิตขยะเชื้อเพลิง โครงการส่งเสริมการผลิตก๊าซชีวภาพจากตลาดสด จำนวน 3 แห่ง ติดตั้ง ณ ตลาด อตก. และ ตลาดถนอมมิตร กรุงเทพมหานคร ตลาดสดเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ และโครงการถังหมักก๊าซชีวภาพจากขยะอินทรีย์ขนาดเล็ก จำนวน 540 ถัง ติดตั้งในโรงเรียน โรงพยาบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานทหาร เป็นต้น ในด้านพลังงานจากก๊าซชีวภาพนั้น ที่ผ่านมากระทรวงพลังงาน ได้ส่งเสริมการผลิตพลังงานโดยนำของเสียประเภทต่างๆ เช่น มูลสุกร น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ มาผลิตเป็นพลังงาน ที่ผ่านมาภาครัฐได้มีการส่งเสริมการผลิตก๊าซชีวภาพรวมทั้งสิ้น 1,405,587,673 ลูกบาศก์เมตรต่อปี เทียบเท่าพลังงานไฟฟ้า 291.2 เมกะวัตต์ ซึ่งสามารถจำแนกเป็นการผลิตก๊าซชีวภาพจากน้ำเสียในโรงงานอุตสาหกรรมและการผลิตก๊าซชีวภาพจากฟาร์มปศุสัตว์ (กระทรวงพลังงาน. 2558) โดยการผลิตก๊าซชีวภาพจากน้ำเสียในโรงงานอุตสาหกรรม ใช้น้ำเสียจากแป้งมันสำปะหลัง เอทานอล (กากน้ำตาล/มันสำปะหลัง) น้ำมันปาล์ม ยางพารา อาหาร กระดาษ และอื่นๆ รวมทั้งสิ้น 351 แห่ง ปริมาตรก๊าซชีวภาพที่ได้ 1,165,390,709 ลูกบาศก์เมตรต่อปี เทียบเท่าพลังงานไฟฟ้า 281.47 เมกกะวัตต์ การผลิตก๊าซชีวภาพจากฟาร์มปศุสัตว์นั้น ใช้น้ำเสียจาก 1) สุกรพันธุ์/เนื้อ 2) เป็ดพันธุ์/ไข่/เนื้อ 3) โค/กระบือ 4) ไก่พันธุ์/เนื้อ/ไข่/โรงฆ่า 5) แกะ/แพะ รวมทั้งสิ้น 1,336 ฟาร์ม ครอบคลุมจำนวนปศุสัตว์ 235,878,786 ตัว ปริมาตรก๊าซชีวภาพที่ได้ 237,168,014 ลูกบาศก์เมตรต่อปี เทียบเท่าพลังงานไฟฟ้า 9.74 เมกะวัตต์ อย่างไรก็ตามกระทรวงพลังงานได้เร่งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาพลังงานขยะ โดยมีการดำเนินงานที่สำคัญ เช่น ขอความร่วมมือในการแก้ไขผลักดันกฎระเบียบต่างๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การขอความร่วมมือกับกระทรวงมหาดไทย และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์การปกครองท้องถิ่น ในการส่งเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในพื้นที่ให้มีความรู้ที่ถูกต้องในการบริหารจัดการขยะและโรงไฟฟ้าจากขยะ รวมถึงการประสานให้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) การไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) สนับสนุนการรับซื้อไฟฟ้าจากขยะ ซึ่งกระทรวงพลังงานอยู่ระหว่างการจัดโซนนิ่ง (Zoning) พื้นที่ที่มีศักยภาพจากพลังงานทดแทน โดยได้ให้ความสำคัญกับการผลิตพลังงานจากขยะเป็นลำดับแรกอีกด้วยออกแบบระบบบริหารจัดการขยะเพื่อผลิตเป็นพลังงานทดแทนระดับจังหวัด เป็นต้น รวมถึงการลงทุนสร้างโรงไฟฟ้าจากพลังงานขยะต้องใช้ต้นทุนระดับสิบล้านถึงพันล้าน ซึ่งพบว่าในหลายพื้นที่โดยเฉพาะ อปท. ต่างๆ ไม่สามารถหางบประมาณมาดำเนินการได้ ส่วนภาคเอกชนที่มีศักยภาพด้านการลงทุนก็ยังเจออุปสรรคต่างๆ โดยเฉพาะปัญหาเรื่อง “แรงต้านในพื้นที่” และ “ระบบสายส่ง” (กระทรวงพลังงาน. 2558)

สำหรับเทคนิคการนำขยะไปทำพลังงานไฟฟ้าที่มีต้นทุนต่ำและได้รับความนิยมมากที่สุดก็คือ เทคโนโลยีการฝังกลบ และระบบผลิตก๊าซชีวภาพจากหลุมฝังกลบขยะ (Landfill Gas to Energy) โดยขยะที่ถูกฝังในหลุมฝังกลบจะเกิดการย่อยสลายด้วยจุลินทรีย์ซึ่งมีทั้งที่ใช้ออกซิเจนและไม่ใช้ออกซิเจนในการทำปฏิกิริยา ทำให้เกิดก๊าซชีวภาพซึ่งมีก๊าซมีเทนเป็นองค์ประกอบหลัก ทั้งนี้ต้องเก็บรวบรวมก๊าซชีวภาพจากหลุมฝังกลบขยะมูลฝอยเพื่อนำมาเปลี่ยนเป็นพลังงาน เทคโนโลยีการกำจัดขยะนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถใช้ประโยชน์จากก๊าซชีวภาพจากการฝังกลบขยะได้หลากหลาย เช่น การนำไปผลิตกระแสไฟฟ้า ใช้เป็นเชื้อเพลิงโดยตรงทดแทนก๊าซธรรมชาติ ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับหม้อไอน้ำในงานอุตสาหกรรม ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะ โดยผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพก๊าซและทำให้เป็นของเหลว เป็นต้น เทคโนโลยีนี้มีข้อดี คือ ค่าใช้จ่ายถูกที่สุดเมื่อเทียบกับเทคโนโลยีอื่น และได้ก๊าซชีวภาพเป็นผลพลอยได้ ส่วนข้อเสีย คือ หาแหล่งสถานที่ฝังกลบยาก เนื่องจากการต่อต้านของชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง ซึ่งในประเทศไทยเองมีการดำเนินการผลิตกระแสไฟฟ้าจากก๊าซในหลุมฝังกลบ เช่น อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ผลิตกระแสไฟฟ้ารวมทั้งสิ้น 15.23 เมกกะวัตต์ หลุมฝังกลบขยะพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา ผลิตกระแสไฟฟ้ารวมทั้งสิ้น 2 เมกกะวัตต์ และหลุมฝังกลบขยะมูลฝอยราชาเทวะ จังหวัดสมุทรปราการ พื้นที่ฝังกลบ 50 ไร่ ผลิตกระแสไฟฟ้าได้ 1 เมกกะวัตต์ ส่งจำหน่ายเข้าสู่ระบบของการไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) ตั้งแต่ปี 2549 ส่วนเทคโนโลยีที่สะอาดกว่า และสร้างมลพิษต่ำกว่าเทคโนโลยีฝังกลบ ก็ได้แก่เทคโนโลยีเตาเผาขยะ (Incineration) เป็นการเผาขยะในเตาที่มีการออกแบบเป็นพิเศษให้ใช้กับขยะที่มีความชื้นสูง พลังงานความร้อนจากการเผาขยะวิธีนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถนำมาใช้ในการผลิตไอน้ำหรือทำน้ำร้อนและผลิตกระแสไฟฟ้าได้ แต่ทั้งนี้การเผาไหม้จะต้องมีการควบคุมที่ดี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดมลพิษและรบกวนสิ่งแวดล้อม เช่น ก๊าซพิษ เขม่า กลิ่น เป็นต้น เทคโนโลยีนี้มีข้อดี คือ เหมาะกับสถานที่ที่มีพื้นที่จำกัด ส่วนข้อเสีย คือ เงินลงทุนและค่าใช้จ่ายการดำเนินงานค่อนข้างสูง

เทคโนโลยีการผลิตก๊าซเชื้อเพลิงจากขยะชุมชน (Municipal Solid Waste Gasification : MSW Gasification) ซึ่งเป็นกระบวนการทำให้ขยะเป็นก๊าซโดยการทำปฏิกิริยาสันดาปแบบไม่สมบูรณ์ (Partial Combustion) โดยสารอินทรีย์ในขยะจะทำปฏิกิริยากับอากาศหรือออกซิเจนปริมาณจำกัด ทำให้เกิดก๊าซคาร์บอนมอนออกไซด์ ไฮโดรเจน และก๊าซเชื้อเพลิงซึ่งนำไปผลิตไฟฟ้าหรือความร้อนโดยตรงต่อไป ข้อดีของการผลิตไฟฟ้าด้วยวิธีนี้คือจะให้มลพิษน้อย แต่ข้อเสียคือมีขั้นตอนการทำงานค่อนข้างมาก และใช้เงินลงทุนสูง ส่วนเทคโนโลยีผลิตเชื้อเพลิงขยะ (Refuse Derived Fuel : RDF) เป็นการนำขยะมูลฝอยมาผ่านกระบวนการคัดแยกวัสดุที่เผาไหม้ได้ออกเป็นการฉีกหรือตัดขยะมูลฝอยออกเป็นชิ้นเล็กๆ ผ่านกระบวนการจัดการเพื่อปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมี ทำให้เป็นเชื้อเพลิงขยะที่สามารถนำไปใช้ในการผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ ขยะที่ผ่านกระบวนการเหล่านี้จะได้ค่าความร้อนสูง มีคุณสมบัติเป็นเชื้อเพลิงที่ดีกว่าการนำขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมมาใช้โดยตรง เทคโนโลยีนี้สามารถกำจัดขยะได้หลายประเภทและปลอดเชื้อโรค แต่ยังใช้เงินลงทุนสูงและต้องหาผู้รับซื้อเชื้อเพลิงขยะไปเผาในอุปกรณ์เผาไหม้ที่เหมาะสม ด้วยมาตรฐานที่สร้างไว้ไม่ค่อยดีนักในอดีต สำหรับอุตสาหกรรมเกี่ยวกับการจัดการขยะของประเทศไทยโดยเฉพาะในเขตชุมชนที่มีประชากรอยู่อาศัยก็มักเกิดแรงต้านทุกครั้งหากจะมีกิจการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับขยะเข้ามาดำเนินการในพื้นที่ จึงยังทำให้ยังมีโครงการผลิตพลังงานจากขยะชุมชนในระดับชุมชนไม่มากนัก การสำรวจล่าสุดพบมีเพียงเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จำนวน 16 แห่งเท่านั้น ที่มีศักยภาพผลิตไฟฟ้าจากขยะได้ จากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับงบประมาณในการจัดการขยะอย่างถูกหลักวิชาการที่มีมากกว่า 135 แห่ง รวมทั้งปัญหาขัดแย้งกันระหว่าง “ท้องถิ่นใหญ่” (ที่ผลิตขยะจำนวนมหาศาล) กับ “ท้องถิ่นเล็ก” (ที่เป็นพื้นที่ในการทิ้งขยะ) เช่น กรณี “โรงงานไฟฟ้าขยะของเทศบาลนครหาดใหญ่” ที่เป็นปัญหาที่มีรากเหง้าความขัดแย้งมากว่า 50 ปี ซึ่งในอดีตนั้นเทศบาลนครหาดใหญ่ได้ซื้อที่ดินจำนวนกว่า 130 ไร่ เพื่อเป็นพื้นที่ฝังกลบขยะ จนกระทั่งมีการแบ่งเขตพื้นที่การปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ ปรากฏว่าพื้นที่บ่อขยะกลับไปตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองควนลัง และแม้เตาเผาขยะของเทศบาลนครหาดใหญ่พร้อมที่จะเดินเครื่องจ่ายไฟเข้าระบบแล้ว แต่กลับเปิดใช้งานไม่ได้ในขณะนั้น เนื่องจากปัญหาเรื่องเงื่อนไขและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลประโยชน์ต่างๆ กับเจ้าของพื้นที่คือเทศบาลเมืองควนลัง ที่ต้องรองรับปริมาณขยะที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตไฟฟ้า จนต้องมีการทำบันทึกทำความเข้าใจเรื่องการแบ่งปันผลประโยชน์ในท้ายที่สุด และแม้ว่าโรงงานไฟฟ้าขยะของเทศบาลนครหาดใหญ่จะเป็นต้นแบบในเรื่องการใช้เทคโนโลยีระดับสูง แต่ก็ยังพบปัญหามลพิษตามมาในภายหลัง โดยเฉพาะกลิ่นจากขยะที่รอการนำไปเผาไหม้เพื่อผลิตไฟฟ้า

จากการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามผู้ประกอบการโครงการผลิตไฟฟ้าจากขยะ ซึ่งดำเนินการสำรวจในเดือนมีนาคม 2558 และข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (สถานภาพ ณ เดือนเมษายน-พฤษภาคม 2558) พบว่าปัจจุบันประเทศไทยมีโครงการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงขยะรวมทุกสถานภาพ (ไม่รวมโครงการที่ยกเลิกคำขอ ยกเลิกการตอบรับซื้อและยกเลิกสัญญาซื้อขายไฟ) จำนวน 49 โครงการ คิดเป็นกำลังการผลิตติดตั้งรวม 368.99 เมกะวัตต์ โดยแบ่งเป็นโครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายเล็ก (Small Power Plant : SPP) จำนวน 3 โครงการ กำลังการผลิตติดตั้ง 180 เมกะวัตต์ และโครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายเล็กมาก (Very Small Power Plant : VSPP) จำนวน 46 โครงการ กำลังการผลิตติดตั้ง 188.99 เมกะวัตต์ ดังรายละเอียดในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 สถานภาพโครงการผลิตไฟฟ้าจากขยะ

สถานภาพของโครงการ	โรงไฟฟ้า SPP		โรงไฟฟ้า VSPP		รวมโรงไฟฟ้า	
	จำนวนโครงการ	MW ติดตั้ง	จำนวนโครงการ	MW ติดตั้ง	จำนวนโครงการ	รวม MW ติดตั้ง
ยื่นคำขอแต่ยังไม่ได้ตอบรับซื้อ	0	0	14	81.10	14	81.10
ตอบรับซื้อแล้ว ยังไม่เซ็นสัญญาซื้อ-ขายไฟ	1	100	0	0	1	100.00
เซ็นสัญญาซื้อ-ขายไฟแล้ว แต่ยังไม่จ่ายไฟเข้าระบบ	1	60	12	53.17	13	113.17
จ่ายไฟเข้าระบบแล้ว	1	20	20	54.72	21	74.72
รวม	3	180	46	188.99	49	368.99

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (2558)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลจากกระทรวงพลังงานที่เปิดเผยเมื่อเดือนเมษายน ปี 2558 ระบุว่าปัจจุบันการผลักดันการพัฒนาโรงไฟฟ้าขยะในประเทศไทย มีการใช้พลังงานจากขยะที่สามารถจ่ายไฟฟ้าเข้าสู่ระบบเชิงพาณิชย์ (Commercial Operation Date : COD) แล้วทั้งสิ้น 74.717 เมกะวัตต์ จาก 21 โครงการ จากเทคโนโลยีทั้งสิ้น 4 ประเภท ได้แก่

1) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้ จำนวน 5 แห่ง

2) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีแก๊สซิฟิเคชั่น จำนวน 4 แห่ง

3) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีย่อยสลายแบบไม่ใช้ออกซิเจน จำนวน 4 แห่ง

4) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะ จำนวน 8 แห่ง

รวมทั้งมีโครงการที่เซ็นสัญญาซื้อขายไฟฟ้า (Power Purchase Agreement : PPA) แล้ว และอยู่ระหว่างการก่อสร้างอีก 112.568 เมกกะวัตต์ จาก 12 โครงการ และปัจจุบันมีโครงการที่มีศักยภาพได้รับอนุมัติการตอบรับซื้อไฟฟ้าเพิ่มเติมอีก 12 โครงการ จำนวน 171.688 เมกะวัตต์ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนกับแหล่งพลังงานหมุนเวียนอื่นๆ แล้ว จากข้อมูลของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนในปี 2556 พบว่าภาพรวมของการผลิตไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนนั้น พลังงานจากชีวมวลมีกำลังผลิตสูงสุดคือ 2,230.05 เมกะวัตต์ ตามมาด้วย พลังงานแสงอาทิตย์ 635.48 เมกะวัตต์ ก๊าซชีวภาพ 262.73 เมกะวัตต์ พลังงานลม 222.71 เมกะวัตต์ (ส่วนในปี 2556 ไฟฟ้าจากพลังขยะมีเพียง 47.48 เมกะวัตต์) อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการที่ลงทุนในธุรกิจโรงไฟฟ้าขยะส่วนใหญ่จะเป็นภาคเอกชน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจึงสามารถสรุปปัญหาได้ว่า ประเทศไทยประสบปัญหาการจัดการขยะชุมชนมายาวนาน และมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีปริมาณขยะชุมชนเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ตามอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจสังคม และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการอุปโภค บริโภค ของประชาชน แม้ว่าภาครัฐจะพยายามบริหารจัดการขยะชุมชนทั้งการจัดเก็บเคลื่อนย้ายรวมถึงการทำลาย โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะ แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับปริมาณขยะชุมชนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี ทำให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นภัยคุกคามต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนเป็นอย่างมาก ซึ่งปริมาณขยะกว่าครึ่งหนึ่งไม่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง ที่กองทิ้งไว้ตามบ่อขยะหรือลักลอบทิ้งตามสถานที่ต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นและเชื้อโรค และบางครั้งมีมลพิษทางอากาศ จากการลุกไหม้กองขยะ และการกำจัดขยะด้วยกระบวนการเผาไหม้แบบธรรมดา ที่มีควันลอยสู่บรรยากาศ ทั้งนี้ ขยะเหล่านี้สามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำไปใช้เป็นพลังงานได้ อันนำไปสู่การแก้ไขขยะล้นเมือง และยังลดปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วย สำหรับการผลิตไฟฟ้าจากขยะ มีข้อจำกัด เช่น บทเรียนโรงไฟฟ้าพลังงานขยะจากทั่วโลก พบว่า มลพิษจากเตาเผาขยะนั้นสูงกว่าโรงไฟฟ้าถ่านหินมากถึง 28 เท่า โดยเฉพาะสารไดออกซิน สารก่อมะเร็ง รวมถึง โลหะหนัก ตะกั่ว แคดเมียม ปรอท สารหนู เถ้าลอย เถ้าหนัก (PPTV online. 2558) ส่งผลให้โรงไฟฟ้าขยะมักได้รับการต่อต้านจากชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง ข้อจำกัดอื่นๆ เช่น เทคโนโลยีที่ใช้ในการลงทุนใช้เงินลงทุนสูง มีค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะให้เหมาะสมก่อนนำไปแปรรูปเป็นพลังงาน มีเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการกับฝุ่นควันและสารที่เกิดขึ้น สำหรับการใช้ประโยชน์จากโรงไฟฟ้าขยะนั้นมีมหาศาลเช่นเดียวกัน เนื่องจากโรงไฟฟ้าเป็นแหล่งพลังงานราคาถูก ช่วยลดปัญหาการกำจัด เตาเผาขยะไร้มลพิษใช้พื้นที่น้อยกว่าการฝังกลบ ทำให้มีที่ดินเหลือนำไปใช้ประโยชน์หรือสร้างรายได้อื่น เช่น พื้นที่เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ได้ ลดค่าใช้จ่ายในการจัดการกลิ่นเหม็นจากขยะมูลฝอยและแมลงพาหะนำโรค เพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับคนในชุมชน เนื่องจากการมีสุขภาพที่ดีปลอดภัยจากอันตรายของขยะมูลฝอยทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดยเลือกโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้เป็นหลัก เนื่องจากสามารถจัดการกับปริมาณขยะที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นวาระแห่งชาติ และนำตัวแปรการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (Creating Shared Value : CSV) โดยที่การสร้างค่านิยมร่วมจะให้ความสำคัญกับการตอบสนองต่อประเด็นปัญหาหรือความจำเป็นทางสังคม ที่สร้างให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ ด้วยการนำทรัพยากรและความเชี่ยวชาญหลักขององค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยคำนึงถึงและให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับภาคีหุ้นส่วนภายนอก ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการมุ่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาสังคมเป็นหลัก การสร้างค่านิยมร่วม เป็นการระบุถึงต้นเหตุของปัญหาทางสังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจที่โลกกำลังเผชิญอยู่ในเวลานี้ว่ามีที่มาจากองค์กรธุรกิจในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม การเจริญเติบโตของธุรกิจต้องแลกมาด้วยความสูญเสียของสังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ เป็นเหตุให้รัฐบาลต้องกำหนดโยบายกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังนั้นเพื่อให้ธุรกิจและสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสร้างสรรค์ องค์กรธุรกิจจึงต้องกำหนดแนวทางในการบริหารงานใหม่ โดยยึดแนวคิดการสร้างค่านิยมร่วมกันระหว่างธุรกิจกับสังคม ด้วยการสร้างค่านิยมร่วมทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการสร้างคุณค่าทางสังคม เป็นการตอบสนองความต้องการและแก้ปัญหาสังคมไปพร้อมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 คำถามวิจัย

1.2.1 ตัวแปรการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย เป็นอย่างไร

1.2.2 ตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวมต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย

1.2.3 รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย มีลักษณะอย่างไร และมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับตัวแปรและลักษณะการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย

1.3.2 เพื่อศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวมต่อ การสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย

1.3.3 เพื่อพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ทฤษฎีและแนวคิดการระบบจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ ทฤษฎีและแนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน ทฤษฎีและแนวคิดนโยบายภาครัฐและทฤษฎี และแนวคิดการสร้างค่านิยมร่วม

1.4.2 ขอบเขตด้านเวลา เดือนมกราคม-ธันวาคม ปี 2559

1.4.3 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรในพื้นที่ที่มีโรงไฟฟ้าตั้งอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.4 ขอบเขตด้านพื้นที่ ชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้/เตาเผาขยะ โดยทำการเลือกจากโรงไฟฟ้าที่เปิดจ่ายไฟแล้ว 21 แห่งทั่วประเทศ

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับลักษณะขยะที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อม

1.5.2 สามารถนำรูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย ไปใช้กับองค์กรท้องถิ่นหรือระดับประเทศ

1.5.3 เป็นประโยชน์กับด้านต่างๆ ได้แก่ หน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม หน่วยงานเทศบาล และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถบูรณาการการจัดการขยะในพื้นที่เป็นลักษณะกระบวนการพัฒนาทางเลือก (Alternative Development) ซึ่งจะได้นำประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อโครงการโรงไฟฟ้าจากขยะ โดยอาศัยการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น ได้แก่ การร่วมพัฒนาชุมชน การพัฒนาฝีมือแรงงาน การเสริมสร้างทักษะและการศึกษา การเสริมสร้างศักยภาพการกำกับดูแลและการบริหารส่วนท้องถิ่น การรณรงค์การเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรม การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสิทธิมนุษยชน เป็นต้น

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน หมายถึง การทำธุรกิจที่องค์กรใช้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมกัน

1.6.2 การคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ หมายถึง แนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ไม่เคยมีในตลาด หรือการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

1.6.3 บรรทัดฐานผลิตภาพใหม่ หมายถึง การพัฒนาผลิตภาพร่วมกับคู่ค้าและหุ้นส่วนทางธุรกิจในห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งเป็นการส่งมอบคุณค่าให้แก่สังคมจากการจัดการทรัพยากร วัตถุดิบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงงาน ค่าตอบแทน ในขณะที่ธุรกิจจะได้รับคุณค่าในรูปของประสิทธิภาพ การบริหารต้นทุน ความมั่นคงทางวัตถุดิบ คุณภาพ และความสามารถในการทำกำไรที่เพิ่มขึ้น

1.6.4 การพัฒนากลุ่มความร่วมมือ หมายถึง การรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเก่งในการพัฒนาสินค้า และ/หรือบริการให้มีคุณภาพและมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องให้กับสมาชิกทุกคน การพัฒนากลุ่มความร่วมมือที่สมบูรณ์จะสามารถเชื่อมโยงผู้ประกอบการได้ครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงปลายน้ำและรวมไปถึงการเชื่อมโยงคนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวงจรการผลิตของกลุ่มให้เข้ามาร่วมด้วย เช่น ธุรกิจสนับสนุน สถาบันการศึกษา สมาคมการค้า สถาบันวิจัยและแม้กระทั่งหน่วยราชการก็ต้องเข้ามาสนับสนุนในทุกด้าน และ ที่สำคัญต้องมีเป้าหมายร่วมกัน

1.6.5 ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ หมายถึง ระบบการบริหารจัดการโรงไฟฟ้า ครอบคุลมการบริหารจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย ด้านการควบคุมระดับเสียง ด้านการจัดการเถ้าและ ฝุ่นละอองและมาตรการด้านคุณภาพน้ำ

1.6.6 ด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย หมายถึง ระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย หมายถึง ควบคุมสภาพทึบแสง (Opacity) ของควันไม่ให้เกิน 10% และยังต้องควบคุมกลิ่นจากการเก็บและเผาขยะมูลฝอยให้มีน้อยที่สุด ไม่ให้รบกวนชุมชนข้างเคียง โดยหัวใจที่สำคัญของการควบคุมดังกล่าวนั้นทำได้โดยการเผาขยะมูลฝอยที่อุณหภูมิตั้งแต่ 800 องศาเซลเซียส ขึ้นไปซึ่งจะสามารถทำลายกลิ่นและควันได้ ทั้งนี้เตาเผาขยะมูลฝอยจะต้องควบคุมคุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากปล่องควันของเตาเผา

1.6.7 ด้านการควบคุมระดับเสียง หมายถึง ระบบการควบคุมเสียงที่เกิดจากกิจกรรมของเตาเผาขยะมูลฝอยที่สำคัญมาจากเครื่องจักร ปั้นจั่นคีบมูลฝอย หม้อน้ำ เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากังหันและพาหนะที่เข้ามาขนถ่ายในพื้นที่เตาเผาขยะมูลฝอย อุปกรณ์และเครื่องจักรมีความดังไม่เกิน 85 เดซิเบล กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานภายในเตาเผาขยะมูลฝอยต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง ก่อสร้างแนวป้องกันเสียงโดยการปลูกต้นไม้ (Noise Barrier) รอบพื้นที่เตาเผาขยะมูลฝอย

1.6.8 ด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง หมายถึงระบบที่ทำการตรวจวัดฝุ่นละอองอย่างสม่ำเสมอโดยหน่วยงานอิสระภายนอกทุกๆ เดือน ทั้งบริเวณพื้นที่เตาเผาขยะ ทั้งนี้ทางเตาเผาขยะมูลฝอยได้กำหนดค่าการสูญเสียการเผาไหม้ (Ignition Loss) ไม่เกินร้อยละ 3

1.6.9 มาตรการด้ายคุณภาพ หมายถึง ระบบการควบคุมการปล่อยมลพิษทางน้ำ ตรวจวัดคุณภาพน้ำที่ระบายออกจากเตาเผาขยะอย่างสม่ำเสมอทุกวันและมีการตรวจโดยหน่วยงานอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายนอกทุก เดือน โดยจะทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำทั้งน้ำขาออกจากเตาเผาขยะมูลฝอยสู่บ่อพักจนกระทั่งน้ำที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดรวมก่อนปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ

1.6.10 การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การที่ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ตระหนักรู้ รับรู้ มีโอกาสเข้ามาแสดงบทบาท ทัศนคติ และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการพัฒนาร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในการลดภาวะของเสีย เป็นการเน้นการมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ เกิดความชำนาญ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและมีทักษะของประชาชนในการแก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

1.6.11 ด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่องค์กรจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ วิธีการให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่างๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ การจัดนิทรรศการ จดหมายข่าว การจัดงานแถลงข่าว การติดประกาศ และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น

1.6.12 ด้านการรับฟังความคิดเห็น หมายถึง กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานด้วย วิธีต่างๆ เช่น การรับฟังความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น การจัดเวทีสาธารณะ การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น

1.6.13 ด้านการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน หมายถึง ร่วมเสนอแนะแนวทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริหารงานของหน่วยงาน เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบาย

1.6.14 ด้านการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน หมายถึง การให้ความร่วมมือ เป็น การให้กลุ่มประชาชนผู้แทนภาคประชาชนหรือสาธารณะมีส่วนร่วม โดยเป็นหุ้นส่วนกับองค์กรในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะกรรมการที่มีฝ่าย ประชาชนร่วมเป็นกรรมการ สำหรับการเสริมอำนาจแก่ประชาชน เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงที่สุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจในโครงการต่างๆ ที่ภาครัฐและเอกชนได้กระทำขึ้นในชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.15 นโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะ หมายถึง แนวคิดในการจัดการของภาครัฐต่อการ บริการสาธารณะทางด้านโรงไฟฟ้าขยะ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดกฎหมาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน

1.6.16 ด้านการกำหนดนโยบาย หมายถึง ขั้นตอนของการได้มาของข้อความหรือวิธีการที่ถูกกำหนดโดยระดับสูง ขั้นตอนของการกำหนดนโยบายประกอบไปด้วย ขั้นการก่อตัวของนโยบายสาธารณะ (Public Policy Making) ขั้นการกำหนดนโยบายสาธารณะ (Public Policy Decision-Making) ขั้นการนำเอานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (Public Policy Implementation) ขั้นการประเมินผลนโยบายสาธารณะ (Public Policy Evaluation) และขั้นการต่อเนื่อง การทดแทนหรือการยุตินโยบายสาธารณะ (Public Policy Maintenance/Succession or Termination)

1.6.17 ด้านนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ขั้นตอนที่ครอบคลุมกิจกรรมทั้งมวลที่กระทำโดยรัฐบาลและเอกชน ทั้งปัจเจกบุคคลและกลุ่มบุคคล ซึ่งมีผลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจากการตัดสินใจนโยบาย

1.6.18 ด้านการแก้ไขปัญหา หมายถึง กระบวนการที่ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจได้การวางแผนในอนาคตและการมองหาความช่วยเหลือจากวิธีการต่างๆ เพื่อลดการเกิดเหตุการณ์ในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสืบค้นจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และได้ทำการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว เพื่อกำหนดและสร้างเป็นกรอบแนวคิดของผู้วิจัย โดยแบ่งการทบทวนวรรณกรรมออกได้ ดังต่อไปนี้

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะในประเทศไทย

2.2 แนวคิดและทฤษฎีการสร้างค่านิยมร่วม

2.3 แนวคิดและทฤษฎีระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

2.4 แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน

2.5 แนวคิดและทฤษฎีนโยบายภาครัฐ

2.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.8 สมมุติฐานการวิจัย

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะในประเทศไทย

จากสำรวจข้อมูลโครงการผลิตไฟฟ้าจากขยะ ซึ่งดำเนินการสำรวจในเดือนมีนาคม 2558 และข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (ณ เดือนเมษายน-พฤษภาคม 2558) พบว่า ปัจจุบันประเทศไทยมีโครงการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงขยะรวมทุกสถานภาพ (ไม่รวมโครงการที่ยกเลิกคำขอ ยกเลิกการตอบรับซื้อ และยกเลิกสัญญาซื้อขายไฟ) จำนวน 49 โครงการ คิดเป็นกำลังการผลิตติดตั้งรวม 368.99 เมกะวัตต์ โดยแบ่งเป็นโครงการโรงไฟฟ้า SPP จำนวน 3 โครงการ กำลังการผลิตติดตั้ง 180 เมกะวัตต์ และโครงการโรงไฟฟ้า VSPP 46 โครงการ กำลังการผลิตติดตั้ง 188.99 เมกะวัตต์ โครงการผลิตพลังงานความร้อนจากขยะ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทโครงการ ได้แก่ 1) โครงการผลิตเชื้อเพลิงขยะ (RDF) สำหรับนำไปใช้ผลิตความร้อนในอุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการนำไปใช้ในอุตสาหกรรมผลิตปูนซิเมนต์ และ 2) โครงการผลิตก๊าซชีวภาพจากขยะอินทรีย์เพื่อนำก๊าซชีวภาพไปใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับผลิตความร้อน ซึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนใหญ่จะเป็นโครงการต้นแบบ สาธิต หรือโครงการที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณดำเนินการ จากกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) และสำนักงานนโยบาย และแผนพลังงาน (สนพ.) โดยข้อมูลสภาพการดำเนินโครงการผลิตความร้อนจากขยะทั้ง 2 ประเภทโครงการ คือ

1) โครงการผลิตเชื้อเพลิง RDF จากขยะชุมชนซึ่งดำเนินการโดยบริษัทที่รับผิดชอบในการจัดหาเชื้อเพลิงขยะให้กับผู้ผลิตปูนซิเมนต์ ได้แก่ บริษัท เอส ซี ไอ อีโค่ เซอร์วิสเซส จำกัด ในเครือบริษัทซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) ปัจจุบันดำเนินโครงการผลิตเชื้อเพลิง RDF จากขยะชุมชนเพื่อนำไปใช้ในกระบวนการผลิตปูนซิเมนต์ 2 โครงการ ได้แก่ (1) โครงการผลิตเชื้อเพลิง RDF จากขยะชุมชนของเทศบาลนครพิษณุโลก ซึ่งปัจจุบันสามารถผลิต RDF ได้รวม 20,000 ตันต่อปี และ (2) โครงการผลิตเชื้อเพลิง RDF จากขยะชุมชนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ อบต. เมืองขีดขิน ตำบลบ้านหมอ อำเภอบ้านหมอ จังหวัดสระบุรี ปัจจุบันผลิตเชื้อเพลิง RDF จากขยะชุมชน ได้ 2,400 ต่อปี และในขณะนี้ (มิถุนายน 2558) ทางบริษัทฯ กำลังดำเนินการติดตั้งเครื่องจักรระบบผลิตเชื้อเพลิง RDF จากขยะชุมชนและขยะเก่าที่กู้คืนจากบ่อฝังกลบขยะของเทศบาลเมืองพัทลุง บริษัท ทีพีไอ โพลีน เพาเวอร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทย่อย ของ บริษัท ทีพีไอ โพลีน จำกัด (มหาชน) ปัจจุบันดำเนินการโรงงานผลิตเชื้อเพลิง RDF ซึ่งสามารถรองรับขยะชุมชนได้ประมาณ 5,000 ตันต่อวัน ขยะจากการขุดรื้อหลุมฝังกลบ ประมาณ 3,000 ตันต่อวัน และขยะอุตสาหกรรม (ประเภทขยะทั่วไป) ประมาณ 1,000 ตันต่อวัน โดยขยะที่ป้อนเข้าสู่โรงงานผลิตเชื้อเพลิง RDF ของบริษัทฯ ส่วนใหญ่มาจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสระบุรี นครราชสีมา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม พระนครศรีอยุธยาลพบุรี และ ชลบุรี เป็นต้น

2) โครงการผลิตเชื้อเพลิง RDF ซึ่งดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เอง หรือผู้ประกอบการรายอื่นๆ เพื่อผลิตเชื้อเพลิง RDF จากขยะชุมชนและขยะเก่าจากหลุมฝังกลบขยะของ อปท. เพื่อจำหน่ายให้กับผู้ผลิตปูนซิเมนต์ หรือนำไปใช้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อปรับปรุงค่าความร้อนของขยะสำหรับเผาในเตาเผาขยะชุมชน ซึ่งปัจจุบันได้มีการดำเนินการแล้วในหลายพื้นที่ และยังมีอีกหลายพื้นที่ที่อยู่ในขั้นตอนการก่อสร้างและติดตั้งเครื่องจักร ส่วนโครงการที่ดำเนินการผลิตเชื้อเพลิง RDF แล้ว เช่น เทศบาลนครนครราชสีมา เทศบาลนครระยอง เทศบาลเมืองจันทบุรี เทศบาลตำบลเมืองแกลง เทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา เทศบาลตำบลเกาะช้าง เทศบาลนครภูเก็ต และอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระหว่างขั้นตอนการก่อสร้างและติดตั้งเครื่องจักรผลิตเชื้อเพลิง RDF ได้แก่ เทศบาลเมืองชัยภูมิ อบจ.ฉะเชิงเทรา เทศบาลนครหาดใหญ่

สำหรับสถานภาพโครงการผลิตก๊าซชีวภาพจากขยะอินทรีย์ กระทรวงพลังงานโดยกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) และสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) ได้ดำเนินโครงการต้นแบบและโครงการส่งเสริมการนำขยะอินทรีย์/ขยะเศษอาหารมาใช้ในการผลิตก๊าซชีวภาพเพื่อผลิตความร้อนหลายโครงการ ซึ่งจากการดำเนินการของทั้งสองหน่วยงาน ทำให้ปัจจุบันมีการนำขยะชุมชนมาใช้ในการผลิตก๊าซชีวภาพเพื่อผลิตความร้อนแล้วประมาณ 2.12 ktoe ต่อปี

โครงการผลิตพลังงานจากขยะในประเทศไทยที่ปัจจุบันมีการดำเนินงานในเชิงพาณิชย์เป็นรายเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วย โครงการผลิตไฟฟ้าจากขยะที่จ่ายไฟฟ้าเข้าสู่ระบบของการไฟฟ้าแล้ว จำนวน 21 โครงการ ซึ่งแบ่งตามเทคโนโลยีที่ใช้ผลิตไฟฟ้า ได้ 4 ประเภท ดังนี้

1) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้/เตาเผาขยะ จำนวน 5 โครงการ ได้แก่ (1) โครงการโรงไฟฟ้าจากเตาเผาขยะ บริษัท พีเจที เทคโนโลยี จำกัด (โครงการ 1 และโครงการ 2) (2) โครงการโรงไฟฟ้าจากเตาเผาขยะ บริษัท พีเจที เทคโนโลยี จำกัด (3) โครงการโรงไฟฟ้าจากเตาเผาขยะเทศบาลนครภูเก็ต (4) โครงการโรงไฟฟ้าขยะ บริษัท ทีพีไอ โพลีน เพาเวอร์ จำกัด (โครงการ 3) และ (5) โครงการโรงไฟฟ้าขยะ บจก. บางปู เอนไวรอนเมนทอล คอมเพล็กซ์

2) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีแก๊สซิฟิเคชั่น จำนวน 4 โครงการ ได้แก่ (1) โครงการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนและแปรรูปเป็นพลังงานไฟฟ้า บริษัท จีเดค จำกัด (2) โครงการโรงไฟฟ้าก๊าซเชื้อเพลิงจากขยะ บริษัท เกาะแก้ว กรีน เอ็นเนอร์ยี่ แมเนจเมนท์ จำกัด (3) โครงการโรงไฟฟ้าก๊าซเชื้อเพลิงจากขยะ บริษัท อินทจันทร์ คลีน เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด และ (4) โครงการโรงไฟฟ้าก๊าซเชื้อเพลิงจากขยะ บริษัท พลังงานพอเพียง จำกัด

3) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีการย่อยสลายแบบไม่ใช้ออกซิเจน มี 4 โครงการ ได้แก่ (1) โครงการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และกระแสไฟฟ้าจากขยะมูลฝอย เทศบาลนครนครราชสีมา (2) โครงการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และพลังงาน เทศบาลนครระยอง (3) โครงการโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงก๊าซชีวภาพจากบ่อหมักขยะชุมชน บริษัท โรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนทุ่งสง จำกัด และ (4) โครงการโรงไฟฟ้าก๊าซชีวภาพจากบ่อหมักขยะ บริษัท รักษ์บ้านเรา จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะ มีจำนวน 8 โครงการ ได้แก่ (1) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บริษัท ซีนิท กรีน เอ็นเนอยี จำกัด (2) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บริษัท บางกอก กรีนเพาเวอร์ จำกัด (3) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บริษัท เจริญสมพงษ์ จำกัด (4) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บริษัท เจริญสมพงษ์ จำกัด (5) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชนบริษัท โรงไฟฟ้าบ้านตาล จำกัด (6) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บริษัท ท่าเชียงทอง จำกัด (7) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บริษัท แอคทีฟซินเนอร์ยี่ จำกัด และ (8) โครงการผลิตกระแสไฟฟ้าจากก๊าซขยะตามแนวพระราชดำริ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน. 2558)

2.2 แนวคิดและทฤษฎีการสร้างค่านิยมร่วม

องค์กรธุรกิจในทุกวันนี้ ต่างต้องดำเนินกิจการอยู่ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และต้องบริหารกิจการบนความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มต่างๆ ที่แปรเปลี่ยนไปตามสภาพการณ์ในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งเป็นทั้งความท้าทายและโอกาสทางธุรกิจไปพร้อมๆ กัน การบริหารความคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสีย มิอาจดำเนินการได้โดยลำพังในลักษณะที่แยกต่างหากจากการประกอบธุรกิจที่เป็นกระบวนงานหลักของกิจการ ความรับผิดชอบที่องค์กรธุรกิจมีต่อสังคมมิได้อาศัยเพียงกิจกรรมเพื่อสังคมที่แยกต่างหากจากการดำเนินธุรกิจ (CSR-After-Process) แต่ยังรวมถึงบทบาทในการดูแลรับผิดชอบผลกระทบจากกระบวนการทางธุรกิจ (CSR-In-Process) นับตั้งแต่การจัดการผลกระทบเชิงลบไปจนถึงการส่งมอบผลกระทบเชิงบวกในรูปของคุณค่าให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียและสังคมโดยรวม ดังนั้นจากการทบทวนวรรณกรรม ได้มีนักวิชาการหลายท่านที่ศึกษาความหมาย ดังตารางที่ 2.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.1 ความหมายของการสร้างค่านิยมร่วม

นักวิชาการ/นักวิจัย	ความหมาย
Porter and Kramer (2011)	เป็นนโยบาย และแนวปฏิบัติที่ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ ควบคู่ไปกับการส่งเสริมเศรษฐกิจ และสังคมของชุมชนที่องค์กรนั้นตั้งอยู่ ให้ก้าวหน้าขึ้นไปพร้อมๆ กัน หรือการแบ่งปันและเอื้อต่อกันเพื่อสร้างคุณค่าให้ทุกภาคส่วนของสังคม อันจะนำไปสู่การพัฒนา และยกระดับเศรษฐกิจตลอดจนสังคมโดยรวมให้แข็งแรง สามารถขับเคลื่อนไปข้างหน้าพร้อมๆ กันได้ เน้นการได้มาซึ่งคุณค่าทางเศรษฐกิจด้วยการสร้างคุณค่าทางสังคม เป็นการใช้วิถีทางในกรอบของทุนนิยมเพื่อการแก้ไขปัญหาสังคม คำนึงถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาสังคมที่สามารถขยายขนาดของการดำเนินการและยั่งยืนในตัวเอง โดยคำนึงถึงการนำทรัพยากรและความเชี่ยวชาญหลักของกิจการ มาสร้างให้เกิดเป็นคุณค่าเชิงเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมกัน ถือเป็นส่วนที่มาขยายหรือเติมเต็มการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมภายใต้วิถีของการทำธุรกิจด้วยความรับผิดชอบ
Crane et.al (2014)	การขับเคลื่อนนวัตกรรมและความเติบโตของเศรษฐกิจในระดับโลกและเป็นการก่อให้เกิดความสัมพันธ์กับสังคม
Richard Whale Ford (2011)	เป็นหนทางใหม่ในการบรรลุความสำเร็จทางเศรษฐกิจ ซึ่งการสร้างค่านิยมร่วม กันถือว่าเป็นหัวใจหลักสำคัญในการสร้างคลื่นใหม่ทางด้านนวัตกรรม และการเติบโตทางธุรกิจ ไม่ใช่การบริจาคหรือการสร้างความยั่งยืน
มูลนิธิสถาบันไทยพัฒน์ (2559)	เป็นแนวคิดซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการทำธุรกิจที่องค์กรใช้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมกัน

จากตารางที่ 2.1 ข้างต้น ผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆ ท่านได้ให้ความหมายของ การสร้างค่านิยมร่วม (Creating Shared Value : CSV) ผู้วิจัยสรุปความหมาย การสร้างค่านิยมร่วม หมายถึง การทำธุรกิจที่องค์กรใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 แนวคิดการสร้างค่านิยมร่วม

การสร้างค่านิยมร่วม (Creating Shared Value : CSV) เป็นกลยุทธ์ทางธุรกิจที่ใช้ตอบโจทย์ความรับผิดชอบต่อสังคมในบริบทของ CSR-In-Process ที่เน้นการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์และความเชี่ยวชาญหลักของกิจการสร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจให้กับกิจการและสังคมไปพร้อมกัน ประโยชน์จากการสร้างค่านิยมร่วมที่ธุรกิจจะได้รับ ได้แก่ ยอดรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น การเติบโตของตลาด ต้นทุนลดลง การมีแหล่งจัดหาที่มั่นคง ผลิตภาพดีขึ้น คุณภาพดีขึ้น โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการกระจายสินค้าและบริการดีขึ้นระดับการเข้าถึงแรงงานสูงขึ้น ขีดความสามารถในการทำกำไรสูงขึ้น เป็นต้น ประโยชน์จากการสร้างค่านิยมร่วมที่สังคมจะได้รับ ได้แก่ ยอดการใช้พลังงานลดลง ยอดการใช้น้ำลดลง ยอดการใช้วัตถุดิบลดลง ทักษะในการทำงานดีขึ้น รายรับของพนักงานดีขึ้น ระบบการดูแลผู้ป่วยได้รับการปรับปรุง ปริมาณรอยเท้าคาร์บอนลดลง โภชนาการที่ดีขึ้น การศึกษาที่ดีขึ้น การสร้างงานเพิ่มขึ้น สุขภาวะที่ดีขึ้น เป็นต้น โดย Porter and Kramer (2011) ได้แบ่ง CSV ออกได้เป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับของการคิดค้นผลิตภัณฑ์ (Products) ขึ้นใหม่ที่เป็นความต้องการของสังคม โดยเฉพาะกับตลาดหรือกลุ่มลูกค้าที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง 2) ระดับของการกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในเรื่องผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chains) และ 3) ระดับของการพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Cluster) ในท้องถิ่นที่เอื้อต่อธุรกิจในระดับของการคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ที่เป็นความต้องการของสังคม โดยเฉพาะกับตลาดหรือกลุ่มลูกค้าที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง เป็นแนวปฏิบัติในการสร้างค่านิยมร่วม โดยมุ่งเน้นที่การพัฒนา “Products” เพื่อตอบสนองความต้องการทางสังคม ซึ่งเป็นการส่งมอบคุณค่าให้แก่สังคมโดยตรงผ่านทางตัวสินค้าและบริการ ในขณะที่ธุรกิจจะได้รับคุณค่าในรูปของรายได้ ส่วนแบ่งตลาด การเติบโต และความสามารถในการทำกำไรที่เพิ่มขึ้น

ตัวอย่างของการสร้างค่านิยมร่วมในระดับผลิตภัณฑ์ สำหรับธุรกิจพลังงาน มีการนำโครงการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนำทรัพยากรธรรมชาติไปใช้ประโยชน์ มีการพัฒนารูปแบบของแหล่งพลังงานทดแทน พลังงานสะอาด ในธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม มีการใช้สารอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการในการประกอบหรือแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ ลดการใช้สารเคมีหรือสารปรุงแต่งอาหารที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ในธุรกิจบริการสุขภาพ มีการนำเสนอผลิตภัณฑ์และบริการสำหรับคนชั้นฐานราก ด้วยคุณภาพในราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม ในธุรกิจบริการโทรคมนาคม มีการขยายบริการเครือข่ายที่ครอบคลุมพื้นที่ชนบทห่างไกลและขาดแคลนบริการ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระดับของการกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในเรื่องผลิตภาพ โดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า เป็นแนวปฏิบัติในการสร้างค่านิยมร่วม โดยมุ่งเน้นที่การยกระดับ “Value Chains” โดยใช้ประเด็นทางสังคมมาเป็นโจทย์ในการพัฒนาผลิตภาพร่วมกับคู่ค้าและหุ้นส่วนทางธุรกิจในห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งเป็นการส่งมอบคุณค่าให้แก่สังคมจากการจัดการทรัพยากร วัตถุดิบ แรงงาน ค่าตอบแทน ในขณะที่ธุรกิจจะได้รับคุณค่าในรูปของประสิทธิภาพการบริหารต้นทุน ความมั่นคงทางวัตถุดิบ คุณภาพ และความสามารถในการทำกำไรที่เพิ่มขึ้น

ตัวอย่างของการสร้างค่านิยมร่วม ในระดับห่วงโซ่คุณค่า อาทิ ในธุรกิจการเงิน มีการพัฒนาช่องทางการเข้าถึงและการทำธุรกรรมทางการเงินผ่านธนาคารทางโทรศัพท์มือถือ (Mobile Banking) ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนำทรัพยากรธรรมชาติไปใช้ประโยชน์ มีการปรับปรุงสวัสดิภาพ อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และคุณภาพชีวิตของแรงงาน ในธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม มีการพัฒนาแหล่งวัตถุดิบและผู้ส่งมอบในท้องถิ่น ในธุรกิจบริการสุขภาพ มีการขยายช่องทางบริการโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เช่น ระบบการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) ในธุรกิจบริการโทรคมนาคม มีการผนึกพลังร่วมกับพันธมิตรทางธุรกิจในการเพิ่มมูลค่าโครงข่ายด้วย Application หรือ Content ต่างๆ เป็นต้น

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผลิตภาพขององค์กรธุรกิจกับประเด็นทางสังคม

ที่มา : รพีพรรณ วงศ์ประเสริฐ (2556) ดัดแปลงจาก Porter (2011)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระดับของการพัฒนากลุ่มความร่วมมือในท้องถิ่นที่เอื้อต่อธุรกิจ เป็นแนวปฏิบัติในการสร้างค่านิยมร่วม โดยมุ่งเน้นที่ “Cluster” โดยเพิ่มบทบาทในการร่วมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในแง่มุมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ ซึ่งเป็นการส่งมอบคุณค่าให้แก่สังคมด้วยการสร้างงาน การสาธารณสุข การศึกษา เศรษฐกิจชุมชน สวัสดิการสังคม ในขณะที่ธุรกิจจะได้รับคุณค่าทั้งในแง่ของรายได้และการบริหารต้นทุน การเข้าถึงปัจจัยการผลิต การกระจายสินค้าและบริการ รวมถึงความสามารถในการทำกำไรที่เพิ่มขึ้น

การสร้างค่านิยมร่วม ในระดับกลุ่มความร่วมมือ อาทิ ในธุรกิจการเงิน ให้การสนับสนุนสินเชื่อแก่กลุ่มผู้มีรายได้น้อยในระดับฐานราก (Microfinance) ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการนำทรัพยากรธรรมชาติไปใช้ประโยชน์ มีการร่วมพัฒนาชุมชนเพื่อเสริมสร้างบริบทการแข่งขันในตลาดเกิดใหม่ในธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม เพิ่มการลงทุนและพัฒนาผลผลิตในภาคเกษตรที่เป็นแหล่งวัตถุดิบ ในธุรกิจบริการสุขภาพ ขยายบทบาทการให้ความรู้เรื่องสุขภาพแก่ชุมชนโดยเฉพาะในกลุ่มเสี่ยง ในธุรกิจบริการโทรคมนาคม มีการสนับสนุนบริการโทรคมนาคมขั้นพื้นฐาน และบริการเพื่อสังคม เช่น ศูนย์อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และศูนย์อินเทอร์เน็ตในชุมชน เป็นต้น

ในระดับผลิตภัณฑ์ องค์กรสามารถคิดค้นผลิตภัณฑ์ที่เป็นความต้องการของสังคมขึ้นใหม่ โดยเฉพาะกับกลุ่มลูกค้าที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง โดยอาศัยโอกาสที่ธุรกิจได้รับจากการมีปฏิสัมพันธ์ในตลาดที่เข้าไปเกี่ยวข้อง อาทิ การเข้าถึงแหล่งเงิน การปรับปรุงด้านโภชนาการ และสุขภาพ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ประหยัดพลังงาน การพัฒนาสื่อการเรียนรู้และการศึกษา บ้านพักอาศัยราคาประหยัด เป็นต้น

ในระดับห่วงโซ่คุณค่า องค์กรสามารถยกระดับผลิตภาพ โดยอาศัยประเด็นร่วมระหว่างคู่ค้าจากกิจกรรมในสายคุณค่าที่เข้าไปเกี่ยวข้อง อาทิ ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร/พลังงาน การพัฒนาการเกษตร การจำกัดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและของเสีย การเพิ่มมูลค่าในการจัดซื้อจัดจ้าง สุขภาพและความปลอดภัยของแรงงาน การจัดหาทรัพยากรจากท้องถิ่น การกระจายสินค้าและบริการไปยังพื้นที่ห่างไกล เป็นต้น

ในระดับกลุ่มความร่วมมือ องค์กรสามารถสร้างปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยอาศัยการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น อาทิ การร่วมพัฒนาชุมชน การพัฒนาฝีมือแรงงาน การเสริมสร้างทักษะและการศึกษา การเสริมสร้างศักยภาพการกำกับดูแลและการบริหารส่วนท้องถิ่น การรณรงค์การเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรม การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสิทธิมนุษยชน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วยแนวทางการสร้างค่านิยมร่วม ทั้ง 3 ระดับข้างต้น จะช่วยให้องค์กรสามารถแปลงกลยุทธ์ CSV ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมได้ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.2 พัฒนาการการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม สู่การสร้างค่านิยมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน

ที่มา : วรพรรณ เอื้ออาภรณ์ (2014)

Porter and Kramer (2011) ได้เสนอแนวคิด การสร้างค่านิยมร่วม (Creating Shared Value : CSV) โดยกล่าวถึงต้นเหตุของปัญหาทางสังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจที่โลกกำลังเผชิญอยู่ในเวลานี้ว่ามีที่มาจากองค์กรธุรกิจในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม การเจริญเติบโตของธุรกิจต้องแลกมาด้วยความสูญเสียของสังคมสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ เป็นเหตุให้รัฐบาลต้องกำหนดโยบายกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังนั้นเพื่อให้ธุรกิจและสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสร้างสรรค์ องค์กรธุรกิจจึงต้องกำหนดแนวทางในการบริหารงานใหม่ โดยยึดแนวคิดการสร้างค่านิยมร่วมกันระหว่างธุรกิจกับสังคม ด้วยการสร้างค่านิยมร่วม ทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการสร้างคุณค่าทางสังคม เป็นการตอบสนองความต้องการและแก้ปัญหาสังคมไปพร้อมกัน

สำหรับองค์ประกอบของการสร้างค่านิยมร่วม จะให้ความสำคัญกับการตอบสนองต่อประเด็นปัญหาหรือความจำเป็นทางสังคม ที่สร้างให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ ด้วยการนำทรัพยากร และความเชี่ยวชาญหลักขององค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยคำนึงถึงและให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับภาคีหุ้นส่วนภายนอก ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการมุ่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาสังคมเป็นหลัก

บทบาทใหม่และความสัมพันธ์ของรัฐบาลและองค์กรพัฒนาเอกชน มุ่งเน้นไปที่ผลกระทบทางสังคมร่วมกันเป้าหมายของบริษัทที่องค์กรพัฒนาเอกชนและรัฐบาล ค่าที่ใช้ร่วมกันส่งเสริม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสัมพันธ์ใหม่ระหว่าง บริษัท มนุษยชาติองค์กรพัฒนาเอกชนและรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาสังคม สำหรับวิธีการสร้างค่านิยมร่วม สามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ระดับคือ ระดับของการคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ที่เป็นความต้องการของสังคม โดยเฉพาะกับกลุ่มลูกค้าที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง ระดับของการกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในเรื่องผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคม ตลอดห่วงโซ่คุณค่าและระดับกลุ่มความร่วมมือ โดยสามารถพัฒนาความร่วมมือในท้องถิ่นที่ช่วยสนับสนุนธุรกิจในกลุ่ม ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายโลจิสติกส์สำหรับใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพื่อปรับปรุงขีดความสามารถด้านธรรมาภิบาลทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ Mustak Jaakkola & Halinen (2013) ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของลูกค้าและการสร้างมูลค่า จากผลการศึกษาพบว่า แนวความคิดของการมีส่วนร่วมของลูกค้า ควรพิจารณาความต้องการ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของพวกเขาอย่างเด่นชัด โดยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกิจการกับลูกค้ารายบุคคลทั้งในเรื่องการบริการ ความสะดวกสบาย เพื่อสร้างมูลค่าในการส่งมอบผลิตภัณฑ์และบริการให้ตรงกับความต้องการในแต่ละรายบุคคล Ghasemi Sasan, Nazemi Mohammad and Hajirahimian Tooraj (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง จากความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เพื่อการสร้างค่านิยมร่วม กัน (CSV) กรณีศึกษา บริษัท เหล็ก Mobarakeh การศึกษาครั้งนี้อธิบายการทำ CSR กรณีศึกษาของบริษัทเหล็กชื่อ Mobarakeh และเนื้อหาการพัฒนาของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในการสร้างคุณค่าร่วมกันของบริษัทฯ ในช่วงปีที่ผ่านมาโดยรวมบริษัทฯ ได้รับการสนับสนุนความคิดโดยที่การพัฒนาอย่างยั่งยืนผ่านขั้นตอนของการเรียนรู้ การดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งสำคัญที่ผู้นำองค์กรและเจ้าหน้าที่ผู้บริหารระดับสูงควรที่จะคำนึงมี 2 ข้อต่อไปนี้ 1) เปิดกว้างและระบุประเด็นที่เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญต่อชุมชนและสังคม โดยกลยุทธ์ CSR ที่ประสบความสำเร็จควรเป็นสะพานเชื่อมระหว่างบริษัท และผู้มีส่วนได้เสีย 2) มีการดำเนินการเชิงรุกในการรับผิดชอบต่อสังคมและการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจกับบริษัท

Sushil Vachani, James E. Post (2012) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างห่วงโซ่มูลค่ารับผิดชอบต่อสังคม บทบาทของบริษัท รัฐบาล และองค์กรพัฒนาเอกชน จากการศึกษาพบว่า ห่วงโซ่คุณค่าของความรับผิดชอบต่อสังคมสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของ บริษัท ในการ “ทำสิ่งที่ถูก” ใน “วิธีการที่เหมาะสม” ภาระผูกพัน 3 ประการในการดำเนินงานที่จำเป็นต้องใช้ได้แก่ ประการแรกคือ ห่วงโซ่มูลค่าทั้งหมดต้องสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ให้บริการแก่สังคม นี่คือสาระสำคัญของการทำสิ่งที่ถูกต้อง ประการที่สองความสัมพันธ์แต่ละภายในห่วงโซ่คุณค่าต้องผลิตมูลค่าร่วมกัน (ในทางที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถูกต้อง) มุ่งมั่นที่จะสร้างผลประโยชน์ร่วมกัน สำหรับผู้มีส่วนได้เสียทุกคนเป็นผู้ค้ำประกันที่ดีที่สุดกับความไม่สมดุลไม่สมมาตรของอำนาจทางเศรษฐกิจ ประการที่สาม ผลกระทบจากภายนอกจะรวมห่วงโซ่คุณค่าภายใน (เช่น แรงงานและสิ่งแวดล้อมภายนอกถูกสร้างขึ้นในต้นทุนการผลิต)

ในการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน หมายถึง การทำธุรกิจที่องค์กรใช้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมกัน ซึ่งมีตัวแปรสังเกตได้ของการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน ประกอบด้วย 1) การคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ (New Products) ที่เป็นความต้องการของสังคม ได้แก่ การเข้าถึงแหล่งเงิน การปรับปรุงด้านโภชนาการและสุขภาพ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ประหยัดพลังงาน การพัฒนาสื่อการเรียนรู้และการศึกษา บ้านพักอาศัยราคาประหยัด 2) การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในเรื่องผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chains) ประกอบไปด้วย องค์กรสามารถยกระดับผลิตภาพ โดยอาศัยประเด็นร่วมระหว่างคู่ค้าจากกิจกรรมในสายคุณค่าที่เข้าไปเกี่ยวข้อง อาทิ ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร/พลังงาน การพัฒนาการเกษตร การจำกัดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและของเสีย การเพิ่มมูลค่าในการจัดซื้อจัดจ้าง สุขภาพและความปลอดภัยของแรงงาน การจัดหาทรัพยากรจากท้องถิ่น การกระจายสินค้าและบริการไปยังพื้นที่ห่างไกล และ 3) การพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Cluster) ในท้องถิ่นที่เอื้อต่อธุรกิจ โดยองค์กรสามารถสร้างปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยอาศัยการใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานในท้องถิ่น ได้แก่ การร่วมพัฒนาชุมชน การพัฒนาฝีมือแรงงาน การเสริมสร้างทักษะและการศึกษา การเสริมสร้างศักยภาพการกำกับดูแลและการบริหารส่วนท้องถิ่น การรณรงค์การเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรม การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสิทธิมนุษยชน

ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยของตัวแปรแฝงภายในโดยมีนักวิชาการและนักวิจัยหลาย ๆ ท่านได้ทำการศึกษาเอาไว้ สามารถสรุปตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ ได้ดังตารางที่ 2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.2 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรประจักษ์/ตัวแปรสังเกตได้ของการสร้างค่านิยมร่วม

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ตัวแปรแฝง	ตัวแปรประจักษ์	อุตสาหกรรม
Hajirahimian Tooraj (2014)	การสร้างค่านิยมร่วม	1) พนักงาน 2) สิ่งแวดล้อม 3) วัฒนธรรมและกีฬา 4) การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีร่วมกับชุมชน	บริษัทเหล็ก Mobarakeh
Sushil Vachani and James E. Post (2012)	การสร้างห่วงโซ่มูลค่ารับผิดชอบต่อสังคม	1) ห่วงโซ่มูลค่าสร้างผลิตภัณฑ์หรือบริการที่ให้บริการแก่สังคม 2) ความสัมพันธ์แต่ละภายในห่วงโซ่คุณค่าต้องผลิตมูลค่าร่วม กัน 3) ผลกระทบจากภายนอกจะรวมห่วงโซ่คุณค่าภายใน (เช่นแรงงานและสิ่งแวดล้อมภายนอกถูกสร้างขึ้นในต้นทุนการผลิต	รัฐบาลและองค์กรพัฒนาเอกชน
Mustak Jaakkola & Halinen (2013)	การมีส่วนร่วมของลูกค้า และการสร้างมูลค่า	1) คุณค่าร่วมด้านเศรษฐกิจ 2) คุณค่าร่วมด้านความสัมพันธ์ 3) คุณค่าร่วมด้านการพัฒนาและนวัตกรรม	ทุกอุตสาหกรรม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องของตัวแปรประจักษ์ หรือตัวแปรสังเกตได้ของการสร้างค่านิยมร่วม โดยมีผู้วิจัย และนักวิชาการหลายๆท่านได้ทำการศึกษาตัวแปรประจักษ์ หรือตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้สำหรับวัดการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน และทำการสังเคราะห์ออกมาประกอบไปด้วยตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 3 ตัวแปร (Porter and Kramer. 2011; Hajirahimian Tooraj. 2014; Sushil Vachani James E. Post. 2012 & Mustak Jaakkola & Halinen. 2013) ได้แก่ การคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ (New Products)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในเรื่องผลิตภาพโดยให้ ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chains) การพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Cluster) ในท้องถิ่น ดังตารางที่ 2.3 – 2.5

2.2.2 การคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ (New Products)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ การคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของ การคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ไว้ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 ความหมายของการคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ (New Products)

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
Booz Allen & Hamilton (1982)	การแนะนำสินค้าใหม่ให้ตลาดได้รู้จัก ซึ่งมีขั้นตอน แนวคิดของสินค้า การประเมินผลการพัฒนา การทดสอบและการเปิดตัวในตลาด ผลิตภัณฑ์ที่ไม่เคยมีในตลาด เรียกว่า นวัตกรรม (Innovation) ผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงใหม่ (Product Improvement) และผลิตภัณฑ์ที่ผู้ผลิตทำขึ้นมาลักษณะเหมือนผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งขันที่มีจำหน่ายในตลาดแล้ว (Me-too Products)
Cronin & Taylor (1992)	ขั้นตอนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ (New Product Development Process) แบ่งออกได้เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้ การแสวงหาความคิดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ใหม่ (Exploration) การกลั่นกรองความคิด (Idea Screening) การวิเคราะห์เชิงธุรกิจ (Business Analysis) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ (Product Development) การทดสอบตลาด (Market Testing) การวางตลาดสินค้า (Commercialization)

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของการคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ (New Products) ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ หมายถึง แนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ไม่เคยมีในตลาดหรือการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในด้านผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value chains)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในด้านผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆ ท่านได้ให้ความหมายของ คือ การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในด้านผลิตภาพไว้ ดังตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 ความหมายของการกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในด้านผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value chains)

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
Michael Porter (1985)	มูลค่าสะสมตามห่วงโซ่ของกิจกรรมที่นำไปสู่การกระบวนการสุดท้ายของผลิตภัณฑ์หรือบริการ ประกอบไปด้วย กิจกรรมทางด้านการออกแบบ การผลิต การตลาด การส่งมอบและผลิตภัณฑ์สนับสนุน ความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) ขององค์การสามารถสร้าง ได้ด้วย 2 วิธีหลัก คือ 1. การทำให้ต้นทุนในการผลิตและการ ให้การบริการที่ต่ำกว่าคู่แข่ง (Low Relative Cost) 2. การทำให้สินค้าและบริการของ ตนเองแตกต่างจากคู่แข่ง (Differentiation) เพื่อ จะสามารถตั้งราคาสูง (Premium Price) ได้
บูรณะศักดิ์ มาดหมาย (2009)	การจัดการกระบวนการเป็นการจัดการกิจกรรมที่ เปลี่ยนปัจจัยนำเข้า (Input) ให้เป็นผลิตผล (Output) เป็น กิจกรรมที่เชื่อมโยงกัน เพื่อจุดมุ่งหมายในการผลิตหรือการ บริการให้แก่ผู้รับบริการ (ลูกค้า) ทั้งภายในและภายนอก องค์การ กระบวนการแบ่งออกเป็น 2 กระบวนการ คือ กระบวนการสร้างคุณค่า และกระบวนการสนับสนุน กระบวนการกำหนดขั้นตอนมีระเบียบปฏิบัติ และข้อกำหนดที่เป็นลายลักษณ์อักษร มีการควบคุมและขั้นตอนการวัดและประเมิน กระบวนการ
Ensign (2001)	วิธีการสร้างกรอบความคิด กิจกรรมที่มีความจำเป็นเพื่อส่งผลต่อสินค้าหรือบริการให้กับลูกค้าได้

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของ การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในด้านผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Value Chains) ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในด้านผลิตภาพ หมายถึง การพัฒนาผลิตภาพร่วมกับคู่ค้าและหุ้นส่วนทางธุรกิจในห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งเป็นการส่งมอบคุณค่าให้แก่สังคมจากการจัดการทรัพยากร วัตถุดิบ แรงงาน ค่าตอบแทน ในขณะที่ธุรกิจจะได้รับคุณค่าในรูปของประสิทธิภาพ การบริหารต้นทุน ความมั่นคงทางวัตถุดิบ คุณภาพ และความสามารถในการทำกำไรที่เพิ่มขึ้น

2.2.4 การพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Cluster)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ การพัฒนาความร่วมมือ ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของ การพัฒนากลุ่มความร่วมมือไว้ดังตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 ความหมายของการพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Cluster)

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
ธีรวุฒิ สุทธิประภา	คลัสเตอร์ถือเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ ซึ่ง ต้องอาศัยความร่วมมือ รวมทั้งความไว้วางใจของสมาชิก ภายในเครือข่ายเป็นสำคัญ
Novelli Schmitz and Spence (2005)	กระบวนการพัฒนาคลัสเตอร์ไม่ใช่สิ่งที่ง่ายและ เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ แต่ต้องอาศัยความเชื่อมโยงและ ความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย
Porter (1990)	กลุ่มของธุรกิจและสถาบันที่เกี่ยวข้องมารวมตัวกันดำเนินกิจกรรมอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกัน (Geographical Proximity) มีความร่วมมือเกื้อหนุน เชื่อมโยง และเสริมกิจการซึ่งกันและกันอย่างครบวงจร (Commonality & Complementarily)ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน (Horizontal Linkages) เป็นความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมสนับสนุนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกันคือการเพิ่มผลิตภาพ (productivity)

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของ การพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Cluster) ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การพัฒนากลุ่มความร่วมมือ หมายถึง การรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเก่งในการพัฒนาสินค้า และ/หรือบริการให้มีคุณภาพและมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องให้กับสมาชิกทุกคน การพัฒนากลุ่มความร่วมมือที่สมบูรณ์จะสามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื่อมโยงผู้ประกอบการได้ครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงปลายน้ำและรวมไปถึงการเชื่อมโยงคนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวงจรการผลิตของกลุ่มให้เข้ามาร่วมด้วย เช่น ธุรกิจสนับสนุนสถาบันการศึกษา สมาคมการค้า สถาบันวิจัยและแม้กระทั่งหน่วยราชการก็ต้องเข้ามาสนับสนุนในทุกด้าน และที่สำคัญต้องมีเป้าหมายร่วมกัน

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของการสร้างค่านิยมร่วม ซึ่งประกอบไปด้วยตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้โดยมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆ ท่านได้ทำการศึกษา ซึ่งสามารถสรุปได้จำนวน 3 ตัวแปร 1) การคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ (New Products) 2) การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในเรื่องผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chains) และ 3) การพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Cluster) ดังภาพที่ 2.3

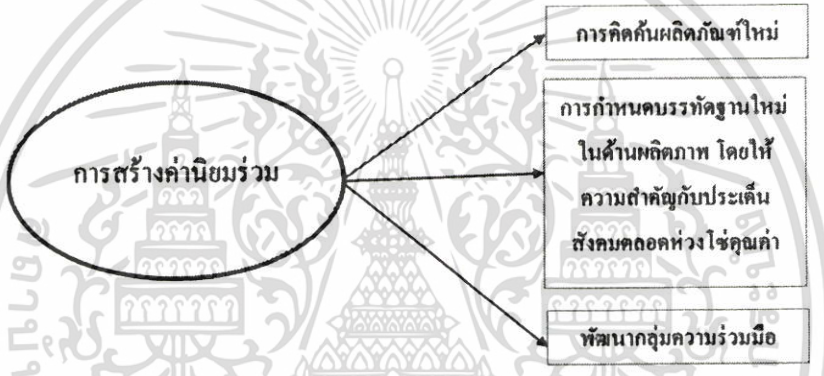

ภาพที่ 2.3 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้า

2.3 แนวคิดและทฤษฎีระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

โรงไฟฟ้าพลังงานจากขยะมูลฝอยเป็นสิ่งสำคัญ ช่วยลดการผลิตไฟฟ้าด้วยแก๊สและน้ำมัน รัฐบาลได้ประกาศให้ขยะมูลฝอยเป็นวาระแห่งชาติ โดยมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดทำแผนเพื่อเป็นวาระแห่งชาติในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมดำเนินการและให้กระทรวงมหาดไทยเป็นแกนหลัก ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ เป็นกระบวนการที่ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากการการควบคุมเผาของเสีย ปัจจุบันก็ยังได้กลายเป็นรูปแบบที่ปลอดภัยและเป็นการกู้คืนพลังงานสะอาดจากคืนแก่สิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1 ความหมายของระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งนักวิจัย และนักวิชาการได้ให้ความหมายของ ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 ความหมายของระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2558)	กระบวนการที่นำขยะมาเป็นพลังงานทดแทนในภาคการผลิตไฟฟ้า โดยมีการนำขยะมูลฝอยมาแปรสภาพเป็นพลังงานไฟฟ้า
Adad, Adrados, Caixach and Rivera (2002)	ครอบคลุมขั้นตอนบางอย่างรวมทั้งการกลับมาใช้ใหม่ รีไซเคิล การกำจัดขยะการทำปุ๋ยหมักและความหลากหลายของกระบวนการเผาไหม้
สำนักงานจัดการสิ่งแวดล้อม (2554)	การใช้วัตถุการผลิตที่สามารถนำกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ให้มากที่สุด ลดปริมาณของเสียที่จะทิ้งให้เหลือน้อยที่สุด บริโภคให้พอดี และบริโภคสินค้าที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ ผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผลิตสินค้าใหม่ที่ผสมผสานการนำวัสดุกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ได้ รณรงค์การใช้สินค้าที่ผลิตจากวัสดุเหลือใช้ พัฒนาการนำขยะกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ เก็บภาษีรวมในราคาสินค้าที่คิดจากต้นทุนทรัพยากรการผลิตช่วยยกระดับเป้าหมายทางเศรษฐกิจของชุมชน และสร้างงานใหม่ๆ ให้กับชุมชน

จากที่ได้ศึกษาจากผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆ ท่าน ผู้วิจัยสรุปความหมายของระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ หมายถึง ระบบการบริหารจัดการโรงไฟฟ้า ครอบคุลมการบริหารจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย ด้านการควบคุมระดับเสียง ด้านการจัดการเถ้า และฝุ่นละอองและมาตรการด้านคุณภาพน้ำ

2.3.2 แนวคิดและทฤษฎีระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

สำหรับเทคนิคการนำขยะไปทำพลังงานไฟฟ้าที่มีต้นทุนต่ำและได้รับความนิยมมากที่สุดก็คือ เทคโนโลยีการฝังกลบ และระบบผลิตก๊าซชีวภาพจากหลุมฝังกลบขยะ (Landfill Gas to Energy) โดยขยะที่ถูกฝังในหลุมฝังกลบจะเกิดการย่อยสลายด้วยจุลินทรีย์ซึ่งมีทั้งที่ใช้ออกซิเจนและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ใช้ออกซิเจนในการทำปฏิกิริยา ทำให้เกิดก๊าซชีวภาพ ซึ่งมีก๊าซมีเทนเป็นองค์ประกอบหลัก ทั้งนี้ต้องเก็บรวบรวมก๊าซชีวภาพจากหลุมฝังกลบขยะมูลฝอยเพื่อนำมาเปลี่ยนเป็นพลังงาน เทคโนโลยีการกำจัดขยะนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก เนื่องจากสามารถใช้ประโยชน์จากก๊าซชีวภาพจากการฝังกลบขยะได้หลากหลาย เช่น การนำไปผลิตกระแสไฟฟ้า ใช้เป็นเชื้อเพลิงโดยตรงทดแทนก๊าซธรรมชาติ ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับหม้อไอน้ำในงานอุตสาหกรรม ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะ โดยผ่านกระบวนการปรับปรุงคุณภาพก๊าซและทำให้เป็นของเหลว เป็นต้น เทคโนโลยีนี้มีข้อดี คือ ค่าใช้จ่ายถูกที่สุดเมื่อเทียบกับเทคโนโลยีอื่น และได้ก๊าซชีวภาพเป็นผลพลอยได้ ส่วนข้อเสีย คือ หาแหล่งสถานที่ฝังกลบยาก เนื่องจากการต่อต้านของชุมชนที่อยู่ใกล้เคียง ซึ่งในประเทศไทยเองมีการดำเนินการผลิตกระแสไฟฟ้าจากก๊าซในหลุมฝังกลบ เช่น ที่ อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม ผลิตกระแสไฟฟ้ารวมทั้งสิ้น 15.23 เมกกะวัตต์ หลุมฝังกลบขยะพนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา ผลิตกระแสไฟฟ้ารวมทั้งสิ้น 2 เมกกะวัตต์ และหลุมฝังกลบขยะมูลฝอยราชาเทวะ จ.สมุทรปราการ พื้นที่ฝังกลบ 50 ไร่ ผลิตกระแสไฟฟ้าได้ 1 เมกกะวัตต์ ส่งจำหน่ายเข้าสู่ระบบของการไฟฟ้านครหลวง (กฟน.) ตั้งแต่ปี 2549 (ศูนย์ข้อมูลและข่าวสืบสวนเพื่อสิทธิพลเมือง. 2558)

ส่วนเทคโนโลยีที่สะอาดกว่า และสร้างมลพิษต่ำกว่าเทคโนโลยีฝังกลบ ก็ได้แก่ เทคโนโลยีเตาเผาขยะ (Incineration) เป็นการเผาขยะในเตาที่มีการออกแบบเป็นพิเศษให้ใช้กับขยะที่มีความชื้นสูง พลังงานความร้อนจากการเผาขยะวิธีนี้สามารถนำมาใช้ในการผลิตไอน้ำหรือทำน้ำร้อน และผลิตกระแสไฟฟ้าได้ แต่ทั้งนี้การเผาไหม้จะต้องมีการควบคุมที่ดี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดมลพิษ และรบกวนสิ่งแวดล้อม เช่น ก๊าซพิษ เขม่า กลิ่น เป็นต้น เทคโนโลยีนี้มีข้อดี คือ เหมาะกับสถานที่ที่มีพื้นที่จำกัด ส่วนข้อเสีย คือ เงินลงทุนและค่าใช้จ่ายการดำเนินงานค่อนข้างสูง

เทคโนโลยีการผลิตก๊าซเชื้อเพลิงจากขยะชุมชน (Municipal Solid Waste Gasification : MSW Gasification) ซึ่งเป็นกระบวนการทำให้ขยะเป็นก๊าซโดยการทำปฏิกิริยาสันดาปแบบไม่สมบูรณ์ (Partial Comustion) โดยสารอินทรีย์ในขยะจะทำปฏิกิริยากับอากาศหรือออกซิเจนปริมาณจำกัด ทำให้เกิดก๊าซคาร์บอนมอนออกไซด์ ไฮโดรเจน และก๊าซเชื้อเพลิง ซึ่งนำไปผลิตไฟฟ้าหรือความร้อนโดยตรงต่อไป ข้อดีของการผลิตไฟฟ้าด้วยวิธีนี้คือจะให้มลพิษน้อย แต่ข้อเสียคือมีขั้นตอนการทำงานค่อนข้างมาก และใช้เงินลงทุนสูง

เทคโนโลยีผลิตเชื้อเพลิงขยะ (Refuse Derived Fuel : RDF) เป็นการนำขยะมูลฝอยมาผ่านกระบวนการคัดแยกวัสดุที่เผาไหม้ได้ออกเป็นการฉีกหรือตัดขยะมูลฝอยออกเป็นชิ้นเล็กๆ ผ่านกระบวนการจัดการเพื่อปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมี ทำให้เป็นเชื้อเพลิงขยะที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถนำไปใช้ในการผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ ขยะที่ผ่านกระบวนการเหล่านี้จะได้ค่าความร้อนสูง มีคุณสมบัติเป็นเชื้อเพลิงที่ดีกว่าการนำขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมมาใช้โดยตรง เทคโนโลยีนี้สามารถกำจัดขยะได้หลายประเภทและปลอดเชื้อโรค แต่ยังใช้เงินลงทุนสูงและต้องหาผู้รับซื้อเชื้อเพลิงขยะไปเผาในอุปกรณ์เผาไหม้ที่เหมาะสม

ในระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะในประเทศไทยนั้นได้มีหลายจังหวัดที่ได้ดำเนินการ อาทิ เช่น โรงไฟฟ้าขยะจังหวัดระยอง แนวความคิดใหม่ในการบริหารขยะแบบครบวงจร โดยความร่วมมือขององค์กรท้องถิ่น นำโดย องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง เทศบาลเมืองมาบตาพุด และเทศบาลนครระยอง เพื่อจะเปลี่ยนขยะให้เป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า โดยแนวคิดนี้ได้รับการตอบรับจาก กลุ่ม ปตท.ที่มีพื้นที่ปฏิบัติงานส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดระยอง โครงการโรงไฟฟ้าขยะที่จังหวัดระยองจึงเกิดขึ้น โครงการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการเปลี่ยนขยะสดให้เป็นเชื้อเพลิงแห้ง หรือ Refuse Derived Fuel (RDF) ส่วนที่สองเป็นการก่อสร้างโรงไฟฟ้าชีวมวล โดยนำเชื้อเพลิงแห้งนั้นมาเป็นวัตถุดิบในการผลิตกระแสไฟฟ้าคืนสู่ชุมชนเมืองระยองต่อไป ขั้นแรกเป็นการแปลงขยะเป็นเชื้อเพลิงระยะเวลาก่อสร้างโรงผลิตเชื้อเพลิงแห้ง 18 เดือน (แผนผัง-1) เริ่มด้วยการรวบรวมขยะเปียกจากชุมชน ซึ่งประมาณครึ่งหนึ่งเป็นเศษวัสดุจากการประกอบอาหาร และถุงพลาสติกเปียกมารวมกันที่ศูนย์กำจัดขยะ จากนั้นมีการแยกขยะอินทรีย์ออกจากเศษพลาสติกด้วยตะแกรงปั่น เศษพลาสติกจะถูกแยกออกเพื่อทำการสับเป็นชิ้นเล็กๆ ขนาดเท่านามบัตร ในขณะที่ขยะอินทรีย์จะถูกลำเลียงเข้าโรงหมักโดยแยกความชื้นออกด้วยวิธีธรรมชาติ ในขั้นตอนนี้มีการควบคุมการระเหยของความชื้นและกลิ่นเหม็นของขยะ เพื่อมิให้เกิดการรบกวนกับชุมชนข้างเคียง ส่วนน้ำเสียจากขยะจะมีการรวบรวม บำบัด และระบายสู่ลำธารสาธารณะอย่างเป็นระบบ ขบวนการหมักขยะอินทรีย์เพื่อลดความชื้นของขยะให้เหลือ 20% จะใช้เวลาประมาณ 20-30 วัน หลังจากนั้นจะถูกลำเลียงด้วยสายพานเข้าขบวนการสับย่อยในระบบเดียวกันกับเศษพลาสติกจากการหมักขยะอินทรีย์ดังกล่าว ส่วนหนึ่งของขยะอินทรีย์ สามารถนำไปเป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตปุ๋ยอินทรีย์คืนให้แก่พี่น้องเกษตรกรชาวระยอง เมืองผลไม้ของประเทศไทย ขั้นที่สองเป็นการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงขยะ ระยะเวลาก่อสร้าง โรงไฟฟ้าชีวมวล 30 เดือน (แผนผัง-2) เศษขยะชิ้นใหญ่เมื่อเข้าสู่ขบวนการสับย่อยแล้ว ก็จะกลายเป็นเชื้อเพลิงแห้ง (RDF) ที่ถูกลำเลียงด้วยสายพานอีกครั้งเพื่อคัดแยกเหล็กและโลหะ ด้วยการใช้แม่เหล็กแยกชิ้นส่วนที่เป็นเหล็กออก จากนั้นมีการร่อนตะแกรงเพื่อแยกกรวดหินและเศษวัตถุขั้นสุดท้าย เมื่อขบวนการผลิตเชื้อเพลิงแห้ง (RDF) แล้วเสร็จจะมีการรวบรวมและบรรจุใส่รถบรรทุกเพื่อนำไปป้อนโรงไฟฟ้าขยะอีกครั้งหนึ่ง เชื้อเพลิงแห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังกล่าวให้ค่าความร้อนในการผลิตไฟฟ้าถึง 4,000 แคลอรีต่อกิโลกรัม ซึ่งสามารถใช้ทดแทนการผลิตไฟฟ้าจากถ่านหินได้เป็นอย่างดี

ระยองเป็นหนึ่งในจังหวัดที่มีรายได้สูงสุดของประเทศ หรือราว 1 ล้านบาทต่อคนต่อปี มีประชากรท้องถิ่นประมาณ 6 แสนคน และมีประชากรแฝงเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน ดังนั้นจากประชากรราว 1.2 ล้านคน มีขยะชุมชนเกิดขึ้นประมาณ 900 ตันต่อวัน หรือคิดเป็นขยะเฉลี่ยประมาณ 300 กิโลกรัม/คน/ปี นอกจากนี้ยังมีข้อมูลทางสถิติที่น่าสนใจของสำนักงานอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัยที่ว่า หลุมขยะใกล้เต็มเพียงสองหลุมของเทศบาลนครระยอง และเทศบาลเมืองมาบตาพุดจะปล่อยมลภาวะทางอากาศเทียบเท่าคาร์บอนไดออกไซด์ถึง 500,000 กิโลกรัม/ปี โรงไฟฟ้าขยะ ระยองโมเดล สามารถกำจัดขยะสดได้ถึง 300 ตันต่อวัน (เทียบเท่า 1 ใน 3 ของขยะสดในระยอง) ในจำนวนนี้เป็นขยะสดจากชุมชนประมาณ 230 ตันต่อวัน และขยะที่ขุดจากหลุมขยะเดิมอีกประมาณ 70 ตันต่อวัน ซึ่งสามารถที่จะเปลี่ยนหลุมขยะปัจจุบันให้เป็นพื้นที่ใช้สอยของชาวระยองต่อไปในอนาคต ขยะสดจากชุมชนที่เปลี่ยนเป็นเชื้อเพลิงแห้ง (RDF) สามารถผลิตไฟฟ้าได้ถึง 8 MW ซึ่งจะขายไฟฟ้าดังกล่าวต่อการไฟฟ้าภูมิภาค เพื่อกระจายไฟฟ้ากลับสู่ชุมชนเมืองระยอง ทำให้โรงไฟฟ้ามีผลตอบแทนทางการเงินที่เหมาะสมและสามารถเลี้ยงตัวอยู่ได้ ปัญหาขยะจะไม่น่าแขยงอีกต่อไป ขยะสด 1 ใน 3 ของระยองจะถูกเปลี่ยนเป็นไฟฟ้า เป็นปุ๋ยอินทรีย์เพื่อเกษตรกร ส่วนหลุมขยะเดิมจะกลายเป็นพื้นที่ใช้สอยและพักผ่อนของชาวระยองในอนาคต การมีส่วนร่วมของภาครัฐและเอกชนที่จะสร้างวิสาหกิจชุมชนร่วมกันในรูปของ Creating Shared Value (CSV) จากการนำปัญหาของชุมชนมาจำลองแบบธุรกิจ แล้วคืนผลประโยชน์สู่ชุมชนได้อย่างยั่งยืน

2.3.2.1 ความหมายและคำจำกัดความของขยะมูลฝอย

พระราชบัญญัติสาธารณสุข ปี 2484 ได้กำหนดคำจำกัดความของขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไว้ว่า มูลฝอย หมายความถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษสินค้า เถ้า มูลสัตว์และซากพืช รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใด ซึ่งเก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่นๆ สิ่งปฏิกูล หมายถึง อุจาระ ปัสสาวะ รวมตลอดถึงวัตถุอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งสกปรก โสโครก และมีกลิ่นเหม็น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปี 2525 ได้กำหนดคำจำกัดความของขยะมูลฝอย และขยะไว้ว่า มูลฝอย หมายความถึง เศษสิ่งของที่ทิ้งแล้ว หยากเยื่อ กุมฝอย หรือคุมฝอย ขยะ หมายความถึง มูลฝอย หยากเยื่อ

ขยะหรือมูลฝอย เป็นคำทั่วไปที่รวมถึงมูลฝอยทุกประเภท ได้แก่ สิ่งของต่างๆ ซึ่งในขณะนั้นคนไม่ต้องการ และทิ้งไปเป็นของไร้ประโยชน์สำหรับผู้ทิ้ง แต่ในบางครั้งอาจเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์สำหรับผู้อื่นที่สามารถนำมาใช้ได้ในรูปแบบต่างๆ ในขยะหรือมูลฝอยประกอบด้วยมูลฝอยชนิดต่างๆหลายชนิดด้วยกัน สามารถแบ่งได้ดังนี้ 1) เศษอาหาร ได้แก่ ผัก ผลไม้ ใบไม้ และเนื้อสัตว์ 2) มูลฝอยแห้ง ได้แก่ มูลฝอยจากอาคารบ้านเรือน และอื่นๆที่แยกเศษอาหารและมูลฝอยที่เน่าเปื่อยได้ง่ายออกแล้ว มูลฝอยชนิดนี้ประกอบด้วยวัสดุที่เผาไหม้ได้ และเผาไหม้ไม่ได้ ซึ่งสามารถนำมาคัดแยกขายเปลี่ยนเป็นเงินได้ หรือเรียกว่า ขยะรีไซเคิล 3) สารพิษ ได้แก่ สารใดๆ ที่เป็นโทษต่อชีวิตมนุษย์ พืช และสัตว์ และ 4) ขยะทั่วไป ได้แก่ มูลฝอยที่ไม่ต้องการซึ่งต้องนำไปเผา

ส่วนประเภทของขยะมูลฝอยสามารถจำแนกตามพิษภัยที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ และสิ่งแวดล้อม มี 2 ประเภท คือ 1) ขยะทั่วไป (General Waste) หมายถึง ขยะมูลฝอยที่มีอันตรายน้อย ได้แก่ พวกเศษอาหาร เศษกระดาษ เศษผ้า พลาสติก เศษหญ้า และใบไม้ ฯลฯ 2) ขยะอันตราย (Hazardous Waste) เป็นขยะที่มีภัยต่อคนและสิ่งแวดล้อม อาจมีสารพิษ ติดไฟหรือระเบิดง่าย ปนเปื้อนเชื้อโรค เช่น ไฟแช็กแก๊ส กระป๋องสเปรย์ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ หรืออาจเป็นพวกสำลีและผ้าพันแผลจากสถานพยาบาลที่มีเชื้อโรค และหากจำแนกตามลักษณะของขยะ มี 2 ประเภท คือ 1) ขยะเปียกหรือขยะสด (Garbage) มีความชื้นปนอยู่มากกว่าร้อยละ 50 จึงติดไฟได้ยาก ส่วนใหญ่ได้แก่ เศษอาหาร เศษเนื้อ เศษผัก และผักผลไม้จากบ้านเรือน ร้านจำหน่ายอาหารและตลาดสด รวมทั้งซากพืชและสัตว์ที่ยังไม่เน่าเปื่อย ขยะประเภทนี้จะทำให้เกิดกลิ่นเน่าเหม็น เนื่องจากแบคทีเรียย่อยสลายอินทรียสาร นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคโดยติดไปกับแมลง หนู และสัตว์อื่นที่มาตอมหรือกินเป็นอาหาร 2) ขยะแห้ง (Rubbish) คือ สิ่งเหลือใช้ที่มีความชื้นอยู่น้อยจึงไม่ก่อให้เกิดกลิ่นเหม็น จำแนกได้ 2 ชนิด คือ (1) ขยะที่เป็นเชื้อเพลิง เป็นพวกที่ติดไฟได้ เช่น เศษผ้า เศษกระดาษ หญ้า ใบไม้ กิ่งไม้แห้ง (2) ขยะที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง ได้แก่ เศษโลหะ เศษแก้วและเศษก้อนอิฐ

2.3.2.2 มาตรการที่สำคัญ

1) ด้านสังคม ได้แก่ การรณรงค์ให้ผู้จัดจำหน่ายสินค้ามีส่วนร่วมในการลดปริมาณบรรจุภัณฑ์จากการจำหน่ายสินค้า และมีส่วนร่วมในการเรียกคืนซากบรรจุภัณฑ์เสื่อมคุณภาพการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชน และสนับสนุนการให้ข่าวสาร และความรู้เกี่ยวกับของเสียอันตรายจากชุมชน

2) ด้านกฎหมาย ได้แก่ กำหนดระเบียบควบคุม การนำเข้าวัสดุใช้แล้วหรือสินค้าใช้แล้ว จากต่างประเทศ กฎระเบียบเกี่ยวกับการเรียกคืนซากบรรจุภัณฑ์ และผลิตภัณฑ์เสื่อมสภาพ กฎระเบียบให้ประชาชนมีการคัดแยกขยะมูลฝอย โดยเฉพาะของเสียอันตรายออกจากมูลฝอยทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และกำหนดมาตรฐาน และมาตรการเพื่อควบคุมการดำเนินงานของสถานที่บำบัด และกำจัดขยะมูลฝอย

3) ด้านการสนับสนุนได้แก่ การวิจัยและพัฒนา สินค้าที่ผลิตจากวัสดุที่ใช้แล้ว ผู้ผลิตหรือ ผู้จำหน่ายมีส่วนร่วมในการเรียกคืนซากบรรจุภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เสื่อมสภาพมาใช้ประโยชน์ ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบ การเก็บรวบรวม และขนส่งของเสียอันตรายจากชุมชนและสนับสนุนให้ทุกจังหวัดจัดเตรียมพื้นที่ที่เหมาะสม สำหรับสถานที่สร้างระบบบำบัดและกำจัดขยะมูลฝอย

2.3.2.3 ขั้นตอนการจัดการขยะ

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2546) ได้อธิบายวิธีการดำเนินงานในการจัดการขยะมูลฝอยนั้น มีอยู่หลายขั้นตอนที่สำคัญ ได้แก่

1) การเก็บรวบรวม (Storage and Collection) เริ่มตั้งแต่การเก็บขยะมูลฝอยใส่ไว้ในภาชนะไปจนถึงการรวบรวมขยะมูลฝอยจากแหล่งต่าง ๆ แล้วนำไปใส่ยานพาหนะเพื่อที่จะขนถ่ายต่อไป ยังแหล่งกำจัด หรือทำประโยชน์อื่นๆ แล้วแต่กรณี

2) การขนส่ง (Transportation) เป็นการนำขยะมูลฝอยที่เก็บรวบรวมจากชุมชนใส่ยานพาหนะแล้วนั้น ไปยังสถานที่กำจัดหรือทำประโยชน์อย่างอื่น ซึ่งอาจเป็นการขนส่งโดยตรงจากแหล่งกำเนิดเลยทีเดียว หรืออาจขนไปพักรวมไว้ที่ใดที่หนึ่งซึ่งเรียกว่า สถานีขนถ่ายก่อนก็ได้

3) การแปรสภาพ (Processing) เป็นวิธีการที่จะทำให้ขยะมูลฝอยสะดวกแก่การเก็บขน หรือนำไปใช้ทำประโยชน์อย่างอื่น การแปรสภาพนี้อาจทำได้โดยการบดอัดเป็นก้อน คัดแยกเอาส่วนที่ยังใช้ประโยชน์ได้ออกไปใช้ ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม

4) การกำจัดหรือทำลาย (Disposal) เป็นวิธีการจัดการขยะมูลฝอยขั้นสุดท้ายเพื่อให้ขยะมูลฝอยนั้นๆ ไม่ก่อให้เกิดปัญหามลพิษต่อสภาพแวดล้อมอันมีผลกระทบต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ของมนุษย์ต่อไป

2.3.2.4 แนวคิดการจัดการขยะในเมืองใหญ่ในประเทศไทย

ในปัจจุบันยังพบว่าเริ่มมีเทศบาลบางแห่งในประเทศไทยมีการคัดแยก ณ แหล่งกำเนิดและแยกประเภทเก็บขน โดยการจัดถังแยกประเภทเพื่อให้ประชาชนแยกประเภทขยะทิ้ง โดยแยกออกเป็นขยะรีไซเคิล ขยะที่รีไซเคิลไม่ได้ และขยะอันตรายก็ตาม แต่การจัดเก็บยังไม่ครอบคลุมทั้งพื้นที่ ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชน และส่วนจัดเก็บสัปดาห์ละครั้ง ทำให้ขยะเน่าเสียและมีกลิ่นรุนแรง จึงทำให้กระบวนการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางไม่เกิดขึ้น มีการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รีไซเคิลวัสดุที่มีราคาตั้งแต่ต้นทางโดยเจ้าของบ้าน และกลางทางโดยกลุ่มคนอาชีพซาเล้งเก็บขยะและพนักงานเก็บขนขยะ ทำให้ส่วนหนึ่งของวัสดุที่สามารถรีไซเคิลได้ถูกเก็บออกไป ขยะที่เหลือในขั้นสุดท้ายในรถเก็บขนขยะจึงประกอบด้วยขยะอินทรีย์มากกว่าร้อยละ 50 โดยน้ำหนัก แต่เดิมการกำจัดขยะในประเทศไทยใช้วิธีการเทกองแล้วกลบหรือเผา ซึ่งเป็นวิธีที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่รุนแรง ต่อมารัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณสำหรับเทศบาลหลายแห่งในการกำจัดขยะมูลฝอยตามเกณฑ์มาตรฐานและตามแนวทางการจัดการมูลฝอยของกรมควบคุมมลพิษ ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับการจัดสรรงบประมาณก่อสร้างหลุมฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล เมื่อเทศบาลใดมีสถานที่กำจัดขยะแล้ว เทศบาลข้างเคียงที่ไม่มีที่กำจัดจะนำขยะมาร่วมฝังกลบด้วยทำให้ปริมาณขยะที่เข้าฝังกลบสูงกว่าที่ออกแบบไว้ จึงทำให้หลุมฝังกลบเต็มเร็วกว่าที่กำหนด อีกทั้งการจัดสรรงบประมาณก่อสร้างนั้นให้แต่เพียงหลุมฝังกลบชั้นแรก เมื่อต้องก่อสร้างคันดินเพื่อทำการฝังกลบในชั้นถัดขึ้นไป (หรือต้องฝังกลบในเฟสที่สอง) เทศบาลจะต้องหางบประมาณก่อสร้างเอง และด้วยการจัดเก็บค่ากำจัดขยะสูงสุดเพียง 40 บาทต่อเดือนต่อครัวเรือน จึงทำให้เทศบาลส่วนใหญ่ไม่มีงบประมาณเพียงพอ และรัฐบาลไม่มีนโยบายให้งบประมาณสนับสนุนต่อเนื่องสำหรับโครงการที่ได้จัดสรรไปแล้ว นอกจากนี้ในการดำเนินงานฝังกลบมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล ผู้ปฏิบัติงานจะต้องบดอัดขยะโดยใช้รถแทรกเตอร์หรือรถบดอัดขยะวิ่งทับขยะที่นำมาฝังกลบไปมาหลายๆ เที่ยวทำให้ปริมาตรขยะลดลง (เพิ่มความหนาแน่น) เพื่อเพิ่มอายุการใช้งานของหลุมฝังกลบ แต่ด้วยงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดเทศบาลหลายแห่งจึงไม่ดำเนินงานฝังกลบอย่างถูกต้อง ทำให้หลุมฝังกลบเต็มอย่างรวดเร็ว ต่อมาด้วยนโยบาย 3 R ของรัฐบาลทำให้มีการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะอย่างครบวงจร ได้แก่โรงคัดแยกขยะและหลุมฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล โดยให้โรงคัดแยกขยะทำการคัดแยกองค์ประกอบที่สามารถนำไปจำหน่ายได้ เพื่อลดปริมาณขยะที่จะนำไปฝังกลบ และคาดว่าจะทำให้หลุมฝังกลบมีอายุการใช้งานนานขึ้น โดยไม่มีการคัดแยกขยะต้นทางและไม่มีการแยกเก็บขน ด้วยพฤติกรรมการทิ้งขยะรวมและการทิ้งขยะอินทรีย์โดยไม่มีการแยกของเหลวออก แต่กลับใช้ถุงพลาสติกห่อทั้งของเหลวและของแข็งไว้หลายชั้น จึงทำให้ขยะรวมที่เก็บขนมีความชื้นสูงมากกว่าร้อยละ 50 จากคุณลักษณะของขยะชุมชนดังกล่าวจึงทำให้ประสิทธิภาพในการคัดแยกขยะที่โรงคัดแยกทำได้ยาก เครื่องฉีกถุงไม่สามารถทำงานได้ตามที่ออกแบบ โรงคัดแยกขยะมีประสิทธิภาพต่ำ นอกจากวัสดุที่คัดแยกได้จะมีจำนวนน้อยแล้ว ยังมีการปนเปื้อนสูง จำหน่ายได้ราคาต่ำ ทำให้ไม่ได้รายรับตามเป้าที่กำหนดไว้ในการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ นอกจากนี้กระบวนการคัดแยกบางประเภท เช่น การคัดแยกประเภทวัสดุด้วยลมไม่สามารถคัดแยกพลาสติกที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปียกชื้นได้ ขยะที่เข้าโรงคัดแยกมีกลิ่นเหม็นรุนแรง (เนื่องจากการจัดเก็บขยะสัปดาห์ละครั้งเป็นส่วนใหญ่) เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน การคัดแยกด้วยคนมีประสิทธิภาพต่ำ เครื่องจักรและอุปกรณ์ชำรุดเสียหายจากน้ำขยะที่เป็นกรด เป็นต้น ทำให้โรงคัดแยกของเทศบาลหลายแห่งต้องปิดตัวลง เพราะขาดแคลนงบประมาณในการซ่อมบำรุง ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณที่สูงมาก กระบวนการคัดแยกขยะที่ใช้ในโรงคัดแยกเหล่านี้ส่วนใหญ่เหมาะสำหรับองค์ประกอบขยะที่ผ่านการคัดแยกประเภทขยะทิ้งบางส่วนที่ต้นทางและแยกเก็บขน ซึ่งเป็นการดำเนินการในต่างประเทศ และในขยะจะประกอบด้วยวัสดุที่สามารถนำมารีไซเคิลได้จำนวนมากและมีขยะอินทรีย์ปนเปื้อนจำนวนน้อย

ในยุคที่ราคาน้ำมันโลกถีบตัวสูงขึ้น ทำให้เชื้อเพลิงทุกชนิดมีราคาแพง และด้วยนโยบายส่งเสริมการแปรรูปขยะเป็นพลังงานของรัฐบาล ทำให้เกิดโครงการกำจัดขยะที่เกี่ยวข้องกับการนำขยะมาเป็นพลังงาน จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลโครงการจัดการขยะที่ยังดำเนินงานอยู่และสามารถนำขยะไปผลิตเป็นพลังงานได้จริงในปัจจุบัน สามารถแบ่งเทคโนโลยีที่ใช้ออกเป็น 4 ประเภทคือ (1) การใช้เตาเผา (2) การผลิตก๊าซชีวภาพจากขยะอินทรีย์ ส่วนที่เหลือนำไปผลิตเป็นเชื้อเพลิงจากขยะ (RDF) (3) กระบวนการบำบัดเชิงกล-ชีวภาพและผลิตเชื้อเพลิง RDF และ (4) การฝังกลบขยะและการวางท่อดึงก๊าซมาผลิตกระแสไฟฟ้า แต่ละเทคโนโลยีมีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกัน มีงบลงทุนและค่าดำเนินงานที่แตกต่างกัน และมีความเหมาะสมกับปริมาณขยะและขนาดพื้นที่ที่มีอยู่ที่แตกต่างกัน แนวทางในการเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับแต่พื้นที่จึงต้องพิจารณา (1) ปริมาณขยะที่เก็บขนและรวบรวมได้ต่อวัน (2) สภาพของพื้นที่และขนาดพื้นที่ที่มีอยู่สำหรับการกำจัดขยะ และ (3) ความสามารถในการบริหารจัดการและงบประมาณของท้องถิ่น รวมถึงการสนับสนุนของภาครัฐ

โครงการคัดแยกขยะอินทรีย์เพื่อผลิตก๊าซชีวภาพดำเนินงานอยู่ที่เทศบาลนครนครราชสีมา ออกไว้สำหรับขยะอินทรีย์ที่แยกเก็บขน 40 ตันต่อวัน และคัดแยกขยะอินทรีย์ให้ได้ 40 ตัน จากขยะชุมชน 180 ตันต่อวัน ด้วยตะแกรงหมุน ขยะที่ผ่านช่องตะแกรงถูกนำไปคัดแยกขยะอินทรีย์ด้วยน้ำ วัสดุหนัก เช่น กรวดทรายจะตกลงด้านล่าง ส่วนวัสดุเบา เช่น พลาสติกจะลอยอยู่ด้านบน น้ำที่ผสมขยะอินทรีย์จะถูกนำเข้าเครื่องย่อยละเอียดแล้วนำเข้าถังหมักก๊าซชีวภาพแบบ Anaerobic Digestion และส่วนขยะที่ไม่ผ่านช่องตะแกรงถูกนำไปผลิตเชื้อเพลิงขยะ RDF พบว่า RDF ที่ได้มีค่าความร้อนประมาณ 1,500 กิโลแคลอรีต่อกิโลกรัม กากตะกอนจากการหมักก๊าซชีวภาพนำเข้าสู่กระบวนการต่อเนื่องคือไปหมักทำปุ๋ย แม้ว่าจะเป็นวิธีที่สอดคล้องกับการจัดการขยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่ออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติมากที่สุดวิธีหนึ่ง แต่เนื่องจากพฤติกรรมการทิ้งขยะรวมของคนไทย และการไม่แยกประเภทขยะเก็บขนของเทศบาล จึงทำให้ขั้นตอนการคัดแยกมีความยุ่งยาก ต้องใช้พนักงานเป็นจำนวนมากและมีประสิทธิภาพต่ำ โรงคัดแยกประเภทนี้จึงเหมาะสำหรับพื้นที่ที่มีขยะปริมาณไม่มาก เพื่อให้สามารถจัดการโรงคัดแยกได้อย่างเหมาะสม ในความเป็นจริงแล้วโครงการในลักษณะนี้จะเหมาะสมกับเทศบาลที่สามารถรณรงค์ให้ประชาชนแยกประเภทขยะอินทรีย์ตั้งแต่ต้นทางและแยกเก็บขนมาสู่โรงงาน

การกำจัดขยะเทศบาลนครนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา การผลิตก๊าซชีวภาพจากขยะอินทรีย์อีกเทคโนโลยีหนึ่งคือการนำขยะรวมที่เก็บขนมาผ่านขั้นตอนการย่อยอย่างหยาบเบื้องต้น เพื่อทำให้ถุงพลาสติกแตกออกและย่อยวัสดุขนาดใหญ่ให้มีขนาดเล็กลง จากนั้นนำไปผ่านตะแกรงหมุนเพื่อคัดแยกขยะอินทรีย์ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีขนาดเล็กกว่า 3 – 4 ซม. ขยะที่ไม่ผ่านช่องตะแกรง จะมีความชื้นลดลงและมีค่าความร้อนเพิ่มขึ้น สามารถนำไปผลิตเป็นเชื้อเพลิง RDF สำหรับนำขยะอินทรีย์ที่คัดแยกได้นำเข้าห้องหมักแบบแห้ง สเปรย์น้ำชะขยะจากด้านบนลงบนขยะให้น้ำไหลซึมผ่านขยะและรวบรวมไว้ด้านล่าง ทำการหมุนเวียนน้ำชะขยะเป็นเวลา 20 วัน ทำให้น้ำชะขยะที่มีความเข้มข้นสารอินทรีย์สูง นำน้ำชะขยะเข้าสู่งถังหมักก๊าซชีวภาพเพื่อผลิตก๊าซมีเทนต่อไป กากตะกอนหลังจากการหมักนำไปตั้งกองเพื่อหมักทำปุ๋ย จากนั้นร่อนด้วยตะแกรงหมุนจะได้ปุ๋ยหรือวัสดุปรับปรุงดินที่มีขนาดเล็ก และพลาสติกที่ย่อยสลายไม่ได้ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งสามารถนำไปผลิตเป็นเชื้อเพลิง RDF โครงการนี้ดำเนินงานอยู่ที่เทศบาลตำบลสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา และออกแบบไว้ที่ 50 ตันต่อวัน ขั้นตอนดำเนินงานในลักษณะนี้เหมาะสำหรับขยะที่ไม่มีการคัดแยกต้นทางและปริมาณขยะมีไม่มาก

กระบวนการบำบัดเชิงกล-ชีวภาพ ที่เทศบาลนครพิษณุโลก เป็นกระบวนการที่นำขยะรวมมาผ่านการย่อยให้มีขนาดเล็กลง แล้วนำไปตั้งกองให้เกิดกระบวนการย่อยสลายทางชีวภาพเป็นระยะเวลารวม > 5 เดือน จากนั้นนำกองขยะที่ได้มาร่อนแยกองค์ประกอบตามขนาดด้วยตะแกรงหมุน ขยะพลาสติกที่มีขนาดใหญ่สามารถนำไปเป็นเชื้อเพลิง RDF ที่มีค่าความร้อนสูงประมาณ 5,000 กิโลแคลอรีต่อกิโลกรัม กระบวนการกำจัดขยะในลักษณะนี้เหมาะสำหรับปริมาณขยะที่ไม่สูงมาก เพราะต้องใช้พื้นที่เป็นจำนวนมาก

สำหรับการฝังกลบขยะควรเป็นวิธีสุดท้ายที่จะนำมาพิจารณาใช้กำจัดขยะ วิธีนี้เหมาะสำหรับเทศบาลที่มีที่ดินขนาดใหญ่ สามารถรองรับขยะที่สะสมเป็นจำนวนมากได้ในระยะเวลานาน และต้องไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน เป็นวิธีที่มีราคาถูกที่สุด แต่การฝังกลบขยะของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทศบาลที่ผ่านมาหลายแห่งเป็นการเทกองลงบนพื้นที่ที่มีการก่อสร้างเป็นหลุมฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล ไม่มีการบดอัดขยะและไม่มีการกลบทับทั้งรายวัน หรือกลบทับรายชั้นฝังกลบ รวมถึงไม่มีการสร้างคันดินสำหรับการฝังกลบในชั้นที่สองและสาม ทำให้หลุมฝังกลบเต็มอย่างรวดเร็ว เทศบาลส่วนใหญ่ไม่มีทั้งกำลังคนและงบประมาณเพียงพอในการก่อสร้างเฟสต่อเนื่องเพื่อรองรับปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้น ปัญหาหลักของโครงการก่อสร้างหลุมฝังกลบขยะคือการหาที่ดินสำหรับการฝังกลบที่หาได้ยากในปัจจุบัน เกิดปัญหาการต่อต้านของประชาชน เนื่องจากการจัดการฝังกลบที่ผ่านมาไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เกิดสภาพน่ารังเกียจทั้งภายในพื้นที่ฝังกลบเอง และสภาพโดยรอบโครงการที่มีขยะปลิวกระจาย ผลกระทบของการเข้ามาของรถขนขยะจำนวนมาก และมลพิษต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการจัดการฝังกลบขยะที่ไม่ถูกต้องได้แก่ กลิ่น น้ำชะขยะที่ปนเปื้อนลงสู่น้ำใต้ดิน รวมถึงก๊าซชีวภาพซึ่งเป็นก๊าซเรือนกระจก

ดังนั้นการเลือกใช้เตาเผาจะเหมาะสำหรับเทศบาลที่รวบรวมเก็บขนขยะได้เป็นจำนวนมากหรือเป็นศูนย์กำจัดขยะ และเทศบาลมีศักยภาพเพียงพอในการบริหารจัดการ เนื่องจากค่าลงทุนและค่าดำเนินงานที่สูง และด้วยปริมาณขยะที่มากกว่า 250 ตันต่อวัน จะต้องใช้เตาเผาขนาดมาตรฐานที่มีขนาดใหญ่ และมีระบบกำจัดมลพิษที่ได้มาตรฐานและเหมาะสม รวมถึงจะต้องจัดจ้างเอกชนมาดำเนินงานแทนพนักงานของเทศบาล หรือให้เอกชนลงทุนและดำเนินงาน แม้ว่าค่าความร้อนของขยะในประเทศไทยมีค่าต่ำ ทำให้การใช้เตาเผาขยะประสบปัญหาต้องใช้เชื้อเพลิงเสริมเพื่อรักษาอุณหภูมิของการเผาให้อยู่ในค่ามาตรฐานก็ตาม จากข้อมูลสำรวจการดำเนินงานพบว่าผู้ประกอบการเตาเผาขยะที่จังหวัดภูเก็ตสามารถเผาขยะได้อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าในปัจจุบันเทคโนโลยีในการควบคุมมลพิษที่เกิดขึ้นจากการเผาขยะจะมีความก้าวหน้าไปมาก แต่ปัญหาหลักของการใช้เตาเผาในการกำจัดขยะในประเทศไทยคือการไม่ยอมรับของประชาชน จากความกังวลว่าโครงการเตาเผาขยะจะก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตราย โดยเฉพาะสารไดออกซิน ซึ่งเป็นสารก่อมะเร็งที่มีความรุนแรง และเนื่องจากการดำเนินงานเตาเผาขยะที่มีอยู่ 2 แห่งที่ผ่านมา ไม่มีข้อมูลจากหน่วยงานราชการที่แสดงว่ามลพิษที่เกิดจากเตาเผาขยะมีค่าต่ำอยู่ในช่วงที่ปลอดภัย การเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมลพิษสิ่งแวดล้อมจากโครงการทำได้ยาก นอกจากนี้ปัญหาการขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินงานและซ่อมบำรุงเตาเผา จนทำให้เตาเผาทั้งสองแห่งต้องปิดตัวลง เป็นปัญหาที่แสดงถึงความไม่พร้อมสำหรับการใช้เทคโนโลยีเตาเผาในการกำจัดขยะ จึงทำให้โครงการเตาเผาขยะไม่ได้รับการยอมรับจากทั้งประชาชน นักวิชาการและ NGO

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การมีส่วนร่วมและการยอมรับ สาเหตุ ปัญหา แนวคิดจากญี่ปุ่นในการใช้เตาเผาขยะ เนื่องจากขาดแคลนพื้นที่สำหรับการฝังกลบ และปริมาณขยะที่เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ปัจจุบันประเทศญี่ปุ่นกำจัดขยะร้อยละ 75 ด้วยการใช้เตาเผา ผู้เขียนได้เคยถามผู้เชี่ยวชาญจากประเทศญี่ปุ่นที่เคยมาทำงานด้านการจัดการขยะในประเทศไทยด้วยกันว่าทำไมคนญี่ปุ่นถึงยอมรับการใช้เตาเผาในการกำจัดขยะ ซึ่งไม่เป็นที่ต้องการของชุมชน และปกติโครงการในลักษณะนี้จะได้การต่อต้านจากประชาชนที่อาศัยอยู่โดยรอบ และได้รับคำตอบว่าในตอนแรกประชาชนในพื้นที่ไม่อนุญาตให้สร้างเช่นเดียวกัน ในบางพื้นที่เขาต้องใช้เวลาถึง 7 ปี ในการเจรจากับทุกบ้านในเขตพื้นที่ตั้งเตาเผา สิ่งที่ผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานราชการจะต้องตอบคือความมั่นใจในการควบคุมมลพิษที่เกิดขึ้นและประชาชนในพื้นที่จะได้รับประโยชน์อะไรในการตอบแทนอะไรบ้าง เช่น ในบางพื้นที่มีการก่อสร้างโรงยิม พร้อมสระว่ายน้ำ ที่สามารถใช้ได้ฟรีตลอดปี ในบางพื้นที่ต้องการการรักษาพยาบาลเป็นต้น

การจัดการขยะในเมืองพัทยา (ออนไลน์. 2555) การจัดการขยะในเมืองพัทยามีปริมาณขยะเกิดขึ้นประมาณ 340 ตัน/วัน และได้ว่าจ้างกิจการร่วมค้า พัทยาเมืองสะอาด ดำเนินการจัดเก็บ เป็นระยะเวลา 7 ปี ในพื้นที่จัดเก็บขยะมูลฝอยเขตเมืองพัทยา และตำบลเขาไม้แก้ว อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ประมาณร้อยละ 70 ของพื้นที่ทั้งหมด สำหรับพื้นที่ที่เหลือร้อยละ 30 ซึ่งรวมถึงเกาะล้าน เมืองพัทยาได้ดำเนินการเก็บขนขยะมูลฝอยทั้งหมด การจัดเก็บขยะมูลฝอยของเมืองพัทยา มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย คือ บริเวณตำบลเขาไม้แก้ว เลขที่ 8 อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ประกอบไปด้วย 2 แหล่งคือ 1) ศูนย์การกำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) เมืองพัทยาพื้นที่ 140 ไร่ บริเวณตำบลเขาไม้แก้ว เริ่มเปิดใช้เมื่อพฤศจิกายน ปี 2544 สามารถกำจัดขยะมูลฝอยทั่วไปได้ปริมาณ 320 ตัน/วัน 2) โรงเผาขยะมูลฝอยติดเชื้อเมืองพัทยา ตั้งอยู่ที่พื้นที่ 80 ไร่ ซอยเทพประภานิมิตเพื่อรองรับขยะติดเชื้อจากโรงพยาบาลและคลินิก โดยเฉพาะซึ่งมีปริมาณขยะติดเชื้อ 0.550 ตัน/วัน โดยที่โรงเผาขยะนี้สามารถเผาขยะติดเชื้อได้ 2 ตัน/วัน โดยมีช่วงเวลาการจัดเก็บขยะ มี 2 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 เวลา 13.00 น. ช่วงที่ 2 เวลา 22.00 น.

การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลนครหาดใหญ่ (เทศบาลนครหาดใหญ่. 2553) ในปัจจุบันเป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงของเทศบาล อัตราการเกิดขยะมูลฝอยของเทศบาลนครหาดใหญ่ประมาณวันละ 200 ตัน เนื่องจากเทศบาลนครหาดใหญ่เป็นเมืองท่องเที่ยว และเป็นศูนย์กลางธุรกิจ การค้า จึงมีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้ในเขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทศบาลมีประชากรหนาแน่นสูง จากสถิติจำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎร์เทศบาลนครหาดใหญ่ มีประชากรทั้งสิ้น 158,070 คน ชาย 73,850 คน หญิง 84,220 คน (พฤษภาคม 2553) นอกจากนี้ยังมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาในพื้นที่ปีละกว่าสองล้านคน ซึ่งโดยเฉลี่ยจะใช้เวลาในพื้นที่ประมาณ 1 วัน จากการที่จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้น การขยายตัวและการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี ในขณะที่งบประมาณรวมทั้งพื้นที่รองรับ และกำจัดขยะมีอย่างจำกัด การพัฒนารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 องค์ประกอบ คือ 1) การคัดแยกขยะมูลฝอย 2) การนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ใหม่ 3) เทคโนโลยีที่ใช้ในศูนย์คัดแยกและแปรสภาพขยะมูลฝอย 4) ศูนย์คัดแยกและแปรสภาพขยะมูลฝอย 5) เทศบาล และ 6) ภาคเอกชน ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันว่าการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยที่ดีที่สุดและมีประสิทธิภาพสูงสุด คือ การแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุอันจะมีผลทำให้ปริมาณขยะมูลฝอยที่ต้องกำจัดมีจำนวนน้อยลง กล่าวคือการลดปริมาณขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่ สำหรับปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเทศบาลนครหาดใหญ่ในแต่ละมีปริมาณ 220 ตันต่อวัน โดยที่ขยะมูลฝอยสามารถนำมาแยกได้ดังนี้ 1) ขยะมูลฝอยที่สามารถนำมาทำปุ๋ยได้ 50% มีประมาณ 92 ตันต่อวัน 2) ขยะมูลฝอยที่สามารถนำมาขายได้ 30% มีประมาณ 55.20 ตันต่อวัน 3) ขยะมูลฝอยที่ไม่สามารถนำมาทำปุ๋ย/ขายไม่ได้ 20% มีประมาณ 38.80 ตันต่อวัน ขยะที่เทศบาลนครหาดใหญ่จัดเก็บได้ในแต่ละวันจะนำไปฝังกลบที่บ่อฝังกลบขยะซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลควนลัง มีเนื้อที่ทั้งหมด 135 ไร่ ซึ่งรองรับการฝังกลบมาแล้ว 30 ปี และสามารถที่จะรองรับการฝังขยะมูลฝอยได้อีกประมาณ 2 ปี เมื่อพื้นที่รองรับขยะมูลฝอยเต็มแล้วก็จะทำการปรับแต่งภูมิทัศน์ให้เป็นธรรมชาติ ขยะมูลฝอยติดเชื้อ ทางเทศบาลได้มีการจัดเก็บขยะมูลฝอยติดเชื้อในเขตรับผิดชอบ และในพื้นที่ใกล้เคียง โดยการกำจัดขยะติดเชื้อนี้จะทำการเผาในเตาเผาขนาด 240 kg/hr มี 2 ห้องเผา ซึ่งประกอบด้วยห้องเผาขยะ (จะมีอุณหภูมิการเผาอยู่ที่ 760-1,000°C) ห้องเผาควัน (จะมีอุณหภูมิการเผาอยู่ที่ 1,000-1,200°C) อีกเตาเผาหนึ่งจะเป็นเตาเผาสำรองจะมีขนาดเตาเผา 200 kg/hr มี 2 ห้องเผา ได้แก่ ห้องเผาขยะ (จะมีอุณหภูมิการเผาอยู่ที่ 760-1,000°C) ห้องเผาควัน (จะมีอุณหภูมิการเผาอยู่ที่ 1,000-1,200°C) ในการเก็บขยะติดเชื้อในเขตเทศบาลจะมีรถเก็บขยะมูลฝอยติดเชื้อทั้งหมด 1 คัน มีห้องบรรทุกปรับอุณหภูมิไว้ไม่เกิน 10°C ในรถมีความจุถังขยะขนาด 240 ลิตร จำนวน 12 ใบ

การจัดการขยะมูลฝอยของจังหวัดเชียงใหม่ (เทศบาลนครเชียงใหม่. 2553) สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ได้จัดทำโครงการพัฒนาศูนย์การจัดการขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจร เพื่อนำไปทำเป็นเชื้อเพลิงแข็งทดแทน ซึ่งโครงการดังกล่าวทำขึ้นเพื่อจัดการขยะในชุมชนอย่างมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพ ด้วยการคัดแยก กำจัดขยะในชุมชน นอกจากนี้การนำไปแปรรูปเป็นเชื้อเพลิงแข็งทดแทนด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อมที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งทาง องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ มีศูนย์การจัดการขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจร ที่ตำบลป่าป้อง อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีการจัดการขยะมูลฝอยรวม ที่เกิดขึ้นในชุมชนด้วยการคัดแยกขยะออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ขยะรีไซเคิล นำไปขายเป็นรายได้ ขยะอินทรีย์ นำไปทำปุ๋ยทางการเกษตร และขยะอื่นๆ ที่นำไปฝังกลบในบริเวณศูนย์การจัดการขยะมูลฝอยรวมแบบครบวงจร ที่ตำบลป่าป้อง อำเภอดอยสะเก็ด สำหรับการดำเนินโครงการดังกล่าว มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการกับขยะให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยยึดหลักดำเนินการอย่างถูกต้องและถูกสุขลักษณะ โดยร่วมกับบริษัท เอส ซี ไอ อีโค่ เซอร์วิสเซส จำกัด เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการสิ่งเหลือใช้จากขบวนการผลิตอุตสาหกรรม ทั้งมีความรู้ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย ในการคัดแยกขยะมูลฝอยรวมให้สามารถลดจำนวนขยะฝังกลบให้เป็นจำนวนมากที่สุด นอกจากนี้ยังนำขยะมูลฝอยที่ถูกทิ้งในชุมชนมาดำเนินการให้เกิดประโยชน์ ด้วยการนำไปแปรรูปเป็นเชื้อเพลิงแข็งทดแทน

ดังนั้นสำหรับประเทศไทยการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อโครงการประเภทที่จะก่อให้เกิดมลพิษ เช่น การก่อสร้างเตาเผาขยะนี้ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก นอกจากความเชื่อใจในด้านเทคโนโลยี การกำกับดูแล ควบคุมดูแลของภาครัฐเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้แล้ว สิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือประชาชนในพื้นที่โดยรอบโครงการจะได้รับสิ่งใดตอบแทนจากการยินยอมให้มีการนำขยะมาเผาและก่อให้เกิดมลพิษในพื้นที่

2.3.2.5 แนวคิดการจัดการมูลฝอยของต่างประเทศ

แนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste Management) เป็นแนวคิดที่ยึดหลักการที่ว่า “ขยะมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้” มีเป้าประสงค์ คือ “การทำให้ขยะเหลือน้อยที่สุดและกำจัดที่เหลือด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิผล” พบว่าแนวคิดการจัดการขยะดังกล่าวได้นำไปเป็นแนวคิดหลักในการดำเนินการในหลายประเทศ เช่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แคนาดา อินเดีย เกาหลี ฟิลิปปินส์ ฮอลล์แลนด์ สวีเดน เยอรมณี ออสเตรีย อังกฤษ ไอรีแลนด์ สกอร์ต แลนด์ นอร์มิเบีย สวิทเซอร์แลนด์ บราซิล และบางรัฐในสหรัฐอเมริกา ได้แก่ รัฐวอร์ชิงตันดีซี นอร์ทแคโรไรน่า โอเรกอน แคลิฟอร์เนีย จอร์เจียฯ (ออนไลน์. 2555) แนวคิดขยะเหลือศูนย์ (Zero Waste Management) มีหลักการสำคัญ คือ การใช้วัตถุการผลิตที่สามารถนำกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ให้มากที่สุด ลดปริมาณของเสียที่จะทิ้งให้เหลือน้อยที่สุด บริโภคให้พอดีและบริโภคสินค้าที่สามารถนำกลับมาใช้ซ้ำได้ ผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผลิตสินค้าใหม่ที่ผสมผสานการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำวัสดุกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ได้ รณรงค์การใช้สินค้าที่ผลิตจากวัสดุเหลือใช้ พัฒนาการนำขยะกลับมาแปรรูปใช้ใหม่ เก็บภาษีรวมในราคาสินค้าที่คิดจากต้นทุนทรัพยากรการผลิตช่วยยกระดับเป้าหมายทางเศรษฐกิจของชุมชน และสร้างงานใหม่ๆ ให้กับชุมชน

การลดบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว เป็นแนวทางการนำบรรจุภัณฑ์กลับมาใช้ใหม่เพื่อลดปริมาณมูลฝอยของประเทศต่างๆ โดยการกำหนดมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาและลดปริมาณมูลฝอยโดยการนำบรรจุภัณฑ์กลับมาใช้ใหม่ ด้วยมาตรการต่างๆ ดังนี้ 1) การจัดตั้งองค์กรดำเนินการด้านการจัดการบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว โดยเรียกคืนบรรจุภัณฑ์ เพื่อรวบรวมและนำกลับมาใช้ซ้ำ และรีไซเคิล เช่น เยอรมัน เบลเยียม ฝรั่งเศส อังกฤษ และญี่ปุ่น 2) การใช้ระบบมัดจำและคืนเงิน เช่น อเมริกา แคนนาดา ออสเตรเลีย สวีเดน เยอรมัน เดนมาร์ก เกาหลี และไต้หวัน 3) จัดเก็บค่าธรรมเนียมบรรจุภัณฑ์จากผู้ผลิต เช่น เยอรมัน เบลเยียม อังกฤษ แคนนาดา และญี่ปุ่น 4) การกำหนดภาษีบรรจุภัณฑ์ เช่น ญี่ปุ่นเก็บภาษีถุงพลาสติก (ถุงหิ้วราคา 5 เยนต่อใบ) 5) การลดภาษีให้กับผู้ประกอบการ เมื่อมีการเรียกคืนบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว เช่น นอร์เวย์ 6) การประชาสัมพันธ์ให้ความรู้วิธีการลดและคัดแยกบรรจุภัณฑ์อย่างถูกต้อง เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้บริโภคในการลดบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้ว เช่น แคนนาดา และ 7) กำหนดสัญลักษณ์บนบรรจุภัณฑ์เพื่อแสดงถึงการนำบรรจุภัณฑ์ไปรีไซเคิล และการสะสมแต้มให้ของรางวัลและการให้ส่วนลด สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และประเทศแคนนาดา

อย่างไรก็ตามได้มีการศึกษาการจัดการขยะของต่างประเทศ อาทิ เช่น

1) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน รัฐกำหนดให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้จำหน่ายต้องเรียกคืนบรรจุภัณฑ์ รัฐกำหนดเครื่องหมายประทับบนสินค้า เพื่อแสดงว่าบรรจุภัณฑ์จะถูกนำไปรีไซเคิล รวมทั้งกำหนดบรรจุภัณฑ์ 6 กลุ่ม เพื่อรีไซเคิล ได้แก่ แก้ว กระป๋อง โลหะ พลาสติก กระดาษ อลูมิเนียม บรรจุภัณฑ์เคลือบ กำหนดให้ประชาชนคัดแยก 3 กลุ่ม ได้แก่ กระดาษ แก้ว วัสดุน้ำหนักเบา (อลูมิเนียม พลาสติก โฟม) จัดระบบการคัดแยก จัดเก็บและรวบรวม

2) แคนาดา เน้นการลดขยะบรรจุภัณฑ์ที่ไม่จำเป็น ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วม โดยนำเสนอข้อมูลและกิจกรรมต่างๆให้กับผู้บริโภค ดังนี้ (1) ใช้บรรจุภัณฑ์รวมห่อใหญ่ (Family Pack) (2) ใช้สินค้าชนิดเติม (Refilled Products) (3) มีระบบนำภาชนะไปบรรจุสินค้าด้วยตัวเอง (Reuse) และ (4) ออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่สามารถรีไซเคิลให้มากที่สุด (Recycle)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3) ประเทศสหรัฐอเมริกา กำหนดนโยบายการลดปริมาณขยะมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดจากกิจกรรมการผลิต เช่น วางแผนการผลิตและเปลี่ยนแปลงวัตถุดิบในการผลิต ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ก่อให้เกิดมลพิษน้อยที่สุด ซ่อมแซมได้และนำกลับมาใช้ใหม่ได้

4) มลรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ประกาศเป้าหมาย "แคลิฟอร์เนียขยะเป็นศูนย์" โดยให้ทุกคนร่วมมือกันด้วยการปฏิบัติการ Reduce, Reuse และ Recycle ในชีวิตประจำวัน เน้นให้ประชาชนรู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า การออกแบบผลิตภัณฑ์ต้องคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและศักยภาพในการนำกลับมาใช้ใหม่เสมอเพื่อเป็นการลดปริมาณขยะมูลฝอยที่ต้องนำไปฝังกลบ มีเป้าหมายในการส่งเสริมการพัฒนาตลาดการประมูลสินค้ารีไซเคิล การเพิ่มช่องทางการซื้อขายในคลังสินค้ารีไซเคิล ดำเนินการวิจัยเทคโนโลยีใหม่ๆอย่างต่อเนื่องมีศูนย์เก็บรวบรวมขยะพิษหรือขยะอันตราย จัดตั้งศูนย์ข้อมูลเพื่อเป็นศูนย์ประสานการใช้ขยะก่อสร้างไว้บริการประชาชน

5) ประเทศสิงคโปร์ Waste Management Department สิงคโปร์มีการกำหนดเป้าหมายไว้ว่าอีก 10 ปี ในอนาคตสิงคโปร์จะต้องเป็นเมืองที่ปราศจากขยะ โดยดำเนินการดังนี้ ขอความร่วมมือจากภาคประชาชนในการจัดเก็บและคัดแยกขยะ การรณรงค์ให้ใช้วัสดุรีไซเคิล ขอความร่วมมือจากภาคเอกชนผลิตวัสดุที่รีไซเคิลได้ทั้งหมด ประชาชนทุกคนก็จะต้องทิ้งขยะให้เป็นเวลา เพราะจะมีการจัดเก็บขยะ 2 อาทิตย์ ต่อ 1 ครั้ง โดยต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเดือนละ 150 บาท สำหรับผู้อยู่แฟลต ส่วนผู้ที่มีบ้านเป็นของตนเองจะต้องเสียเกือบ 400 บาทต่อเดือน ขณะที่บริษัทโรงงานต่างๆ จะต้องเสียเป็นรายวัน โดยคิดเป็นลิตรเป็นการปลูกฝังวินัยให้ทุกฝ่ายตระหนักในการทิ้งขยะได้เป็นอย่างดีและจะเป็นการลดปริมาณขยะอีกด้วย (ออนไลน์. 2548)

6) มหานครโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น การออกกฎหมายและข้อบังคับต่างๆ เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยต่อไปนี้ กฎหมายส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมการลดการนำกลับไปใช้ซ้ำและการนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ กฎหมายว่าด้วยการซื้อผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม กฎหมายว่าด้วยภาชนะบรรจุและหีบห่อบรรจุภัณฑ์ กฎหมายว่าด้วยการนำอุปกรณ์เครื่องใช้ในครัวเรือนที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่ กฎหมายการจัดการเศษอาหารที่เหลือกลับมาใช้ กฎหมายเกี่ยวกับการนำวัสดุก่อสร้างมาใช้ใหม่ กฎหมายว่าด้วยการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมริเริ่มให้เป็นสังคมที่มีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่ จัดเก็บมูลฝอยแยกประเภท ตามเวลานัดหมาย คัดแยกวัสดุรีไซเคิลกลับมาใช้ประโยชน์ที่แหล่งกำเนิด ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศต้นแบบของการคัดแยกขยะจากแหล่งกำเนิดที่สมบูรณ์แบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยกำหนดให้ประชาชนคัดแยกขยะในครัวเรือนออกเป็น 5 ประเภท ได้แก่ (1) ขยะที่เผาได้ เช่น ขยะอินทรีย์ (ต้องเทน้ำทิ้งก่อน) เสื้อผ้าเก่า กระดาษชำระ ผ้าอ้อม ขยะจากสวน เป็นต้น จัดเก็บ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ (2) ขยะรีไซเคิล เช่น กระดาษ พลาสติก แก้ว โลหะ เป็นต้น ให้จัดวางในภาชนะแยกประเภท จัดเก็บสัปดาห์ละ 1 ครั้ง (3) ขยะเผาไหม้ไม่ได้ เช่น หนัง ยาง แก้วแตก พลาสติกพีวีซี โฟม เซรามิก เป็นต้น รวมทั้งขยะอันตรายที่ต้องแยกถุง จัดเก็บสัปดาห์ละครั้ง (4) ขวด PET จัดเก็บสัปดาห์ละครั้ง และ (5) ขยะที่มีขนาดใหญ่ เช่น เฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น การนำขยะไปฝังกลบควรเป็นวิธีสุดท้ายสำหรับขยะที่ไม่สามารถกำจัดด้วยวิธีใดๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นได้ ดังนั้นในการจัดการขยะมูลฝอยควรเริ่มจากการรณรงค์ให้ความรู้และออกมาตรการต่างๆ เพื่อลดปริมาณมูลฝอย ณ แหล่งกำเนิดเป็นขั้นแรก จากนั้นหาวิธีการรีไซเคิลวัสดุในขยะเท่าที่เป็นไปได้ให้ได้มากที่สุด ได้แก่การแยกประเภทขยะก่อนทิ้ง และแยกประเภทเก็บขน นำขยะผ่านการคัดแยกต้นทางเข้าสู่กระบวนการคัดแยกอีกครั้งเพื่อทำให้ได้วัสดุที่มีความบริสุทธิ์มากขึ้นตามความต้องการของตลาด จากนั้นส่วนที่เหลือจึงพิจารณานำไปผลิตเป็นพลังงาน แต่ด้วยข้อจำกัดต่างๆ ที่มีในแต่ละท้องถิ่น ปริมาณขยะมูลฝอย และความเหมาะสมทั้งทางด้านพื้นที่ นโยบายเศรษฐศาสตร์ เทคนิค และสิ่งแวดล้อม อาจทำให้วิธีการต่างๆ นั้นไม่สามารถดำเนินการได้

7) ประเทศเนเธอร์แลนด์ การออกระเบียบข้อบังคับจัดเก็บค่าธรรมเนียมการคัดแยกประเภทขยะมูลฝอยจากครัวเรือนที่ไม่คัดแยกประเภทขยะมูลฝอยก่อนนำไปทิ้ง เพื่อให้ชุมชนปฏิบัติการคัดแยกประเภทขยะมูลฝอย หากไม่ต้องการจ่ายค่าธรรมเนียมดังกล่าว

8) ประเทศฝรั่งเศส การออกกฎหมายขยะมูลฝอย “Waste Law 1975” เป็นกฎหมายหลักในการจัดการบรรจุภัณฑ์ เกี่ยวกับการกำจัดและการใช้ซ้ำบรรจุภัณฑ์ ในปี ค.ศ.1992 กำหนดให้ผู้ผลิตและผู้นำเข้าสินค้าที่มีบรรจุภัณฑ์ที่นำมาจำหน่ายในประเทศ ต้องรับผิดชอบในการรวบรวมและกำจัดขยะมูลฝอยบรรจุภัณฑ์ และปี ค.ศ.1993 กำหนดให้ผู้ผลิตและผู้นำเข้าสินค้าจะต้องรับผิดชอบรวบรวมขยะมูลฝอยบรรจุภัณฑ์เพื่อนำไปใช้ซ้ำ (สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ และคณะ. 2543)

9) ประเทศไต้หวัน การออกกฎหมายสนับสนุนการรีไซเคิล โดยให้ทุกคนมีส่วนรับผิดชอบ เสียภาษีให้รัฐ เพราะถือว่าเป็นภาระของสังคมและผู้สร้างมลภาวะเป็นผู้รับผิดชอบ เปลี่ยนพฤติกรรมของผู้บริโภคให้เน้นการนำมูลฝอยที่ยังใช้ได้กลับมาใช้ใหม่เพื่อลดปริมาณขยะมูลฝอยที่ต้องกำจัดและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ และคณะ. 2543)

10) ประเทศบราซิล ประกอบไปด้วย การตั้งจุด Drop-Off ในห้างสรรพสินค้าเพื่อรองรับวัสดุรีไซเคิลที่ประชาชนนำมาบริจาค ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ความรู้เกี่ยวประเภทของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุรีไซเคิลในสถาบันการศึกษา สหกรณ์อาจมาจากซาเล้ง ประชาชน เป็นต้น โดยจะรับวัสดุรีไซเคิลจากโรงเรียน บริษัทเอกชน และบ้านเรือน จัดตั้งองค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไรสนับสนุนระบบการจัดการขยะแบบผสมผสาน ยกระดับการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับระบบการจัดการขยะ

11) ประเทศออสเตรเลีย ซิดนีย์ (City of Sydney) ได้ประกาศใช้ แผนการพัฒนาซิดนีย์อย่างยั่งยืน 2030 : อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม/ร่วมมือ/เชื่อมต่อ (Sustainable Sydney 2030 : Green/ Global/Connected) เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2551 กิจกรรม/โครงการต่างๆ ถูกกำหนดขึ้นเพื่อให้ผลการพัฒนาเป็นไปตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในปี 2030 ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะ ได้แก่ การให้ความรู้เรื่องขยะ และการบังคับใช้กฎหมาย กลยุทธ์ในการจัดการขยะ โครงการลดปริมาณขยะและนำกลับมาใช้ประโยชน์ เป็นต้น เป็นปัจจัยย่อยที่ ช่วยเสริมความยั่งยืนของซิดนีย์ในปี 2030 ให้เป็นจริง

สืบเนื่องจากที่รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐพยายามผลักดันอย่างเร่งรีบให้เกิดโครงการโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิง หรือ “โรงไฟฟ้าขยะ” ในพื้นที่หลายจังหวัดทั่วประเทศไทย ตามแผนแม่บทการจัดการขยะระดับชาติ โดยมีรูปธรรมสำคัญคือ การมีมติของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และการออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ที่มีผลเป็นการยกเว้นให้โครงการโรงไฟฟ้าขยะมูลฝอยทุกขนาดกำลังการผลิตไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือ EIA (จากเดิมกรณีมีกำลังการผลิตไฟฟ้าตั้งแต่ 10 เมกะวัตต์ขึ้นไปต้องจัดทำรายงาน EIA) โดยให้ดำเนินการตามประมวลหลักการปฏิบัติ (Code of Practice – CoP) ซึ่งเป็นมาตรการใหม่ที่ยังไม่มีความชัดเจนแทน ทำให้ชุมชนในหลายพื้นที่ที่อยู่ในแผนโครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้าขยะมีความห่วงกังวลเป็นอย่างมากถึงมาตรการการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานการพิจารณาออกใบอนุญาตโรงไฟฟ้าและการกำกับดูแลที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งที่โรงไฟฟ้าขยะเป็นกิจการอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูงในการก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และควรได้รับการพิจารณาไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วนก่อนการอนุญาตให้ประกอบกิจการ ในปี 2556 กรมควบคุมมลพิษสำรวจปริมาณขยะมูลฝอยทั่วประเทศจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 7,782 แห่ง พบว่า ประเทศไทยมีปริมาณขยะมูลฝอยรวม 26.77 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 2 ล้านตัน โดยขยะมูลฝอยร้อยละ 46 มาจากองค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) ร้อยละ 38 มาจากเทศบาล และร้อยละ 16 มาจากกรุงเทพฯ จากขยะมูลฝอยปริมาณ 26.77 ล้านตัน แบ่งเป็นปริมาณขยะมูลฝอยที่ถูกนำไปกำจัดแบบถูกต้อง จำนวน 7.2 ล้านตัน (ร้อยละ 27)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดแบบไม่ถูกต้อง 6.9 ล้านตัน (ร้อยละ 26) ปริมาณขยะมูลฝอยที่ไม่ได้เก็บขนทำให้ตกค้างในพื้นที่ 7.6 ล้านตัน (ร้อยละ 28) และปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ 5.1 ล้านตัน (ร้อยละ 19) ปัจจุบันประเทศไทยมีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยรวม 2,490 แห่ง แต่เป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยแบบถูกต้องเพียง 466 แห่งเท่านั้นหรือคิดเป็นร้อยละ 19 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 81 นั้นเป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยไม่แบบถูกต้อง เช่น เทกองกลางแจ้ง เผาในที่โล่ง ลักลอบทิ้ง ฯลฯ ดังนั้นในปี 2556 ประเทศไทยจึงมีขยะมูลฝอยสะสม 19.9 ล้านตัน ซึ่งมีขนาดใหญ่เท่ากับ "ตึกใบหยก 2" จำนวน 103 ตึกเรียงต่อกัน

จากการสำรวจของกรมควบคุมมลพิษพบว่า ทุกจังหวัดของไทยมีปัญหาวิกฤติเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย โดย 20 อันดับแรกที่มีปัญหามากที่สุด ได้แก่ สงขลา สมุทรปราการ กาญจนบุรี นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ราชบุรี เพชรบุรี แพร่ ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา ระนอง นครพนม ปัตตานี ฉะเชิงเทรา ร้อยเอ็ด ลพบุรี อ่างทอง ขอนแก่น บุรีรัมย์ และชุมพร ตามลำดับ และจังหวัดที่มีปัญหาขยะมูลฝอยสะสม 20 อันดับแรก ได้แก่ สงขลา สมุทรปราการ กาญจนบุรี นครศรีธรรมราช เพชรบุรี สุราษฎร์ธานี ราชบุรี ขอนแก่น พระนครศรีอยุธยา ปราจีนบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชลบุรี นครราชสีมา ลำปาง แพร่ ลพบุรี ชัยนาท นครปฐม เพชรบูรณ์ และระนอง ตามลำดับ ในขณะที่นนทบุรี ภูเก็ต และกรุงเทพฯ เป็นจังหวัดสะอาดที่ไม่มีปัญหาวิกฤติด้านการจัดการขยะมูลฝอยและไม่มีปริมาณขยะสะสมภายในจังหวัด ข้อมูลสถานที่กำจัดขยะของ 20 จังหวัดแรก (ยกเว้น นครศรีธรรมราช สุราษฎรธานี และชุมพร) ที่มีปัญหาวิกฤติเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย พบว่า มีสถานที่กำจัดถูกต้องรวม 40 แห่ง แต่มีสถานทีกำจัดที่ไม่ถูกต้องถึง 509 แห่ง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบ่อขยะแบบฝังกลบ โดยรวมแล้วมีพื้นที่ฝังกลบขยะประมาณ 6,700 ไร่ (มีข้อมูล 12 จังหวัดจาก 20 อันดับแรก) โดยขอนแก่นมีพื้นที่ฝังกลบขยะมากที่สุดประมาณ 1,300 ไร่ ด้านอัตราการผลิตขยะต่อคนต่อวันพบว่า สูงขึ้นต่อเนื่องทุกปีจาก 1.03 กิโลกรัมต่อคนต่อวันในปี 2551 เป็น 1.15 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน ในปี 2556 แต่หากคำนวณตามพื้นที่ที่เกิดขยะมูลฝอย พบว่า อัตราการเกิดขยะมูลฝอย กิโลกรัมต่อคนต่อวัน เป็นดังนี้ เทศบาลนคร เท่ากับ 1.89 เทศบาลเมือง 1.15 เทศบาลตำบล 1.02 เมืองพัทยา 3.90 และองค์กรบริหารส่วนตำบล 0.91

ปัจจุบันประเทศมีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย 9 แบบดังนี้ 1) การฝังกลบเชิงวิศวกรรม (Engineer Landfill) 2) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) 3)การฝังกลบแบบเทกองควบคุม (Control Dump) 4) เตาเผาที่มีระบบกำจัดมลพิษทางอากาศ 5) การแปรรูปเพื่อผลิตพลังงาน (WTE) 6) การหมักทำปุ๋ย (Compost) 7) การกำจัดขยะมูลฝอยแบบเชิงกล-ชีวภาพ (MBT)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8) การเทกอง (Open Dump) และ 9) การเผากลางแจ้ง (Open Dump) สำหรับของเสียอันตราย ประมาณการว่า เกิดขึ้นทั่วประเทศปริมาณ 2.65 ล้านตัน ซึ่งมาจากภาคอุตสาหกรรม 2.04 ล้านตัน หรือร้อยละ 77 และมาจากชุมชน 0.61 ล้านตัน ร้อยละ 23 โดยของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรม เกือบครึ่งหนึ่งอยู่ในภาคตะวันออก ส่วนที่เหลือมาจากกรุงเทพฯ ปริมณฑล และแหล่งอุตสาหกรรม ในภาคกลาง แม้ว่ากรมโรงงานอุตสาหกรรมและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีกฎหมาย ควบคุมการกำจัดของเสียอันตราย แต่ปัญหาการลักลอบทิ้งกากของเสียอุตสาหกรรมยังคงมีต่อเนื่อง ในหลายพื้นที่โดยเฉพาะจังหวัดในภาคตะวันออกเช่น ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง ปราจีนบุรี และ สมุทรปราการ สำหรับของเสียอันตรายจากชุมชนร้อยละ 65 เป็นซากเครื่องใช้ไฟฟ้า และ อิเล็กทรอนิกส์ เช่น โทรทัศน์ (ร้อยละ 27) เครื่องปรับอากาศ (ร้อยละ 19) ตู้เย็น เครื่องซักผ้า คอมพิวเตอร์ เครื่องเล่นวีซีดี/ดีวีดี โทรศัพท์ กล้องถ่ายรูป ฯลฯ ส่วนอีกร้อยละ 35 เป็นแบตเตอรี่ หลอดไฟ ภาชนะบรรจุสารเคมี ด้านวิธีการกำจัดของเสียอันตรายในชุมชน กลุ่มของแบตเตอรี่ หลอดไฟ ภาชนะบรรจุสารเคมี มักทิ้งรวมกับขยะทั่วไป ส่วนขยะกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้าส่วนใหญ่จะ ขายให้กับร้านหรือผู้รับซื้อของเก่า แต่การถอดแยกชิ้นส่วนก็อาจจะไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ และ อาจมีการปล่อยสารเคมีปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ปัจจุบันประเทศไทยมีบริษัทเอกชนที่รับกำจัดของเสียอันตรายเพียง 4 แห่งแบ่งเป็น ระบบฝังกลบแบบปลอดภัย 3 แห่ง คือ บริษัทเบตเตอร์เวิลด์กรีน จำกัด (มหาชน) ที่สระบุรี บริษัท เจนโก้ จำกัด (มหาชน) ที่ราชบุรี และบริษัทโปรเฟสชั่นแนลเวสต์ จำกัด ที่สระแก้ว และระบบ เตาเผาขยะอันตราย 1 แห่งคือ บริษัทอัคคีปราการ จำกัด ที่สมุทรปราการ ด้านขยะมูลฝอยติดเชื้อ พบว่า ปี 2556 มีปริมาณประมาณ 50,481 ตัน โดยร้อยละ 75 มาจากโรงพยาบาลของรัฐและเอกชน ซึ่งโรงพยาบาลดังกล่าวมีงบประมาณ ในการบริหารจัดการและมีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในการ จัดการมูลฝอยติดเชื้อให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ กฎกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอย ติดเชื้อ ปี 2545 ประกอบกับการขอรับรองตามมาตรฐานการประเมินและรับรองคุณภาพ โรงพยาบาล (Hospital Accreditation หรือระบบ HA) และปัจจุบันกระทรวงสาธารณสุขได้ กำหนดให้สถานบริการการสาธารณสุขและห้องปฏิบัติการเชื้ออันตรายในสังกัดกระทรวง สาธารณสุขที่มีการจ้างเอกชนดำเนินการขนส่งมูลฝอยติดเชื้อใช้เอกสารกำกับการขนส่งมูลฝอยติด เชื้อ (Infectious Waste Manifest System) แล้วตั้งแต่วันที่ 21 พฤศจิกายน 2556 สำหรับการกำจัดขยะ มูลฝอยติดเชื้อปัจจุบันมีโรงพยาบาลมีเตาเผากำจัดเองอย่างน้อย 142 แห่ง คิดเป็นปริมาณขยะ ประมาณ 2,352 ตันต่อปี ส่วนปริมาณขยะมูลฝอยติดเชื้อที่เหลือ โรงพยาบาลจะให้เอกชนดำเนินการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยส่งไปกำจัดยังสถานที่กำจัดขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 14 แห่ง ได้แก่ เทศบาลนครเชียงใหม่ เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี เทศบาลนครอุดรธานี เทศบาลเมืองวารินชำราบ เทศบาลนครขอนแก่น เทศบาลนครยะลา เทศบาลนครพิษณุโลก เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลเมืองน่าน องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาลนครสมุทรสาคร และเทศบาลนครหาดใหญ่ และสถานที่กำจัดของเอกชน ไม่น้อยกว่า 8 แห่ง ส่วนสถานบริการการสาธารณสุขขนาดเล็ก ได้แก่ คลินิก โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหรือสถานีอนามัย และสถานพยาบาลสัตว์ ยังพบข้อจำกัดเรื่องการเก็บรวบรวม การขนส่งและการกำจัดขยะมูลฝอยติดเชื้อ ทั้งนี้ขยะบางส่วนจะถูกส่งไปกำจัดร่วมกับโรงพยาบาลของรัฐที่เป็นเครือข่าย บางส่วนอาจทิ้งปนไปกับมูลฝอยชุมชน

จากปัญหาด้านการจัดการขยะดังกล่าวทางกรมควบคุมมลพิษต้องการผลักดันให้ “การจัดการขยะมูลฝอยเป็นวาระแห่งชาติ” ด้วยกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์หลัก คือ 1) การเสริมสร้างสังคมรีไซเคิล 2) การจัดระบบการเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ 3) การรวมกลุ่มขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Cluster) 4) การแปรรูปขยะมูลฝอยเป็นพลังงาน (Waste to Energy) 5) การวิจัย พัฒนา เทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ และ 6) การให้เอกชนมีส่วนร่วมดำเนินการในรูปแบบ Public Private Partnerships (PPPs) การจัดการขยะมูลฝอย สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องโดยสนองตอบต่อเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 และเป็นแนวทางสำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 จึงสมควรกำหนดนโยบายการบริหารจัดการขยะมูลฝอยดังนี้

นโยบายการจัดการขยะมูลฝอยของภาครัฐ กรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (2558) ได้วางมาตรการ การบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชนของประเทศไทย โดยกำหนดรูปแบบการกำจัดขยะมูลฝอยแบบศูนย์กำจัดขยะที่ได้รับการศึกษาออกแบบและก่อสร้างด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม มีระบบและมาตรการการป้องกันปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อม และประชาชน และยังสามารถรองรับปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนหลายๆ แห่งรวมกัน ซึ่งจะช่วยลดปัญหาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแต่ละชุมชนและไม่ให้เกิดขึ้นอีกต่อไปในอนาคตโดย 1) ควบคุมการผลิตขยะมูลฝอยของประชาชน 2) สนับสนุนงบประมาณ บุคลากร และวิชาการแก่ท้องถิ่นเพื่อให้มีการจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจร ตั้งแต่การเก็บ การคัดแยก การขนส่ง การนำกลับมาใช้ประโยชน์ และการกำจัดที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล 3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความร่วมมือกันในการจัดการขยะมูลฝอยโดยมุ่งเน้นรูปแบบศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมชนรวม และ 4) สนับสนุนให้มีกฎระเบียบ และเกณฑ์การจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสมเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ ปัญหาและสาเหตุ 1) การขาดแคลนที่ดินสำหรับใช้เป็นสถานที่กำจัด 2) การดำเนินการและดูแลรักษาระบบกำจัดไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร 3) ขาดบุคลากรระดับปฏิบัติที่มีความรู้ความชำนาญ 4) ข้อจำกัดด้านงบประมาณ 5) แผนการขยะมูลฝอยในระดับท้องถิ่นยังไม่มีการพิจารณาดำเนินการในลักษณะศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม 6) ระเบียบและแนวทางปฏิบัติในเรื่องศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวมยังไม่เคยกำหนดขึ้นอย่างชัดเจน 7) ยังมีการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์น้อย8) กฎหมายที่เกี่ยวข้องไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการ เช่น ระเบียบให้ท้องถิ่นลงทุนและดำเนินการจัดการขยะมูลฝอยร่วมกัน 9) ประชาชนในท้องถิ่นขาดจิตสำนึก ความเข้าใจ และทัศนคติที่มีต่อการจัดการขยะมูลฝอย และ 10) ประชาชนที่อยู่ในเขตพื้นที่ใกล้เคียงต่อต้านการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอย เป้าหมาย คือ 1) ควบคุมอัตราการผลิตขยะมูลฝอยให้มีไม่เกิน 1 กิโลกรัมต่อคน ต่อวันภายในปี 2544 2) ให้มีการใช้ประโยชน์จากขยะมูลฝอยในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 และ 30 ภายในปี 2544 และปี 2549 ตามลำดับ 3) ควบคุมปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างในเขตเทศบาลไม่เกินร้อยละ 10 และ 5 ภายในปี 2544 และปี 2549 ตามลำดับ และ 4) ให้ทุกจังหวัดมีแผนงานการจัดการขยะมูลฝอยในรูปแบบศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย ส่วนกลางสำหรับท้องถิ่นต่าง ๆ สามารถใช้ร่วมกันได้ โดยสนับสนุนให้มีศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนจังหวัดทั้งหมดในปี 2549 (หรือ 38 จังหวัด) มาตรการที่จะเสริมให้สามารถนำแนวนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ประกอบไปด้วย มาตรการดังนี้ 1) สนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยใช้ร่วมกันหลายชุมชน 2) ส่งเสริมการลงทุนร่วมจากภาคเอกชนในการกำจัดขยะมูลฝอย และนำขยะมูลฝอยมาใช้ประโยชน์ 3) สนับสนุนภาคเอกชนดำเนินธุรกิจการจัดการขยะมูลฝอย การติดตามตรวจสอบ 4) ใช้หลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่ายอย่างยุติธรรมและเสมอภาค 5) ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับอัตราค่าธรรมเนียมค่าบริการเก็บขนส่งและกำจัดให้สอดคล้องกับค่าดำเนินการ 6) ปลูกฝังทัศนคติที่ถูกต้องแก่เยาวชน โดยให้การศึกษาและรณรงค์ให้เกิดความร่วมมือปฏิบัติรวมทั้งให้ประชาชนและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น 7) ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและเอกชน และ 8) สนับสนุนการศึกษา วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีระบบ

โครงการพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือเครือข่ายนักวิจัยสิ่งแวดล้อม ศูนย์วิจัยและฝึกอบรมด้านสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม จากงานวิจัย เรื่องการบริหารจัดการขยะและเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่ารูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคัดแยกประเภทขยะมูลฝอย มีการเก็บและขนขยะทุก 2 วัน การสร้างเครือข่ายคัดแยกขยะ ด้วยวิธีการบอกปากต่อปาก การพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ควรมี การประชาสัมพันธ์เชิงรุกในการสร้างเครือข่ายการคัดแยกขยะอย่างสม่ำเสมอ มีหน้าที่ในการให้ความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการขยะชุมชน รณรงค์ให้คนในชุมชนแยกขยะจนเป็นนิสัย เปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการนำเสนอวิธีการจัดการขยะมูลฝอย รับรู้และเรียนรู้วิธีการย่อยสลายขยะอย่างต่อเนื่อง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยทางบวก คือ การแยกขยะ ขวดน้ำพลาสติก และกระดาษ ทุกชนิด ส่วนทางลบ คือ มีการทิ้งขยะทุกชนิดลงบนพื้นถนน แหล่งน้ำและที่สาธารณะ และมีการเทน้ำมันที่ใช้แล้วทิ้งลงในถังขยะและบนดิน ขาดจิตสำนึกในหน้าที่ที่ต้องมีการแยกประเภทขยะมูลฝอย และการเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอย มีการใช้เครื่องสับย่อยสลายขยะเปียกและขยะแห้ง ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยที่เพศต่างกัน มีจิตสำนึกในการจัดการขยะมูลฝอยต่างกัน สถานภาพการเป็นสมาชิกเครือข่ายคัดแยกขยะต่างกัน มีรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยต่างกัน และอายุต่างกัน มีรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย และมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีความพึงพอใจในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยระดับมากกว่าร้อยละ 80 ในภาพรวม คือ การมีจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในของการพัฒนาการบริหารจัดการขยะมูลฝอย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยและการเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอย ส่วนพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย มีความสัมพันธ์กับการมีจิตสำนึกในการจัดการขยะมูลฝอยและการเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอย และการมีจิตสำนึกในการจัดการขยะมูลฝอย มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้เทคโนโลยีในการจัดการขยะมูลฝอย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Carolina Armijo de Vega, Sara Ojeda-Benitez and Ma. Elizabeth Ramirez-Barreto (2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสถาบันการศึกษาของชาวเมกซิกันกับโปรแกรมการจัดการขยะมูลฝอย : กรณีศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย ผลการศึกษา สรุปได้ว่า ประเทศเมกซิโกมีโอกาสในการจัดการขยะมูลฝอยให้มีความยั่งยืนได้ ยากมาก สิ่งที่สถาบันการศึกษาควรปฏิบัติ คือ การจัดอบรมให้อาจารย์มีความรู้และวิธีการในการจัดการขยะมูลฝอยและการรีไซเคิล มีการจัดกิจกรรมการลดปริมาณขยะมูลฝอยภายในสถาบัน การแยกขยะมูลฝอยในสถาบัน มีการรณรงค์ให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในโครงการที่มีกิจกรรมการรีไซเคิลและการลดปริมาณขยะมูลฝอย สนับสนุนและจัดให้นักศึกษาได้มีโอกาสเยี่ยมชมศูนย์การรีไซเคิลและสถานที่ฝังกลบขยะมูลฝอยของเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Simkins G. and Noian A. (2004) ได้ศึกษาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษา สรุปได้ว่า ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในการจัดการขยะมูลฝอยภายในมหาวิทยาลัยจะดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องมีองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ กรอบแนวคิดของระบบการจัดการ การตั้งเป้าหมายการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น งบประมาณในการจัดการที่เพียงพอ การให้ความรู้ความเข้าใจ และการสร้างทัศนคติที่ดี เกี่ยวกับระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในการจัดการขยะมูลฝอยภายในมหาวิทยาลัยกับนักศึกษาและบุคลากร

กรณีศึกษาการผลิตโรงไฟฟ้าขยะในประเทศญี่ปุ่น วณวรรษดา มะโนคำ (2556) การเผาขยะในประเทศญี่ปุ่น ปัจจัยการเกิดและผลประโยชน์ของการผลิตไฟฟ้าจากขยะในประเทศญี่ปุ่น กรณีศึกษาโรงงานเผาขยะ ชินโกโต แผนการผลิตไฟฟ้าในประเทศญี่ปุ่นมีความเป็นไปได้แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปฏิบัติจริงได้ เนื่องจากขยะในประเทศญี่ปุ่นโดยส่วนใหญ่เป็นไปได้ยากที่จะรับประกันว่าจะผลิตไฟฟ้าได้อย่างมีเสถียรภาพ ในสมัยนั้น เพื่อต้องการลดค่าใช้จ่ายในการกาจัดขยะ รัฐบาลจึงพิจารณากันว่าควรใช้ผลพลอยได้จากการเผาขยะให้เป็นประโยชน์ ซึ่งโดยทั่วไปใช้วิธีจาหน่ายขี้เถ้าสาหรับเป็นอาหารสัตว์ แต่ในอีกทางหนึ่งก็มีความสนใจในด้านการผลิตไฟฟ้าโดยใช้พลังงานความร้อนที่เหลือเหมือนกับทางทวีปยุโรป โรงงานในปัจจุบันเป็นโรงงานที่ได้รับการสร้างขึ้นมาใหม่แทนโรงงานเดิมที่ความความล้าสมัย ซึ่งก่อสร้างในปี ค.ศ.1990-1994 หลังจากนั้นทางรัฐบาลพยายามพัฒนาการผลิตไฟฟ้าจากขยะมาโดยตลอด ด้วยการความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีการก่อตั้งโรงงานเผาขยะใหม่ในประเทศติดตั้งระบบการใช้พลังงานความร้อนที่เหลือซึ่งมีอยู่ในโรงงาน (กระทรวงสิ่งแวดล้อม ประเทศญี่ปุ่น. ม.ป.ป.) จากแนวความคิดเรื่องความเสียดายและไม่ควรทิ้งพลังงานอย่างเปล่าประโยชน์ จึงเกิดการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานความร้อนจากการเผาขยะ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายในปัจจุบันว่า การผลิตไฟฟ้าจากขยะ (ในช่วงหลังมานี้โรงงานเผาขยะใหญ่ๆ ก็จะมีการติดตั้งระบบการผลิตไฟฟ้าไว้ด้วย (HOBIRAonline. n.d.)

จากกรณีศึกษาโรงงานเผาขยะชินโกโต เป็นโรงงานเผาขยะที่สามารถผลิตไฟฟ้าจากขยะนำมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งในโรงงาน และส่งส่วนที่เหลือขายให้โรงงานไฟฟ้านำรายได้เป็นเงินทุนเข้าสู่โรงงาน อีกทั้งยังจ่ายความร้อนให้แก่ศูนย์บริการ เช่น ส่งน้ำร้อนอุณหภูมิสูงเป็นสระว่ายน้ำอุ่นให้แก่ศูนย์วัฒนธรรมและกีฬาโตเกียว และให้ความร้อนให้แก่ศูนย์พฤกษชาติพืชเขตร้อนเกาะแห่งความฝัน ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของรัฐบาล ทำให้รัฐบาลได้รับรายได้จากการเปิดให้บริการ แสดงให้เห็นว่าในเบื้องต้นรัฐบาลให้ทุนก่อสร้างแก่โรงงานเผาขยะ แต่สุดท้ายรัฐบาลก็ได้รับผลประโยชน์จากการเกิดโรงงาน เผาขยะชินโกโต ด้วยนอกจากนี้โรงงานยังช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมโดยรอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงงาน จากการควบคุมการปล่อยไดออกซินของโรงงานที่ต่ำกว่ามาตรฐานของกฎหมายควบคุมไดออกซินโดยเฉพาะ ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่รอบอยู่ร่วมกันกับโรงงานได้อย่างอุ่นใจ

Ayotamuno & Gobo (2004) ได้ศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนพอร์ตฮาร์คอร์ต ประเทศไนจีเรีย ซึ่งในอดีตเป็นเมืองที่มีแต่ต้นไม้ ถูกล้อมรอบด้วยทะเล แต่ในปัจจุบันนี้มีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น ทำให้มีความหนาแน่นของประชากรทั้งพื้นเมืองและประชากรแฝง ทำให้เกิดปัญหาประชากรไม่มีที่อยู่อาศัยและขยะล้นเมือง จากการศึกษาพบว่า อุปสรรคในการจัดการขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพในชุมชนพอร์ตฮาร์คอร์ตของประเทศไนจีเรีย คือ ด้านกำลังคนที่ไม่ชำนาญ การขาดเงินทุนและการรับรู้ของประชาชนในการกำจัดของเสียยังไม่เพียงพอเนื่องจากประชาชนพื้นเมืองยังยากจน ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ปัจจัยเหล่านี้ยังส่งผลกระทบด้านสุขภาพ ส่วนปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการศึกษาระบุว่า เป็นผลกระทบของการจัดการของเสีย คือ กฎหมายสิ่งแวดล้อมไนจีเรียกับผู้มีอำนาจ (รัฐบาลหรือสภาท้องถิ่น) เป็นเรื่องความรับผิดชอบของการจัดเก็บภาษีและการกำจัดของเสียของรัฐ

สมสมาน อาษารัฐ และคณะ (2548) ได้ศึกษาสภาพปัญหาขยะของชุมชน และปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อการจัดทำและนำโครงการไปใช้แก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชน ในเขตตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี ประชากรที่ศึกษาคือหัวหน้าครอบครัวที่ตั้งบ้านเรือนอยู่ในเขตตำบลธาตุทอง จำนวน 1,439 คน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 345 คน การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือในการวิเคราะห์ปัญหาและปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนใช้แบบสอบถามหัวหน้าครอบครัว การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีส่วนร่วมต่อการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน และประชาชนที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารมากมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยมากกว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารน้อย สำหรับสภาพปัญหาขยะของชุมชน ได้แก่ ชุมชนไม่มีการคัดแยกขยะ ชุมชนขาดความรู้ในการกำจัดขยะอย่างถูกวิธี และขาดการรับทราบข้อมูลข่าวสารด้านการให้บริการจัดการด้านขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลธาตุทอง สำหรับโครงการนำร่อง เพื่อแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยของชุมชนที่จัดทำขึ้น มีผลทำให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับระบบการจัดการขยะมูลฝอย และการคัดแยกขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้น ตลอดจนประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารความรู้ในเรื่องการทิ้งขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุญจง ขาวสิทธิวงษ์ (2011) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนและปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกมูลฝอยชุมชนในเขตยานนาวาซึ่งมีรายงานของทางราชการจัดเป็นเขตที่มีศักยภาพที่มีการคัดแยกมูลฝอยสูงมาก โดยคาดว่าผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการรีไซเคิลมูลฝอยสำหรับประชาชนในเขต ทำการศึกษาโดยวิธีการสำรวจและใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน สุ่มตัวอย่างอย่างเป็นระบบคือหนึ่งตัวอย่างในทุกห้าครัวเรือน นอกจากนี้ยังใช้การสังเกตการณ์โดยไม่มีส่วนร่วมและสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test Welch-test และ Pearson's Correlation ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมคัดแยกมูลฝอยชุมชนอยู่ในระดับต่ำ เป็นประเด็นการค้นพบจากการวิจัยที่แย้งกับรายงานของกรมควบคุมมลพิษ ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกมูลฝอย ได้แก่ อายุ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ความรู้ ทัศนคติ ความยินดีมีส่วนร่วม และบริบทของชุมชน

ศิริศักดิ์ บุญไชยแสน (2554) ได้ความรู้และการมีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอยของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โคกสะอาด อำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอยของประชาชนใน เขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกสะอาด อำเภอฆ้องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นประชาชนตำบลโคกสะอาด อำเภอฆ้องชัยจังหวัดกาฬสินธุ์จำนวน 361 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า ความรู้เกี่ยวกับมูลฝอยและการจัดการมูลฝอยโดยรวมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 76.1 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าประชาชนรู้ว่าสามารถนำมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ได้อีกอยู่ในระดับดี การมีส่วนร่วมในการจัดการมูลฝอยของประชาชนโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.61, S.D. = 1.09) โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการคัด แยกมูลฝอยเพื่อขายให้กับผู้รับซื้อของเก่ามากที่สุด

วัชรพล ธรรมสุวรรณ และคณะ (2558) ได้ปัจจัยที่เหมาะสมต่อความยั่งยืนในการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตรกรรมในการจัดการขยะในเขตเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่เหมาะสมต่อความยั่งยืนในการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตรกรรมในการจัดการขยะชุมชนในเขตเทศบาลตำบลพลับพลานารายณ์ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี โดยการใช้แบบสอบถามที่ประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ปัจจัยหลัก คือการมีส่วนร่วมของชุมชน ระยะเวลาในการศึกษา รายได้ในครัวเรือน และสิ่งแวดล้อมศึกษาโดยเก็บข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เบื้องต้น และข้อมูลเชิงลึก และทำการเลือกกลุ่มประชากรแบบเจาะจงที่เคยได้รับการอบรมและประสบความสำเร็จในการปฏิบัติในการจัดการขยะ จำนวน 28 ตัวอย่าง แล้วทำการวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า ค่าที่เหมาะสม คือ 1) การมีส่วนร่วมทางสังคมในพื้นที่เฉลี่ย 45 ครั้ง ร้อยละ 34.6 2) ระยะเวลาการศึกษาในพื้นที่เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 55.5 หรือประมาณ 10 ปีซึ่งอยู่ในช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3) รายได้ในพื้นที่เฉลี่ยประมาณ 21,241 บาท คิดเป็น ร้อยละ 17.7 และ 4) ด้านสิ่งแวดล้อมศึกษามีคะแนนในพื้นที่เฉลี่ย 85.39 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.84 หากมีปัจจัยดังกล่าวเพียงพอจะส่งผลให้การดำเนินการจัดการขยะประสบผลสำเร็จและเกิดความยั่งยืนในการจัดการขยะ

การศึกษาของ ศิริลักษณา สมเพชร (2555) ศึกษาเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของราษฎรท้องถิ่นในการ จัดการป่าชุมชนบ้านโนนหินผึ้ง จังหวัดปราจีนบุรี" พบว่า ประชากรกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่มี รายได้ 50,000-100,000 บาท มีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชนมากกว่าประชากรกลุ่มตัวอย่าง ที่มีรายได้น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาท ซึ่งผู้ที่มีรายได้น้อย เช่น ผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทั่วไป ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการป่าชุมชน โดยความแตกต่างของราย ได้ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน

วันวิสา เยือกเย็น (2555) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ในเขตเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัย ส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม 2) ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3) ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ในเขตเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างคือประชาชน ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำนวน 398 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ ไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่ากลุ่ม ตัวอย่างเป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 51-60 ปีเป็นหัวหน้า ครอบครัว สมาชิกในครัวเรือนจำนวน 4-6 คน การศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นับถือศาสนาพุทธ อาชีพค้าขาย รายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท/เดือน อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 11 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่ไม่ได้ เข้าร่วมประชุม/อบรมกับผู้นำชุมชน มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.82

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปี 2555 การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน ลำดับแรกคือ การรับผลประโยชน์ รองลงมาคือ การร่วมดำเนิน กิจกรรม การติดตาม ประเมินผล และการตัดสินใจเป็นลำดับสุดท้าย ส่วนปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ พบว่าประชาชน ต้องการให้เทศบาลจัดหาที่ทิ้งขยะให้เหมาะสม และ มีรถขยะมาเก็บตามกำหนด ต้องการให้มีการวางแผน ที่แน่นอนและมีความกระตือรือร้นในการทำงาน จัด กิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นระยะ และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ปัจจัย ส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตติยาภรณ์ วรวงศ์ไกรศรี และโสภิตสุดา ทองโสภิต (2554) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทยกรณีศึกษาเทศบาลนครภูเก็ต มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทย ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยในการกำหนดแนวทางสำหรับการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทยในอนาคต โดยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เกี่ยวกับความคิดเห็นด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของเตาเผาขยะมูลฝอย ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนานำเสนอในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ยในภาพรวมปัญหาอุปสรรคที่สำคัญของโรงไฟฟ้าพลังงานขยะของเทศบาลภูเก็ต เกิดจากเรื่องกลิ่นเหม็นบริเวณรอบเตาเผาและฝุ่นควัน ซึ่งทำให้ประชาชนโดยรอบเกิดความไม่มั่นใจในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของเตาเผาขยะมูลฝอยในภาพรวมอันจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดทัศนคติในแง่ลบต่อโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับมิติต่างๆ ในการบริหารจัดการด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม สำหรับการวางแผนการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในอนาคต โดยเน้นที่การปรับโครงสร้างแรงจูงใจในการบริหารจัดการ ตั้งแต่ต้นน้ำ ได้แก่ การคัดแยกขยะไปจนถึงปลายน้ำ ได้แก่การตั้งโรงไฟฟ้า เพื่อให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ และกระจายอำนาจในการตัดสินใจ ซึ่งสามารถออกแบบให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่

บุณฑริกา เทพธรรม (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าราชบุรี ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี จำกัด ได้ทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าราชบุรี ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผลิตไฟฟ้า ราชบุรี จำกัด พบว่าความคิดเห็นของชุมชนรอบ โรงไฟฟ้า ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี จำกัด มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับที่ เห็นด้วยมาก ซึ่งพบว่าชุนมชนรอบโรงไฟฟ้าพึงพอใจ กับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการดูแลด้าน คุณภาพชีวิตของชุมชน ซึ่งประกอบไปด้วยด้านการจัดการคุณภาพอากาศ ด้านการจัดการคุณภาพน้ำ ด้านการจัดการกากของเสียและกากสารพิษและด้าน การจัดการคุณภาพชีวิตของชุมชน พื้นที่รอบโรงไฟฟ้าแบ่งออกเป็นพื้นที่ชั้นใน ได้แก่ตำบลในรัศมี 5 กิโลเมตร จากขอบเขตของโรงไฟฟ้าหรือนิคมอุตสาหกรรมที่โรงไฟฟ้าตั้งอยู่ และพื้นที่ชั้นนอก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกเหนือพื้นที่ชั้นใน โดยในระยะเริ่มแรกให้ขึ้นอยู่กับการพิจารณาร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ผู้แทนโรงไฟฟ้า และผู้แทนกระทรวงพลังงาน และเมื่อการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการฯ สามารถพิจารณาปรับปรุงได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้การกำหนดพื้นรอบโรงไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าพลังน้ำให้คำนึงถึงผู้ได้รับผลกระทบจากโรงไฟฟ้าพลังน้ำทั้งเหนือเขื่อนและท้ายเขื่อนด้วย

ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนงานวิจัยและวรรณกรรมของตัวแปรระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ โดยมีนักวิชาการและนักวิจัยที่ได้ศึกษาระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะสามารถสรุปตัวแปรเชิงประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ ได้ดังตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.7 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรประจักษ์/ตัวแปรสังเกตได้ของระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ตัวแปรแฝง	ตัวแปรประจักษ์	อุตสาหกรรม
บุณฑริกา เทพธรรม (2550)	ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ	1) ด้านการจัดการคุณภาพอากาศ 2) ด้านการจัดการคุณภาพน้ำ 3) ด้านการจัดการกากของเสียและกากสารพิษ 4) ด้านการจัดการคุณภาพชีวิตของชุมชน	บริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี จำกัด
ตติยาภรณ์ วรวงศ์ไกรศรี และโสภิต สุดา ทองโสภิต (2554)	ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ	1) เทคโนโลยีและการลงทุน 2) สิ่งแวดล้อม 3) สังคมและการยอมรับของประชาชน	โรงไฟฟ้าพลังงานขยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.7 (ต่อ)

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ตัวแปรแฝง	ตัวแปรประจักษ์	อุตสาหกรรม
Liu et al. (2013)	การประเมินพลังงานจากขยะมูลฝอย	1) กฎหมายระดับชาติ 2) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเก็บขยะที่อยู่อาศัยภายใต้กรอบของกฎหมายปัจจุบัน 3) กฎหมายการรีไซเคิลวัสดุ	ประเทศจีน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องของตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ของระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะโดยมีผู้วิจัย และนักวิชาการหลายๆ ท่าน ได้ทำการศึกษาตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้สำหรับ ตัวแปรระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ และทำการสังเคราะห์ออกมาประกอบไปด้วยตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้จำนวน 4 ตัวแปร (Liu et al. 2013; ตติยาภรณ์ วรวงศ์ไกรศรี และโสภิตสุดา ทองโสภิต. 2554; บุณฑริกา เทพธรรม. 2550) ประกอบไปด้วย ระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย ระบบการจัดการด้านการควบคุมระดับเสียง ระบบการจัดการด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง และระบบการจัดการมาตรการด้านคุณภาพน้ำ ดังตารางที่ 2.8 – 2.11

2.3.3 ระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ ระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆ ท่านได้ให้ความหมายของ ระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย ไว้ดังตารางที่ 2.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.8 ความหมายของระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
กระทรวงอุตสาหกรรม (2547)	มาตรการควบคุมด้านคุณภาพอากาศ ประกอบด้วยเตาเผาขยะที่มีเครื่องกำจัดก๊าซไดออกไซด์ ระบบการเผาไหม้เชื้อเพลิงด้วยเตาเผาที่สามารถลดก๊าซไนโตรเจนออกไซด์ให้อยู่ในระดับต่ำ เตาเผาขยะมูลฝอยได้ออกแบบระบบเผาไหม้เชื้อเพลิงที่สารถควบคุมการเกิดไนโตรเจนออกไซด์ให้อยู่ในระดับต่ำ เตาเผาขยะมูลฝอยใช้ระบบตรวจวัดปริมาณสารเจือปนในอากาศจากปล่องของเตาเผาแบบอัตโนมัติอย่างต่อเนื่อง ได้ติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพอากาศที่บริเวณปล่องของเตาเผาด้วยระบบอัตโนมัติอย่างต่อเนื่องและยังมีการตรวจสอบจากหน่วยงานภายนอกทุก เดือน โดยจะทำการตรวจสภาพอากาศในบริเวณพื้นที่ชุมชนรอบเตาเผาขยะมูลฝอย และควบคุมกลิ่นของขยะมูลฝอยโดยการออกแบบบ่อพักขยะมูลฝอยด้วยคอนกรีตเสริมเหล็กและป้องกันกลิ่นออกสู่ภายนอกโดยใช้พัดลมอัดอากาศ

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย หมายถึง ควบคุมสภาพทึบแสง (Opacity) ของควันไม่ให้เกิน 10% และยังต้องควบคุมกลิ่นจากการเก็บและเผาขยะมูลฝอยให้มีน้อยที่สุด ไม่ให้รบกวนชุมชนข้างเคียง โดยหัวใจที่สำคัญของการควบคุมดังกล่าวนั้นทำได้โดยการเผาขยะมูลฝอยที่อุณหภูมิตั้งแต่ 800 องศาเซลเซียส ขึ้นไปซึ่งจะสามารถทำลายกลิ่นและควันได้ ทั้งนี้เตาเผาขยะมูลฝอยจะต้องควบคุมคุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากปล่องควันของเตาเผา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 ระบบการจัดการด้านการควบคุมระดับเสียง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ ระบบการจัดการด้านการควบคุมระดับเสียง ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของระบบการจัดการด้านการควบคุมระดับเสียง ไว้ดังตารางที่ 2.9

ตารางที่ 2.9 ความหมายของระบบการจัดการด้านการควบคุมระดับเสียง

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
กระทรวงอุตสาหกรรม (2547)	เสียงที่เกิดจากกิจกรรมของเตาเผาขยะมูลฝอยที่สำคัญมาจากเครื่องจักร ปั้นจั่นคีบมูลฝอย หม้อน้ำ เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากังหัน และพาหนะที่เข้ามาขนถ่ายในพื้นที่เตาเผาขยะมูลฝอย การจัดช่วงเวลาในการเก็บขนเป็น ช่วงเวลา เพื่อลดเสียงรบกวนชุมชนในเวลากลางคืน และไม่ให้เป็นที่รบกวนต่อผู้อาศัยโดยรอบเตาเผาขยะมูลฝอย ควบคุมเสียงภายในโรงเผาขยะมูลฝอยในช่วงเดินเครื่องผลิตไฟฟ้าด้วยการตรวจดูแลสภาพของเครื่องจักรให้มีสภาพที่สมบูรณ์อยู่เสมอเพื่อให้อุปกรณ์และเครื่องจักรมีความดังไม่เกิน 85 เดซิเบล กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานภายในเตาเผาขยะมูลฝอยต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง ก่อสร้างแนวป้องกันเสียงโดยการปลูกต้นไม้ (Noise Barrier) รอบพื้นที่เตาเผาขยะมูลฝอย

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของระบบการจัดการด้านการควบคุมระดับเสียงผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ระบบการจัดการด้านการควบคุมระดับเสียง หมายถึง เสียงที่เกิดจากกิจกรรมของเตาเผาขยะมูลฝอยที่สำคัญมาจากเครื่องจักร ปั้นจั่นคีบมูลฝอย หม้อน้ำ เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากังหัน และพาหนะที่เข้ามาขนถ่ายในพื้นที่เตาเผาขยะมูลฝอย อุปกรณ์และเครื่องจักรมีความดังไม่เกิน 85 เดซิเบล กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานภายในเตาเผาขยะมูลฝอยต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง ก่อสร้างแนวป้องกันเสียงโดยการปลูกต้นไม้ (Noise Barrier) รอบพื้นที่เตาเผาขยะมูลฝอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5 ระบบการจัดการด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ ระบบการจัดการด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆ ท่านได้ให้ความหมายของระบบการจัดการด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง ไว้ดังตารางที่ 2.10

ตารางที่ 2.10 ความหมายของระบบการจัดการด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
กระทรวงอุตสาหกรรม (2547)	เถ้าและฝุ่นละอองเกิดจากการเผาไหม้ขยะมูลฝอยที่เผาไหม้ไม่หมด ทำให้เกิดสิ่งตกค้าง

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของ ระบบการจัดการด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ระบบการจัดการด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง หมายถึง ระบบที่ทำการตรวจวัดฝุ่นละอองอย่างสม่ำเสมอโดยหน่วยงานอิสระภายนอกทุกๆ เดือน ทั้งบริเวณพื้นที่เตาเผาขยะ ทั้งนี้ทางเตาเผาขยะมูลฝอยได้กำหนดค่าการสูญเสียการเผาไหม้ (Ignition Loss) ไม่เกินร้อยละ 3

2.3.6 ระบบการจัดการมาตรการด้านคุณภาพน้ำ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ ระบบการจัดการมาตรการด้านคุณภาพน้ำ ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของระบบการจัดการมาตรการด้านคุณภาพน้ำ ไว้ดังตารางที่ 2.11

ตารางที่ 2.11 ความหมายของระบบการจัดการมาตรการด้านคุณภาพน้ำ

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
กระทรวงอุตสาหกรรม (2547)	วิธีการควบคุมการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใดๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงกระบวนการบริหารจัดการ การใช้เทคโนโลยีเพื่อควบคุมมลพิษที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมให้มีลักษณะเป็นไปตามค่าที่กำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของ ระบบการจัดการมาตรการด้านคุณภาพน้ำ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า ระบบการจัดการมาตรการด้านคุณภาพน้ำ หมายถึง ระบบการควบคุมการปล่อยมลพิษทางน้ำ ตรวจวัดคุณภาพน้ำที่ระบายออกจากเตาเผาขยะอย่างสม่ำเสมอทุกวันและมีการตรวจโดยหน่วยงานอิสระภายนอกทุก เดือน โดยจะทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำทั้งน้ำขาออกจากเตาเผาขยะมูลฝอยสู่บ่อพักจนกระทั่งน้ำที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดรวมก่อนปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรแฝง ระบบการจัดการ โรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ ประกอบไปด้วยตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้โดยมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ทำการศึกษา ซึ่งสามารถสรุปได้จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ ระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย ระบบการจัดการด้านการควบคุมระดับเสียง ระบบการจัดการด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง และระบบการจัดการมาตรการด้านคุณภาพน้ำ โดยสามารถสรุปโมเดลการศึกษาได้ดังภาพที่ 2.4

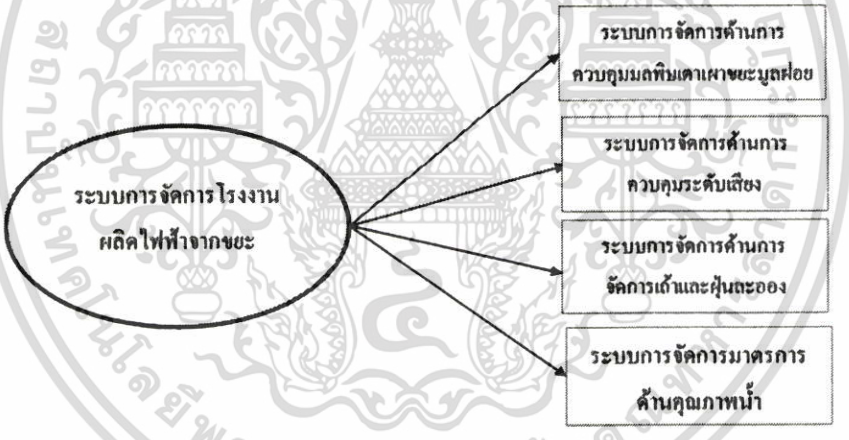

ภาพที่ 2.4 ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

2.4 แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชน

2.4.1 ความหมายการมีส่วนร่วมของประชาชน

การดำเนินงานพัฒนา ประชาชนในพื้นที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมทุกขั้นตอนของกระบวนการพัฒนา ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาเป็นแนวคิดพื้นฐานที่จะช่วยให้ประชาชนพึ่งตนเองได้ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำคัญในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมถึงความต้องการของประชาชนเป็นส่วนใหญ่และผลประโยชน์การพัฒนาย่อมถึงประชาชนส่วนใหญ่อย่างแท้จริง George F. Gantt (1979) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการมีส่วนร่วมว่า ศักยภาพแห่งการพัฒนาจะเกี่ยวข้องกับการเข้ามามีส่วนร่วมขององค์การและสถาบันทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และยังรวมถึงเจตนารมณ์ของประชาชน เนื่องจากประชาชนในชุมชนนั้นๆ เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ และเป็นวัตถุประสงค์ของการพัฒนาในขณะเดียวกันประชาชนก็เป็นเครื่องมือที่จะทำให้การพัฒนาเกิดขึ้นได้ ดังนั้น การเข้าร่วมของประชาชนในการพัฒนาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ดังตารางที่ 2.12

ตารางที่ 2.12 ความหมายของการมีส่วนร่วมของชุมชน

นักวิชาการ/นักวิจัย	ความหมาย
Oaklay and Masden (1983)	เป็นการช่วยเหลือโดยสมัครใจ การให้ประชาชนเข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ และกระบวนการดำเนินการของโครงการตลอดจนร่วมรับผลประโยชน์จากโครงการเหล่านี้ เป็นการให้ประชาชนมีทั้งสิทธิและหน้าที่ที่จะเข้าร่วมแก้ปัญหา รวมถึงการเป็นผู้ริเริ่มและร่วมดำเนินการ
Cotton (1997)	การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการของความร่วมมือเพื่อที่จะนำความสามารถที่บุคคลมีอยู่มาใช้ ซึ่งจะทำให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะนำองค์การไปสู่ความสำเร็จ การมีส่วนร่วมอาจเกิดจากการที่บุคคลได้มีการทำกิจกรรมพัฒนาคุณภาพร่วมกัน การเป็นตัวแทนในรูปของคณะกรรมการของหน่วยงาน คณะกรรมการบริหารอื่นๆ
Jacques (1982)	การมีส่วนร่วมของประชาชน คือสิ่งที่สวนทางกับการรวมศูนย์อำนาจการตัดสินใจและลดบทบาทของประชาชนทั้งในเมืองและในชนบท ให้เป็นเพียงผู้ถูกกำหนดในการพัฒนา
White (1982)	การมีส่วนร่วมของประชาชนประกอบด้วย 3 มิติ คือ 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจว่าอะไรควรทำและควรทำอย่างไร 2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนา เช่น การดำเนินงานตามที่ได้วางไว้ 3) การแบ่งสรรประโยชน์จากโครงการที่ทำขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.12 (ต่อ)

นักวิชาการ/นักวิจัย	ความหมาย
Midgley (1986)	ความเชื่อมั่นในตนเอง ความมีอิสระในตนเองและการมีส่วนร่วมของชุมขน โดยโครงการนั้นจะประสบความสำเร็จเมื่อชุมชนเป็นผู้กำหนดความต้องการและใช้ประโยชน์จากโครงการนั้นๆ อย่างมีประสิทธิผล โดยเมื่อบุคคลภายนอกที่เข้ามาเกี่ยวข้องได้ถอนตัวออกไปแล้วโครงการนั้นๆ ก็ยังดำรงอยู่ต่อไปได้
อนุรักษ์ ปัญญานุวัฒน์ (2548)	เป็นกระบวนการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการพัฒนาชุมชนของตนเอง โดยเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องต่างๆ การมีส่วนร่วมของประชาชนพิจารณาได้ 3 มิติ คือ มิติแรก เป็นการให้อย่างเดียวของประชาชน มิติที่สอง เป็นการเริ่มรวมตัวเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน โดยมีการจัดตั้งองค์กรชุมชนทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมองผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง มิติที่สาม คือการที่ประชาชนเกิดความตระหนัก โดยมีกระบวนการเรียนรู้ การถ่ายทอด การปรับเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรม เป็นการใช้กระบวนการกลุ่มและความเป็นประชาธิปไตยเข้าไปจัดการและตัดสินใจ
วันชัย วัฒนศัพท์ (2543)	กระบวนการซึ่งประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดงทัศนะและเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งมีการนำความคิดเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายและการตัดสินใจของรัฐ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการสื่อสารในระบบเปิด กล่าวคือ เป็นการสื่อสารสองทาง ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งประกอบไปด้วย การแบ่งสรรข้อมูลร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย และเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีในสังคม ทั้งนี้เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการเพิ่มคุณภาพของการตัดสินใจ เป็นการลดค่าใช้จ่ายและการสูญเสียเวลา และเป็นการสร้างฉันทามติ และทำให้ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ และช่วยหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าในกรณีที่ร้ายแรงที่สุด นอกจากนี้ยังช่วยให้เกิดความน่าเชื่อถือและความชอบธรรม และช่วยให้ทราบความกังวลของประชาชนและค่านิยมของสาธารณชน รวมทั้งเป็นการพัฒนาความเชี่ยวชาญและความคิดสร้างสรรค์ของสาธารณชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยจึงสรุปความหมาย การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องทุกขั้นตอนด้วยความสมัครใจ ตั้งแต่การเข้ามาร่วมศึกษาปัญหาและวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่มาของปัญหา ร่วมกันวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาและเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรม รวมถึงการติดตามผลที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ต้องการ ซึ่งก่อให้เกิดความร่วมมือที่ดีระหว่างหน่วยงานภาครัฐและประชาชน ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

2.4.2 แนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในหลายๆ ด้าน ส่งผลให้ชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็มีปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ปัญหาสังคม ปัญหาการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และปัญหาความยากจน เป็นต้น ดังนั้น กระบวนการพัฒนาจึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น โดยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น ตั้งแต่การคิดวิเคราะห์ การวางแผน การทำกิจกรรม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาที่เหมาะสม (ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. 2548) สำหรับ ประยูร ศรีประสาธน์ (2542) ได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุและเพศ ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้และการเป็นสมาชิกกลุ่ม ปัจจัยด้านการสื่อสาร ได้แก่ การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

สำหรับ เอ็น ที อัพฮอฟ และ เจ เอ็ม โคเฮน (Uphoff and Cohen. 1991) ได้เสนอถึงความจำเป็นในการแยกแยะระหว่างประชาชน ผู้นำชุมชน เจ้าหน้าที่รัฐ และบุคคลภายนอกว่า เมื่อกล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น กลุ่มคนที่จะต้องให้ความสำคัญสูงสุดคือมวลชนพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ประชาชน และยังได้เสนอว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องพิจารณาว่ากระบวนการในการเข้ามามีส่วนร่วมเป็นอย่างไร โดยเสนอประเด็นในการพิจารณา ดังนี้ การริเริ่มเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมนั้นเกิดจาก ข้าราชการ หรือประชาชน การชักนำเข้ามามีส่วนร่วมนั้น เป็นความสมัครใจหรือบีบบังคับ โครงสร้างและช่องทางของการมีส่วนร่วมเป็นอย่างไร ความถี่ของระยะเวลา และขอบเขตของการมีส่วนร่วมเป็นอย่างไร การมีส่วนร่วมของชุมชนในกระบวนการตัดสินใจหรือการดำเนินงานไปสู่ผลที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ ยังได้กล่าวถึงลักษณะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเกิดของการมีส่วนรวมของประชาชนไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้ การมีส่วนร่วมโดยสมัครใจ และปราศจากการสนับสนุนจากภายนอก เป็นการ มีส่วนร่วมแบบอุดมคติ การมีส่วนร่วมโดยคนภายนอกนำเข้า การมีส่วนร่วมลักษณะนี้พบมากในประเทศที่กำลังพัฒนา โดยภาครัฐยังมีบทบาทเป็นศูนย์กลางในการร่วมออกวัสดุอุปกรณ์ การร่วมเป็นผู้นำ การร่วมเป็นคณะกรรมการ การร่วมเป็นผู้ชักนำ และการร่วมเป็นผู้ริเริ่มในการประชุม การมีส่วนร่วมโดยการบังคับ นอกจากนี้ บาร์นส์ (Barnes. 1995) ได้สรุปลักษะการมีส่วนร่วมประกอบด้วยประเด็นสำคัญ 10 ประการ คือ

1) ระยะเวลาและสถานที่ในการมีส่วนร่วม ควรให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมอย่าง ต่อเนื่อง ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการจนโครงการสิ้นสุด หรือถ้าคณะผู้บริหารเห็นว่าเหมาะสมก็ให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่แต่ละคนเกี่ยวข้องด้วยจริงๆ เท่านั้นก็ได้

2) การมีส่วนร่วมนั้น มีมิติทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ในด้านปริมาณ ถ้ามีประชาชนมีส่วนร่วมมากจะส่งผลให้มีความสัมพันธ์ระหว่างกันดีขึ้นมาก ส่วนในด้านคุณภาพ ควรให้ผู้มีส่วนร่วมมีมิติในการขัดขวางความสัมพันธ์ที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างบุคคลหรือความเป็นนาย เป็นบ่าวกัน ให้มีส่วนร่วมเสมอภาคกันจึงถือว่ามีคุณภาพดี

3) กำหนดให้การมีส่วนร่วมคือเป้าหมายปลายทาง หรือเป็นแนวทาง หมายถึง การให้บุคคลต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องก็ถือว่าบรรลุวัตถุประสงค์บางประการแล้ว หรือจะพิจารณาว่า การมีส่วนร่วมเป็นแนวทางที่ต้องทำให้ดี และต้องคำนึงถึงผลที่เกิดภายหลังการมีส่วนร่วมว่ามีอะไรดีขึ้นบ้าง

4) การมีส่วนร่วมอาจเกิดขึ้นไม่สม่ำเสมอหรือตลอดเวลาก็ได้ เช่น เวลาเกิดภัยพิบัติประชาชนก็จะมาช่วยกัน เมื่อภัยสิ้นสุดแล้วก็แยกกันกลับไปเช่นเดิม แต่ถ้าต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมแก้ปัญหาภัยพิบัติต่างๆ ในพื้นที่ที่กว้างขวางมากขึ้น อาจต้องการตัวแทนประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมที่ยาวนานขึ้น และอาจใช้วิธีการส่งจดหมายข่าวแจ้งเรื่องไปยังประชาชนทั่วไปก็ได้

5) การมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการทางสังคมและทางการศึกษา ซึ่งหากเกิดขึ้นได้คือให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันไปด้วย จะเป็นเสมือนการให้การศึกษาแก่สังคมไปในขณะเดียวกันแต่หลายโอกาส ต้องให้เกิดความพร้อมในแต่ละเรื่องและต้องใช้เวลา

6) สถานการณ์มีส่วนร่วม ต้องคำนึงว่าการมีส่วนร่วมที่แข็งขัน ไม่ได้เกิดจากการออกคำสั่งแต่จะต้องสร้างขึ้นเอง จะให้ผู้สั่งว่ามาร่วมกันให้เต็มที่แล้วมีคนเข้ามาร่วมคงเกิดขึ้นค่อนข้างยาก การมีส่วนร่วมโดยทั่วไปต้องใช้ความพยายามให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดแนวคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประชาสังคม มีจิตสำนึกสาธารณะ เคารพความหลากหลายทางความคิด เพราะทำให้มุมมองกว้างขึ้น และเกิดความรอบคอบขึ้นจนกลายเป็นวิถีชีวิตประจำวันของประชาชน

7) คณะผู้บริหารมีส่วนร่วมพิจารณา เพื่อวางแนวดำเนินการให้เหมาะสมว่าจะให้บุคคลกลุ่มใดเข้ามามีส่วนเมื่อใด และโดยวิธีใด เป็นต้น โดยคณะผู้บริหารการมีส่วนร่วมนี้ ควรมีตัวแทนผู้ได้รับผลกระทบในจำนวนมากพอสมควร และให้มีความหลากหลาย

8) การมีส่วนรับรู้สภาพปัญหาโดยมีส่วนร่วม จะทำให้คนในชุมชนได้รู้สภาพที่เป็นจริงมากขึ้น การมีส่วนร่วมเพื่อค้นปัญหา ทำให้เมื่อเห็นปัญหาแล้วจะนำความมุ่งมั่นที่จะคิดหาทางแก้ไขด้วยกันและร่วมแก้ปัญหานั้นๆ ได้ จะทำให้เป็นบทเรียนที่จะแก้ปัญหากันเองต่อไปได้

9) คนที่อยู่ร่วมกันในชุมชนส่วนใหญ่ ไม่ได้ใช้ชุมชนเป็นเพียงที่รวมคน แต่คนในชุมชนจะมีความผูกพัน เอื้ออาทรต่อกัน และมีค่านิยมร่วมกัน

10) ควรทำให้การมีส่วนร่วมมีลักษณะปนอารมณ์ขันประกอบไปบ้าง เพราะในสังคมไทยการมีอารมณ์ขัน จะช่วยให้บรรยากาศมีส่วนร่วมเกิดขึ้น ดังนั้นในการประชุมถ้าใช้อารมณ์ขัน ดนตรี เกมส์ กีฬา เข้าร่วมด้วย จะสร้างอารมณ์การมีส่วนร่วมให้เพิ่มมากขึ้นได้

จากสำนักงานพัฒนาระบบข้าราชการ (2552) ได้ให้ข้อเสนอว่า หลักการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมกับภาคราชการนั้น โดยที่ International Association for Public Participation ได้แบ่งระดับของการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็น 5 ระดับ ดังนี้ 1) การให้ข้อมูลข่าวสาร ถือเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับต่ำที่สุด แต่เป็นระดับที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นก้าวแรกของการที่ภาคราชการจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ วิธีการให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่างๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ การจัดนิทรรศการ จดหมายข่าว การจัดงานแถลงข่าว การติดประกาศ และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น 2) การรับฟังความคิดเห็น เป็นกระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานภาครัฐด้วย วิธีต่างๆ เช่น การรับฟังความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น การจัดเวทีสาธารณะ การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น 3) การเกี่ยวข้อง เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน หรือร่วมเสนอแนะแนวทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริหารงานของภาครัฐ เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาพิจารณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบาย เป็นต้น 4) ความร่วมมือ เป็นการให้กลุ่มประชาชนผู้แทนภาคสาธารณะมีส่วนร่วม โดยเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะกรรมการที่มีฝ่ายประชาชนร่วมเป็นกรรมการ เป็นต้น และ 5) การเสริมอำนาจแก่ประชาชน เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงที่สุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจ เช่น การลงประชามติในประเด็นสาธารณะต่างๆ โครงการกองทุนหมู่บ้านที่มอบอำนาจให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจทั้งหมด เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ (2545) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งแบ่งออกได้เป็น 6 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ร่วมรับรู้ หมายถึง การที่ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้นจากภาครัฐ โดยที่รัฐได้ให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมแก่ประชาชน เมื่อรัฐมีความคิดริเริ่มหรือมีนโยบายที่จะให้มีโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ แล้วเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้โดยการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ระดับที่ 2 ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น หมายถึง เมื่อประชาชนได้ร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากรัฐแล้ว ประชาชนก็จะร่วมค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหา ความจำเป็นและความต้องการที่ต้องให้มีโครงการหรือกิจกรรมนั้นพร้อมร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อหน่วยงานเจ้าของโครงการหรือกิจกรรม หรือผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจ จะได้นำไปใช้ประกอบการพิจารณาต่อไป ระดับที่ 3 ร่วมพิจารณา ร่วมตัดสินใจ หมายถึง การร่วมพิจารณาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับโครงการหรือกิจกรรม การเลือกพื้นที่ตั้งโครงการ โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่จะตั้งโครงการควรจะมีส่วนร่วมพิจารณารับหรือปฏิเสธไม่ให้โครงการตั้งในพื้นที่ หากเห็นว่ามาตรการที่จะใช้ในการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบไม่ชัดเจนและไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบด้วย ระดับที่ 4 ร่วมดำเนินการ หมายถึง ร่วมในการลงทุน ร่วมในการคัดเลือกผู้ปฏิบัติงาน หรือร่วมปฏิบัติงานเอง ในระดับการมีส่วนร่วมนี้อาจทำไม่ได้ในทุกประเภทของโครงการ เช่น หากเป็นโครงการที่จำเป็นต้องใช้ผู้มีความรู้เฉพาะด้าน ผู้ชำนาญการ หรือเทคโนโลยีขั้นสูง ในบางครั้งเป็นความยุ่งยากที่จะให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมปฏิบัติงานได้ แต่หากเป็นโครงการหรือกิจกรรมระดับท้องถิ่น เช่น การจัดการป่าลุ่มน้ำ หรือทรัพยากรอื่นที่ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านได้ ชาวบ้านหรือประชาชนในท้องถิ่นก็เข้าร่วมดำเนินการได้ หรือเป็นการร่วมดำเนินการด้วยการลงทุน ถือหุ้นก็ย่อมถือว่ามีการร่วมดำเนินการได้ ระดับที่ 5 ร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล หมายถึง การร่วมตรวจสอบและติดตามการดำเนินการตามโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ว่าเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากเป็นโครงการหรือกิจกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้วได้มีการนำมาตรการลดผลกระทบมาใช้หรือไม่ ระดับที่ 6 ร่วมรับผล หมายถึง การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินไปแล้วย่อมได้มาซึ่งผลประโยชน์และผลกระทบทั้งที่เป็นผลกระทบด้านบวกและผลกระทบด้านลบทั้งต่อประชาชนและต่อสิ่งแวดล้อม

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม ดำรง วัฒนาและคณะ (2547) ได้ศึกษาการประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับการถ่ายโอนและความเหมาะสมของภารกิจที่จะถ่ายโอน จากการที่มีนโยบายการกระจายอำนาจ ในปัจจุบันรัฐจึงเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามารับรู้และมีสิทธิมีเสียงและมีส่วนร่วมในการบริหารงาน และแก้ไขปัญหาท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นด้วย ตามหลักธรรมาภิบาล (Good Local Governance) จากงานศึกษาวิจัยพบว่าลักษณะของผู้นำ วิสัยทัศน์ และความมุ่งมั่นในการพัฒนาของฝ่ายบริหารที่เป็นนักการเมืองท้องถิ่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลต่อความพร้อมและผลสัมฤทธิ์ในการจัดการท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดที่มีผู้บริหารมีลักษณะเป็นผู้นำ มีวิสัยทัศน์ และความมุ่งมั่นในการพัฒนาท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็จะมีความพร้อมและขีดความสมรรถนะในการจัดการสูง รวมทั้งในการแสวงหาทรัพยากรจากภายนอกมาใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์และนันทพล กาญจนวัฒน์ (2543) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะชุมชน พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะชุมชน ปัญหาขยะนำมาซึ่งผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพอนามัย ความเป็นอยู่ที่ดี คุณภาพที่ดีของประชาชนและสิ่งแวดล้อม โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากผลพวงการบริโภคของประชาชน ทำให้ปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้นจนเกินขีดความสามารถของราชการส่วนท้องถิ่นที่จะกำจัดให้หมดไปได้ ปัญหาจึงสะสมจนถึงปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตามปัญหานี้จะได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการต่างๆ และหนึ่งในวิธีการนั้นก็คือการลดปริมาณขยะด้วยการให้ผู้ทิ้งขยะคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ขยะส่วนหนึ่งที่คัดแยกจะเป็นขยะมีมูลค่านำไป Reuse หรือ Recycle ได้ ขยะส่วนหนึ่งนำไปทำเป็นปุ๋ยหมักได้ จึงคงเหลือส่วนที่จะทิ้งน้อยลง การคัดแยกขยะจำเป็นต้องให้ประชาชนผู้ทิ้งขยะยอมรับวิธีการคัดแยกและยอมปฏิบัติตามนั้นคือ การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ซึ่งการวิจัยนี้ พบว่ามีแนวทางในการดำเนินการได้ 2 แนวทาง คือ การใช้กลไกทางการศึกษา โดยให้นักเรียนและครูเป็นผู้มีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ ภายใต้โครงการการคัดแยกขยะ ด้วยการให้นักเรียนแยกขยะมาจากบ้านและนำขยะมีมูลค่า เช่น กระดาษ ขวดแก้ว มาโรงเรียนเพื่อรวบรวมขายยังร้านขายของเก่า ขยะมีมูลค่าบางประเภท ครูก็จะสอนให้นำมาแปลงใช้ใหม่โดยใช้วิธีการง่ายๆ เช่น กระดาษทำเป็นโคมไฟ พลาสติกทำเป็นดอกไม้ เป็นต้น สำหรับขยะที่ขายนั้น นักเรียนเจ้าของขยะได้รับสิ่งตอบแทนเป็น คะแนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความดี และสะสมไว้ในธนาคารเรียกว่าธนาคารความดี เพื่อจะได้เอาไปแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งของภายหลัง อีกลักษณะหนึ่งของกลไกทางการศึกษา นี่คือโครงการ 3 พลังรวมใจรีไซเคิล มีวิธีการ คือ ให้นักเรียนคัดแยกขยะที่บ้านและโรงเรียนตามประเภทที่กำหนดให้ และนำขยะมีมูลค่ามามอบโรงเรียนเพื่อนำไปขายเอาเงินไว้ใช้ในกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน แล้วขยายผลการคัดแยกขยะไปสู่ชุมชน ด้วยการหาสมาชิกคัดแยกขยะเพิ่มโดยเริ่มจากนักเรียน ครูในโรงเรียน และชุมชน การใช้กลไกทางชุมชน โดยใช้การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และให้ความรู้แก่คนในชุมชนให้ทำการคัดแยกขยะอย่างต่อเนื่อง โดยราชการ ส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการคัดแยกขยะด้วยการจัดหาอุปกรณ์จัดเก็บขยะและเก็บขนขยะให้ถูกประเภทที่ได้ คัดแยกไว้ จากการวิจัยสรุปผลได้ว่า การคัดแยกขยะก่อนทิ้งสามารถลดปริมาณขยะลงไปได้ ซึ่งช่วยแก้ไขปัญหาขยะ ทั้งนี้การมีส่วนร่วมของประชาชน ครู ชุมชน นักเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดประสิทธิผล

กมลทิพย์ ชื่นหมื่นไวย และอุไรวรรณ อินทร์ม่วง (2554) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะเทศบาลตำบลเทพาลัยอำเภอคง จังหวัดนครราชสีมาการศึกษาเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวางนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลการคัดแยกขยะและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะ รวมถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการคัดแยกขยะในเขตเทศบาลตำบลเทพาลัย อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา ระหว่างเดือนมกราคม – เมษายน ปี 2554 เก็บตัวอย่างโดยใช้แบบสัมภาษณ์ตัวแทนครัวเรือนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลเทพาลัย จำนวน 225 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุดและสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่การหาความสัมพันธ์ด้วย สถิติ Pearson Correlation และการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) และค่าความเชื่อมั่นที่ 95% CI ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 (S.D.= 0.37, 95% CI 2.17 – 2.27) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนในการคัดแยกขยะจากหน่วยงานต่างๆ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เพศและสถานภาพในชุมชน โดยมีความสามารถในการทำนายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเทพาลัยอำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 41.60 (R2 = 0.416)

Sivakumar & Sugirtharan (2010) ศึกษาผลกระทบของขนาดของครอบครัวต่อการคัดแยกขยะมูลฝอยในศรีลังกา พบว่า การมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยของประชาชนในบาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครัวเรือน นั้น ประชาชนไม่มีเวลาที่เพียงพอในการอยู่อาศัยในบ้านเพื่อจะคัดแยกขยะในครัวเรือน ทำให้ขยะเกิดการผสมกัน เช่น ของเสียจากกระดาษและของเสียจากเศษอาหาร เป็นต้น โดยประมาณ 60% พบว่ามีความรู้ไม่เพียงพอต่อการจัดการขยะมูลฝอย อีก 15% มีความรู้สึกว่าการคัดแยกของเสียเป็นการเสียเวลา ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ในการคัดแยกขยะในประเทศศรีลังกานั้น ควรสร้างความรับรู้และความเข้าใจในการคัดแยกขยะก่อน จึงจะสามารถให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะในชุมชนต่อไปได้ และต้องอธิบายถึงประโยชน์ที่ได้จากการคัดแยกขยะมูลฝอยเพื่อให้ประชาชนได้มองเห็นความสำคัญและสามารถปกป้องสิ่งแวดล้อมต่อไป

Ogwueleka (2009) ได้ศึกษาลักษณะของการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล จำนวน 9 เมือง ในประเทศไนจีเรีย จากการศึกษาพบว่า การจัดการมูลฝอยชุมชนได้กลายเป็นหนึ่งในความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานในประเทศกำลังพัฒนา ในปัจจุบันแนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเป็นปัญหาในประเทศไนจีเรีย การจัดการขยะมูลฝอยด้วยวิธีการเก็บรวบรวมไม่เพียงพอต่อระบบการจัดเก็บและการกำจัดที่ไม่เหมาะสม มาจากความหนาแน่นของเสียอยู่ระหว่าง 280-370 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร และอัตราของเสียปริมาณ 0.44-0.66 กิโลกรัม/คน/วัน ข้อจำกัดที่พบบ่อย คือ ประสบปัญหาในด้านของหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อม รวมถึงการขาดการจัดการทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอ ด้านกฎหมาย และมาตรฐานตารางการทำงานที่ยืดหยุ่น, ข้อมูลไม่เพียงพอกับปริมาณและองค์ประกอบของเสียและการนำเทคโนโลยีมาใช้ที่ไม่เหมาะสม หากสามารถจัดการปัญหาเหล่านี้ได้จะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะได้อย่างเหมาะสมในประเทศไนจีเรีย

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในบอสวานา (Ngowi. 1997) เขาได้พบว่า รัฐบาลของบอสวานาเป็นรัฐบาลที่มีการพัฒนาประเทศที่ประชาชนพึงพอใจมาก การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เต็มศักยภาพ อย่างไรก็ตามในการศึกษาการมีส่วนร่วมในบอสวานา พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนจะดำเนินไปได้จำเป็นต้อง กำหนดขั้นตอนของโครงการที่ชุมชนต้องการมีส่วนร่วมให้เหมาะสม ; ค้นหาศักยภาพของชุมชนที่จะใช้กับงานใดงานหนึ่ง ; ทัศนคติของสมาชิกของชุมชนในโครงการพัฒนาของพวกเขาและประสบการณ์ที่ผ่านมาในกิจกรรมดังกล่าว เพื่อเป็นเครื่องมือในการสำรวจความพึงพอใจของคนในชุมชนและให้ได้ข้อมูลที่ดีที่สุด

Kirama, Aminatha, Mayo and Aloyce W. (2016) ทำการศึกษาเรื่อง ความท้าทาย และโอกาสในการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการจัดการขยะมูลฝอยในดาร์เอสซาลาม เมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แทนซาเนีย วัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อประเมินประสิทธิภาพของการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในขยะมูลฝอย ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าผู้ให้บริการภาคเอกชนสร้างขยะมูลฝอยอย่างมากมายต่อสัปดาห์ จึงทำให้มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในเรื่องของการขนส่งเพื่อนำไปกำจัด เวลาที่จำกัด ระยะเวลาการทำสัญญาระยะสั้น และระบบการจัดเก็บขยะที่ไม่มีประสิทธิภาพ ระบบการรีไซเคิลขยะถนนไม่สามารถเข้าถึง และการดำเนินนโยบายของเทศบาลไม่ทั่วถึง ทำให้เกิดข้อสังเกตว่า ความสำเร็จของระบบจะขึ้นอยู่กับความรับผิดชอบ และมีความเต็มใจในการจ่ายค่าธรรมเนียมขยะจากภาคเอกชน เพื่อให้เป็นหน้าที่การบริหารจัดการของเทศบาล Alberto (2016) ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมในนโยบายสาธารณะในละตินอเมริกาทั่วประเทศในละตินอเมริกา ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคมมีความชัดเจนในด้านการต่อต้าน และคัดค้าน แต่ยังมีเส้นทางที่สามารถทำให้เกิดความร่วมมือได้ สำหรับในส่วนของนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมโดยการใช้ทฤษฎีของการกำกับดูแลประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล ประชาธิปไตยธรรมาภิบาล ซึ่งสามารถดูได้จากข้อเสนอ 2 ข้อได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมจากผู้อื่น ในสังคมจะทำให้การดำเนินงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้น และ 2) การสนับสนุนของประชาชนจะปรากฏขึ้นจากการดำเนินการของรัฐบาล Trasias Mukama et al. (2016) ร่วมกันทำการศึกษาเรื่อง แนวทางปฏิบัติ ข้อกังวลและความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในสองชุมชนแออัดใจกลางเมือง ประเทศยูกันดา จากการศึกษาพบว่าวิธีปฏิบัติในการกำจัดของเสียและการแยกออกจากกัน เป็นสิ่งที่ยาก แม้จะมีความตั้งใจสูงที่จะริเริ่มปรับปรุงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมของหน่วยงานและชาวบ้านที่ที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนแออัด จากการศึกษาพบว่า แนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เช่น การจัดเก็บและการกำจัดขยะในสลัมเป็นที่น่าพอใจ, การแยกขยะและการทำปุ๋ยหมักที่ได้รับการฝึกฝนได้ผลน้อยที่สุด เนื่องจากผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด มีความกังวล และขาดความรู้เพียงพอเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่ดี ผลที่ตามมาคือ การจัดการของเสียที่ไม่ดี อย่างไรก็ตามมีผู้ที่อาศัยในสลัมบางกลุ่ม มีความตั้งใจสูงที่จะเข้าร่วมในการคัดแยกขยะและการทำปุ๋ยหมัก ดังนั้นจึงมีความจำเป็นสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมกับผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติตัวในชีวิตประจำวันของพวกเขาในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยโดยการแยกขยะและการกำจัดให้หมดไปหรือให้น้อยลง

จากการศึกษาตัวแปรต่างๆ พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน สามารถสรุปตัวแปรเชิงประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ ของการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบไปด้วย ตัวแปรสังเกตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 ตัวแปร ประกอบไปด้วย การให้ข้อมูลข่าวสาร การรับฟังความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน

อย่างไรก็ตามได้มีนักวิชาการที่ได้ทำการศึกษาว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน ส่งผลต่อแนวคิดการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน ได้แก่ Antoientte (2013) Knowles (2005) Ghasemi Sasan et al. (2014) และ Belesten (1996) และการมีส่วนร่วมของชุมชนส่งผลต่อระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ ได้แก่ Zhu (2016) Hammed (2012) Pidgeon (2014) Longstaff (2015) และ Simmons (2000) เป็นต้น จากการทบทวนวรรณกรรมสามารถสรุปการทบทวนวรรณกรรมได้ตามตารางที่ 2.13 ดังนี้

ตารางที่ 2.13 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรประจักษ์/ตัวแปรสังเกตได้ของการมีส่วนร่วมของชุมชน

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ตัวแปรแฝง	ตัวแปรประจักษ์	ประเทศ
Alberto (2016)	การมีส่วนร่วมของ องค์กรภาคประชาสังคม	1) การมีส่วนร่วมจากผู้อื่น ในสังคม 2) การสนับสนุนของประชาชนจากการดำเนินการของรัฐบาล	ละตินอเมริกา
Frecks (2015)	การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อรัฐบาลดิจิตอล	1) ระดับมือสมัครเล่น (ประชาชนขาดความรู้พิเศษใดๆ ภายใต้กรอบของการมีส่วนร่วม) 2) ระดับที่สอง ระดับมีฝีมือ (ประชาชนมีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่มีส่วนร่วม) และ 3) ระดับมืออาชีพ (ประชาชนเป็นผู้เชี่ยวชาญในการมีส่วนร่วม)	United States
สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ และนันทพล กาญจนวัฒน์ (2543)	พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชน	1) ระดับที่ 1 ร่วมรับรู้ 2) ระดับที่ 2 ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น 3) ระดับที่ 3 ร่วมพิจารณา ร่วมตัดสินใจ 4) ระดับที่ 4 ร่วมดำเนินการ 5) ระดับที่ 5 ร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล 6) ร่วมรับผล	ประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 การให้ข้อมูลข่าวสาร

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ การให้ข้อมูล ข่าวสาร ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของ การให้ข้อมูลข่าวสาร ดังตารางที่ 2.14

ตารางที่ 2.14 ความหมายของการให้ข้อมูลข่าวสาร

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
UNEP (1996)	วิธีการไหลของข้อมูลจากหน่วยงานในการดำเนินโครงการพัฒนาเพื่อประชาชน
Morris and Shin (2010)	การถ่ายทอดข้อมูลไปยังประชาชนเพื่อให้ได้รับรู้ถึงข้อมูลที่ต้องการจะสื่อ
Paxton (2016)	ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับโครงการที่จะเกิดขึ้นจะถูกนำเสนอต่อสาธารณะโดยใช้ภาษาและลักษณะที่ง่ายต่อการเข้าใจ

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของ การให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การให้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่องค์กรจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ วิธีการให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่างๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่างๆ การจัดนิทรรศการ จดหมายข่าว การจัดงานแถลงข่าว การติดประกาศ และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น

2.4.4 การรับฟังความคิดเห็น

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ การรับฟังความคิดเห็น ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของ การรับฟังความคิดเห็น ดังตารางที่ 2.15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.15 ความหมายของการรับฟังความคิดเห็น

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
Becker (1997)	เป็นการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับมุมมองที่จะเสนอให้กระทำโดยให้เกิดการมีส่วนร่วมในการเจรจาซึ่งเป็นการสื่อสารแบบสองทาง
จินตวีร์ เกษมศุข (2554)	เป็นรูปแบบการมีส่วนร่วมที่มีการจัดการหารือ ระหว่างผู้ดำเนินการโครงการกับประชาชนที่ เกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและ ตรวจสอบข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในโครงการและกิจกรรมมากขึ้น
OECD (2002)	เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลที่สำคัญที่ใช้ในการปรับปรุงความโปร่งใสอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ในการประเมินผลกระทบ

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของการรับฟังความคิดเห็น ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การรับฟังความคิดเห็น หมายถึง กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานด้วยวิธีต่าง ๆ เช่น การรับฟังความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น การจัดเวทีสาธารณะ การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น

2.4.5 การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ดังตารางที่ 2.16

ตารางที่ 2.16 ความหมายของการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
Becker (1997)	กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของประชาชนต่อการกระทำขององค์กร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.16 ความหมายของการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
White (1989)	ขั้นตอนในการการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน คือ การรับรู้ของความต้องการนั้น การสนทนากับบุคคลที่สนใจ และการทำงานร่วมกับชุมชน การศึกษาพื้นฐานและการตรวจสอบการศึกษา การสร้างกลุ่มแกนและกลุ่มที่เป็นทางการ และการบังคับใช้
Baroudi, Olson & Ives (1986)	กระบวนการพัฒนาชุดของกิจกรรมที่ผู้ใช้หรือผู้แทนร่วมได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน หมายถึง แนวทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริหารงานของหน่วยงาน เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบาย

2.4.6 การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน ดังตารางที่ 2.17

ตารางที่ 2.17 ความหมายของการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
จิตจำนง กิติกีรติ (2532)	การให้กลุ่มประชาชนผู้แทนภาคสาธารณะมีส่วนร่วม และตัดสินใจโดยเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะกรรมการที่มีฝ่ายประชาชนร่วมเป็นกรรมการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.17 (ต่อ)

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
International Association for Public Participation	การมีส่วนร่วมที่ประชาชนมีบทบาทในระดับสูงสุด โดยเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีบทบาทในการเป็นผู้ตัดสินใจ ซึ่งผลการตัดสินใจมีผลผูกพันให้หน่วยงานภาครัฐจะต้องดำเนินการตามการตัดสินใจของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับสูงสุดนี้ เน้นให้ประชาชนมีบทบาทในการบริหารจัดการโดยเป็นผู้ดำเนินภารกิจ และภาครัฐมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนเท่านั้น ประโยชน์ของการตัดสินใจในขั้นนี้ คือ การสร้างการเรียนรู้ ความเข้าใจและความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน รูปแบบการมีส่วนร่วมในขั้นนี้ เช่น การลงประชามติเพื่อพิจารณาว่าควรมีการจัด ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ของชุมชนหรือไม่ เป็นต้น
กลุ่มพัฒนาระบบบริหารสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (2549)	การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน อาจทำได้หลายระดับและหลายวิธี ซึ่งบางวิธีสามารถทำได้อย่างง่าย ๆ แต่บางวิธีก็ต้องใช้เวลา ขึ้นอยู่กับความต้องการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน ค่าใช้จ่ายและความจำเป็นในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเรื่องละเอียดอ่อน จึงต้องมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแก่ประชาชน การรับฟังความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งพัฒนาทักษะและศักยภาพของข้าราชการทุกระดับควบคู่กันไปด้วย

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของ การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน หมายถึง การให้ความร่วมมือ เป็นการให้กลุ่มประชาชนผู้แทนภาคประชาชนหรือสาธารณะมีส่วนร่วม โดยเป็นหุ้นส่วนกับองค์กรในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะกรรมการที่มีฝ่าย ประชาชนร่วมเป็นกรรมการสำหรับการเสริมอำนาจแก่ประชาชน เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงที่สุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจในโครงการต่างๆ ที่ภาครัฐและเอกชนได้กระทำขึ้นในชุมชน

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรแฝง การมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบไปด้วยตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้โดยมีผู้วิจัยและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นักวิชาการหลายๆท่านได้ทำการศึกษา ซึ่งสามารถสรุปได้จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ การให้ข้อมูลข่าวสาร การรับฟังความคิดเห็น การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจ โดยสามารถสรุปโมเดลการศึกษาได้ดังภาพที่ 2.5

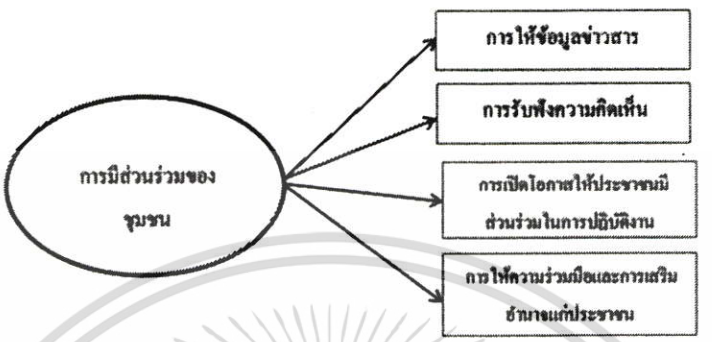

ภาพที่ 2.5 การมีส่วนร่วมของชุมชน

2.5 แนวคิดและทฤษฎีนโยบายภาครัฐ

2.5.1 ความหมายของนโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะ

โรงไฟฟ้าขยะเป็นหนึ่งในโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ตามประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เมื่อปี 2553 โรงไฟฟ้าขยะ "ทุกขนาด" จึงถูกบังคับให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม (อีไอเอ) ในปัจจุบันรัฐบาลได้ลดทอนภาพความรุนแรงของอุตสาหกรรมอันตรายลงด้วยการสร้างความรู้สึกร่วมของสังคมขึ้นมาใหม่ว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องเพิ่มกำลังการผลิตไฟฟ้าและต้องเร่งรัดแก้ปัญหาวิกฤตขยะล้นเมือง ในการดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับโครงการใหญ่ในประเทศ จำเป็นต้องมีนโยบายจากภาครัฐเพื่อสนับสนุนการดำเนินของทั้งภาครัฐและเอกชนที่จะต้องลงทุนในโครงการใหญ่เหล่านั้น จากการทบทวนวรรณกรรมได้มีนักวิชาการหลายท่านที่ศึกษาความหมาย ดังตารางที่ 2.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.18 ความหมายของนโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะ

นักวิชาการ/นักวิจัย	ความหมาย
Dye (1984)	เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลสามารถเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ สำหรับส่วนที่รัฐเลือก ที่จะกระทำนั้นจะครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งหมดของรัฐบาลทั้งกิจกรรมที่เป็นกิจวัตร และที่เกิดขึ้นในบางโอกาส ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำบรรลุเป้าหมายด้วยดี ในการให้การบริการแก่สมาชิกในสังคมในส่วนที่รัฐบาลเลือกที่จะไม่กระทำก็ถือว่าเป็นสาระสำคัญของนโยบาย และยังได้กล่าวถึงคุณสมบัติเป้าหมายของ นโยบายสาธารณะเพิ่มเติมอีก ดังนี้ สามารถทำการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่มีต่อนโยบายได้ สามารถวิเคราะห์ถึงปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากนโยบายโดยขบวนการทางการเมือง สามารถตรวจสอบผลลัพธ์ต่างๆ ที่เกิดจากนโยบายที่เป็นผลมาจากระบบการเมือง สามารถทำการประเมินผลกระทบจากนโยบายที่มีต่อสังคมทั้งในเชิงที่คาดคิด ประมาณการไว้แล้วและผลที่จะเกิดโดยไม่ได้คาดคิด
Friedrich (1963)	ข้อเสนอที่เกี่ยวกับการกระทำของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือรัฐบาลภายใต้สิ่งแวดล้อมที่ประกอบไปด้วย ปัญหาอุปสรรคและโอกาส ซึ่งนโยบายจะถูกนำเสนอเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาของประชาชน การกำหนดนโยบายนั้นมิได้เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันทันด่วน แต่นโยบายส่วนใหญ่จะต้องผ่านการพิจารณาเป็นขั้นตอน ซึ่งจะมีฝ่ายบริหารเข้ามามีบทบาทอย่างสำคัญกับฝ่ายการเมืองในการกำหนดนโยบาย
Eyestone (1971)	ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์การของรัฐกับสิ่งแวดล้อมขององค์การ ซึ่งเป็นความหมายที่ค่อนข้างกว้างและยากที่จะเข้าใจความหมายที่แท้จริง เพราะสิ่งแวดล้อมขององค์การอาจหมายถึง สิ่งแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง ส่วนองค์การของรัฐ อาจมีความหมายครอบคลุมองค์การทั้งหมดของรัฐ ส่วนลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างองค์การของรัฐกับสิ่งแวดล้อมของ องค์การก็อาจมีหลายลักษณะ
Lasswell and Kaplan (1970)	การกำหนดเป้าประสงค์ (Goals) ค่านิยม (Values) และการปฏิบัติ (Practices) ของโครงการของรัฐ เป็นการระบุอย่างชัดเจนว่า กิจกรรมที่เป็นแผนงานหรือโครงการของรัฐที่เรียกว่า นโยบายสาธารณะนั้น จะต้องสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม รวมถึงแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.18 ความหมายของนโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะ

นักวิชาการ/นักวิจัย	ความหมาย
Easton (1953)	อำนาจในการจัดสรร คำนิยมของสังคมทั้งหมดและผู้ที่มีอำนาจในการจัดสรร ก็คือ รัฐบาลและสิ่งที่รัฐบาล ตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำเป็นผลมาจากการจัดสรรค่านิยมของสังคม

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของนโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะ หมายถึง นโยบายที่ถูกนำเสนอโดยภาครัฐ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาของประชาชนด้านโรงไฟฟ้าพลังงานจากขยะ

2.5.2 ทฤษฎีนโยบายสาธารณะ

ทฤษฎีชนชั้นผู้นำ (Elite Theory) เป็นทฤษฎีที่ใช้อธิบายถึง การกำหนดนโยบาย จากความปรารถนาและความต้องการของชนชั้นผู้นำประเทศเนื่องจากประเทศถูกปกครอง ด้วยระบอบอำนาจนิยมเป็นของผู้ปกครองประเทศแต่ผู้เดียว ซึ่งผู้นำในระบอบนี้ใช้อำนาจอย่างเบ็ดเสร็จหรือแบบเผด็จการ หรือสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ฯลฯ เพราะหลักการของตัวแบบชนชั้นผู้นำที่ใช้ในการวิเคราะห์การกำหนดนโยบายสาธารณะ จะให้ความสำคัญกับบทบาทหรืออิทธิพลของชนชั้นผู้นำหรือชนชั้นผู้ปกครอง ที่มีอำนาจในการตัดสินใจ นโยบายสาธารณะอย่างเด็ดขาด โดยชนชั้นปกครองเหล่านี้จะยึดถือความพึงพอใจ (Preference) หรือค่านิยม (Values) ของตนเองและพวกพ้องที่ใกล้ชิดเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจนโยบาย ด้วยเหตุนี้นโยบายจึงเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความพอใจหรือค่านิยม ส่วนตัวของชนชั้นผู้นำโดยตรง ข้าราชการเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่นำนโยบายที่กำหนดโดยชนชั้นผู้นำไปสู่ประชาชนเท่านั้น ทิศทางของการกำหนดนโยบายจึงเป็นทิศทางแบบ แนวดิ่ง (Vertical) จากชนชั้นผู้ปกครองลงมาสู่ประชาชน

ทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่ม (Group Theory) ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่ใช้อธิบายการกำหนด นโยบายสาธารณะที่มาจากระบอบการเมือง ที่ประกอบไปด้วย กลุ่มผลประโยชน์ที่ต่างช่วงชิงอำนาจ และผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2544) ได้อธิบายแนวคิดนี้ไว้ว่า เปรียบเสมือนระบอบที่มีแรงผลักดันและแรงกดดันที่กระทำปฏิสัมพันธ์ต่อกันในการกำหนดนโยบายสาธารณะ

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2544) กล่าวว่า แนวคิดสำคัญของตัวแบบ ดุลยภาพระหว่างกลุ่ม ถือว่านโยบายสาธารณะ คือ ผลของความสมดุลของการต่อสู้ระหว่างกลุ่ม ความสมดุลเหล่านี้เกิดขึ้นจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ที่ตกลง ประนีประนอมกับการเปลี่ยนแปลง อิทธิพลของกลุ่มผลประโยชน์ใดที่คาดหมายได้ว่า จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวข้อง และนโยบายจะถูกเปลี่ยนทิศทาง ไปสู่กลุ่มที่มีอิทธิพลมากกว่า ส่วนกลุ่มที่มีอิทธิพลน้อยกว่าจะเป็นผู้สูญเสียผลประโยชน์

ตัวแบบดุลยภาพระหว่างกลุ่มจะให้คำอธิบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบของการต่อสู้ระหว่างกลุ่มโดยผู้กำหนดนโยบายจะถูกพิจารณาว่าเป็น ผู้ที่ตอบสนองต่อความกดดันของกลุ่ม ได้แก่ การต่อรอง (Bargaining) การประนีประนอม (Compromising) การพยายามที่จะก่อให้เกิดการรวมกลุ่มเสียงข้างมาก เพื่อให้การประนีประนอมประสบผลสำเร็จโดยง่าย โดยนัยนี้นักการเมืองที่เป็นตัวแบบของกลุ่มที่มีรากฐานกว้างขวางกว่าจะได้เปรียบกลุ่มที่มีรากฐานที่เล็กกว่า

ทฤษฎีเชิงระบบ (System Theory) ทฤษฎีนี้เป็นการอธิบายให้เห็นถึงนโยบาย สาธารณะที่มาจากกรอบความคิดเชิงฐานคติเป็นระบบที่คำนึงถึงระบบของสิ่งมีชีวิต ซึ่งจะต้องทำงานอย่างเป็นระบบ โดยมีปฏิกิริยาสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมต่างๆ โดย Easton (1953) ได้นำมาประยุกต์ในการอธิบายการเมืองว่า การเมืองดำรงอยู่เสมือนชีวิตการเมือง (Political Life) ดังนั้น ชีวิตการเมืองจึงต้องดำรงอยู่อย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างระบบการเมือง และสิ่งแวดล้อม (Environment) ที่อยู่ล้อมรอบระบบการเมือง พลังของสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อระบบการเมือง เรียกว่า ปัจจัยนำเข้า (Input) ซึ่งเป็นเงื่อนไขหรือสถานการณ์สำคัญประกอบไปด้วยความต้องการ การเรียกร้องและการสนับสนุนของประชาชนและสังคม ส่วนระบบการเมืองเปรียบเสมือนกล่องดำ (Black Box) คือ กลุ่มของโครงสร้าง มีกิจกรรมทางการเมืองและการบริหารที่สัมพันธ์กัน ส่วนการใช้อำนาจในการบริหารตามค่านิยมของสังคม ประเพณี และกฎ ระเบียบต่างๆ (Conversion Process) เมื่อปัจจัยนำเข้าได้เข้ามาสู่กระบวนการของกล่องดำ ก็จะผลิตผลลัพธ์หรือผลผลิตออกมาเรียกว่า ปัจจัยนำออก (Out Put) ของระบบการเมือง หรือผลผลิตของระบบการเมือง และผลผลิตของระบบการเมืองนี้เองก็จะทำหน้าที่ส่งย้อนกลับเข้าสู่สิ่งแวดล้อมในรูปของผลสะท้อนกลับหรือผลกระทบ (Feed Back) เพื่อสนองตอบความต้องการของสังคมและการสนับสนุนของประชาชนอันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างแรงผลักดันของสิ่งแวดล้อมที่มีต่อระบบการเมือง เกิดความสัมพันธ์แบบพลวัตร (Dynamic System) โดยจะมีการปรับตัวเพื่อสร้างระบบให้มีความสมดุลเพื่อให้ชีวิตการเมืองดำรงอยู่ได้ตลอดไป (Easton. 1965)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีเกี่ยวกับสถาบัน (Institutional Theory) แสดงให้เห็นถึงนโยบายสาธารณะ ในฐานะที่เป็นผลผลิตของสถาบันทางการเมือง โดยโครงสร้างของสถาบันทางการเมือง การจัดระเบียบในสถาบัน และขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ ของสถาบันทางการเมือง ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องต่อการกำหนดนโยบายและเนื้อหาสาระของนโยบายสาธารณะ (Anderson. 1994 : 31-32) ทฤษฎีสถาบันการเมืองเปรียบเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีเชิงระบบ ทั้งนี้ เพราะว่ากิจกรรมทางการเมืองโดยทั่วไป ล้วนมีศูนย์กลางอยู่ที่สถาบันทางการเมืองทั้งสิ้น สถาบันทางการเมืองที่สำคัญเหล่านี้ ได้แก่ สถาบันนิติบัญญัติ สถาบันบริหาร สถาบันตุลาการ สถาบันการปกครองท้องถิ่น และสถาบันพรรคการเมือง เป็นต้น ซึ่งนโยบาย สาธารณะจะถูกกำหนดไปปฏิบัติและใช้บังคับโดยสถาบันเหล่านี้ (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. 2544 : 224) ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายสาธารณะและสถาบันราชการจะดำเนินไปอย่างใกล้ชิด กล่าวคือ นโยบายจะไม่มีผลเป็นนโยบายสาธารณะจนกว่านโยบายนั้นจะได้รับ ความเห็นชอบ ถูกนำไปปฏิบัติและใช้บังคับโดยสถาบันราชการที่รับผิดชอบหรือสถาบันราชการที่มีบทบาทในการกำหนดคุณลักษณะของนโยบายสาธารณะ เพราะสถาบันราชการ เป็นผู้รับรองความชอบธรรม (Legitimacy) ของนโยบาย เนื่องจากจะมีผลเป็นข้อผูกพันทางกฎหมายที่ประชาชนต้องปฏิบัติตาม นอกจากนี้ยังต้องมีลักษณะของความครอบคลุม ทั้งสังคม (Universality) และรัฐบาลเท่านั้นที่เป็นผู้ผูกขาดอำนาจการบังคับใช้ (Coercion) กล่าวคือ มีแต่รัฐบาลเท่านั้นที่สามารถลงโทษผู้ฝ่าฝืนนโยบายหรือกฎหมายของรัฐได้ (Dye. 1984 : 20-21)

นอกจากทฤษฎีสถาบันทางการเมืองนี้แล้ว Lester and Stewart (2000) ได้ให้ ความสำคัญกับระบบราชการและตัวข้าราชการที่มีมุมมองที่เรียกว่า Subgovernment Perspective มีส่วนสำคัญและมีอิทธิพลยิ่งต่อการกำหนดนโยบายอีกด้วย โดยให้เหตุผลว่า การทำงานของ Subgovernment ประกอบไปด้วย บุคลากรที่มีการเชื่อมโยงกับนักการเมือง ผู้เชี่ยวชาญระบบสภาในการแก้ปัญหาสาธารณะ และระบบการทำงานของราชการ และนักวิชาการในการแก้ปัญหาสาธารณะ โดยนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งตัวเชื่อมโยงทั้ง 3 ส่วน คือ ตัวข้าราชการและองค์การที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำเนินงานในนโยบายสาธารณะ (Lester & Stewart. 2000 : 74-75) อันเป็นส่วนร่วมที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงกับตัวแปรอีกตัวหนึ่ง ต่อการกำหนดนโยบาย

ตัวแบบกระบวนการ (Process Model) เนื่องจากนโยบายสาธารณะ คือ ผลลัพธ์ของกิจกรรมทางการเมือง โดยถือว่ากระบวนการและพฤติกรรมทางการเมือง คือ ศูนย์กลางของการศึกษานโยบายสาธารณะ การศึกษากิจกรรมทางการเมืองจึงมุ่งเน้นเกี่ยวกับ พฤติกรรมศาสตร์สมัยใหม่ เช่น ศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้ใช้สิทธิ์เลือกตั้งกลุ่มผลประโยชน์ นักการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และผู้พิพากษา มีวัตถุประสงค์สำคัญของการศึกษา เพื่อต้องการจำแนกรูปแบบของกิจกรรม (Activities) หรือกระบวนการ (Process) โดยพยายามที่จะจัดกลุ่มของกิจกรรมและพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมทางการเมือง กับนโยบายสาธารณะ ด้วยการกำหนดชุดของกระบวนการนโยบายสาธารณะไว้เป็นขั้นตอน (Dye. 1984 : 23-24) เช่น การจำแนกลักษณะของปัญหา (Problem Identification) การจัดทำทางเลือกนโยบาย (Policy Alternative) หรือข้อเสนอนโยบาย (Policy Proposals) การให้ความเห็นชอบนโยบาย (Policy Adoption or Approvals) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy Implementations) และการประเมินผลนโยบาย (Policy Evaluation) ความสัมพันธ์ของกระบวนการนโยบายสาธารณะดังกล่าวข้างต้น สามารถแสดงให้เห็นได้ดังปรากฏในภาพ

หลักทฤษฎีตัวแบบเชิงเหตุผล (Rational Model) ในการศึกษานโยบายสาธารณะดังที่ Dye (1978 : 142-148) ได้กล่าวไว้ว่าในความเข้าใจของการตัดสินใจด้วยเหตุผล เป็นตัวแบบที่มุ่งเน้นคุณค่าของนโยบายสาธารณะที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดทางสังคม โดยใช้หลักของการวิเคราะห์เชิงเศรษฐศาสตร์เป็นสำคัญ คือ จะไม่มีการใช้นโยบายที่มีต้นทุนสูงกว่าค่าผลประโยชน์ และผู้ตัดสินในการเลือก นโยบายนั้นจะเลือกทางเลือกที่ให้ประโยชน์ตอบแทนต่อต้นทุนหรือการลงทุนของภาครัฐที่สูงสุด เพื่อการนำนโยบายไปใช้ในการแก้ปัญหาของสังคมและประเทศชาติตลอดจน การปฏิบัติ โดยอาศัยการใช้ปัจจัยสำคัญในการเลือกนโยบายจาก ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล (Rational-Choice Theory) ผสมผสานกับหลักของเหตุผลด้วย กล่าวคือ ทฤษฎีการเลือกอย่างมีเหตุผล เป็นการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลของผู้ตัดสินใจเพื่อบรรลุความพึงพอใจ สูงสุดของตนเอง โดยใช้หลักของเศรษฐศาสตร์จุลภาค (Downs. 1957) ปัจจัยที่สำคัญ อาจเป็นอิทธิพลที่สูงสุด ในการเปลี่ยนแปลงของนโยบายหรือการดำเนินการตามนโยบาย นั้นๆ ให้เหมาะสมกับสภาพของสิ่งแวดล้อม ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ภายใต้กรอบความคิดของตัวแบบ หลักเหตุผลนโยบายสาธารณะจะมีลักษณะของหลักการ เหตุผลก็ต่อเมื่อ ความแตกต่างระหว่างคุณค่าที่บรรลุและคุณค่าที่ต้องสูญเสียไปมีค่าเป็นบวก และมีค่ามากกว่าทางเลือกนโยบายอื่น ซึ่งค่าดังกล่าวมีความหมายถึง การคำนวณค่า คุณค่าทั้งทางการเงิน เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองทั้งหมด (Dye. 1984 : 30-34)

ในการเลือกนโยบาย โดยยึดหลักเหตุผลนั้น ผู้พิจารณาเลือกนโยบายควร มีหลักต้องคำนึงถึง 5 ประการ คือ 1) ผู้พิจารณาต้องเข้าใจถึงคุณค่าที่พึงปรารถนาของสังคมทั้งหมด และการให้น้ำหนักความสำคัญของคุณค่าเหล่านั้น 2) ผู้พิจารณาต้องเข้าใจ ทางเลือกนโยบายที่เป็นไปได้

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ ห้ามนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า การผลิตซ้ำ หรือเผยแพร่ในรูปแบบใดๆ ทั้งสิ้น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งหมด 3) ผู้พิจารณาต้องเข้าใจผลลัพธ์และการคาดหวังทั้งหมดของแต่ละทางเลือก 4) ผู้พิจารณาต้องสามารถคำนวณสัดส่วนระหว่างผลประโยชน์และต้นทุนของทางเลือกนโยบายนั้นๆ ได้ชัดเจน และ 5) การตัดสินใจผู้พิจารณาจะต้องพิจารณาเปรียบเทียบทางเลือกนโยบายอื่นๆ โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ผลลัพธ์ของนโยบายที่ผ่านกระบวนการพิจารณาดังกล่าว ถือว่าเป็นการเลือก นโยบายโดยยึดหลักเหตุผลที่แท้จริง โดยทฤษฎีนี้ถือว่าเป็นรากฐานต่อทฤษฎีหลักการและเหตุผลของการตัดสินใจเลือกนโยบาย (The Rational-Comprehensive Theory)

โรงไฟฟ้าขยะเป็นหนึ่งในโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ตามประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) เมื่อปี 2553 โรงไฟฟ้าขยะ "ทุกขนาด" จึงถูกบังคับให้จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบ สิ่งแวดล้อม (อีไอเอ) ในปัจจุบันรัฐบาลได้ลดทอนภาพความรุนแรงของอุตสาหกรรมอันตรายลงด้วยการสร้างความรู้สึกร่วมของสังคมขึ้นมาใหม่ว่า ประเทศไทยจำเป็นต้องเพิ่มกำลังการผลิตไฟฟ้า และต้องเร่งรัดแก้ปัญหาวิกฤตขยะล้นเมือง นำมาซึ่งการออกประกาศ ทส. ฉบับที่ 7/2558 ในวันที่ 9 ก.ย. 2558 ให้ยกเว้นการจัดทำอีไอเอในโรงงานพลังงานความร้อนที่ใช้ขยะมูลฝอยเป็นเชื้อเพลิงทุกขนาด ก่อนที่จะมีคำสั่ง คสช.ที่ 4/2559 ในวันที่ 20 ม.ค. 2559 ยกเว้นการบังคับใช้ผังเมืองรวม Bangkok Post (2558) ได้นำเสนอคำกล่าวของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรีของไทย เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2557 ว่า นายกรัฐมนตรีได้สั่งการทุกจังหวัดหาสถานที่ที่จะสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการของเสียอย่างถูกต้อง การจัดการขยะและการผลิตพลังงานทางเลือก และยังกล่าวอีกว่าปริมาณของเสียในครัวเรือนเป็นปัญหาระดับชาติ ดังนั้นให้คนทั้งประเทศควรระดมความคิดและหาวิธีการที่จะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากขยะ ประเทศยังขาดระบบการจัดการขยะที่เหมาะสม ปัญหาที่เกิดขึ้นจะต้องได้รับการแก้ไขด้วยการจัดการที่เหมาะสมจากการคัดแยกขยะเพื่อนำไปกำจัด นายกรัฐมนตรีกล่าวว่าประเทศไทยควรสร้างโรงกำจัดขยะเป็นพลังงานในจังหวัดที่ถังขยะสามารถนำมาใช้ในการสร้างพลังงานทุกช่วยประเทศลดการพึ่งพาน้ำมันและก๊าซ "ทุกจังหวัดควรจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกของเสียการจัดการ" นายกรัฐมนตรีได้กล่าวไว้ "National news bureau of Thailand" นำเสนอข่าว นายกรัฐมนตรี สนับสนุนให้การปฏิบัติของเสียเป็นพลังงานในประเทศไทย นายกรัฐมนตรีของประเทศไทยและได้ย้ำการใช้ขยะเป็นแหล่งทางเลือกของกระแสไฟฟ้าให้กับประเทศไทยเพื่อลดการนำเข้าพลังงาน โดยปริมาณของขยะและของเสียอันตรายในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการขาดการบริหารจัดการที่ดีที่ ดังนั้นรัฐบาลกำลังมองหาเพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์นี้เสียด้วยระบบการจัดการขยะในชุมชนทั่วประเทศเริ่มต้นจากแยกขยะภายในครัวเรือน

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในประเทศ พร้อมกันนี้นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกระทรวงมหาดไทยที่จะส่งเสริมความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังโครงการการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกการจัดการของเสียใหม่ การจัดการของเสียที่เหมาะสมจะช่วยลดมลพิษ และสามารถป้องกันความรุนแรงของปริมาณขยะส่วนเกินเป็นประเทศไทยในปัจจุบันไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากผลิตภัณฑ์ของเสีย

ดังนั้น หากรัฐบาลจะดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับโรงไฟฟ้าพลังงานจากขยะ จำเป็นที่ต้องมีนโยบายจากภาครัฐเข้ามาเกี่ยวข้อง ในการประชุมคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพช.) ได้มีมติ ดังนี้

การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนตามต้นทุนที่แท้จริง (Feed in Tariff : Fit) ที่กระทรวงพลังงานจะประกาศใช้แทนระบบการให้เงินส่วนเพิ่มรับซื้อไฟฟ้า หรือไฟฟ้า หรือ Adder สำหรับผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก (VSPP) ที่มีขนาดน้อยกว่า 10 เมกะวัตต์ (MW) ระยะเวลาการสนับสนุน 20 ปี แบ่งตามขนาดและประเภทเชื้อเพลิง ได้แก่ พลังงานลม อัตรา 6.60 บาทต่อหน่วย พลังงานน้ำขนาดไม่เกิน 200 MW อัตรา 4.90 บาทต่อหน่วย ชีวมวล เช่น เช่น เศษไม้ ซังข้าวโพด ขนาดไม่เกิน 1 MW อัตรา 4.02 บาทต่อหน่วย ก๊าซชีวภาพจากน้ำเสียหรือของเสีย อัตรา 3.15 บาทต่อหน่วย และก๊าซชีวภาพจากพืชพลังงาน อัตรา 5.38 บาทต่อหน่วย

สำหรับผู้ผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กมาก จากขยะได้พิจารณาตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการเร่งแก้ไขปัญหาจากขยะ โดยเพิ่มแรงจูงใจให้พัฒนาโรงไฟฟ้าได้เร็วขึ้น จึงได้กำหนดอัตราเงินสนับสนุนพิเศษกว่าเชื้อเพลิงประเภทอื่น ๆ โดยบวกเพิ่มอีก 10-30 สตางค์ต่อหน่วยใน 8 ปีแรก แบ่งออกเป็น ขนาดไม่เกิน 1 MW อัตรา 6.27 บาทต่อหน่วย ถ้าขนาดเกิน 1 MW แต่ไม่เกิน 3 MW อัตรา 5.54 บาทต่อหน่วย กรณีเกิน 3 MW อัตรา 5.02 บาทต่อหน่วย ทั้งนี้ โรงไฟฟ้าจากขยะประเภทหลุมฝังกลบ จะได้รับอัตราเงินสนับสนุนการผลิตไฟฟ้า 4.83 บาทต่อหน่วย แต่ระยะเวลาการสนับสนุนเพียง 10 ปี พร้อมนี้ กพช. ได้พิจารณาอัตราเงินสนับสนุน VSPP ใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ และ 4 อำเภอในจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอสะบ้าย้อย และอำเภอนาทวี โดยเพิ่มอีก 50 สตางค์ต่อหน่วยจาก FiT ปกติ เป็นการสร้างแรงจูงใจในการลงทุนโครงการพลังงานหมุนเวียนเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางด้านพลังงานในพื้นที่

ทั้งนี้ ระบบ FiT เป็นระบบที่กระทรวงพลังงานจะนำมาจูงใจภาคเอกชนได้เร่งตัดสินใจเข้ามามีส่วนร่วมในการผลิตไฟฟ้าเข้าสู่ระบบเพิ่มขึ้น แทนระบบ Adder ส่วน FiT จะทบทวนอัตราเป็นรายปีเพราะเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเสมอ การทบทวนประจำปีจะทำให้อัตราเงินสนับสนุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ ทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ หรือกระทำการใดๆ ในลักษณะเชิงพาณิชย์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สอดคล้องกับต้นทุน ซึ่งเมื่อเดือนสิงหาคม 2557 กพช. ได้เห็นชอบอัตรารับซื้อไฟฟ้าในรูปแบบ FiT จากพลังงานแสงอาทิตย์ไปแล้ว 3 รูปแบบ คือ 1) แบบติดตั้งบนพื้นดิน ให้เปิดรับซื้อและจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบภายในเดือนธันวาคม 2558 2) แบบติดตั้งบนหลังคา สำหรับโครงการที่ผูกพันกับภาครัฐแล้ว 130.64 MW ให้จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบภายในเดือนธันวาคม 2557 และเปิดรับซื้อเพิ่มสำหรับที่พักอาศัยขนาดไม่เกิน 10 กิโลกวัตต์อีก 69.36 MW เพื่อให้ครบเป้าหมาย 200 MW โดยกำหนดจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบภายในเดือนธันวาคม 2558 และ 3) แบบติดตั้งในพื้นที่ชุมชน ให้เป็นโครงการสำหรับหน่วยงานราชการและสหกรณ์การเกษตร ขนาดไม่เกิน 5 MW ต่อแห่ง รวม 800 MW กำหนดจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบภายในสิ้นเดือนธันวาคม 2558 ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการสำรวจระบบสายส่งและจำหน่ายที่สามารถรองรับการรับซื้อไฟฟ้า ทั้งจาก กฟผ. และ กฟภ.ตามภูมิภาค ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งที่ประชุม กพช. ได้รับทราบความคืบหน้าการดำเนินการปฏิรูปทิศทางพลังงานไทย ทั้งการจัดทำแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้าของประเทศไทย การจัดทำแผนอนุรักษ์พลังงาน และแผนพัฒนาพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมถึงการให้สิทธิสำรวจ และผลิตปิโตรเลียมรอบที่ 21 ซึ่งกระทรวงพลังงานได้จัดรับฟังความคิดเห็นทั้งภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกรุงเทพมหานคร เสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งอยู่ระหว่างรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาปรับปรุงแผนงานต่างๆ รวมถึงจัดทำทุกแผนงานให้มีกรอบระยะเวลาของแผนระหว่างปี 2558 – 2579

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้รับทราบความคืบหน้าการแก้ไขร่างกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 และร่างกฎกระทรวงว่าด้วยการติดตั้งแผงเซลล์แสงอาทิตย์ภายใต้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่ส่งผลต่อโครงการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์แบบติดตั้งบนหลังคาที่ผูกพันกับภาครัฐแล้ว 130.64 MW ซึ่งจะจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบไม่ทันตามที่กำหนดไว้ภายในเดือนธันวาคม 2557 กพช. จึงเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาไปถึงเดือนมิถุนายน 2558 และได้ทราบถึงข้อจำกัดในการตัดสินใจลงทุนโครงการผลิตไฟฟ้าแสงอาทิตย์สำหรับหน่วยงานราชการและสหกรณ์การเกษตร เนื่องจากมีประเด็นเรื่องความยั่งยืนของโครงการฯ กพช. จึงเห็นควรให้บริษัทจัดการพังงาน (ESCO) เข้ามาช่วยให้คำแนะนำเพื่อพัฒนาโครงการฯ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามนับจากที่ คสช. ได้เข้ามาบริหารประเทศ กระทรวงพลังงานได้ส่งเสริมให้มีการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนไปแล้วรวม 86 ระบบ ซึ่งได้อนุมัติโครงการชีวมวล – ขยะ และเป็นนโยบายที่กระทรวงพลังงานสนับสนุนให้มีการจัดการขยะและการนำวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ รวมกำลังการผลิตประมาณ 269 MW โดย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

41 ระบบ ประมาณ 14 MW ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และอีก 45 ระบบ ประมาณ 255 MW ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารมาตรการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน พร้อมกันนี้ ที่ประชุม กพช. ได้เห็นชอบร่างกฎกระทรวงกำหนดเครื่องจักร อุปกรณ์ประสิทธิภาพสูง และวัสดุเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน เพิ่มเติมจำนวน 7 ผลิตภัณฑ์ ซึ่งมีศักยภาพประหยัดประมาณ 280 พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) ต่อปี หรือคิดเป็น 7,500 ล้านบาทต่อปี ได้แก่ รถจักรยานยนต์ เครื่องยนต์ดีเซลขนาดเล็ก เครื่องยนต์แก๊สโซลีนขนาดเล็ก ฉนวนใยแก้วเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน เครื่องซักผ้า เครื่องสูบน้ำในครัวเรือน และเครื่องอัดอากาศขนาดเล็กแบบลูกสูบ ซึ่งการประกาศสินค้าอุปกรณ์เพื่อการอนุรักษ์พลังงานเพิ่มเติมนี้จะมีส่วนช่วยยกระดับสินค้าด้านการประหยัดพลังงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งผู้ผลิตและผู้จำหน่ายมีสิทธิขอรับการส่งเสริมและช่วยเหลือเพื่อพัฒนาให้เกิดประโยชน์ในการอนุรักษ์พลังงานในภาพรวมของประเทศ ต่อไป (กระทรวงพลังงาน. 2557)

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนโยบายภาครัฐ Stark and Taylor (2014) ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน, ความยืดหยุ่นชุมชนและนโยบายการจัดการวิกฤต ข้อแรกเป็นเรื่องของความสัมพันธ์กันระหว่างประชาชน ในการออกแบบและปฏิบัติตามนโยบายสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบของการกระจายอำนาจสู่ชุมชนสามารถสร้างผลประโยชน์ในทางปฏิบัติต่อนโยบายการจัดการวิกฤต ข้อโต้แย้งที่สอง เกี่ยวข้องกับคำถามที่ได้มาจากการศึกษาลักษณะของประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ผู้ศึกษาได้วางคำถามนี้ในบริบทของการจัดการวิกฤต ว่าทำไมระบบการจัดการวิกฤตที่สร้างขึ้นโดยหลักการของความยืดหยุ่นชุมชนยังคงล้มเหลว ก็พบกับคำตอบว่า การกำกับดูแลของรัฐยังคงเป็นศูนย์กลางซึ่งตกมาอยู่กับผู้มีอำนาจและยังคงขับเคลื่อนโดยรัฐ แต่สิ่งที่ยังผลักดันทรัพยากรของรัฐสู่ท้องถิ่นและสร้างความยืดหยุ่นชุมชนจากภายในออกมา เราเรียกสิ่งนี้ว่าการกระจายอำนาจชุมชน และ Chun Joseph and Hoe Kiat (2002) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างยั่งยืนของกฎหมายและการปฏิบัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะกัมมันตรังสี เป็นการวิเคราะห์ถึงความเป็นธรรมของกฎหมายและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการอนุมัติของหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการกำจัดกากกัมมันตรังสี ทั้งนี้การศึกษาระบุว่า ถึงแม้กฎหมายได้มอบให้ผู้บริหารเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจการอนุญาต แต่การมีส่วนร่วมของประชาชนก็สามารถยับยั้งบางประเด็นที่สำคัญและขัดแย้งต่อความเป็นธรรมและการพัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Vega and Anibal (2010) ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อม: ประสิทธิภาพการทำงานในสถานประกอบการของการเปลี่ยนของเสียให้เป็นพลังงาน ในเปอร์โตริโก กล่าวถึงบทบัญญัติของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้ระบุไว้ในกฎหมายและกฎระเบียบอยู่แล้ว แต่ผู้มีส่วนได้เสียยังมีความกังวลในบางประเด็น จึงได้นำเสนอวิสัยทัศน์และความเห็นของพวกเขารวมถึงข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทบัญญัติการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อมการตัดสินใจที่มีอยู่ในกฎหมายหลายและกฎระเบียบในเปอร์โตริโก มันอยู่ที่ความกังวลของผู้มีส่วนได้เสียในบางประเด็นสิ่งแวดล้อมในเปอร์โตริโกและนำเสนอวิสัยทัศน์ของพวกเขาจากสิ่งที่มีส่วนร่วมอย่างเพียงพอควรจะพร้อมกับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการมีส่วนร่วมของผู้คนในสิ่งแวดล้อมการตัดสินใจ การวิเคราะห์นี้จะรวมถึงการค้นพบจากการสัมภาษณ์ของประชาชนที่ได้มีส่วนร่วมในประเด็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนโดยเฉพาะในประเด็นเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยในเปอร์โตริโก

ส่วน Chun and Kiat (2002) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างยั่งยืนของกฎหมายและการปฏิบัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดขยะกัมมันตรังสี งานวิจัยนี้เป็นการวิเคราะห์ถึงความเป็นธรรมของกฎหมายและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการอนุมัติของหน่วยงานด้านสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการกำจัดกากกัมมันตรังสี ทั้งนี้การศึกษาระบุว่า ถึงแม้กฎหมายได้มอบให้ผู้บริหารเป็นผู้มีอำนาจตัดสินใจการอนุญาต แต่การมีส่วนร่วมของประชาชนก็สามารถยับยั้งบางประเด็นที่สำคัญและขัดแย้งต่อความเป็นธรรมและการพัฒนาต่อไปอย่างยั่งยืน

Stark and Taylor, (2014) ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชน, ความยืดหยุ่นชุมชนและนโยบายการจัดการวิกฤต ได้นำเสนอสองข้อโต้แย้ง ข้อแรกเป็นเรื่องของความสัมพันธ์กันระหว่างประชาชน ในการออกแบบและปฏิบัติตามนโยบายสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบของการกระจายอำนาจสู่ชุมชนสามารถสร้างผลประโยชน์ในทางปฏิบัติต่อนโยบายการจัดการวิกฤต ข้อโต้แย้งที่สอง เกี่ยวข้องกับคำถามที่ได้มาจากการศึกษาลักษณะของประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ผู้ศึกษาได้วางคำถามนี้ในบริบทของการจัดการวิกฤต ว่าทำไมระบบการจัดการวิกฤตที่สร้างขึ้นโดยหลักการของความยืดหยุ่นชุมชนยังคงล้มเหลว ก็พบกับคำตอบว่า การกำกับดูแลของรัฐยังคงเป็นศูนย์กลางซึ่งตกมาอยู่กับผู้มีอำนาจและยังคงขับเคลื่อนโดยรัฐ แต่สิ่งที่ยังผลักดันทรัพยากรของรัฐสู่ท้องถิ่นและสร้างความยืดหยุ่นชุมชนจากภายในออกมา เราเรียกสิ่งนี้ว่าการกระจายอำนาจชุมชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Satchatippavarn et al. (2016) ได้ทำการศึกษาเรื่องของ ชุมชนเมือง Biorefinery สำหรับการประมวลของเสีย Biorefinery เป็นสถานที่บูรณาการกระบวนการแปลงชีวมวลและอุปกรณ์ในการผลิตเชื้อเพลิงพลังงานความร้อนและสารเคมีที่มีมูลค่าเพิ่มจากชีวมวล แนวคิด Biorefinery จะคล้ายคลึงกับโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมของวันนี้ซึ่งผลิตเชื้อเพลิงหลายและผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม จากการศึกษา แสดงให้เห็นว่าทรัพยากรที่มากขึ้นสามารถหมุนเวียนภายในระบบได้ ถ้านโยบายมุ่งเน้นไปที่เป้าหมายเพื่อความพึงพอใจของความต้องการของท้องถิ่น Biorefining ชุมชนเมืองมีสถานที่ให้บริการที่เกิดขึ้นใหม่ของการเปิดใช้การวนลูปทรัพยากรและอาจจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรในสภาพแวดล้อมของเมือง คุณสมบัตินี้จะป้องกันการทำลายของวัสดุที่มีคุณค่าที่อื่นไปที่การผลิตพลังงาน ดังนั้น รัฐบาลควรจะนำเสนอสิ่งจูงใจทางเศรษฐกิจที่น่าสนใจในการส่งเสริมการผลิตพลังงานจากขยะได้

Liu et al. (2013) ทำการศึกษาเรื่อง การประเมินพลังงานจากขยะมูลฝอย ในมณฑลเหลียวหนิงประเทศจีน การจัดการของเสียคือ การปฏิบัติที่แตกต่างกันมีวัตถุประสงค์เพื่อลดผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมและพลังงานที่เพิ่มขึ้นและการกู้คืนวัสดุ ปัจจุบันได้มีการจดทะเบียนตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับขยะในปัจจุบันและยังชี้ให้เห็นว่ามีการขาดการย่อยกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเก็บขยะที่อยู่อาศัยภายใต้กรอบของกฎหมายปัจจุบัน กฎหมายระดับชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีนเกี่ยวกับการป้องกันและการควบคุมของเสียที่เป็นของแข็งการกระตุ้นให้เกิดมลพิษทางสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายหลัก กฎหมายการรีไซเคิลวัสดุมีวัตถุประสงค์ของการจัดการวัสดุรีไซเคิลได้ในชีวิตประจำวันและขยะที่อยู่อาศัยรวมทั้งถุงบรรจุภัณฑ์ เครื่องใช้ไฟฟ้า แบตเตอรี่ ยานยนต์และเศษอาหาร ผู้ศึกษาเสนอว่าเนื้อหาของกฎหมายดังกล่าวควรจะเป็นรายละเอียดที่เป็นไปได้และสำหรับกฎหมายรีไซเคิล อาจระบุเฉพาะที่เอื้อต่อการส่งเสริมการแยกแหล่งที่มาของขยะ มาตรฐานอุตสาหกรรมสภาพแวดล้อมรวมถึงมาตรฐานคุณภาพสุขาภิบาลมาตรฐานการติดตั้งถังขยะและสิ่งอำนวยความสะดวกมาตรฐานการรักษามาตรฐานเหล่านี้ ส่วนใหญ่จะใช้ในการควบคุมและการประเมินผลกระทบสิ่งอำนวยความสะดวกการกำจัดขยะที่อยู่อาศัยที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

Alberto (2016) ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมในนโยบายสาธารณะในละตินอเมริกา ทั่วประเทศในละตินอเมริกา ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคมมีความชัดเจนในด้านการต่อต้านและคัดค้าน แต่ยังมีเส้นทางที่สามารถทำให้เกิดความร่วมมือได้ สำหรับในส่วนของนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมโดยการใช้ทฤษฎีของการกำกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดูแลประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล ประชาธิปไตยธรรมาภิบาล ซึ่งสามารถดูได้จากข้อเสนอ 2 ข้อ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมจากผู้อื่น ในสังคมจะทำให้การดำเนินงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้น และ 2) การสนับสนุนของประชาชนจะปรากฏขึ้นจากการดำเนินการของรัฐบาล

Zhang et al. (2015) ทำการศึกษาเรื่อง จากของเสียสู่พลังงาน : ความท้าทายและโอกาสที่สำคัญ การวิจัยครั้งนี้เป็นการตรวจสอบปัญหาที่สำคัญและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับการจัดการของเสียให้เป็นพลังงาน เพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่รัฐบาล รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น ข้อเสียเปรียบของสิ่งอำนวยความสะดวก โดยสรุปการจัดการผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่อาจจะมาจากการพัฒนากำลังการผลิตภายในประเทศในการผลิตอุปกรณ์การเผาที่จำเป็นในการปรับปรุงความสามารถในการแหล่งแยกมาตรฐานความรับผิดชอบกำกับดูแลที่ชอบด้วยกฎหมาย รวมถึงกิจกรรม และกระบวนการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพแก่ประชาชน โดยจากการศึกษาพบว่า นโยบายสนับสนุนต้องมีการกระตุ้นโดยแผนระดับชาติในเรื่องการจัดการของเสีย นโยบายการระดมทุนของโครงการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมขนาดใหญ่ซึ่งยังมีความต้องการเทคโนโลยีขั้นสูง เทคโนโลยีสำหรับอุตสาหกรรมการเผาของจีน การเปลี่ยนของเสียให้เป็นพลังงานจะมุ่งเน้นในรายละเอียดทางเทคนิคและการสนับสนุนทางเทคนิค ซึ่งมีความสำคัญสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงควรได้รับการสนับสนุนโดยนโยบายอุตสาหกรรมแห่งชาติซึ่งมีการรับประกันที่สำคัญสำหรับการพัฒนาอย่างรวดเร็วต่อไปของโครงการเผาขยะในอนาคต

จากการทบทวนวรรณกรรมในการศึกษาตัวแปรแฝง นโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะ หมายถึง แนวคิดในการจัดการของภาครัฐต่อการบริการสาธารณะทางด้านโรงไฟฟ้าพลังงานจากขยะ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน โดยมีตัวแปรสังเกตได้ ประกอบไปด้วย การกำหนดกฎหมาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการจัดการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ จากการศึกษายังพบว่า ตัวแปรนโยบายภาครัฐ ส่งผลต่อตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้มีผู้ที่ศึกษาได้แก่ Hammed (2012); Pidgeon (2014); Macarthur (2015); Olaniyan&Faniran (2011) และ Lura (2015) เป็นต้น สำหรับตัวแปรนโยบายภาครัฐส่งผลต่อระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ ได้แก่ Zhu (2016); Park (2015); Amutha (2008); Yi & Feiock (2014) และ Liu Yang et al. (2013) และตัวแปรนโยบายภาครัฐส่งผลต่อการสร้างค่านิยมร่วม ได้แก่ Knowledge (2005); Vachani & Post (2012) และ Zhang (2015) ดังตารางที่ 2.19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.19 การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรประจักษ์/ตัวแปรสังเกตได้ของนโยบายภาครัฐและนโยบายสาธารณะ

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ตัวแปรแฝง	ตัวแปรประจักษ์	ประเทศ
Stark and Taylor (2014)	นโยบายการจัดการวิกฤตของภาครัฐ	1) การควบคุมของรัฐบาลในท้องถิ่น 2) ความรับผิดในขั้นตอนของการกระจายอำนาจภาครัฐ 3) การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น	United States
Vega and Anibal (2010)	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ	1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อม 2) การตัดสินใจที่มีอยู่ในกฎหมายหลายและกฎระเบียบ	เปอร์โตริโก
Zhang et al. (2015)	การจัดการผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของภาครัฐ	1) การสนับสนุนของนโยบายภาครัฐ 2) ศักยภาพของตลาด 3) การลดการเผาไหม้และลดปรากฏการณ์เรือนกระจก 4) การปกป้องสิ่งแวดล้อมและผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ	จีน

2.5.3 การกำหนดนโยบาย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ การกำหนดนโยบาย ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของ การกำหนดนโยบาย ดังตารางที่ 2.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.20 ความหมายของการกำหนดนโยบาย

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
Ikelegbe (1994)	ทางเลือกที่เป็นระบบและข้อมูลที่ง่ายต่อการใช้งานและการตัดสินใจเกี่ยวกับผลกระทบของนโยบายหรือนโยบายของตัวเลือก
Anderson (2003)	การกำหนดนโยบายเกี่ยวข้องกับรัฐบาลที่ได้ทำการตัดสินใจในการวางเป้าหมายการทำงาน
Smith (2009)	ขั้นตอนของการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับที่มาของข้อเสนอนโยบาย (Policy Proposal) การเกิดขึ้นหรือการก่อตัวของนโยบาย การเปลี่ยนแปลงของนโยบาย หรือสาเหตุที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงนโยบาย การอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้รัฐบาลสนใจในการกำหนดนโยบายบางนโยบายแต่กลับไม่สนใจในนโยบายอื่นๆ รวมถึงศึกษาถึงที่มาของขั้นตอนที่ผู้กำหนดนโยบายเลือกใช้ในการกำหนดนโยบาย

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆ ท่านที่ได้ให้ความหมายของการกำหนดนโยบาย ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การกำหนดนโยบาย หมายถึง ขั้นตอนของการได้มาของข้อความหรือวิธีการที่ถูกกำหนดโดยระดับสูง ขั้นตอนของการกำหนดนโยบายประกอบไปด้วย ขั้นการก่อตัวของนโยบายสาธารณะ (Public Policy Making) ขั้นการกำหนดนโยบายสาธารณะ (Public Policy Decision-Making) ขั้นการนำเอานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (Public Policy Implementation) ขั้นการประเมินผลนโยบายสาธารณะ (Public Policy Evaluation) และขั้นการต่อเนื่อง การทดแทน หรือการยุตินโยบายสาธารณะ (Public Policy Maintenance/Succession or Termination)

2.5.4 การนำนโยบายไปปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือ การนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของ การนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังตารางที่ 2.21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.21 ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
Walter Williams (1971)	สมรรถนะขององค์การในการปฏิบัติภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
Jeffrey L. Pressman และ Aaron Wildavsky (1973)	การดำเนินงานให้ลุล่วง ให้ประสบความสำเร็จ ให้ครบถ้วน ให้เกิดผลผลิต และให้สมบูรณ์ ถือเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดเป้าประสงค์และการปฏิบัติเพื่อการ บรรลุเป้าประสงค์
Eugene Bardach (1980)	เกมของกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิด ทฤษฎี และการวิจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติ
มยุรี อนุมานราชธน (2549)	เกี่ยวกับการแสวงหากลไกที่จะเปลี่ยนตัวนโยบายที่เป็นอักษรไปสู่การปฏิบัติหรือการกระทำให้ได้ รวมไปถึงการพิจารณาหาหน่วยงานหรือองค์กรที่จะเป็นผู้รับตัวนโยบายไปดำเนินการ บังคับใช้ หรือทำให้เกิดขึ้น ทั้งนี้การแสวงหากลไกหรือหน่วยงานที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของตัวนโยบาย

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ขั้นตอนที่ครอบคลุมกิจกรรมทั้งมวลที่กระทำโดยรัฐบาลและเอกชน ทั้งปัจเจกบุคคลและกลุ่มบุคคล ซึ่งมีผลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจากการตัดสินใจนโยบาย

2.5.5 การจัดการแก้ไขปัญหา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องถึงตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้ คือการจัดการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ ซึ่งมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ให้ความหมายของ การจัดการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ ดังตารางที่ 2.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.22 ความหมายของการจัดการแก้ไขปัญหา

นักวิชาการ/ผู้วิจัย	ความหมาย
Miller (1998)	ความสามารถในการคิดอย่างเป็นนามธรรมที่นำไปสู่การแก้ปัญหา การวางแผนในอนาคตและการมองหาความช่วยเหลือจากวิธีการอื่นๆ
ครรชิต มาลัยวงค์ (2553)	เป็นกระบวนการที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถระบุได้ถึงตัวปัญหาแล้วจึงหาวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อลดการเกิดเหตุการณ์ในอนาคต
Spiegler & Guevremont (1998)	เป็นความสามารถในการคิดที่มีกระบวนการ มีขั้นตอน ขั้นตอนของกระบวนการแก้ปัญหาซึ่งมีขั้นตอนหลักๆ อยู่ 5 ขั้นตอน คือ การยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้น การกำหนดเป้าหมายในการแก้ไขปัญหา การนำไปสู่หนทางแก้ปัญหา การตัดสินใจวิธีการแก้ปัญหาที่เหมาะสม และการปฏิบัติพร้อมประเมินประสิทธิผล

จากที่ได้ศึกษาจากนักวิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านที่ได้ให้ความหมายของการจัดการแก้ไขปัญหา ผู้วิจัยจึงสรุปได้ว่า การจัดการแก้ไขปัญหา หมายถึง กระบวนการที่ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจได้การวางแผนในอนาคตและการมองหาความช่วยเหลือจากวิธีการต่างๆ เพื่อลดการเกิดเหตุการณ์ในอนาคต

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของตัวแปรแฝงนโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะ ประกอบไปด้วยตัวแปรประจักษ์หรือตัวแปรสังเกตได้โดยมีผู้วิจัยและนักวิชาการหลายๆท่านได้ทำการศึกษา ซึ่งสามารถสรุปได้จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ โดยมีตัวแปรสังเกตได้ ประกอบไปด้วย การกำหนดนโยบาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านการจัดการแก้ไขปัญหา โดยสามารถสรุปโมเดลการศึกษาได้ดังภาพที่ 2.6

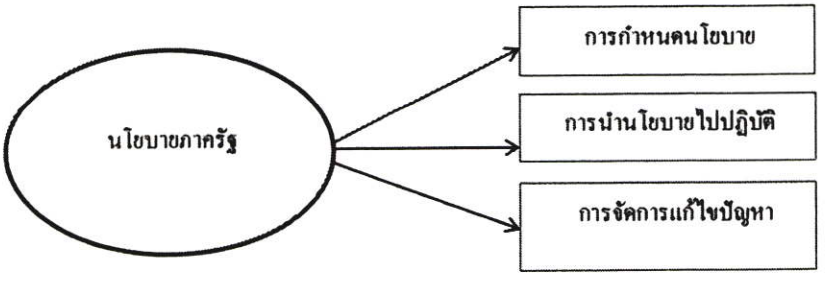

ภาพที่ 2.6 ตัวแปรแฝงนโยบายภาครัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในหลายๆ ด้าน ส่งผลให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็มีปัญหาต่างๆ ตามมามากมาย เช่น ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ปัญหาสังคม ปัญหาการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และปัญหาความยากจน เป็นต้น ดังนั้น กระบวนการพัฒนาจึงจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น โดยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการพัฒนาได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น ตั้งแต่การคิดวิเคราะห์ การวางแผน การทำกิจกรรม และการประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนาที่เหมาะสม (ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. 2548 : 192) สำหรับ ประยูร ศรีประสาธน์ (2542 : 5) ได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้และการเป็นสมาชิกกลุ่ม ปัจจัยด้านการสื่อสาร ได้แก่ การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ (2545) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งแบ่งออกได้เป็น 6 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ร่วมรับรู้ หมายถึง การที่ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้นจากภาครัฐ โดยที่รัฐได้ให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมแก่ประชาชน เมื่อรัฐมีความคิดริเริ่มหรือมีนโยบายที่จะให้มีโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ แล้วเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้โดยการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ระดับที่ 2 ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น หมายถึง เมื่อประชาชนได้ร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากรัฐแล้ว ประชาชนก็จะร่วมค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหา ความจำเป็นและความต้องการที่ต้องให้มีโครงการหรือกิจกรรมนั้นพร้อมร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อหน่วยงานเจ้าของโครงการหรือกิจกรรม หรือผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจ จะได้นำไปใช้ประกอบการพิจารณาต่อไป ระดับที่ 3 ร่วมพิจารณา ร่วมตัดสินใจ หมายถึง การร่วมพิจารณาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับโครงการ หรือกิจกรรมการเลือกพื้นที่ตั้งโครงการ โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่จะตั้งโครงการควรจะมีส่วนร่วมพิจารณารับหรือปฏิเสธไม่ให้โครงการตั้งในพื้นที่ หากเห็นว่ามาตรการที่จะใช้ในการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบไม่ชัดเจนและไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมตรวจสอบด้วย ระดับที่ 4 ร่วมดำเนินการ หมายถึง ร่วมในการลงทุน ร่วมในการคัดเลือกผู้ปฏิบัติงาน หรือร่วมปฏิบัติงานเอง ในระดับการมีส่วนร่วมนี้อาจทำไม่ได้ในทุกประเภทของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการ เช่น หากเป็นโครงการที่จำเป็นต้องใช้ผู้มีความรู้เฉพาะด้าน ผู้ชำนาญการ หรือเทคโนโลยีขั้นสูงในบางครั้งเป็นความยุ่งยากที่จะให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมปฏิบัติงานได้ แต่หากเป็นโครงการหรือกิจกรรมระดับท้องถิ่น เช่น การจัดการป่าลุ่มน้ำ หรือทรัพยากรอื่นที่ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านได้ ชาวบ้านหรือประชาชนในท้องถิ่นก็เข้าร่วมดำเนินการได้ หรือเป็นการร่วมดำเนินการด้วยการลงทุน ถือหุ้นก็ย่อมถือว่ามีการร่วมดำเนินการได้ ระดับที่ 5 ร่วมติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล หมายถึง การร่วมตรวจสอบและติดตามการดำเนินการตามโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ว่าเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หากเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมแล้วได้มีการนำมาตรการลดผลกระทบมาใช้หรือไม่ ระดับที่ 6 ร่วมรับผล หมายถึง การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินไปแล้วย่อมได้มาซึ่งผลประโยชน์และผลกระทบทั้งที่เป็นผลกระทบด้านบวกและผลกระทบด้านลบทั้งต่อประชาชนและต่อสิ่งแวดล้อม ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ความต้องการของชุมชนที่จะเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) และประสิทธิภาพของกลไกทางเลือกในการบรรลุเป้าหมาย เป็นประเด็นสำคัญในทฤษฎี EIA ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนมักได้รับการยอมรับ ด้วยเหตุผลที่ว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับสูงนั้นอาจเป็นข้อบกพร่องบางอย่างทำให้ยากต่อการกำหนดวิธีดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เหตุผลในการแสวงหาการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความหลากหลายและไม่สอดคล้องกันเสมอไป มีการวิเคราะห์ข้อจำกัดของรูปแบบและระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจของประชาชนโดยอ้างอิงจากการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการอภิปรายเล็กน้อยเกี่ยวกับประสบการณ์ของ การมีส่วนร่วมของประชาชนใน EIA เกี่ยวข้องกับการอภิปรายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายโดยทั่วไป บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและกล่าวถึงผลกระทบของการตัดสินใจ จากนั้นจะนำแบบจำลองทั่วไปของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย เพื่อพิจารณาว่าจะสามารถตีความและประเมินมูลค่าวิธีการเข้าร่วมการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้อย่างไรและสอบถามถึงประสบการณ์การใช้ EIA แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของโมเดลเหล่านี้อย่างไร แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการให้ความสนใจกับการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่เพียงพอที่จะเกิดขึ้นระหว่างรูปแบบต่าง ๆ ของการมีส่วนร่วมของประชาชน และความจริงที่ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนเพิ่มประเด็นเกี่ยวกับการควบคุมการตัดสินใจซึ่งไม่ได้อยู่ภายใต้การแก้ปัญหา แต่ต้องผ่านการจัดการกระบวนการเจรจาต่อเนื่องด้วย (Faircheallaigh. 2010)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการศึกษาของ กมลทิพย์ ชื่นหมื่นไวย และอุไรวรรณ อินทร์ม่วง (2554) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะเทศบาลตำบลเทพาลัยอำเภอคง จังหวัดนครราชสีมาการศึกษาเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวางนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลการคัดแยกขยะและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะ รวมถึงปัญหาและข้อเสนอแนะในการคัดแยกขยะในเขตเทศบาลตำบลเทพาลัย อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 (S.D.= 0.37, 95% CI 2.17 – 2.27) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนในการคัดแยกขยะจากหน่วยงานต่างๆ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เพศและสถานภาพในชุมชน โดยมีความสามารถในการทำนายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเทพาลัยอำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 41.60 (R2 = 0.416) เช่นเดียวกับ Sivakumar & Sugirtharan (2010) ศึกษาผลกระทบของขนาดของครอบครัวต่อการคัดแยกขยะมูลฝอยในศรีลังกา พบว่า การมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยของประชาชนในบางครัวเรือน นั้น ประชาชนไม่มีเวลาที่เพียงพอในการอยู่อาศัยในบ้านเพื่อจะคัดแยกขยะในครัวเรือน ทำให้ขยะเกิดการผสมกัน เช่น ของเสียจากกระดาษและของเสียจากเศษอาหาร เป็นต้น โดยประมาณ 60% พบว่ามีความรู้ไม่เพียงพอต่อการจัดการขยะมูลฝอย อีก 15% มีความรู้สึกว่าการคัดแยกของเสียเป็นการเสียเวลา ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ในการคัดแยกขยะในประเทศศรีลังกานั้น ควรสร้างความรับรู้และความเข้าใจในการคัดแยกขยะก่อน จึงจะสามารถให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะในชุมชนต่อไปได้ และต้องอธิบายถึงประโยชน์ที่ได้จากการคัดแยกขยะมูลฝอยเพื่อให้ประชาชนได้มองเห็นความสำคัญและสามารถปกป้องสิ่งแวดล้อมต่อไป Mukama (2016) ศึกษาเรื่อง แนวทางปฏิบัติ ข้อกังวลและความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในสองชุมชนแออัดใจกลางเมือง ประเทศยูกันดา จากการศึกษาพบว่าวิธีปฏิบัติในการกำจัดของเสียและการแยกออกจากกัน เป็นสิ่งที่ยาก แม้จะมีความตั้งใจสูงที่จะริเริ่มปรับปรุงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมของหน่วยงานและชาวบ้านที่ที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนแออัด จากการศึกษาพบว่า แนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เช่น การจัดเก็บและการกำจัดขยะในสลัมเป็นที่น่าพอใจ การแยกขยะและการทำปุ๋ยหมักที่ได้รับการฝึกฝนได้ผลน้อยที่สุด เนื่องจากผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด มีความกังวล และขาดความรู้เพียงพอเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่ดี ผลที่ตามมาคือ การจัดการของเสียที่ไม่ดี อย่างไรก็ตามมีผู้ที่อาศัยในสลัมบางกลุ่ม มีความตั้งใจสูงที่จะเข้าร่วมในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คัดแยกขยะและการทำปุ๋ยหมัก ดังนั้นจึงมีความจำเป็นสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมกับผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติตัวในชีวิตประจำวันของพวกเขาในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยโดยการแยกขยะและการกำจัดให้หมดไปหรือให้น้อยลง จากการศึกษาตัวแปรต่างๆ พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน ส่งผลต่อแนวคิดการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน ได้มีนักวิชาการที่ศึกษา ได้แก่ Knowles (2005)ได้ทำการศึกษาปัจจัยทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อความยั่งยืนโดยการลดของเสียและการกู้คืนจากชุมชนเล็กๆ องค์กรและอุตสาหกรรม ในชิลีตอนใต้ การแก้ปัญหาการผลิตในท้องถิ่น การนำของเสียมาเป็นปัจจัยการผลิตเมื่อเพื่อให้ได้ผลิตผล ซึ่งรวมถึงการทำปุ๋ยหมัก การรีไซเคิลขยะอินทรีย์และการผลิตที่สะอาด ซึ่งสามารถเพิ่มฐานลูกค้าที่เป็นผลมาจากภาพที่สะอาด การเพิ่มมูลค่าที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมให้กับพื้นที่ชนบทซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อเป็นอยู่ของสังคมที่ดีและนำไปสู่การอยู่รอดของชุมชน Ghasemi Sasan et al.(2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง จากความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เพื่อการสร้างคุณค่าร่วมกัน (CSV) : กรณีศึกษา บริษัท เหล็ก Mobarakeh การศึกษาครั้งนี้อธิบายการทำ CSR กรณีศึกษาของบริษัษเหล็กชื่อ Mobarakeh และเนื้อหาการพัฒนาของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในการสร้างคุณค่าร่วมกันของบริษัทฯ ในช่วงปีที่ผ่านมาโดยรวม บริษัทฯ ได้รับการสนับสนุนความคิดโดยที่การพัฒนาอย่างยั่งยืนผ่านขั้นตอนของการเรียนรู้ การดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งสำคัญที่ผู้นำองค์กรและเจ้าหน้าที่ผู้บริหารระดับสูงควรที่จะคำนึงมี 2 ข้อต่อไปนี้ 1) เปิดกว้างและระบุประเด็นที่เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญต่อชุมชนและสังคม โดยกลยุทธ์ CSR ที่ประสบความสำเร็จควรเป็นสะพานเชื่อมระหว่าง บริษัท และผู้มีส่วนได้เสีย 2) มีการดำเนินการเชิงรุกในการรับผิดชอบต่อสังคมและการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจกับบริษัท และ Belesten (1996) ทำการศึกษาเรื่อง การทำงานร่วมกันของชุมชนในเรื่องของการตัดสินใจด้านสิ่งแวดล้อม การวิจัยนี้เป็นการตรวจสอบการใช้ความร่วมมือในการตัดสินใจเพื่อการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เทคนิคในการประสานงานความร่วมมือของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมุ่งเน้นการบูรณาการของมุมมองและความเห็นที่แตกต่างกัน ผลจากการวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ได้สนับสนุนทฤษฎีการทำงานร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตามการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าในตัวทฤษฎีเองควรจะขยายรวมไปถึงองค์ประกอบของการสื่อสารของมนุษย์ ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของกลุ่ม ความขัดแย้ง การต่อรอง และการสร้างทีมงาน และจากงานวิจัยครั้งนี้ยังมีการแนะนำให้มีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของการประสานความร่วมมือในการตัดสินใจเพื่อนำพาให้เกิดการตัดสินใจที่ดี และประสบความเสร็จมากยิ่งขึ้นต่อไป และการมีส่วนร่วมของชุมชนส่งผลต่อระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการโรงไฟฟ้าขยะ ได้แก่ Hammed (2012) ได้ทำศึกษาเรื่องการรับรู้ของชุมชนเกี่ยวกับรัฐบาลในการบูรณาการสร้างโรงงานรีไซเคิลของเสียกรณี อีบาดัน ประเทศไนจีเรีย Simmons (2000) ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างความโน้มน้าวประชาชน วิธีการสำคัญในการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อกำหนดนโยบายสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อม การศึกษาครั้งนี้ เป็นการพิจารณาถึงวิธีการที่ประชาชนจะได้รับอนุญาตให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ จากผลการศึกษาพบว่าวิธีการสื่อสารโดยการใช้เทคนิคที่ได้จากการฝึกอบรมสำหรับการพูดเชิงจริยธรรมในแต่ละสาขาวิชาชีพ จะช่วยเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนได้เป็นต้น จากการทบทวนวรรณกรรมนำไปสู่การตั้งสมมติฐาน ดังนี้ สมมติฐานข้อที่ 1 การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วม และสมมติฐานข้อที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

นโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะ เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลสามารถเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ สำหรับส่วนที่รัฐเลือก ที่จะกระทำนั้นจะครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งหมดของรัฐบาลทั้งกิจกรรมที่เป็นกิจวัตร และที่เกิดขึ้นในบางโอกาส ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำบรรลุเป้าหมายด้วยดี ในการให้การบริการแก่สมาชิกในสังคมในส่วนที่รัฐบาลเลือกที่จะไม่กระทำ ประเทศไทยควรสร้างโรงกำจัดขยะเป็นพลังงานในจังหวัดที่ถังขยะสามารถนำมาใช้ในการสร้างพลังงานทุกช่วยประเทศลดการพึ่งพาน้ำมันและก๊าซ “ทุกจังหวัดควรจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกของเสียการจัดการ” นายกรัฐมนตรีกล่าว National news bureau of Thailand. นำเสนอข่าว นายกรัฐมนตรี สนับสนุนให้การปฏิบัติของเสียเป็นพลังงานในประเทศไทย นายกรัฐมนตรีของประเทศไทย พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้ย้ำการใช้ขยะเป็นแหล่งทางเลือกของกระแสไฟฟ้าให้กับประเทศไทยเพื่อลดการนำเข้าพลังงาน เขากล่าวว่าปริมาณของขยะและของเสียอันตรายในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากการขาดการบริหารจัดการที่ดีที่ นโยบายภาครัฐ Stark and Taylor (2014) ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชน ความยืดหยุ่นชุมชนและนโยบายการจัดการวิกฤต บทความนี้นำเสนอสองข้อโต้แย้ง ข้อแรกเป็นเรื่องของความสัมพันธ์กันระหว่างประชาชน ในการออกแบบและปฏิบัติตามนโยบายสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูปแบบของการกระจายอำนาจสู่ชุมชนสามารถสร้างผลประโยชน์ในทางปฏิบัติต่อนโยบายการจัดการวิกฤต ข้อโต้แย้งที่สอง เกี่ยวข้องกับคำถามที่ได้มาจากการศึกษาลักษณะของประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ผู้ศึกษาได้วางคำถามนี้ในบริบทของการจัดการวิกฤต ว่าทำไมระบบการจัดการวิกฤตที่สร้างขึ้นโดยหลักการของความยืดหยุ่นชุมชนยังคงล้มเหลว ก็พบกับคำตอบว่า การ

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำกับดูแลของรัฐยังคงเป็นศูนย์กลางซึ่งตกมาอยู่กับผู้มีอำนาจและยังคงขับเคลื่อนโดยรัฐ แต่สิ่งที่ยังผลักดันทรัพยากรของรัฐสู่ท้องถิ่นและสร้างความยืดหยุ่นชุมชนจากภายในออกมา เราเรียกสิ่งนี้ว่าการกระจายอำนาจชุมชนและ Baqueiro & Alberto (2016) ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมในนโยบายสาธารณะในละตินอเมริกาทั่วประเทศในละตินอเมริกาความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคมมีความชัดเจนในด้านการต่อต้านและคัดค้าน แต่ยังมีเส้นทางที่สามารถทำให้เกิดความร่วมมือได้ สำหรับในส่วนของนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมโดยการใช้ทฤษฎีของการกำกับดูแลประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล ประชาธิปไตยธรรมาภิบาลซึ่งสามารถดูได้จากข้อเสนอ 2 ข้อได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมจากผู้อื่น ในสังคมจะทำให้การดำเนินงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้น และ 2) การสนับสนุนของประชาชนจะปรากฏขึ้นจากการดำเนินการของรัฐบาล จากการศึกษาตัวแปรต่างๆ พบว่า ตัวแปรนโยบายภาครัฐ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้มีผู้ที่ศึกษา ได้แก่ Hammed (2012); Pidgeon (2014); Macarthur (2015); Olaniyan & Faniran (2011) และ Lura (2015) เป็นต้น สำหรับตัวแปรนโยบายภาครัฐส่งผลต่อระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ ได้แก่ Zhu (2016); Park (2015); Amutha (2008); Yi & Feiock (2014) และ Liu Yang et al. (2013) และตัวแปรนโยบายภาครัฐส่งผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน ได้แก่ Knowledge (2005); Vachani & Post (2012) และ Zhang (2015) จากการทบทวนวรรณกรรมนำไปสู่การตั้งสมมติฐาน ดังนี้ สมมติฐานข้อที่ 3 นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน สมมติฐานข้อที่ 4 นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ และสมมติฐานข้อที่ 5 นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วม

การสร้างค่านิยมร่วม (Creating Shared Value : CSV) เป็นกลยุทธ์ทางธุรกิจที่ใช้ตอบโจทย์ความรับผิดชอบต่อสังคมในบริบทของ CSR-In-Process ที่เน้นการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์และความเชี่ยวชาญหลักของกิจการ สร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจให้กับกิจการและสังคมไปพร้อมกัน ประโยชน์จากการสร้างค่านิยมร่วม ที่ธุรกิจจะได้รับ ได้แก่ ยอดรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น การเติบโตของตลาด ต้นทุนลดลง การมีแหล่งจัดหาที่มั่นคง ผลิตภาพดีขึ้น คุณภาพดีขึ้น โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการกระจายสินค้าและบริการดีขึ้นระดับการเข้าถึงแรงงานสูงขึ้น ขีดความสามารถในการทำกำไรสูงขึ้น เป็นต้น ประโยชน์จากการสร้างค่านิยมร่วม ที่สังคมจะได้รับ ได้แก่ ยอดการใช้พลังงานลดลง ยอดการใช้น้ำลดลง ยอดการใช้วัตถุดิบลดลง ทักษะในการทำงานดีขึ้น รายรับของพนักงานดีขึ้น ระบบการดูแลผู้ป่วยได้รับการปรับปรุง ปริมาณรอยเท้าคาร์บอนลดลง โภชนาการที่ดีขึ้น การศึกษาที่ดีขึ้น การสร้างงานเพิ่มขึ้น สุขภาวะที่ดีขึ้น เป็นต้น Porter & Kramer

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2011) ได้แบ่ง CSV ออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับของการคิดค้นผลิตภัณฑ์ (Products) ขึ้นใหม่ที่เป็นความต้องการของสังคม โดยเฉพาะกับตลาดหรือกลุ่มลูกค้าที่ยังไม่ได้รับการตอบสนอง 2) ระดับของการกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในเรื่องผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chains) และ 3) ระดับของการพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Cluster) ในท้องถิ่นที่เอื้อต่อธุรกิจ สำหรับองค์ประกอบของการสร้างค่านิยมร่วม จะให้ความสำคัญกับการตอบสนองต่อประเด็นปัญหาหรือความจำเป็นทางสังคม ที่สร้างให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ ด้วยการนำทรัพยากรและความเชี่ยวชาญหลักขององค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยคำนึงถึงและให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกับภาคีหุ้นส่วนภายนอก ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการมุ่งพัฒนาและแก้ไขปัญหาสังคมเป็นหลัก Mustak, Jaakkola & Halinen (2013) ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของลูกค้าและการสร้างมูลค่า จากผลการศึกษาพบว่า แนวความคิดของการมีส่วนร่วมของลูกค้าควรพิจารณาความต้องการ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของพวกเขาอย่างเด่นชัด โดยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกิจการกับลูกค้ารายบุคคลทั้งในเรื่องการบริการ ความสะดวกสบาย เพื่อสร้างมูลค่าในการส่งมอบผลิตภัณฑ์และบริการให้ตรงกับความต้องการในแต่ละรายบุคคล Ghasemi et al. (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง จากความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เพื่อการสร้างค่านิยมร่วมกัน (CSV) กรณีศึกษา บริษัท เหล็ก Mobarakeh การศึกษาครั้งนี้อธิบายการทำ CSR กรณีศึกษาของบริษัทเหล็กชื่อ Mobarakeh และเนื้อหาการพัฒนาของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในการสร้างคุณค่าร่วมกันของบริษัทฯ ในช่วงปีที่ผ่านมาโดยรวม, บริษัทฯ ได้รับการสนับสนุนความคิดโดยที่การพัฒนาอย่างยั่งยืนผ่านขั้นตอนของการเรียนรู้ การดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งสำคัญที่ผู้นำองค์กรและเจ้าหน้าที่ผู้บริหารระดับสูงควรที่จะคำนึงมี 2 ข้อต่อไปนี้ 1) เปิดกว้างและระบุประเด็นที่เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญต่อชุมชนและสังคม โดยกลยุทธ์ CSR ที่ประสบความสำเร็จควรเป็นสะพานเชื่อมระหว่างบริษัทและผู้มีส่วนได้เสีย 2) มีการดำเนินการเชิงรุกในการรับผิดชอบต่อสังคมและการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจกับบริษัท โดยธุรกิจโรงไฟฟ้าพลังงานจากขยะนั้น มีระบบการจัดการโรงไฟฟ้า อาทิ การศึกษาของ ตติยาภรณ์ วรวงศ์ไกรศรีและ โสภิตสุดา ทองโสภิต (2554) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทยกรณีศึกษาเทศบาลนครภูเก็ต ปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยในการกำหนดแนวทางสำหรับการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทยในอนาคต พบว่าภาพรวมปัญหาอุปสรรคที่สำคัญของโรงไฟฟ้าพลังงานขยะของเทศบาลภูเก็ต เกิดจากเรื่องกลิ่นเหม็นบริเวณรอบเตาเผาและฝุ่นควัน ซึ่งทำให้ประชาชนโดยรอบเกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความไม่มั่นใจในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของเตาเผาขยะมูลฝอยในภาพรวมอันจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดทัศนคติในแง่ลบต่อโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าว ผู้ศึกษาได้มีข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับมิติต่างๆ ในการบริหารจัดการด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม สำหรับการวางแผนการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในอนาคต โดยเน้นที่การปรับโครงสร้างแรงจูงใจในการบริหารจัดการ ตั้งแต่ต้นน้ำ ได้แก่ การคัดแยกขยะไปจนถึงปลายน้ำ ได้แก่การตั้งโรงไฟฟ้า เพื่อให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการและกระจายอำนาจในการตัดสินใจ ซึ่งสามารถออกแบบให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ ส่วนบุณฑริกา เทพธรรม (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าราชบุรี ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี จำกัด ได้ทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าราชบุรี ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผลิตไฟฟ้า ราชบุรี จำกัด พบว่า ความคิดเห็นของชุมชนรอบ โรงไฟฟ้า ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี จำกัด มีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับที่ เห็นด้วยมาก ซึ่งพบว่าชุนมชนรอบโรงไฟฟ้าพึงพอใจ กับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการดูแลด้าน คุณภาพชีวิตของชุมชน ซึ่งประกอบไปด้วยด้านการจัดการคุณภาพอากาศ ด้านการจัดการคุณภาพน้ำ ด้านการจัดการกากของเสียและกากสารพิษและด้าน การจัดการคุณภาพชีวิตของชุมชน พื้นที่รอบโรงไฟฟ้าแบ่งออกเป็นพื้นที่ชั้นใน ได้แก่ตำบลในรัศมี 5 กิโลเมตร จากขอบเขตของโรงไฟฟ้าหรือนิคมอุตสาหกรรมที่โรงไฟฟ้าตั้งอยู่ และพื้นที่ชั้นนอก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกเหนือพื้นที่ชั้นใน โดยในระยะเริ่มแรกให้ขึ้นอยู่กับการพิจารณาร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ผู้แทนโรงไฟฟ้า และผู้แทนกระทรวงพลังงาน และเมื่อการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการฯ สามารถพิจารณาปรับปรุงได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้การกำหนดพื้นรอบโรงไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าพลังน้ำให้คำนึงถึงผู้ได้รับผลกระทบจากโรงไฟฟ้าพลังน้ำทั้งเหนือเขื่อนและท้ายเขื่อนด้วย ทั้งนี้ได้ มีนักวิชาการที่ได้ทบทวนวรรณกรรมด้านระบบการจัดการ โรงไฟฟ้าขยะส่งผลต่อ การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน ได้แก่ Antoienette (2013) และ Russo (2003) ด้วย จากการทบทวนวรรณกรรมนำไปสู่การตั้งสมมติฐาน สมมติฐานข้อที่ 6 ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

โรงไฟฟ้าพลังงานจากขยะมูลฝอยเป็นสิ่งสำคัญ ช่วยลดการผลิตไฟฟ้าด้วยแก๊สและน้ำมัน รัฐบาลได้ประกาศให้ขยะมูลฝอยเป็นวาระแห่งชาติ โดยมอบหมายให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดทำแผนเพื่อเป็นวาระแห่งชาติ ในการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ให้ทุกภาคส่วนเข้ามาร่วมดำเนินการและให้กระทรวงมหาดไทยเป็นแกนหลัก ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ เป็นกระบวนการที่ผลิตพลังงานไฟฟ้าจากการการควบคุมเผาของเสีย ปัจจุบันก็ยังได้กลายเป็นรูปแบบที่ปลอดภัยและเป็นการกู้คืนพลังงานสะอาดจากคืนแก่สิ่งแวดล้อม ในการดำเนินธุรกิจในปัจจุบันนี้ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจบริการ อุตสาหกรรมการผลิต ผู้ประกอบการธุรกิจจำเป็นต้องรับผิดชอบต่อภาระของสังคมที่ธุรกิจนั้นอาศัยอยู่

สำหรับธุรกิจโรงไฟฟ้าพลังงานจากขยะนั้น นับเป็นธุรกิจที่สร้างมลภาวะแก่สังคมและส่งผลกระทบต่อชุมชนแวดล้อมและรัฐบาล ดังนั้นในระบบการบริหารจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะนั้นจำเป็นต้องอาศัยชุมชนแวดล้อมในการให้ความร่วมมือ หากเกิดกระแสต่อต้านจะส่งผลให้ธุรกิจเกิดปัญหาได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ธุรกิจโรงไฟฟ้าจากพลังงานขยะในประเทศไทยจึงจำเป็นที่ต้องนำเอากลยุทธ์ในการรับผิดชอบต่อชุมชนแวดล้อมและสังคมมาใช้ในการบริหารจัดการองค์กรที่ส่งผลกระทบในวงกว้าง แนวคิดการสร้างค่านิยมร่วม (Creating Shared Value : CSV) เป็นกลยุทธ์ทางธุรกิจที่ใช้ตอบโจทย์ความรับผิดชอบต่อสังคมในบริบทของ CSR-In-Process ที่เน้นการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์และความเชี่ยวชาญหลักของกิจการ สร้างคุณค่าทางเศรษฐกิจให้กับกิจการและสังคมไปพร้อมกัน ประโยชน์จากการสร้างค่านิยมร่วมที่ธุรกิจจะได้รับ ได้แก่ ยอดรายได้เพิ่มขึ้น ส่วนแบ่งตลาดเพิ่มขึ้น การเติบโตของตลาด ต้นทุนลดลง การมีแหล่งจัดหาที่มั่นคง ผลิตภาพดีขึ้น คุณภาพดีขึ้น โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการกระจายสินค้าและบริการดีขึ้นระดับการเข้าถึงแรงงานสูงขึ้น ขีดความสามารถในการทำกำไรสูงขึ้น เป็นต้น ประโยชน์จากการสร้างค่านิยมร่วมที่สังคมจะได้รับ ได้แก่ ยอดการใช้พลังงานลดลง ยอดการใช้น้ำลดลง ยอดการใช้วัตถุดิบลดลง ทักษะในการทำงานดีขึ้น รายรับของพนักงานดีขึ้น ระบบการดูแลผู้ป่วยได้รับการปรับปรุง ปริมาณรอยเท้าคาร์บอนลดลง โภชนาการที่ดีขึ้น การศึกษาที่ดีขึ้น การสร้างงานเพิ่มขึ้น สุขภาวะที่ดีขึ้น เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎี แนวคิด และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร จึงนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 2.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

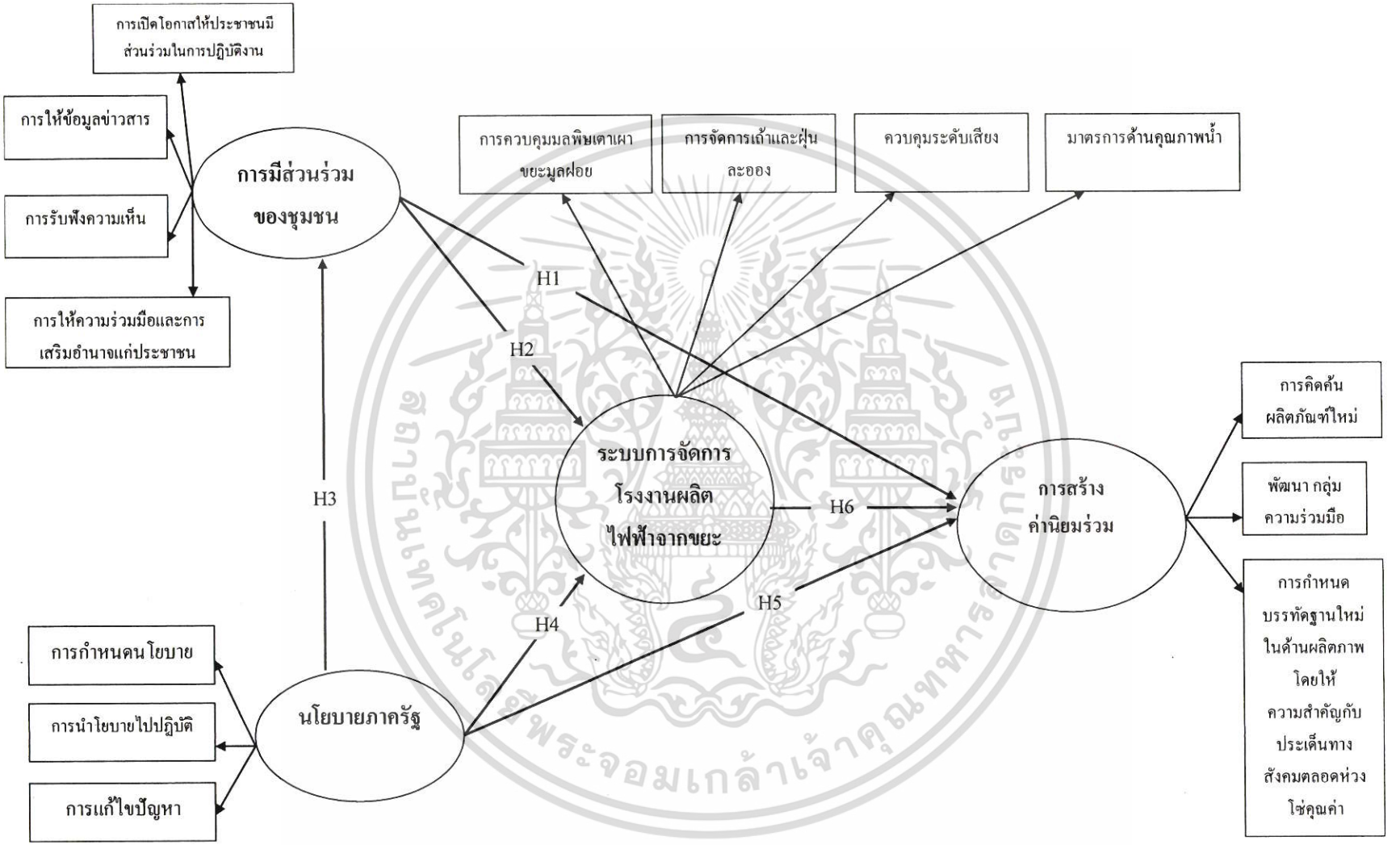

ภาพที่ 2.7 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

2.8 สมมุติฐานการวิจัย

จากภาพที่ 2.7 จึงได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.8.1 สมมติฐานข้อที่ 1 การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วม

2.8.2 สมมติฐานข้อที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

2.8.3 สมมติฐานข้อที่ 3 นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน

2.8.4 สมมติฐานข้อที่ 4 นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

2.8.5 สมมติฐานข้อที่ 5 นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วม

2.8.6 สมมติฐานข้อที่ 6 ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง "การสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย" ผู้วิจัยทำการศึกษาวิจัย โดยมีแนวทางที่จะปฏิบัติ 3 แนวทางคือ จากการวิจัยเอกสารเพื่อทบทวนวรรณกรรม วิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎี หลักการ ตลอดจน นโยบายมาตรการต่างๆ และดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Method) โดยใช้กระบวนการ และเครื่องมือทางสถิติในการวิจัย วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Method) เพื่อยืนยันผลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ ดังรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่หนึ่ง ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นข้อมูลทุติยภูมิ เช่น เอกสารสถิติมาจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตำราและเอกสารทางวิชาการ รวมทั้งบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข่าวสารและสื่อเอกสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ นำมากลั่นกรองแนวคิด ทฤษฎี และนำองค์ความรู้ที่ได้ จัดกลุ่มตัวแปรจนได้เป็นองค์ประกอบของปัจจัย

ขั้นที่สอง ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน แบ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ 4 ท่านและผู้เชี่ยวชาญในสถาบันการศึกษา 1 ท่านแล้วทำการปรับปรุงคำถามให้มีความตรงมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่สาม นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทำการทดสอบ(Pilot study) จำนวน 30 ราย กลุ่มตัวอย่าง เพื่อทดสอบความเข้าใจคำถามและการสื่อความหมายแต่ละคำถาม เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการทำวิจัย แบบสอบถามประกอบไปด้วย คำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิด

ขั้นที่สี่ นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่และทำการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการศึกษาวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 แนวทางในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูล 2 ชนิด คือ ข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ โดยข้อมูลปฐมภูมิเป็นข้อมูลที่ถูกจัดเก็บมาจากต้นกำเนิดของข้อมูลโดยตรงคือ ได้มาจากคำตอบของผู้ตอบแต่ข้อมูลที่นำมาจัดระเบียบ รวบรวม ตีความและประมวลผลก่อน เพื่อให้สามารถนำข้อมูลที่ได้นำมาใช้ได้ง่ายยิ่งขึ้น ส่วนข้อมูลทุติยภูมิเป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม สรุปผลและเผย แพร่ให้ทราบในรูปแบบต่างๆ เช่น ตำราและเอกสารทางวิชาการ รวมทั้งบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงและที่มีเนื้อหาใกล้เคียง ข่าวสารและสื่อเอกสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ นำมากลั่น กรองแนวคิดทฤษฎีและองค์ความรู้ โดยครั้งนี้จะผสมผสานการวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณเข้าด้วยกัน เพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกันและลดข้อจำกัดของแต่ละวิธี ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้การวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลักและเสริมกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

3.1.1 การวิจัยเชิงปริมาณ

รูปแบบของการสำรวจ ประชากรหรือหน่วยในการวิเคราะห์ คือ ชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้ / เตาเผาขยะ จำนวน 5 แห่ง จากโรงไฟฟ้าที่เปิดจ่ายไฟแล้ว 21 แห่งทั่วประเทศ

3.1.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ

เป็นการศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรม วิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎี หลักการ ตลอดจนนโยบายมาตรการต่างๆ รวมถึงการสัมภาษณ์ในเชิงลึก เพื่อมุ่งหวังให้การวิจัยเชิงคุณภาพมีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในการศึกษาปัญหาในแนวลึกมากกว่าแนวกว้าง การวิจัยเชิงคุณภาพยังมุ่งผสมผสานเทคนิควิธีการวิจัยเชิงปริมาณมากขึ้นเพื่อแก้จุดอ่อนของการวิจัยเชิงปริมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณทำโดยการสำรวจ ประชากรหรือหน่วยวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้ / เตาเผาขยะ จำนวน 5 แห่ง สามารถนำเสนอรายละเอียดดังนี้

3.2.1 ประชากรเป้าหมาย

ประชากรตามแนวทางการศึกษาเชิงปริมาณ คือ ชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้ / เตาเผาขยะ จำนวน 5 แห่ง โดยทำการเลือกจากโรงไฟฟ้าที่เปิดจ่ายไฟแล้ว 21 แห่งทั่วประเทศ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 โรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว

ลำดับ	ประเภทเทคโนโลยีที่ใช้	สถานที่ตั้ง
1	เทคโนโลยีการเผาไหม้/เตาเผาขยะ (5 แห่ง)	
1.1	บจก. พีเจพี เทคโนโลยี (โครงการ 1,2)	จังหวัดภูเก็ต
1.2	บริษัท พีเจที เทคโนโลยี จำกัด	จังหวัดชลบุรี
1.3	เทศบาลนครภูเก็ต	จังหวัดภูเก็ต
1.4	บริษัท ทีพีไอ โพลีน เพาเวอร์จำกัด (โครงการ 3)	จังหวัดสระบุรี
1.5	บจก. บางปูเอนไวรอนเมนทอล คอมเพล็กซ์	จังหวัดสมุทรปราการ
2	เทคโนโลยีแก๊สซิฟิเคชั่น (4 แห่ง)	
2.1	บริษัท จีเดค จำกัด	จังหวัดสงขลา
2.2	บริษัท เกาะแก้ว กรีน เอ็นเนอร์ยี่แมเนจเมนท์ จำกัด	จังหวัดพิจิตร
2.3	บริษัท อินทจันทร์คลีน เอ็นเนอร์ยี่ จำกัด	จังหวัดกำแพงเพชร
2.4	บริษัท พลังงานพอเพียง จำกัด	จังหวัดสมุทรสาคร
3	เทคโนโลยีการย่อยสลายแบบไม่ใช้ออกซิเจน (4 แห่ง)	
3.1	เทศบาลนครนครราชสีมา	จังหวัดนครราชสีมา
3.2	เทศบาลนครระยอง	จังหวัดระยอง
3.3	บริษัท โรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนทุ่งสง จำกัด	จังหวัดนครศรีธรรมราช
3.4	บริษัท รักษ์บ้านเรา จำกัด	จังหวัดปทุมธานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ	ประเภทเทคโนโลยีที่ใช้	สถานที่ตั้ง
4.	เทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะ (8 แห่ง)	
4.1	บริษัท ซีนิท กรีน เอ็นเนอยี จำกัด	จังหวัดนครปฐม
4.2	บริษัท บางกอก กรีนเพาเวอร์ จำกัด	จังหวัดนครปฐม
4.3	บริษัท เจริญสมพงษ์ จำกัด	จังหวัดสมุทรปราการ
4.4	บริษัท เจริญสมพงษ์ จำกัด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
4.5	บริษัท โรงไฟฟ้าบ้านตาล จำกัด	จังหวัดเชียงใหม่
4.6	บริษัท ท่าเชียงทอง จำกัด	จังหวัดเชียงใหม่
4.7	บริษัท แอดทีฟซินเนอร์ยี่ จำกัด	จังหวัดนครปฐม
4.8	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	จังหวัดนครปฐม

3.2.2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้ / เตาเผาขยะ จำนวน 5 แห่ง ที่กำหนดไว้ (Hair et al. 2006) ดังรายละเอียดดังนี้

3.2.2.1 กลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างยังไม่มีกฎเกณฑ์ที่ตายตัว (เสรี ชัดแช้ม. 2547 : 22) โดยที่ โบลเลน (Bollen. 1989) ได้เสนอแนะไว้กว้าง ๆ ว่า การประมาณค่าพารามิเตอร์อิสระ 1 ตัว ต้องใช้หลายหน่วยตัวอย่าง ส่วน ลินเดแมน มีเรนดาและโกลด์ (Lindeman Merenda & Gold. 1980) เสนอแนะหลักทั่ว ๆ ไปว่า อัตราส่วนระหว่างจำนวนหน่วยตัวอย่างกับจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรควรเป็น 20 : 1 ฮูและเบนท์เลอร์ (Hu & Bentler. 1999) เสนอหลักปฏิบัติในเรื่องนี้ว่า ควรมีจำนวนหน่วยตัวอย่างมากกว่า 15 เท่าของจำนวนพารามิเตอร์อิสระ ถ้าลักษณะการแจกแจงข้อมูลเป็นแบบปกติพหุนามและความตรง/ความเที่ยงของเครื่องมืออยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามคำแนะนำของ Hair et al. (2006 : 112) โดยใช้อัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์ที่จะประมาณค่าไม่น้อยกว่า 10 ต่อ 1 สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้หลักการของ Hair et al. (2006 : 112) โดยใช้อัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์ที่จะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมาณค่าไม่น้อยกว่า 20 ต่อ 1 เพื่อให้สอดคล้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัย เป็นการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structure Equation Modeling) ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่าง 20 เท่าของจำนวนตัวแปร

หลังจากนั้นผู้วิจัยจะเลือกการสุ่มตัวอย่าง โดยเลือกการสุ่มตัวอย่างเทคนิคการเลือกตัวอย่างที่ไม่ทราบความน่าจะเป็นแบบ (Non-probability sampling) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Sampling) จากกลุ่มตัวอย่าง คือ ชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้ / เตาเผาขยะ จำนวน 5 แห่ง ตามที่กำหนดไว้ จำนวน 280 ราย (แห่งละไม่น้อยกว่า 56 ราย) จากโรงไฟฟ้าที่เปิดจ่ายไฟแล้วทั้งหมด 21 แห่งทั่วประเทศ โดยเลือกโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้เป็นหลัก เนื่องจากสามารถจัดการกับปริมาณขยะที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสอดคล้องกับวาระแห่งชาติ

ส่วนประชากรตามแนวทางการศึกษาเชิงคุณภาพ ได้แก่ ตัวแทนโรงไฟฟ้า และตัวแทนภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงไฟฟ้าขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้ / เตาเผาขยะ จำนวน 5 แห่ง จำนวน 9 ราย โดยเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการศึกษา ได้แก่

1) ตัวแทนจากโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

1.1 คุณรวีโรจน์ ชัยพิมลผลิน ตำแหน่ง Section Manager
บมจ. ทีพีไอโพลีนเพาเวอร์

1.2 คุณวิบูลย์ศิริ บุญพัฒน์ ตำแหน่งผู้จัดการแผนกประชาสัมพันธ์
บมจ. ทีพีไอโพลีนเพาเวอร์

1.3 คุณกิตติศักดิ์ อภิชาติบุตร ตำแหน่ง PUBLIC RELATION MANAGER
บจก. พีเจที เทคโนโลยี

1.4 คุณสุภาพ สงวนทรัพย์ ตำแหน่ง Assistant Communication Manager, Bangpoo Environmental Complex. (BPEC)

1.5 คุณจันทิมา มงคล รักษาการหัวหน้างานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
เทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ตัวแทนจากชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้า

2.1 คุณชัยพฤกษ์ ฉายพุทธ ตำแหน่งปลัดเทศบาลทับกวาง
เทศบาลทับกวาง จังหวัดสระบุรี

2.2 คุณสมใจ สุวรรณศุภพนา ตำแหน่งนายกเทศมนตรี
เทศบาลนครภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

2.3 คุณธีรพล ชุนเจริญ ตำแหน่งนายกเทศมนตรี
เทศบาลตำบลบางปู จังหวัดสมุทรปราการ

3) ตัวแทนจากภาครัฐ

3.1 คุณสากล จินะกุล ตำแหน่งอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยนี้ เป็นการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง(Structure Equation Modeling) โดยใช้โปรแกรม AMOS เป็นโปรแกรมที่ถูกออกแบบมาสำหรับตัวแปรแฝงและแบบจำลองสมการโครงสร้างสำหรับตัวแปรที่สังเกตได้ AMOS ยังสามารถใช้กับวิธีทางสถิติอื่นๆ ได้อีกหลากหลาย เช่น การวิเคราะห์การถดถอย การวิเคราะห์ความแปรปรวน เป็นต้น และใช้โปรแกรม SPSS for windows

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยแบ่งวิธีการเก็บข้อมูลออกเป็น 2 ส่วนคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกและแบบสอบถาม

3.3.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก(In-depth interviews) โดยใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Questions) และคำถามปลายปิด (Close-ended Questions) ซึ่งกำหนดข้อคำถามไว้แน่นอนแล้ว การดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกจะทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างตัวแทนโรงไฟฟ้า และตัวแทนภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยีการเผาไหม้/เตาเผาขยะ จำนวน 5 แห่ง จำนวน 9 ราย โดยสอบถามในประเด็น ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ การมีส่วนร่วมของชุมชน นโยบายภาครัฐ และการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดยที่สอดคล้องต่อกรอบแนวคิดในการวิจัยหรือไม่

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ คือแบบสัมภาษณ์ โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและคำถามในการสัมภาษณ์ มีเนื้อหาสาระครบถ้วนในเรื่องที่วัด หรือสิ่งที่ต้องการทำความเข้าใจหรือไม่ จากนั้นปรับปรุงคำถามในการสัมภาษณ์ให้มีความกระชับ และเข้าใจง่ายตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน และนำแบบสัมภาษณ์ที่ได้ไปทดลองสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง ประชาชนที่อยู่ในชุมชนแวดล้อมกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ จำนวน 5 ราย ว่ามีความเข้าใจในข้อคำถามหรือไม่ และปรับปรุงภาษาให้เข้าใจง่ายยิ่งขึ้น หลังจากนั้นจึงนำแบบสัมภาษณ์ไปดำเนินการสัมภาษณ์จริงในการวิจัยต่อไป

3.3.2 แบบสอบถาม

ในการวิจัยครั้งนี้สร้างขึ้นมาเพื่อเป็นเครื่องมือในการวัด ตามกรอบแนวคิดและนิยามเชิงปฏิบัติการสร้างเครื่องมือวัดหรือแบบสอบถามจะใช้มาตรวัดแบบ 7-Point Likert Scale (Likert. 1970) เป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบแบบ Scale มีจำนวน 7 ตัวเลือก ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ มีข้อคำถามจำนวน 60 ข้อคำถาม ได้กำหนดค่าคะแนนดังนี้

7	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
6	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
5	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
4	หมายถึง	เห็นด้วยเล็กน้อย
3	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยเล็กน้อย
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การแปลผล ระดับปัจจัยด้านต่างๆ จะแปลผลคะแนนเป็น 7 ระดับ โดยใช้ระดับคะแนนดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\text{การแปลผล} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด-คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับที่ต้องการ}}$$

$$= \frac{7-1}{7} = 0.85$$

ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

แปลผล	ช่วงคะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	6.11 - 7.00
เห็นด้วยมาก	5.26 - 6.10
เห็นด้วยปานกลาง	4.41 - 5.25
เห็นด้วยเล็กน้อย	3.56 - 4.40
ไม่เห็นด้วยเล็กน้อย	2.71 - 3.55
ไม่เห็นด้วย	1.86 - 2.70
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00 - 1.85

เกณฑ์การแปลความหมายระดับค่าเฉลี่ยข้างต้นนี้ ผู้วิจัยทำตามแนวทางของ Best และ Kahn (1998)

3.4 มาตรวัดตัวแปรที่ศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ สร้างรายการข้อคำถามของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแต่ละตัวแปรจากการทบทวนวรรณกรรม โดยผู้วิจัยได้แสดงตัวอย่างข้อคำถาม ตามกลุ่มตัวแปรที่จะวัดมีการระบุไว้ 4 กลุ่มตัวแปร ดังนี้

3.4.2 ตัวอย่างข้อคำถามกลุ่มตัวแปร

ตัวแปรแรก คือ การสร้างค่านิยมร่วม วัดจากข้อคำถาม ดังตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังตาราง ต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 ตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถามตัวแปร การสร้างค่านิยมร่วม

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
0 โรงไฟฟ้าขยะได้มีส่วนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินของคนในชุมชน							
00 โรงไฟฟ้าขยะได้มีโครงการพัฒนาด้านสุขภาพแก่คนในชุมชน							

ตัวแปรที่สอง คือ ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ วัดจากข้อคำถาม ดังตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 ตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถามตัวแปร ระบบการจัดการขยะ

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
0 ท่านได้รับกลิ่นขยะจากโรงไฟฟ้าที่อยู่ใกล้ชุมชน							
00 โรงไฟฟ้าขยะได้จัดช่วงเวลาในการเก็บขนขยะ เพื่อลดเสียงรบกวนในชุมชนในช่วงเวลากลางคืน							

ตัวแปรสาม คือ การมีส่วนร่วมของชุมชน วัดจากข้อคำถาม ดังตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.4 ตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถามตัวแปร การมีส่วนร่วมของชุมชน

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
0 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ							
00 การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ							

ตัวแปรสี่ คือ นโยบายภาครัฐ วัดจากข้อคำถาม ดังตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังตารางต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.5 ตัวอย่างข้อคำถามในแบบสอบถามตัวแปร นโยบายภาครัฐ

ข้อความ	1	2	3	4	5	6	7
0 โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของรัฐ							
00 ท่านมีทัศนคติที่ดีต่อโรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้							

ผู้วิจัยได้สรุปข้อคำถามของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาแต่ละตัวแปร ที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม โดยนำข้อคำถามมาจากนักวิชาการที่ได้ศึกษามาก่อนแล้วนำมาบูรณาการใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยในครั้งนี้ ดังตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 จำนวนข้อคำถามในแต่ละตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	ข้อคำถามจากนักวิชาการ	จำนวนข้อคำถาม
การสร้างค่านิยมร่วม	Antoientte W. et al. (2013); Knowles (2015); Ghasemi Sasan et al. (2014) และ Belesten Am L. (1996)	22
ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ	Zhu (2016); Park (2015); Amutha (2008); Yi & Feiock (2014) และ Liu Yang et al. (2013)	12
การมีส่วนร่วมของชุมชน	สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ (2545); Barnes (1995); Ogwueleka (2009); Sivakumar&Sugirtharan (2010); Kirama Aminatha, Mayo, Aloyce W. (2016)	16
นโยบายภาครัฐ	Hammed (2012), Pidgeon (2014), Macarthur (2015) Olaniyan & Faniran (2011)	11
	รวม	61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.2 การตรวจสอบคุณภาพมาตรวัด

การตรวจสอบคุณภาพมาตรวัดจากแบบสอบถาม ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็นหาความเที่ยงตรง (Validity) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

3.4.2.1 ความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยนำข้อคำถามผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน และได้รับการแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ นำมาปรับปรุงข้อคำถาม โดยได้รับการเสนอแนะและคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม การนำเสนอความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาในรายงานการวิจัย นอกจากการเสนอค่า IOC ของคำถามแต่ละข้อแล้ว จากนั้นนำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมารวมกันคำนวณหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งคำนวณจากความสอดคล้องระหว่างประเด็นที่ต้องการวัดกับข้อคำถามที่สร้างขึ้น ดัชนีที่ใช้แสดงค่าความสอดคล้องเรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์(Item-Objective Congruence Index : IOC) (Rovinelli & Hambleton.1977) โดยให้คะแนนระดับความสอดคล้องดังนี้ 1=สอดคล้อง 0=ไม่แน่ใจ -1= ไม่สอดคล้อง

โดยมีสูตรที่ใช้ในการคำนวณ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \tag{3.1}$$

เมื่อ R = ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในแต่ละระดับความสอดคล้อง

n = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

การแปลความหมาย ค่า IOC มีค่าระหว่าง -1 ถึง 1 ข้อคำถามที่ดีควรมีค่า IOC ใกล้ๆ 1 ส่วนข้อที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ควรมีการปรับปรุงแก้ไข

3.4.2.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยต้องนำแบบวัดแต่ละฉบับที่ได้หาค่าความเที่ยงตรงแล้วไปทดลองใช้กับ ชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงไฟฟ้าขยะ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อในข้อคำถามที่เป็นมาตรวัดเชิงจิตพิสัย ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) และเลือกเฉพาะข้อที่มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (r) เป็นบวก ต้องได้ค่าจำแนกรายข้อ มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ในการใช้วิธีวัดความสอดคล้องภายในด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) เพื่อคำนวณหาค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะใช้ข้อมูลสเกลแบบช่วง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็น Likert Scale (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2552 : 35) ดังสูตร

$$\alpha = \frac{K}{K-1}\left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right] \qquad (3.2)$$

เมื่อ α = สัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

K = จำนวนข้อคำถามในเครื่องมือ

S_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนคำถามแต่ละข้อ

S_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนคำถามรวมของผู้ตอบทั้งหมด

การแปลผล หากค่า α อยู่ระหว่าง 0.50-0.65 ถือว่ามีความเชื่อถือได้ในระดับปานกลาง หากมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ถือว่ามีความเชื่อถือได้สูง หากค่าอัลฟ่ามีค่าต่ำกว่า 0.50 ถือว่ามีความเชื่อถือได้น้อย

ผู้วิจัยยังวัดด้วยวิธีอื่นขนานกันไปคือความเที่ยงตรงเชิงเหมือน (Convergent Validity) และความเที่ยงตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) อีกครั้งตามวิธีที่กระทำในการวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีข้อมูลจาก 2 แหล่ง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจึงแตกต่างกันไป ดังนี้

3.5.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นข้อมูลทุติยภูมิ เช่น เอกสารสถิติมาจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ตำราและเอกสารทางวิชาการ รวมทั้งบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงและที่มีเนื้อหาใกล้เคียง ข่าวสารและสื่อเอกสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ นำมากลั่นกรองแนวคิด ทฤษฎี และเพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้มาจัดกลุ่มตัวแปร นำมาทบทวนวรรณกรรมแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการอภิปรายผลการวิจัย

3.5.2 ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ 1) แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งส่วนของแบบสอบถามเป็น 3 ส่วนประกอบด้วย (1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) ข้อมูลเกี่ยวข้องกับตัวแปร (3) ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม และ 2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) จากการทบทวนวรรณกรรมจากนักวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในการศึกษาเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้กำหนดข้อคำถามไว้แน่นอนแล้ว การดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกจะทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าขยะ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการทางสถิติ ดังต่อไปนี้

3.6.1.1 สถิติเชิงพรรณนา ผู้วิจัยใช้เพื่อแจกแจงให้เห็นถึงคุณสมบัติของประชากรที่ศึกษา คือ ชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงไฟฟ้าขยะ โดยใช้การวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Central Tendency) เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยดูความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าฐานนิยม (Mode) รวมทั้งการหาค่าการแจกแจงของข้อมูล (Distribution) เพื่อหาความเบ้ (Skewness) และหาค่าความโด่ง (Kurtosis) เพื่อหาการแจกแจงความถี่ข้อมูลและแสดงแผนที่ระดับค่าเฉลี่ยในการวิจัย จะนำเสนอต่อไปในบทที่ 4

3.6.1.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยแบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equations Model : SEM) เพื่อตอบคำถามวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Model Causality) ซึ่งในการใช้เทคนิควิเคราะห์ต่างๆ ตามกรอบแนวความคิดที่ได้กำหนดไว้ เป็นไปตามคุณสมบัติระดับการวัด โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุ (Path Analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง หรือ Structural Equation Modeling (SEM) เหตุผลในการเลือกใช้ SEM เนื่องจาก 1) สามารถตัวแปรแฝงวิเคราะห์มุมมองจาก Regression 2) ในการใช้ SEM สามารถวัดความ Error 3) ในการใช้ความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linear) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก (Additive) และเป็นความสัมพันธ์ทางเดียว (Recursive Model) ระหว่างตัวแปรภายนอก (Exogenous Variables) และตัวแปรภายใน (Endogenous variables)

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดตัวแปรสังเกตได้ (Manifest Variable) กับตัวแปรแฝง (Latent Variable) ผู้วิจัยควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทฤษฎีการวัดแบบ Reflective และ Formative เสียก่อน เพื่อประโยชน์ในการกำหนดโมเดลความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัดหรือตัวแปรที่สังเกตได้กับตัวแปรแฝงได้อย่างเหมาะสม อันจะนำไปสู่การตีความและสรุปผลการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

การกำหนดข้อมูลจำเพาะของแบบจำลอง (Specification of The Model) ซึ่งมีขั้นตอนของการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง Structural Equation Modeling (SEM) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2553 : 74) ดังนี้ การทบทวนวรรณกรรมและศึกษาตัวแปรที่จะนำมาใช้ในการทำวิจัย การเขียนโครงสร้างของโมเดล การเขียนโครงสร้างวิธีการ การเก็บรวบรวมข้อมูลทดสอบโมเดลดูผลการทดสอบ และการแปลความหมาย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และ โปรแกรมตัวแบบสมการโครงสร้าง

3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เพื่อเป็นการยืนยันผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการสัมภาษณ์ตัวแทนโรงไฟฟ้า และตัวแทนภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้/เตาเผาขยะ แล้วจะดำเนินการแปรผลข้อมูลเชิงคุณภาพตามแนวทางของสุภางค์ จันทวานิช (2550) ได้แก่ การจำแนกข้อมูล การเปรียบเทียบข้อมูล การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ และการสรุปตีความ ทั้งนี้ดำเนินการวิธีการบรรยายผลและนำเสนอผลการวิจัยไปสู่การค้นพบข้อเท็จจริงเพื่อเป้าหมายให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือและมีความเที่ยงตรงมากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ระดับของตัวแปรอิทธิพลทางตรง อิทธิทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวมต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้า และเพื่อพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทยให้ได้มาซึ่งข้อค้นพบที่ตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ และได้ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ จากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อยืนยันสมมติฐานสำหรับการวิจัย ผู้วิจัยได้ทดสอบเครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยด้วยค่าสถิติต่างๆ เพื่อ สนับสนุนและยืนยันคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยให้เป็นไปตามมาตรฐานการวิจัยระดับนานาชาติ ผู้วิจัย นำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับ

หลังจากผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากมาตรวัดหรือแบบวัดแบบ 7-Point Likert Scale โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรจากผู้ที่อาศัยในชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงไฟฟ้าขยะ โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล จากมาตรวัดหรือแบบวัดรูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็น ผู้ที่อาศัยในชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ จำนวน 361 คน ผู้วิจัยทำ การพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้ทดสอบเครื่องมือที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ด้วยค่าสถิติต่างๆ เพื่อสนับสนุนและยืนยัน คุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยให้เป็นไปตามมาตรฐานของการทดสอบทางสถิติ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542; Hair et al. 1988) โดยผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ โดยแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลเชิงพรรณนา

4.2 การพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงไฟฟ้าพลังงานขยะกับชุมชนในประเทศไทย

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การศึกษานี้ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ คือ ผลดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา ผลความเชื่อมั่นและความเที่ยงของข้อมูล ผลของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลเชิงพรรณนา ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลเชิงพรรณนา

4.1.1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 361 ราย โดยมีรายละเอียดของข้อมูลทั่วไปดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 คุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=361)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	186	51.5
	หญิง	175	48.5
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	37	10.2
	20-29 ปี	117	34.4
	30-39 ปี	105	29.1
	40-49 ปี	60	16.6
	50 ปีขึ้นไป	42	11.6
การศึกษาสูงสุด	มัธยมศึกษาตอนต้น	49	13.6
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	79	21.9
	ปริญญาบัตรวิชาชีพชั้นสูง	64	17.7
	ปริญญาตรี	130	36.0
	สูงกว่าปริญญาตรี	13	3.6
	อื่นๆ (โปรดระบุ)	26	12.2
อาชีพ	รับราชการ	44	12.2
	ค้าขาย	72	19.9
	รับจ้าง	82	22.7
	เจ้าของกิจการ	28	7.8
	นักศึกษา	43	11.9
	พระสงฆ์	27	7.5
	เกษตรกร	65	18.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 186 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 และเป็นเพศหญิง จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 ส่วนมากอายุเฉลี่ย 20-29 ปี จำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีอายุ 30-39 ปี จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.1 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 130 รายคิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.9 และ มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 82 รายคิดเป็นร้อยละ22.7 รองลงมาค้าขายจำนวน 72 รายคิดเป็นร้อยละ 19.9 ตามลำดับ

4.2 การพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงไฟฟ้าพลังงานขยะกับชุมชนในประเทศไทย

หลังจากผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ประชากรในพื้นที่ที่มีโรงไฟฟ้าตั้งอยู่ จำนวน 361 คน เพื่อการตรวจสอบรูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทดสอบเครื่องมือที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ด้วยค่าสถิติต่างๆ เพื่อสนับสนุนและยืนยันคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย ให้เป็นไปตามมาตรฐานของการทดสอบทางสถิติ (นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542; Hair et al. 1988) โดยผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ โดยแสดงรายละเอียดดังต่อไปนี้ 1) ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC) 2) ผลการพัฒนาความเที่ยงของข้อมูลด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 3) ผลของค่าสถิติพื้นฐานจากข้อมูลเชิงพรรณนา และ 4) ผลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

การศึกษานี้ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ คือ ผลดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา ผลความเชื่อมั่นและความเที่ยงของข้อมูล ผลของข้อมูลเชิงพรรณนา และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ผู้วิจัยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยนำคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหา ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC) ใช้เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ปรากฏว่าข้อคำถามทุกข้อผ่านเกณฑ์ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.70 – 1.00

4.2.2 การพัฒนาความเที่ยงของข้อมูลด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Corrected Item-Total Correlation : CITC) ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมด้านย่อยของแต่ละโมเดล และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งหมดของ รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้ / เตาเผาขยะ จำนวนทั้งสิ้น 361 คน มีเกณฑ์การคัดเลือกข้อคำถาม คือ จะต้องมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าค่าวิกฤต r (critical r) ที่ .20 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จำแนกการอธิบายไว้ 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 โมเดลการวัด ดังภาพที่ 4.1-4.4 ส่วนที่ 2 โมเดลสมการโครงสร้าง ดังภาพที่ 4.5 และได้แสดงรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมด้านย่อยของแต่ละโมเดล

ข้อคำถาม	ด้าน	CITC รายด้านของแต่ละโมเดล 59 ข้อ	ข้อผ่านเกณฑ์ CITC	ข้อคำถามที่เลือกใช้
โมเดลที่ 1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (Shared Values between Business organization and Community: SVBC)				
(1) การคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ (Innovation: INN)				
1.โรงไฟฟ้าขยะมีส่วนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งทุนของคนในชุมชน	INN1	.791	✓	ผ่าน
2.โรงไฟฟ้าขยะมีโครงการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยแก่คนในชุมชน	INN2	.831	✓	ผ่าน
3.โรงไฟฟ้าขยะมีโครงการพัฒนาอุปกรณ์ประหยัดพลังงานให้แก่ชุมชน	INN3	.852	✓	ผ่าน
4.โรงไฟฟ้าขยะมีโครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และการศึกษาแก่คนในชุมชน	INN4	.846	✓	ผ่าน
5.โรงไฟฟ้าขยะมีโครงการสนับสนุนทุนการศึกษาแก่นักเรียนและนักศึกษาในชุมชน	INN5	.827	✓	ผ่าน
6.โรงไฟฟ้าขยะได้จัดกิจกรรมสนับสนุนด้านการศึกษาแก่โรงเรียนในชุมชน	INN6	.838	✓	ผ่าน
7.โรงไฟฟ้าขยะจัดสวัสดิการการใช้ไฟฟ้าในราคาถูกให้ชุมชน	INN7	.790	✓	ผ่าน
(2) บรรทัดฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ (Norm of Innovation: NOI)				
8.ท่านคิดว่าโรงไฟฟ้าขยะช่วยให้ท่านได้มีส่วนในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ	NOI1	.768	✓	ผ่าน
9.ท่านคิดว่าโรงไฟฟ้าขยะจะช่วยลดการใช้พลังงานในครัวเรือนลง	NOI2	.816	✓	ผ่าน
10.โรงไฟฟ้าขยะมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรในชุมชน	NOI3	.846	✓	ผ่าน
11.โรงไฟฟ้าขยะมีการจำกัดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก	NOI4	.762	✓	ผ่าน
12.โรงไฟฟ้าขยะจำกัดและควบคุมปริมาณการปล่อยก๊าซพิษ	NOI5	.840	✓	ผ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ด้าน	CITC รายด้านของแต่ละโมเดล 59 ข้อ	ข้อผ่านเกณฑ์ CITC	ข้อคำถามที่เลือกใช้
13.โรงไฟฟ้าขยะดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของพนักงานตามมาตรฐานของกรมแรงงาน	NOI6	.793	✓	ผ่าน
14.โรงไฟฟ้าขยะได้จัดหาทรัพยากร/วัตถุดิบจากท้องถิ่น	NOI7	.783	✓	ผ่าน
(3) พัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Development of Cooperation : DOC)				
15.โรงไฟฟ้าขยะได้ร่วมพัฒนาและยกระดับคุณภาพชุมชนของท่าน	DOC1	.836	✓	ผ่าน
16.โรงไฟฟ้าขยะได้พัฒนาฝีมือแรงงานของชุมชน	DOC2	.869	✓	ผ่าน
17.โรงไฟฟ้าขยะได้เสริมสร้างทักษะและการศึกษาของชุมชน	DOC3	.853	✓	ผ่าน
18.โรงไฟฟ้าขยะได้เสริมสร้างศักยภาพการกำกับดูแลและการบริหารส่วนท้องถิ่น	DOC4	.847	✓	ผ่าน
19.โรงไฟฟ้าขยะได้รณรงค์การเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมแก่คนในชุมชน	DOC5	.739	✓	ผ่าน
20.โรงไฟฟ้าขยะได้ส่งเสริมและสนับสนุนการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสิทธิมนุษยชน	DOC6	.818	✓	ผ่าน
โมเดลที่ 2 ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ (The System Management of Waste Power Plant: MWPP)				
(1) การควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (Pollution Controlling from Solids Waste: PCSW)				
21.ท่านได้รับผลกระทบจากกลิ่นขยะจากโรงไฟฟ้าที่อยู่ใกล้ชุมชน	PCSW1	.782	✓	ผ่าน
22.ท่านได้รับกลิ่นการเผาไหม้จากโรงงานไฟฟ้าขยะที่อยู่ใกล้ชุมชน	PCSW2	.770	✓	ผ่าน
23.โรงไฟฟ้าขยะได้ทำการตรวจวัดคุณภาพอากาศอย่างสม่ำเสมอ	PCSW3	.588	✓	ผ่าน
(2) การควบคุมระดับเสียง (Voice Controlling: VC)				
24.ท่านรับรู้ได้ว่าการใช้ระบบ RFID ช่วยเพิ่มผลผลิตของงาน	VC1	.736	✓	ผ่าน
25.โรงไฟฟ้าขยะได้ส่งเสียงรบกวนในการเผาขยะมูลฝอย	VC2	.647	✓	ผ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ด้าน	CITC รายด้านของแต่ละโมเดล 59 ข้อ	ข้อผ่านเกณฑ์ CITC	ข้อคำถามที่เลือกใช้
26.โรงไฟฟ้าขยะได้มีการจัดระบบแนวป้องกันเสียงโดยการปลูกต้นไม้รอบพื้นที่เตาเผาขยะมูลฝอย	VC3	.728	✓	ผ่าน
(3) การจัดการเถ้าและฝุ่นละออง (Management Controlling of Ash and Dust: MCAD)				
27.โรงไฟฟ้าขยะได้จัดทำบ่อพักเถ้าหนักและเถ้าเบา	MCAD1	.844	✓	ผ่าน
28.โรงไฟฟ้าขยะมีเทคโนโลยีในการป้องกันการชะล้างจากย้ำฝนที่จะเป็นน้ำเสียไหลสู่ชุมชน	MCAD 2	.823	✓	ผ่าน
29.ท่านคิดว่าโรงไฟฟ้าขยะได้มีเทคโนโลยีในการจำกัดฝุ่นละออง	MACD 3	.829	✓	ผ่าน
(4) มาตรการด้านคุณภาพน้ำ (Regulation of Water Quality: RWQ)				
30.ในชุมชนของท่านไม่มีปัญหาในด้านน้ำเสียจากขยะ	RWQ1	.768	✓	ผ่าน
31.น้ำในชุมชนของท่านสามารถใช้ได้อย่างปลอดภัย	RWQ2	.791	✓	ผ่าน
32.ในชุมชนของท่านไม่ได้มีข้อขัดแย้งกับโรงไฟฟ้าขยะเรื่องคุณภาพน้ำ	RWQ3	.753	✓	ผ่าน
โมเดลที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน (Participation of Community: PC)				
(1) การให้ข้อมูลข่าวสาร (Information: INFO)				
33.ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เผยแพร่ เอกสาร สิ่งพิมพ์ จดหมายข่าวเรื่องไฟฟ้าขยะ	INFO1	.834	✓	ผ่าน
34.ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ เรื่องโรงไฟฟ้าขยะ	INFO2	.813	✓	ผ่าน
35.ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการจัดนิทรรศการเรื่องโรงไฟฟ้าขยะ	INFO3	.839	✓	ผ่าน
36.ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์เรื่องโรงไฟฟ้าขยะ	INFO4	.837	✓	ผ่าน
37.ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการติดประกาศเรื่องโรงไฟฟ้าขยะ	INFO5	.845	✓	ผ่าน
(2) การรับฟังข้อคิดเห็น (Feedback: FB)				
38.ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนท่าน	FB1	.850	✓	ผ่าน
39.ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจากชุมชนท่าน	FB2	.868	✓	ผ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ด้าน	CITC รายด้านของแต่ละโมเดล 59 ข้อ	ข้อผ่านเกณฑ์ CITC	ข้อคำถามที่เลือกใช้
40.ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้จัดเวทีสาธารณะในชุมชนท่าน	FB3	.841	✓	ผ่าน
41.ภาครัฐได้ให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์อย่างสม่ำเสมอ	FB4	.793	✓	ผ่าน
(3) การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (Community Participation in Practice: CPP)				
42. ภาครัฐได้ทำการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวกับการจัดการโรงไฟฟ้าจากขยะ	CPP1	.869	✓	ผ่าน
43.ภาครัฐได้จัดทำประชาพิจารณ์ขึ้นในชุมชนของท่าน	CPP2	.851	✓	ผ่าน
44.ภาครัฐได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบายด้านการจัดการขยะ	CPP3	.875	✓	ผ่าน
(4) การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Cooperation and Empowerment to People: CEP)				
45.ท่านได้มีโอกาสร่วมตัดสินใจก่อนที่จะตั้งโรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชน	CEP1	.847	✓	ผ่าน
46.ท่านได้มีกิจกรรมร่วมกับโรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชน	CEP2	.891	✓	ผ่าน
47.ท่านได้ร่วมเป็นคณะกรรมการที่ดำเนินการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชน	CEP3	.866	✓	ผ่าน
48.ก่อนที่จะตั้งโรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนท่านได้มีโอกาสร่วมลงประชามติ	CEP4	.841	✓	ผ่าน
โมเดลที่ 4 นโยบายภาครัฐ (Government Policy: GP)				
(1) การกำหนดนโยบาย (Policy: POL)				
49.โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้ปฏิบัติตามกฎหมาย	Brand1	.758	✓	ผ่าน
50.โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้จัดตั้งตาม พ.ร.บ.ของรัฐ	Brand2	.794	✓	ผ่าน
51.โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ	Brand3	.846	✓	ผ่าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ด้าน	CITC รายด้านของแต่ละโมเดล 59 ข้อ	ข้อผ่านเกณฑ์ CITC	ข้อคำถามที่เลือกใช้
(2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy into Practice: PIP)				
52.โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของรัฐ	PIP1	.801	✓	ผ่าน
53.โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้ปฏิบัติตามข้อตกลงที่ได้ตกลงไว้กับชุมชน	PIP2	.770	✓	ผ่าน
54.หน่วยงานภาครัฐที่ตั้งในชุมชนของท่านได้ดูแลควบคุมโรงไฟฟ้าขยะอย่างรัดกุม	PIP3	.758	✓	ผ่าน
55.ท่านสามารถให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นต่อโรงไฟฟ้าได้อย่างไม่มีข้อจำกัด	PIP4	.757	✓	ผ่าน
(3) การแก้ไขปัญหา (Problem Solving : PSG)				
56.ท่านเชื่อว่าโรงไฟฟ้าขยะสามารถแก้ไขปัญหาขยะล้นเมืองได้	PSG1	.710	✓	ผ่าน
57.หากเกิดข้อขัดพิพาทระหว่างโรงงานไฟฟ้าขยะกับชุมชน จะมีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยแก้ไข	PSG2	.856	✓	ผ่าน
58.หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับโรงงานไฟฟ้าขยะ หน่วยงานภาครัฐสามารถตอบข้อสงสัยให้คลายกังวล	PSG3	.833	✓	ผ่าน
59.หากเกิดปัญหากับโรงงานไฟฟ้าขยะ หน่วยงานภาครัฐสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเร่งด่วน	PSG4	.819	✓	ผ่าน

จากตารางที่ 4.2 ผู้วิจัยไม่พบข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำกว่าค่าวิกฤต r (Critical R) ที่ .20 ซึ่งแสดงว่า ข้อคำถามเหล่านี้มีความสอดคล้องภายในอยู่ที่ระดับสูง โดยมีค่าความเที่ยง (Reliability) ของโมเดลทั้ง 4 คือ (1) การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (2) ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (3) การมีส่วนร่วมของชุมชน และ (4) นโยบายภาครัฐ เมื่อทำการตรวจสอบแต่ละโมเดลผ่านข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ทั้งหมดมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficients) พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของข้อคำถาม จำนวน 59 ข้อ เท่ากับ .987 ซึ่งแสดงว่า ข้อคำถามทั้งฉบับ ซึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบไปด้วยโมเดล จำนวนทั้งสิ้น 4 โมเดล มีค่าความเที่ยง (Reliability) โดยการวิเคราะห์ความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ในระดับสูงมาก สำหรับค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของโมเดลที่ 1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (Shared Values between Business organization and Community : SVBC) โมเดลที่ 2 ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ (The System Management of Waste Power Plant : MWPP) โมเดลที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน (Participation of Community: PC) และโมเดลที่ 4 นโยบายภาครัฐ (Government Policy : GP) มีค่าเท่ากับ .975, .940, .973 และ .965 ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาครายด้านของแต่ละโมเดล อยู่ระหว่าง .839 - .948 ซึ่งจัดได้ว่ามีความเที่ยงในระดับสูงถึงระดับสูงมาก ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของโมเดลการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน

โมเดลหลัก	มาตรวัดด้านย่อย	จำนวนข้อ	สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha)
โมเดลที่ 1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน		(20)	.975
	การคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ (Innovation)	7	.948
	การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในเรื่องผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Norm of Innovation)	7	.939
	พัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Development of Cooperation)	6	.942
โมเดลที่ 2 ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ		(12)	.940
	การควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (Pollution Controlling from Solids Waste)	3	.844
	การควบคุมระดับเสียง (Voice Controlling)	3	.839
	การจัดการเถ้าและฝุ่นละออง (Management Controlling of Ash and Dust)	3	.917
	มาตรการด้านคุณภาพน้ำ (Regulation of Water Quality: RWQ)	3	.882

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โมเดลหลัก	มาตรวัดด้านย่อย	จำนวนข้อ	สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha)
โมเดลที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน		(16)	.973
	การให้ข้อมูลข่าวสาร (Information)	5	.938
	การรับฟังข้อคิดเห็น (Feedback)	4	.931
	การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (Community Participation in Practice)	3	.934
	การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Cooperation and Empowerment to People)	4	.942
โมเดลที่ 4 นโยบายภาครัฐ		(11)	.965
	การกำหนดนโยบาย (Policy)	3	.931
	การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy into Practice)	4	.936
	การแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (Problem Solving of Government)	4	.914
	รวม	59	.987

4.2.3 ผลของค่าสถิติพื้นฐานจากข้อมูลเชิงพรรณนา

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่สังเกตได้ของแต่ละโมเดล ได้แก่ โมเดลที่ 1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจชุมชน โมเดลที่ 2 ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ โมเดลที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน และโมเดลที่ 4 นโยบายภาครัฐ ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐานนี้ทีละโมเดล ดังต่อไปนี้

4.2.3.1 โมเดลที่ 1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน

สำหรับโมเดลที่ 1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (Shared Values between Business organization and Community: SVBC) มีจำนวนข้อคำถาม รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตเห็นได้ จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) การคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ (Innovation) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 7 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.32 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ .534 จึงเป็นโค้งโด่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูง (Leptokurtic) (2) การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในเรื่องผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Norm of Innovation) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 7 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.33 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ .106 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) (3) พัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Development of Cooperation) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 6 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.37 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ .073 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติพื้นฐานของโมเดลที่ 1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน

โมเดล	ตัวแปรแฝง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าความเบ้ (Skewness)	ค่าความโด่ง (Kurtosis)	แปลผล
การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC)	1. การคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ (Innovation)	4.84	1.32	-.808	.534	ปานกลาง
	2.การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ในเรื่องผลิตภาพโดยให้ความสำคัญกับประเด็นทางสังคมตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Norm of Innovation)	4.79	1.33	-.683	.106	ปานกลาง
	3.พัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Development of Cooperation)	4.73	1.37	-.673	.073	ปานกลาง

4.2.3.2 โมเดลที่ 2 ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

สำหรับโมเดลที่ 2 ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ (The System Management of Waste Power Plant: MWPP) มีจำนวนข้อคำถาม รวมทั้งสิ้น 12 ข้อ ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตเห็นได้ จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) การควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (Pollution Controlling from Solids Waste) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 3.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ .85 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่า คือ ระดับเล็กน้อย เป็นโค้งเบ้ขวา มีค่าความโด่ง คือ 2.265 จึงเป็นโค้งความโด่งสูง (Leptokurtic) (2) การควบคุมระดับเสียง (Voice Controlling) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ .70 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่า คือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ขวาเพียงเล็กน้อย และมีค่าความโด่ง คือ 1.472 จึงเป็นโค้งโด่งสูง (Leptokurtic) (3) การจัดการเถ้าและฝุ่นละออง (Management Controlling of Ash and Dust) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.43 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ -.094 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) (4) มาตราการด้านคุณภาพน้ำ (Regulation of Water Quality: RWQ) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.44 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย และมีค่าความโด่ง คือ -.238 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติพื้นฐานของโมเดลที่ 2 ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

โมเดล	ตัวแปรแฝง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าความเบ้ (Skewness)	ค่าความโด่ง (Kurtosis)	แปลผล
ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (MWPP)	1. การควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (Pollution Controlling from Solids Waste)	3.89	.85	.550	2.265	เล็กน้อย
	2. การควบคุมระดับเสียง (Voice Controlling)	4.35	.70	.330	1.472	ปานกลาง
	3. การจัดการเถ้าและฝุ่นละออง (Management Controlling of Ash and Dust)	4.77	1.43	-.566	-.094	ปานกลาง
	4. มาตรการด้านคุณภาพน้ำ (Regulation of Water Quality)	4.78	1.44	-.503	-.238	ปานกลาง

4.2.3.3 โมเดลที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน

สำหรับโมเดลที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน (Participation of Community) มีจำนวนข้อคำถาม รวมทั้งสิ้น 16 ข้อ ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตเห็นได้ จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) การให้ข้อมูลข่าวสาร (Information) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.37 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่า คือ ปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย และมีค่าความโด่ง คือ .154 เป็นเป็นโด่งต่ำ (Platytokurtic) (2) การรับฟังข้อคิดเห็น (Feedback) มีจำนวนข้อคำถามอยู่

เอกสารนี้สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.41 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย และมีค่าความโด่ง คือ -.132 เป็นโค้งโด่งต่ำ (3) การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (Community Participation in Practice) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.46 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ .036 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) (4) การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Cooperation and Empowerment to People) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.56 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย และมีค่าความโด่ง คือ -.278 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) ซึ่งแปลว่า ข้อมูลมีการกระจายมาก ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติพื้นฐานของโมเดลที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน

โมเดล	ตัวแปรแฝง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าความเบ้ (Skewness)	ค่าความโด่ง (Kurtosis)	แปลผล
การมีส่วนร่วมของชุมชน (PC)	1.การให้ข้อมูลข่าวสาร (Information)	4.76	1.37	-.711	.154	ปานกลาง
	2.การรับฟังข้อคิดเห็น (Feedback)	4.73	1.41	-.616	-.132	ปานกลาง
	3.การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (Community Participation in Practice)	4.77	1.46	-.623	.036	ปานกลาง
	4.การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Cooperation and Empowerment to People)	4.55	1.56	-.552	-.278	ปานกลาง

4.2.3.4 โมเดลที่ 4 นโยบายภาครัฐ

สำหรับโมเดลที่ 4 นโยบายภาครัฐ (Government Policy : GP) มีจำนวนข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 11 ข้อ ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตเห็นได้ จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) การกำหนดนโยบาย (Policy) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.46

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ .003 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) (2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy into Practice) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.44 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ -.017 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) (3) การแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (Problem Solving of Government) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.43 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ -.086 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติพื้นฐานของโมเดลที่ 4 นโยบายภาครัฐ (Government Policy : GP)

โมเดล	ตัวแปรแฝง	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าความเบ้ (Skewness)	ค่าความโด่ง (Kurtosis)	แปลผล
นโยบายภาครัฐ (Government Policy: GP)	1. การกำหนดนโยบาย (Policy)	4.79	1.46	-.574	.003	ปานกลาง
	2. การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy into Practice)	4.82	1.44	-.669	-.017	ปานกลาง
	3. การแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (Problem Solving of Government)	4.89	1.43	-.647	-.086	ปานกลาง

4.2.4 ผลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis)

หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำโมเดลการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ซึ่งมีจำนวนข้อคำถามรวมทั้งสิ้น 59 ข้อ มาตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct validity) หรือภาวะความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) โดยมีเป้าหมายเพื่อตรวจสอบความตรงหรือความสอดคล้องของโมเดล ซึ่งเป็นโมเดลสมมติฐานว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ หรืออาจกล่าวได้ว่า โมเดลเหล่านี้สามารถเป็นตัวแทนของการวัด (1) การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (2) ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (3) การมีส่วนร่วมของชุมชน และ (4) นโยบายภาครัฐ และ (5) โมเดลภาพรวมของการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน โดยผู้วิจัยได้ใช้สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Goodness of Fit Measures) โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ (Hair et all. 1988; Hu & Bentler. 1999; นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542) ดังนี้

1) ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi –Square Statistics) ค่าสถิติไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > 0.05$) แสดงว่ารูปแบบสมมติฐานการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index : GFI) ดัชนี GFI จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้าค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า รูปแบบสมมติฐานการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดัชนี GFI ควรมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป

3) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness-of –Fit Index : AGFI) ดัชนี AGFI มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับดัชนี GFI นั่นคือ จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ถ้าค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ารูปแบบสมมติฐานการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดัชนี AGFI ควรมีค่าตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป

4) ค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) ค่า RMSEA ที่ถือว่ารูปแบบที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ควรมีค่าไม่เกิน 0.08

สำหรับผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ของโมเดลที่ 1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ AMOS พบว่า ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2 = 1.725, df = 1, p = .189, GFI = .997, AGFI = .981, RMSEA = .045, Chi-square / DF = 1.725) แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานที่สอดคล้องกับค่าสถิติ โดยพิจารณาจากดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness Fit Index : GFI) มีค่าเท่ากับ .997 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) มีค่าเท่ากับ .981 ซึ่งค่า GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า .90 โดยทั้งสองค่านี้ ยิ่งมีค่าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับดัชนีบอกค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดล คือ ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ .045 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .08 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี เมื่อพิจารณาค่า ไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของค่าไค-สแควร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อค่าชั้นแห่ง ความเป็นอิสระ (Chi-Square / df) พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.725 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสรุปผลได้ว่า โมเดลการวัดนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน โดยในโมเดลนี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวอยู่ระหว่าง .86 ถึง .94 กล่าวคือ การคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ (Innovation) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .86 บรรทัดฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ (Norm of Innovation) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .94 และพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Development of Cooperation) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .94 โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเสนอความสัมพันธ์ของโมเดลการวัดเชิงเส้นที่ได้จากการวิเคราะห์ในภาพที่ 4.1

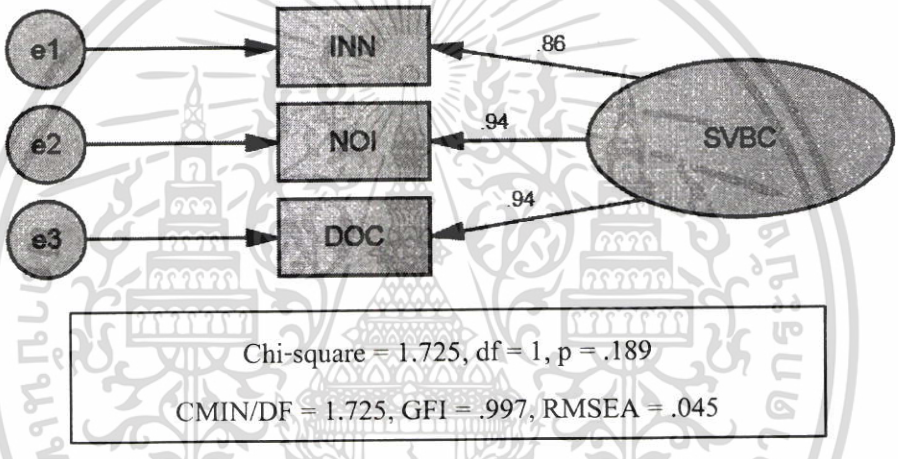

ภาพที่ 4.1 การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC)

สำหรับโมเดลที่ 2 ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (MWPP) ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ AMOS พบว่า ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2 = .940, df = 1, p = .332, GFI = .999, AGFI = .987, RMSEA = .000, Chi-square / DF = .940) แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานที่สอดคล้องกับค่าสถิติ โดยพิจารณาจากดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness Fit Index : GFI) มีค่าเท่ากับ .999 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) มีค่าเท่ากับ .987 ซึ่งค่า GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า .90 โดยทั้งสองค่านี้ ยิ่งมีค่าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับดัชนีบอกค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดล คือ ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .08 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี เมื่อพิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของค่าไค-สแควร์ต่อค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Chi-Square / df) พบว่ามีค่าเท่ากับ .940 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสรุปผลได้ว่า โมเดลการวัดนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน โดยในโมเดลนี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวอยู่ระหว่าง .67 ถึง .90 กล่าวคือ การควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (Pollution Controlling from Solids Waste) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .67 การควบคุมระดับเสียง (Voice Controlling) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .86 การจัดการเถ้าและฝุ่นละออง (Management Controlling of Ash and Dust) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .90 และมาตรการด้านคุณภาพน้ำ (Regulation of Water Quality) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .83 นอกจากนี้ตัวแปรสังเกตได้ คือ การควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (Pollution Controlling from Solids Waste) กับการควบคุมระดับเสียง (Voice Controlling) มีการแปรผันร่วมกันของค่าความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 22 โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเสนอความสัมพันธ์ของโมเดลการวัดเชิงเส้นที่ได้จากการวิเคราะห์ในภาพที่ 4.2

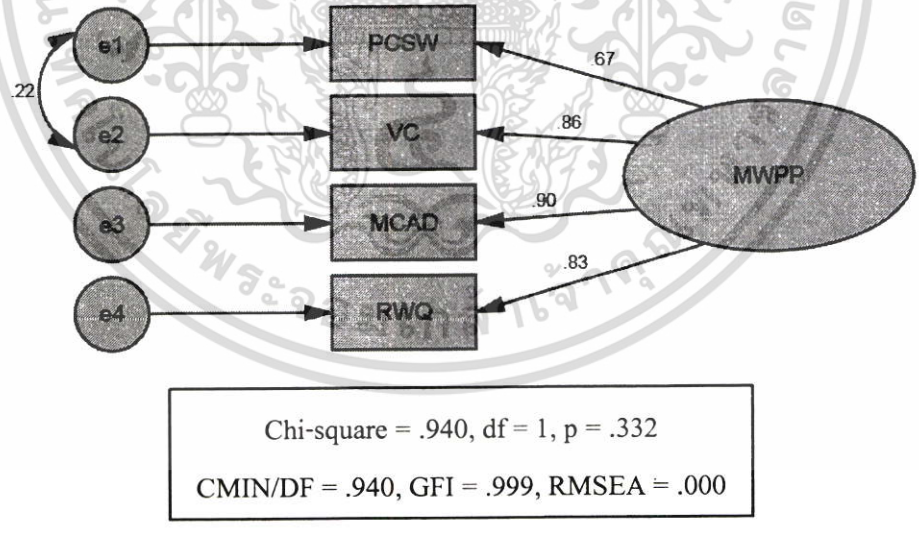

ภาพที่ 4.2 ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (MWPP)

สำหรับโมเดลที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน (Participation of Community : PC) ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ AMOS พบว่า ค่าไค-สแควร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Chi-square) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2 = 1.461, df = 2, p = .482, GFI = .998, AGFI = .990, RMSEA = .000, Chi-square / DF = .730) แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานที่สอดคล้องกับค่าสถิติ โดยพิจารณาจากดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness Fit Index : GFI) มีค่าเท่ากับ .998 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) มีค่าเท่ากับ .990 ซึ่งค่า GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า .90 โดยทั้งสองค่านี้ ยิ่งมีค่าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับดัชนีบอกค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดล คือ ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ .000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .08 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี เมื่อพิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของค่าไค-สแควร์ต่อค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Chi-Square / df) พบว่ามีค่าเท่ากับ .730 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสรุปผลได้ว่า โมเดลการวัดนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน โดยในโมเดลนี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวอยู่ระหว่าง .82 ถึง .95 กล่าวคือ การให้ข้อมูลข่าวสาร (Information) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .92 การรับฟังข้อคิดเห็น (Feedback) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .95 การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (Community Participation in Practice) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .91 และการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Cooperation and Empowerment to People) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .82 โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเสนอความสัมพันธ์ของโมเดลการวัดเชิงเส้นที่ได้จากการวิเคราะห์ในภาพที่ 4.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

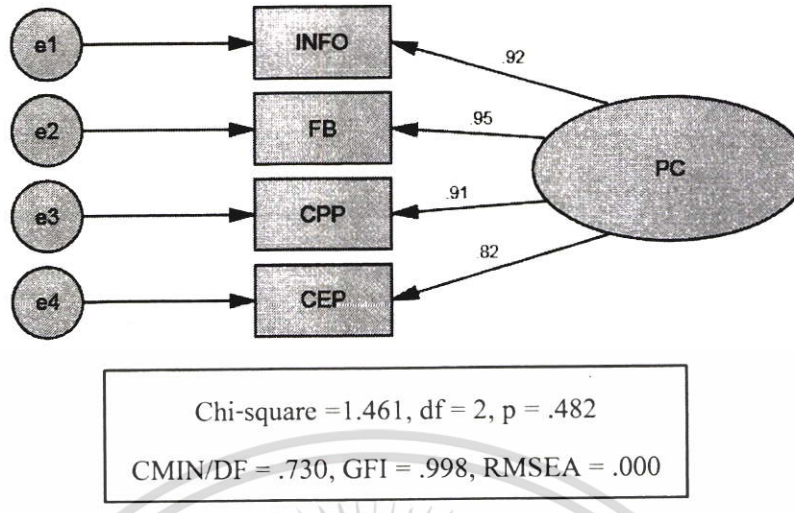

ภาพที่ 4.3 การมีส่วนร่วมของชุมชน (PC)

สำหรับโมเดลที่ 4 นโยบายภาครัฐ (Government Policy: GP) ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ AMOS พบว่า ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2 = 2.96, df = 1, p = .085, GFI = .995, AGFI = .967, RMSEA = .074, Chi-square / DF = 2.96) แสดงว่า โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานที่สอดคล้องกับค่าสถิติ โดยพิจารณาจากดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness Fit Index : GFI) มีค่าเท่ากับ .995 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) มีค่าเท่ากับ .967 ซึ่งค่า GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า .90 โดยทั้งสองค่านี้ ยิ่งมีค่าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับดัชนีบอกค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดล คือ ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ .074 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .08 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี เมื่อพิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของค่าไค-สแควร์ต่อค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Chi-Square / df) พบว่ามีค่าเท่ากับ 2.96 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่า โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสรุปผลได้ว่า โมเดลการวัดนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน โดยในโมเดลนี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวอยู่ระหว่าง .88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถึง .96 กล่าวคือ การกำหนดนโยบาย (Policy) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .90 การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy into Practice) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .96 และการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (Problem Solving of Government) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .88 โดยผู้วิจัยได้นำเสนอเสนอความสัมพันธ์ของโมเดลการวัดเชิงเส้นที่ได้จากการวิเคราะห์ในภาพที่ 4.4

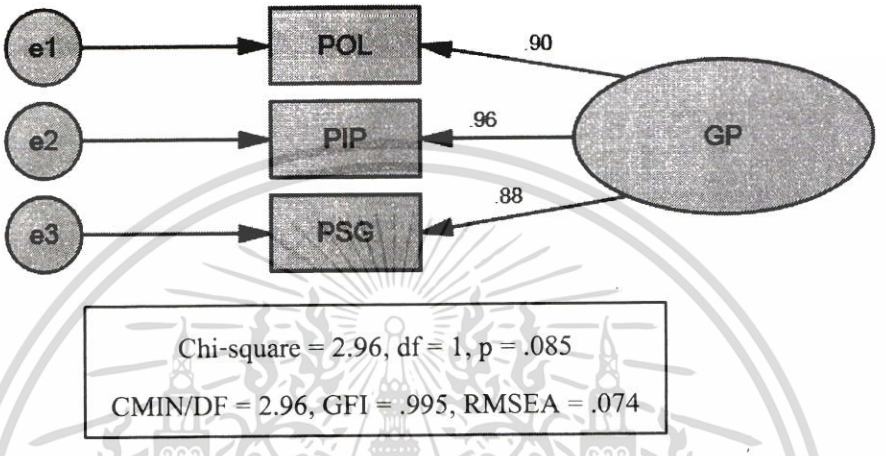

ภาพที่ 4.4 นโยบายภาครัฐ (GP)

สำหรับโมเดลที่ 5 เป็นโมเดลรวมสมการโครงสร้าง จากโมเดลนี้ พบว่า ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ AMOS พบว่า ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2 = 80.413, df = 62, p = .058, GFI = .970, AGFI = .949, RMSEA = .029, Chi-square / *DF* = 1.297) แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานที่สอดคล้องกับค่าสถิติ โดยพิจารณาจากดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness Fit Index : GFI) มีค่าเท่ากับ .970 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) มีค่าเท่ากับ .949 ซึ่งค่า GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า .90 โดยทั้งสองค่านี้ ยิ่งมีค่าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับดัชนีบอกค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดล คือ ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ .029 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .08 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ค่อนข้างดี เมื่อพิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของค่าไค-สแควร์ต่อค่าชั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห่งความเป็นอิสระ (Chi-Square / df) พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.297 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่า โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสรุปผลได้ว่า โมเดลการวัดนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน โดยในโมเดลภาพรวมการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจและชุมชน นี้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรแฝงได้ ได้แก่ (1) โมเดลการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (Shared Values between Business organization and Community: SVBC) มีตัวแปรที่สังเกตได้ คือ การคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ (Innovation) บรรทัดฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ (Norm of Innovation) และพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Development of Cooperation) (2) โมเดลระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ (The System Management of Waste Power Plant: MWPP) มีตัวแปรที่สังเกตได้ คือ การควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (Pollution Controlling from Solids Waste) การควบคุมระดับเสียง (Voice Controlling) การจัดการเถ้าและฝุ่นละออง (Management Controlling of Ash and Dust) และมาตรการด้านคุณภาพน้ำ (Regulation of Water Quality) (3) โมเดลการมีส่วนร่วมของชุมชน (Participation of Community: PC) มีตัวแปรที่สังเกตได้ คือ การให้ข้อมูลข่าวสาร (Information) การรับฟังข้อคิดเห็น (Feedback) การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (Community Participation in Practice) และการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Cooperation and Empowerment to People) และ (4) โมเดลนโยบายภาครัฐ (Government Policy: GP) มีตัวแปรที่สังเกตได้ คือ การกำหนดนโยบาย (Policy) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy into Practice) และการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (Problem Solving of Government) โดยในโมเดลภาพรวมการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจและชุมชน นี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวอยู่ระหว่าง -.13 ถึง .96 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกค่าน้ำหนักองค์ประกอบ และยังพบว่าค่าประมาณของความคลาดเคลื่อนโดยรวม(Residual) และค่าความคลาดเคลื่อน (Error) มีความสัมพันธ์กันโดยมีค่าอยู่ระหว่าง -.40 ถึง .35 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ภาพที่ 4.5 ในการอธิบายความสัมพันธ์ของโมเดลการวัดเชิงเส้นที่ได้จากการวิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

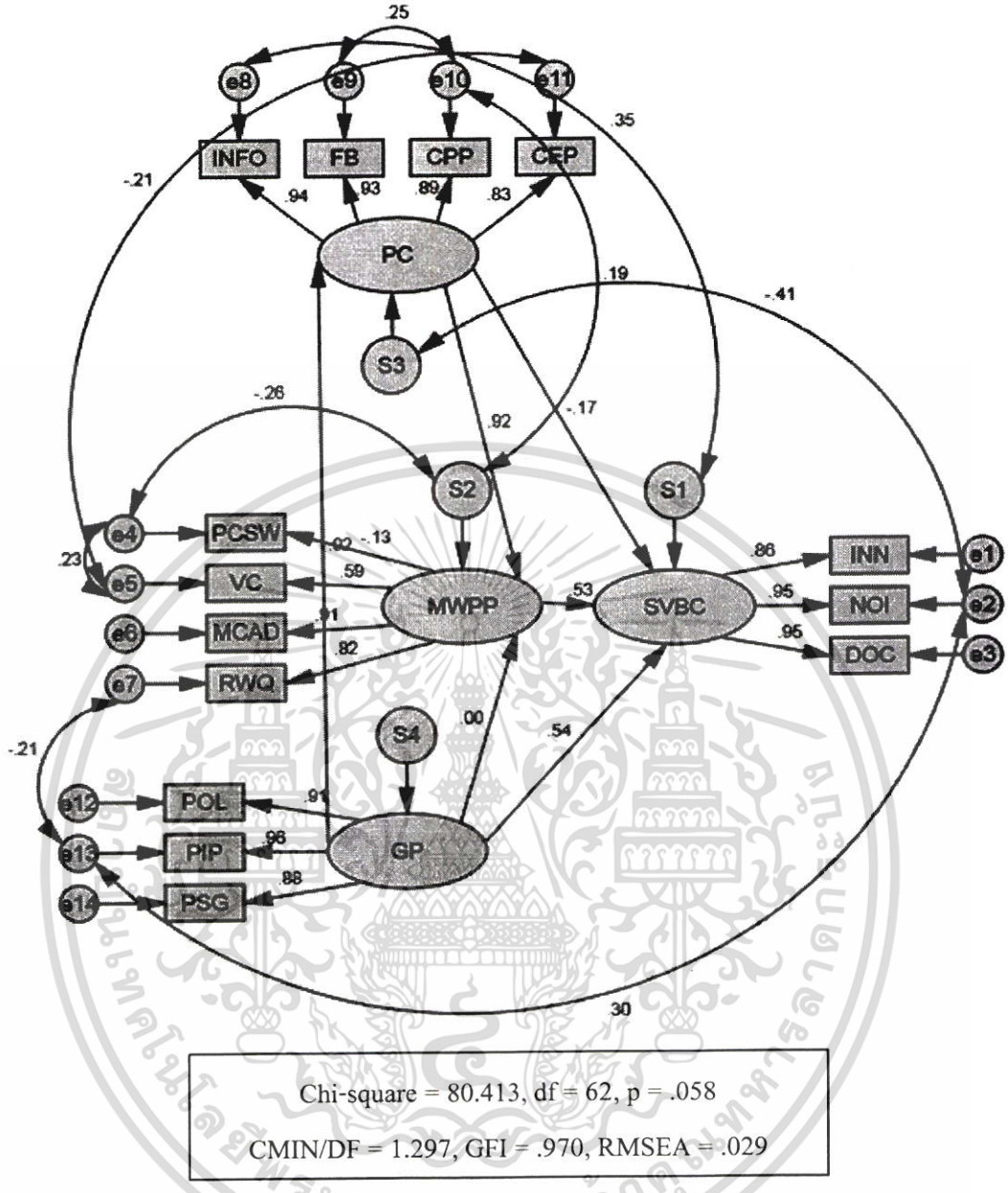

ภาพที่ 4.5 โมเดลภาพรวมสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย

จากภาพที่ 4.5 และตารางที่ 4.8 แสดงค่าน้ำหนักการถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights) ทำให้สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า โมเดลการวัดนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานที่สอดคล้องกับค่าสถิติ โดยผู้วิจัยพบว่า

1) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของนโยบายภาครัฐ (GP) ที่ส่งไปยังตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน (PC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .923

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน (PC) ที่ส่งไปยังตัวแปรระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ (MWPP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .923

3) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรนโยบายภาครัฐ (GP) ที่ส่งไปยังตัวแปรระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ (MWPP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .001

4) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ (MWPP) ที่ส่งไปยังตัวแปรการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .532

5) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรนโยบายภาครัฐ (GP) ที่ส่งไปยังตัวแปรการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) คือ .537

6) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน (PC) ที่ส่งไปยังตัวแปรการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) คือ -.171

7) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC) ที่ส่งไปยังตัวแปรการคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ (INN) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .862

8) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC) ที่ส่งไปยังตัวแปรบรรทัดฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ (NOI) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .949

9) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC) ที่ส่งไปยังตัวแปรพัฒนากลุ่มความร่วมมือ (DOC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .954

10) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรนโยบายภาครัฐ (GP) ที่ส่งไปยังตัวแปรการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (PSG) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .882

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรนโยบายภาครัฐ (GP) ที่ส่งไปยังตัวแปรการนำนโยบายไปปฏิบัติ (PIP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .955

12) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรนโยบายภาครัฐ (GP) ที่ส่งไปยังตัวแปรการกำหนดนโยบาย (Policy) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .911

13) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (MWPP) ที่ส่งไปยังตัวแปรมาตรการด้านคุณภาพน้ำ (RWQ) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .822

14) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (MWPP) ที่ส่งไปยังตัวแปรการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง (MCAD) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .911

15) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (MWPP) ที่ส่งไปยังตัวแปรการควบคุมระดับเสียง (VC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .595

16) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (MWPP) ที่ส่งไปยังตัวแปรการควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (PCSW) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ -.132

17) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน (PC) ที่ส่งไปยังตัวแปรการให้ข้อมูลข่าวสาร (INFO) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .935

18) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน (PC) ที่ส่งไปยังตัวแปรการรับฟังข้อคิดเห็น (FB) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .925

19) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน (PC) ที่ส่งไปยังตัวแปรการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (CPP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .885

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

20) ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการมีส่วนร่วมของชุมชน (PC) ที่ส่งไปยังตัวแปรการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน (CEP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Regression weights หรือ Factor loading) เท่ากับ .834

21) สำหรับโมเดลนี้ พบว่า ค่าความคลาดเคลื่อน (errors) และค่าประมาณของความคลาดเคลื่อนโดยรวม (Residuals) มีความสัมพันธ์กัน ดังนี้ (1) ค่าประมาณของความคลาดเคลื่อนโดยรวมของการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (SVBC) กับค่าความคลาดเคลื่อนของการให้ข้อมูลข่าวสาร (INFO) เท่ากับ .352 (2) ค่าความคลาดเคลื่อนของการควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (PCSW) กับค่าความคลาดเคลื่อนของการควบคุมระดับเสียง (VC) เท่ากับ .235 (3) ค่าความคลาดเคลื่อนของการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน (CEP) กับค่าความคลาดเคลื่อนของการควบคุมระดับเสียง (VC) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ -.209 (4) ค่าประมาณของความคลาดเคลื่อนโดยรวมของการมีส่วนร่วมของชุมชน (PC) กับค่าความคลาดเคลื่อนของบรรทัดฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ (NOI) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ -.405 (5) ค่าประมาณของความคลาดเคลื่อนโดยรวมของระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ (MWPP) กับค่าความคลาดเคลื่อนของการควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (PCSW) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ -.260 (6) ค่าความคลาดเคลื่อนของการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (CPP) กับค่าความคลาดเคลื่อนของการรับฟังข้อคิดเห็น (FB) เท่ากับ .248 (7) ค่าความคลาดเคลื่อนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (PIP) กับค่าความคลาดเคลื่อนของบรรทัดฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ (NOI) คือ .295 (8) ค่าประมาณของความคลาดเคลื่อนโดยรวมของระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ (MWPP) กับค่าความคลาดเคลื่อนของการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (CPP) เท่ากับ .192 และ (9) ค่าความคลาดเคลื่อนของมาตรการด้านคุณภาพน้ำ (RWQ) กับค่าความคลาดเคลื่อนของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (PIP) โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ -.211 ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.8 ค่าน้ำหนักการถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Weights)

			Estimate
PC	<---	GP	.923
MWPP	<---	PC	.923
MWPP	<---	GP	.001
SVBC	<---	MWPP	.532
SVBC	<---	GP	.537
SVBC	<---	PC	-.171
INN	<---	SVBC	.862
NOI	<---	SVBC	.949
DOC	<---	SVBC	.954
PSG	<---	GP	.882
PIP	<---	GP	.955
POL	<---	GP	.911
RWQ	<---	MWPP	.822
MCAD	<---	MWPP	.911
VC	<---	MWPP	.595
PCSW	<---	MWPP	-.132
INFO	<---	PC	.935
FB	<---	PC	.925
CPP	<---	PC	.885
CEP	<---	PC	.834

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.9 ค่าความสัมพันธ์ของค่าความคลาดเคลื่อนและค่าประมาณของความคลาดเคลื่อนโดยรวม

			Estimate
e8	<-->	S1	.352
e5	<-->	e4	.235
e5	<-->	e11	-.209
e2	<-->	S3	-.405
e4	<-->	S2	-.260
e9	<-->	e10	.248
e2	<-->	e13	.295
e10	<-->	S2	.192
e13	<-->	e7	-.211

ตารางที่ 4.10 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลโดยรวม

	อิทธิพลทางตรง	อิทธิพลทางอ้อมผ่านตัวแปรอื่น	รวม
การมีส่วนร่วมของชุมชน	(-0.17)	(0.92x0.53) = 0.49	0.32
นโยบายภาครัฐ	0.54	(0.001x0.53)+(0.91x0.92 x0.53)+(0.91x-0.17) = 0.29	0.83
ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ	0.53	-	0.53

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์รูปแบบสมการโครงสร้างแสดง ให้เห็นว่า สมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย ในของด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากองค์ประกอบของปัจจัย ร้อยละ 32 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนนำมาอธิบายการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ได้ร้อยละ 32 ($R^2 = 0.32$) สำหรับปัจจัยด้านระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากองค์ประกอบของปัจจัยร้อยละ 0.53 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยด้านระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะสามารถนำมาอธิบายการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ได้ร้อยละ 0.53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(R^2 = 0.53) และปัจจัยนโยบายภาครัฐ มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากองค์ประกอบของปัจจัย ร้อยละ 83 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยนโยบายภาครัฐ สามารถนำมาอธิบายการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ได้ร้อยละ 83 (R^2 = 0.83)

จากภาพที่ 4.5 กรอบแนวคิดการวิจัยได้เสนอสมมติฐานตามความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลดังต่อไปนี้ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.11 และภาพที่ 4.6

ตารางที่ 4.11 สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	ความสอดคล้อง
การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน	ไม่มีอิทธิพลทางตรง	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย
การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ	มีอิทธิพลทางตรง	สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย
นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน	มีอิทธิพลทางตรง	สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย
นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ	ไม่มีอิทธิพลทางตรง	ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย
นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน	อิทธิพลทางตรง	สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย
ระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน	อิทธิพลทางตรง	สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

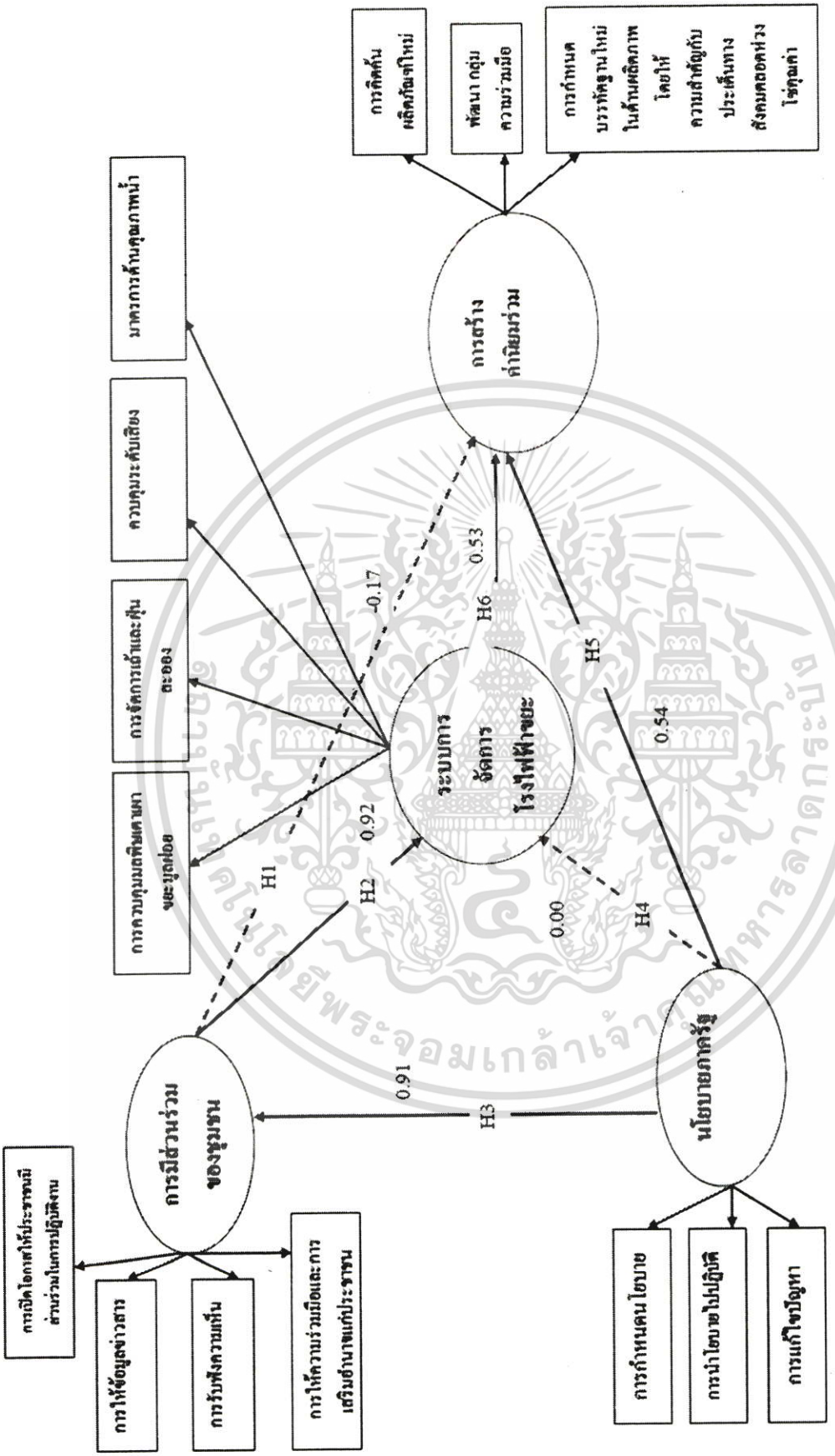

ภาพที่ 4.6 Final Model

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรม วิเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีหลักการ ตลอดจน นโยบายมาตรการต่างๆ การวิจัยเชิงคุณภาพมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาปัญหาในแนวลึกมากกว่าแนวกว้าง เป็นการวิจัยเพื่อตอบคำถามว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ปรากฏการณ์นั้นๆ เกิดขึ้นได้อย่างไร มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างไร ผลการวิจัยนำไปสู่การสรุปเป็นทฤษฎีที่เรียกว่า Grounded Theory วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้รับการพัฒนาในระยะหลังมีแบบแผนการวิจัย แตกต่างกันตามแนวปรัชญาที่นักวิจัยใช้ Tierney W.G. และ Lincoln Y.S. (1994) สรุปว่า แผนแบบการวิจัยเชิงคุณภาพในปัจจุบันแตกต่างกันเป็นสามแบบตามแนวปรัชญา หน้าที่นิยม (Functionalism) โครงสร้างนิยม (Structuralism) และวิพากษ์นิยม (Criticism) ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้วิจัยเชิงปริมาณและนำการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อแก้จุดอ่อนของการวิจัยเชิงปริมาณและเพื่อยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพได้นำไปสู่การตอบคำถามการวิจัย คือ ตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมและอิทธิพลโดยรวมต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย

ซึ่งการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interviews) โดยใช้คำถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Questions) และคำถามปลายปิด (Close-Ended Questions) ซึ่งกำหนดข้อคำถามไว้แน่นอนแล้ว การดำเนินการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ หน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าขยะ จำนวน 9 ราย เช่น อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนภาครัฐที่มีโรงไฟฟ้าขยะตั้งอยู่ ผู้ประกอบการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

โดยสอบถามในประเด็นระบบจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ การมีส่วนร่วมของชุมชน นโยบายภาครัฐ และการสร้างค่านิยมร่วม โดยที่สอดคล้องต่อกรอบแนวคิดในการวิจัยหรือไม่ และการเปรียบเทียบการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังตารางที่ 4.10 – 4.16 โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ มีองค์ประกอบ 3 ประการคือ

1) การจัดระเบียบข้อมูล เป็นกระบวนการ จัดการด้วยกรรมวิธีต่าง ๆ เพื่อทำให้ข้อมูลเป็นระเบียบ ทั้งในกายภาพและในทางเนื้อหา พร้อมที่จะแสดงเสนออย่างมีระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2) การแสดงข้อมูล เป็นกระบวนการนำเสนอข้อมูลอยู่ในรูปของการพรรณนา เป็นผลมาจากการเชื่อมโยงข้อมูลที่จัดระเบียบแล้วเข้าด้วยกัน ตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อบอกเรื่องราวของสิ่งที่ศึกษาตามความหมายที่ข้อมูลที่ถูกจัดระเบียบไว้ดีแล้ว "พูด" ออกมา

3) การหาข้อสรุป การตีความและการตรวจสอบความถูกต้องตรงประเด็นของผลวิจัย เป็นกระบวนการหาข้อสรุปและตีความหมายของผลหรือข้อค้นพบที่ได้จากการแสดงข้อมูล รวมถึงตรวจสอบว่า ข้อสรุป/ความหมายที่ได้นั้นมีความถูกต้องตรงประเด็นและน่าเชื่อถือเพียงใด ข้อสรุปและสิ่งที่ตีความออกมานั้นอาจจะอยู่ในรูปของการบรรยาย กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเรื่องที่ทำการวิเคราะห์นั้น ชาย โพธิสิตา (2552 : 361-362) ซึ่งคำถามเพื่อยืนยันตามวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 และข้อที่ 3 ตามกรอบของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1) ประเด็นที่ 1 ท่านคิดว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนหรือไม่ อย่างไร ให้แสดงความเห็น

2) ประเด็นที่ 2 ท่านคิดว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะหรือไม่ อย่างไรให้แสดงความเห็น

3) ประเด็นที่ 3 ท่านคิดว่าน โยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือไม่ อย่างไรให้แสดงความเห็น

4) ประเด็นที่ 4 ท่านคิดว่า นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะหรือไม่ อย่างไรให้แสดงความเห็น

5) ประเด็นที่ 5 ท่านคิดว่า นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนหรือไม่ อย่างไรให้แสดงความเห็น

6) ประเด็นที่ 6 ท่านคิดว่า ระบบการจัดการ โรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยม ร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน หรือไม่ อย่างไรให้แสดงความเห็น

7) ประเด็นที่ 7 ท่านคิดว่าปัจจัยใดสำคัญที่สุดและมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยม ร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน

4.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.3.1.1 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ อยู่ในรูปการจดบันทึกขณะสัมภาษณ์และการสังเกตพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ และจับประเด็นที่สัมภาษณ์ นำเอาเฉพาะคำพูดที่เกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามที่ต้องการมาใช้

เอกสารนี้มีลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.1.2 เนื่องจากผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามประเด็น ผู้วิจัยจึงเรียบเรียงข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ โดยจัดลำดับเนื้อหาในการวิเคราะห์เพื่อนำไปตอบตามวัตถุประสงค์

4.3.1.3 ตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของข้อมูลที่รวบรวมมาได้

4.3.1.4 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก ผนวกกับแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.3.1.5 การสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน

4.3.2 ผลการสัมภาษณ์

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ ผู้ประกอบการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ ผู้นำชุมชน และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ เช่น อธิบดี นายกเทศมนตรี ปลัดเทศบาล เป็นต้น จำนวน 9 ราย (ดังตารางที่ 4.12-4.18)

ประเด็นที่ 1 ท่านคิดว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนหรือไม่ อย่างไร ให้แสดงความเห็น

ตารางที่ 4.12 ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 1

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 1	ชุมชนค่อนข้างเห็นด้วย ประเด็นแรกของเราคือเราไม่ใช่โรงไฟฟ้าจากขยะ ซะทีเดียวของเราเป็นโรงงานขยะที่สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้ มันต้องแยกสองประเด็นถูกไหมครับ คือทีแรกเราไม่ได้ตั้งใจให้เป็นโรงงานไฟฟ้า เพราะเราเป็นโรงงานขยะที่ผลิตไฟฟ้าได้ คือผลิตใช้เองก่อนที่เหลือเราขาย เพราะประเด็นที่แจ้งไว้เบื้องต้นคือเตาไฟฟ้าตัวนี้เป็นของรัฐบาลญี่ปุ่นให้มา ส่วนโมเดลก็คือในส่วนที่ต้องการเอาความร้อนจากการเผาไหม้ขยะเปลี่ยนเป็นไอน้ำแล้วก็ขายให้กับนิคมโรงงานอุตสาหกรรม แต่มีปัญหาตรงที่ราคาค่อนข้างสูง และสำหรับประเด็นในเรื่องชุมชน โดยปกติผมให้ชุมชนเข้ามาเยี่ยมชมทุก ๆ ปี รวมถึงเสียงที่ตอบกลับจากคนในพื้นที่ก็ค่อนข้างดีว่ายินดีถ้ามีโรงไฟฟ้าเกี่ยวเนื่องกับขยะคือเอาขยะมาแปรรูปเป็นไฟฟ้าเนี่ยเค้าค่อนข้างยินดีครับ เพียงแต่ว่าเค้าติดตรงที่ว่าขยะมันน้อยไปนิดนึงสำหรับปริมาณการผลิต นั่นเป็นเพราะพวกเค้าไม่อยากให้ขยะที่อยู่ในนิคมหลุดออกไปนอกพื้นที่ อยากให้กำจัดในบริเวณนี้ ทำให้ค่อนข้างมีข้อจำกัดพอสมควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 2	การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลมาก เพราะหากในวันนี้โรงไฟฟ้าจะดำเนินการหรืออะไรก็แล้วแต่ก็ต้องขอความคิดเห็นจากคนในชุมชนใช่ไหมว่ากระทบหรือไม่อย่างไร ซึ่งในขณะเดียวกันเมื่อโรงไฟฟ้าได้สร้างไปแล้วชุมชนที่อยู่รอบบริเวณเองบางทีเค้าก็ทราบรายละเอียดเป็นบางส่วน แต่พอชุมชนเจริญเติบโตขึ้นมันจะต้องอยู่ร่วมกันได้ จึงมีการเน้นในเรื่องการมีส่วนร่วม อย่างของบางปูเนี่ยเค้าก็เน้นเรื่องการมีส่วนร่วมในการทำ CSR หรือ CSV
คนที่ 3	มีอิทธิพล เพราะเกี่ยวข้องกับการให้งานทำหรือการส่งเสริมอาชีพต่างๆ ในชุมชน
คนที่ 4	มีอิทธิพล การที่โรงงานกับชุมชนร่วมมือกันแล้วทำให้มันเกิดรายได้ แล้วเค้าเอาขยะมาขายเรา ส่วนเราก็รับซื้อพร้อมกับเราก็ไปสอนเค้าเอาขยะของเค้านั่นแหละมาทำให้เกิดประโยชน์ ซึ่งดีมากเลย
คนที่ 5	ผู้นำชุมชนต่างๆ จะทำเรื่องขอไปว่าอยากทำอะไร ส่วนโรงงานก็จะทำการจัดสรรเงินในส่วนที่ขอให้เค้าไป ในส่วนพื้นที่ของGUP หรือในส่วนของทับกวางเนี่ยก็ได้ 10 ล้านแล้ว ปีนึงก็แบ่งทั้งสองโรงนี้เป็น % เค้าก็ดูแลชุมชน แล้วก็เอาเงินมาดูแลมาทำกิจกรรมในชุมชน จากเดิมทีเป็นการให้เปล่า โรงงานไม่มีส่วนร่วมเท่าไหร่คือประธานชุมชนคิดคนเดียวก็ขอไป แต่ระยะหลังมาเนี่ย โรงงานเริ่มเปลี่ยนแนวคิดว่าถ้าชุมชนไหนไม่เข้มแข็งไม่เสนอโครงการที่จะดีพอเนี่ย เค้าก็ไม่ค่อยจะให้แล้วเค้าก็เอากรรมการชุมชนเข้าไปเป็นกรรมการในนั้นด้วย มันก็เลยออกมาในรูปการคัดแยกขยะบ้าง การเอาเด็กและเยาวชนมาทำอะไรที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชนบ้าง
คนที่ 6	เรื่องไซท์ขยะนะ มันก็ไม่ต่างกัน คือไซท์ขยะที่จะอยู่ถาวรได้ชุมชนต้องมาร่วมยกตัวอย่างเช่นให้ชุมชนมาเป็นยาม มาเป็นคนดูแลเรื่อง มาให้รายได้กับคนในชุมชนที่เป็นตรงนั้นมาดูแลเรื่องของโรงไฟฟ้าขยะ เข้ามาเป็นยังไงโดยบางกิจการจะให้แบบต่อเนื่อง ผมยกตัวอย่างเช่น การให้ทุนการศึกษาลูกคนงาน คือไม่ใช่แค่ให้ทุนอย่างเดียว คือให้ตลอด มีทุกปี และให้กลับมาทำงานในโรงงาน
คนที่ 7	มีอิทธิพล เนื่องจากการมีส่วนร่วมของชุมชน เป็นการแสดงออกถึงความต้องการของชุมชน
คนที่ 8	มีอิทธิพลมาก โดยมองว่า การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชนนั้นสิ่งสำคัญสุด คือต้องมาจากชุมชนที่เขาบอกความต้องการมาก่อนถึงจะยั่งยืนได้ หากผู้ประกอบการไม่ทราบความต้องการของชุมชนแล้วจะไม่สามารถตอบสนองชุมชนได้เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 9	มีอิทธิพล ต้องเอาใจเค้ามาใส่ใจเรา คือผมถามว่าถ้าเป็นบ้านเค้าแล้วมันเหม็นทุกวันเค้าอยู่ไม่ได้นะ ผมก็บอกลูกน้องไป บ้านมึงอยู่ตรงนี้มึงยังเหม็นเลยแต่พวกมึงไม่ด่าพี่เพราะว่ามึงเป็นลูกน้องพี่ไง แต่ผมก็ถาม เมื่อคืนเหม็นป่าว เป็นยังไง คือเรามีคนพวกนี้ทำงานกับเราเยอะเราก็ถามเมื่อคืนเป็นยังไง เหม็นจริงเหรอ เหม็นกี่โมง ลักษณะกลิ่นมันเป็นยังไง แล้วชาวบ้านเค้าเป็นยังไง เราก็ดูท่าทีจากลูกน้องเรา จริง ๆแล้วถ้าโรงงานดีแล้วชาวบ้านโอเค ทุกคนเริ่มโอเคแล้วไปละเลยหรือเซฟคอส เออชั่งมันเถอะ เดี๋ยวชาวบ้านก็เอาอยู่คือมันทำไม่ได้แล้วสิ่งที่เราสัญญากับเค้าไว้ชาวบ้านเนี่ยถืออย่างนึงคือเรื่องคำสัญญาผมถือคำนี้ค่อนข้างสำคัญลำดับ 1 เลย ถ้าเมื่อไหร่ที่ผมรับปากกับชาวบ้านแม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ตามเรื่องนี้ผมต้องทำให้ได้ ไม่ว่าเจ้านายผมจะให้หรือไม่ให้ผม ผมก็ต้องทำให้เค้าให้ได้ แม้ว่าผมต้องใช้เงินส่วนตัวผมมาทำ ผมก็ต้องทำให้ได้เพราะถ้าไม่ทำ เล็ก ๆ น้อยๆ มันจะกลายเป็นเรื่องใหญ่ ผมแค่รักษาสัญญากับชาวบ้านทุกครั้งที่ผมสัญญา เพราะฉะนั้นสิ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมากเราซื้อใจเค้าได้แล้ว แต่ถ้าเราผิดใจเค้าแค่ครั้งเดียวเค้าอาจจะไม่เชื่อใจเราอีกเลย ตรงนี้คือสิ่งที่เกี่ยวกับชาวบ้านดังนั้นผมว่าเรื่องชาวบ้านน่าจะเคลียร์ไปเยอะ

ประเด็นที่ 2 ท่านคิดว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะหรือไม่ อย่างไรให้แสดงความเห็น

ตารางที่ 4.13 ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 2

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 1	มีอิทธิพล เนื่องจากชุมชนกับโรงงานอยู่ห่างกันไม่มาก บางครั้งชุมชนได้ขอมาเยี่ยมชมโรงงานเนื่องจากกังวลเรื่องกลิ่นขยะรบกวน พอเข้ามาเยี่ยมก็ได้รับคำชมว่าถ้าไม่บอกว่าเป็นโรงงานกำจัดขยะแล้วผมขับรถผ่านก็ยังไม่ได้กลิ่นเลยนะ เค้าว่าอย่างนี้แล้วก็ค่อนข้างที่จะชื่นชมในการจัดการของเรา นอกจากนี้ยังได้รับการร้องขอว่าหากชุมชนมีกิจกรรมอะไรก็ขอให้โรงงานเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยเช่นขอความอนุเคราะห์ในเรื่องอุปกรณ์และภาชนะในกรณีที่เค้ามีการจัดกิจกรรมชุมชนต่างๆ นอกจากนี้ทางเราก็เอาถังขยะของเราไปวางไว้แล้วเก็บขยะกลับมาทิ้งให้ทำลายให้ ก็เป็นการเกื้อกูลกันด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 2	เห็นด้วย เนื่องจากชุมชนจะมีส่วนร่วมโดยโรงไฟฟ้า เช่นพาไปดูโรงงาน ระบบการจัดการ การช่วยเหลือสังคมภายนอกด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ชุมชนแวดล้อม
คนที่ 3	ต้องมีครับ แม้อาจจะไม่ใช่ทางตรง แต่เป็นทางอ้อมเช่นเรื่องความไว้ใจ ซึ่งถือเป็นเรื่องหลักเลย เรื่องที่สองก็คือเราก็รับคุณเข้าทำงานเพื่อให้คุณได้รู้ว่าโรงงานของเราเป็นแบบไหน เราทำอะไรอยู่ใช่ไหมครับ ก็จะทำให้เค้ารู้ได้ว่าโรงงานเราทำอะไรอยู่เค้าก็จะเป็นกระบอกเสียงให้เรา ถึงบอกว่าเป็นทางอ้อม ไม่ได้เป็นโดยทางตรงเกินไป
คนที่ 4	มีอิทธิพล เนื่องจากชุมชนจะเป็นตัวส่งเสริมหรือสนับสนับสนุน หรือแม้แต่การกดดันให้โรงงานได้ทำตามระบบการจัดการขยะ เช่น กลิ่น อากาศ น้ำเสีย เป็นต้น
คนที่ 5	จัดการให้ดีคือ เมื่อเอาขยะเข้าไปแล้วจะทำยังไงให้ไม่มีกลิ่นออกมาอะไรแบบนี้ เช่นถ้าเค้ามีเรื่องน้ำเสียออกมาเนี่ย เค้าก็รายงานทุก 6 เดือนว่าเค้าไม่ได้ปล่อยลงแหล่งน้ำสาธารณะ ต้องมีการตรวจสอบรายงานเรื่องกลิ่นเรื่องเสียง เพื่อไม่ให้ชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้ๆ ได้รับความเดือดร้อน
คนที่ 6	มีอิทธิพล เนื่องจาก ชุมชนก็จะมีอิทธิพลกับระบบการจัดการโรงไฟฟ้า ถ้าโรงไฟฟ้าทำไม่ดีชุมชนก็จะร้องเรียนไปยังหน่วยงานภาครัฐ
คนที่7	มีค่ะ เพราะถ้าการบริหารจัดการไม่ดีก็มีผลกับชุมชนเช่นกัน อย่างเช่นตอนนี้ที่ของเทศบาลนครภูเก็ตสมมุติว่าเครื่องหยุดหรือเสีย ขยะที่กองไว้ข้างนอกมีผลกับชุมชนแน่นอน ดังนั้นในเรื่องของการบริหารจัดการขยะไม่ว่าจะรัฐหรือเอกชนเค้าก็ต้องมีการวางแผน ทำอย่างไรที่จะสามารถที่จะบริหารจัดการตลอด 24 ชั่วโมง อันนี้มันเป็นเรื่องของการ Maintenance การบริหารจัดการ การวางแผน การบำรุงซ่อมแซม การควบคุม
คนที่ 8	อิทธิพลของชุมชนจะมีผลมากต่อการบริหารจัดการโรงงาน เพราะจากที่ได้ควบคุมการเดินระบบของโรงงานมาด้วยอิทธิพลของชุมชนรอบข้างจะส่งผลกระทบต่อการควบคุมโรงงาน อย่างเช่นถ้ามีปัญหาเรื่องของผลกระทบสิ่งแวดล้อมก็จะส่งผลกระทบกับชุมชนโดยตรง ดังนั้นโรงงานก็ต้องคอยควบคุมประสาน และควบคุมกระบวนการดำเนินงานเพื่อจะลดผลกระทบที่เกิดกับชุมชนรอบข้าง มิฉะนั้นก็จะมีปัญหากับชุมชนรอบข้างมันก็จะกลายเป็นว่าปิดโอกาสแล้วก็จะทำให้การดำเนินงานกับชุมชนไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้นอิทธิพลการมีส่วนร่วมชุมชนที่มีผลต่อการบริหารจัดการนี่มีค่อนข้างมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 9	ผมว่า โรงงานต้องจริงใจต้องมีความตั้งใจในการแก้ปัญหา อย่างเคสของพี่เนี่ยถือว่าได้ใจเค้า แต่ได้ใจเนี่ยได้จากผลงานที่เราทำ ดังนั้นตัวโรงงานเองก็ต้องทำให้ดีด้วยเพราะต่อให้ได้ใจยังไงถ้าโรงงานทำไม่ดีก็เรียบร้อยเหมือนกัน ดังนั้นมันก็จะมีกลยุทธ์เยอะ เพราะว่าแต่ละที่ไม่เหมือนกัน แม้แต่ที่เดียวกันเค้าก็แบ่งเป็น 5 -6 กลุ่ม

ประเด็นที่ 3 ท่านคิดว่านโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือไม่อย่างไรให้แสดงความเห็น

ตารางที่ 4.14 ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 3

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 1	เห็นด้วย ทางโรงงานก็อัพเดทในเรื่องกฎหมายตลอดเวลา ซึ่งต่อมาเราจะตีความกันแล้วเห็นว่ากฎหมายที่ออกมาในระยะหลังเนี่ยเอื้อประโยชน์ให้ชุมชนพอสมควร คือน่าจะเป็นผลดีกับชุมชนคือว่ามีการตีกรอบมากขึ้นในเรื่องของผู้ประกอบการ ยกตัวอย่างในเรื่องของกรมโรงงานอุตสาหกรรมเนี่ยได้ให้ผู้ประกอบการที่ยังไม่ลงทะเบียนในเรื่องของการจัดเก็บหรือในเรื่องของการปล่อยหรือจำกัดของเสีย ได้เปิดโอกาสให้เข้าไปลงทะเบียนอย่างต่อเนื่องทั่วประเทศ ซึ่งที่ทำก็ทำมาสองปีละที่ผมส่งน้องๆ ไปช่วยเหลือลงทะเบียนผู้ประกอบการ อันนี้เป็นส่วนดีของชุมชนเพราะไม่น่าที่จะมีขยะหลุดรอดออกไปอย่างที่เราเห็นเป็นข่าวกันเยอะๆ
คนที่ 2	มีอิทธิพลมาก ถ้าวันนี้คสช.ไม่กำหนดเรื่องนี้มาก็ยังทำกันไม่ได้ในบางส่วน แต่ว่าสุดท้ายจริงๆ ที่เป็นรูปธรรมมาถึงวันนี้ก็เห็นไม่เท่าไหร่นะ ก็ยังไม่เข้าใจเหมือนกันคิดว่าก็คงติดขัดเรื่องระเบียบวิธีการ เพราะวันนี้รัฐเปิดกว้าง ประชาพิจารณ์ก็เป็นส่วนหนึ่งที่แจ้งให้ทราบ แต่ว่าอันนี้เป็นนโยบายของรัฐ ว่ามีอันไหนที่ต้องดำเนินการแก้ไขปัญหา แต่ผมเห็นมีทั้งภาคเอกชนและอะไรต่าง ๆ พยายามจะทำเรื่องนี้เยอะแยะมากมาย แต่มันก็ยังมีอุปสรรคปัญหาอะไรเยอะ ที่เห็นตั้งเป็นโรงไฟฟ้าขยะอย่างที่เห็นเนี่ยมีน้อยมาก เท่าที่ดู นอกจากบางที่ก็จะมีพื้นที่อยู่แล้วก็จะสามารถทำได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 3	มีผลครับ แต่จะค่อนข้างน้อยประชาชนในพื้นที่ต้องเข้าใจกฎหมายก่อนเขาถึงจะสนใจ หากปัจจัยด้านผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็งพอนำไปสู่การมีส่วนร่วมได้
คนที่ 4	มีอิทธิพล เนื่องจากทางโรงงานต้องดูแผนหรือนโยบายของรัฐบาลก่อน ซึ่งนำไปสู่การส่งเสริมและสนับสนับของภาครัฐไปในตัวด้วย
คนที่ 5	มีต่อชุมชน เช่นอย่างในทับกวางเนี่ย Gup เงิน 5 ล้าน 3 ล้านเนี่ย เกือบ 20 แล้วนะ เฉพาะที่มาจาก 1% ที่จะมาให้ชุมชนทั้งๆ ที่เรา คือโรงงานไฟฟ้า 2 โรงเนี่ย โรงนึงไม่ได้ขายออกมันก็ไม่เท่าไหร่ ได้นิดเดียว ขายออกน้อยมาก ส่วนใหญ่ไว้ใช้เอง แต่ในรัศมีที่เค้าขายล้วนๆ อย่าง Gup เนี่ย อย่างเราอยู่ในรัศมีดูแลปีนึงได้สิบกว่าล้าน
คนที่ 6	มีอิทธิพล เนื่องจาก ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ เช่น การบำบัดอากาศเป็นยังไง ผลิตกระแสไฟฟ้ายังไง ก็แค่เติมช่องว่างแล้วเอาตรงนี้มาเป็นข้อบังคับของโรงงาน ซึ่งจริงๆ แล้วผมก็มองว่าโอเค แต่อยากจะให้มีการควบคุมที่เข้มข้นมากขึ้น
คนที่ 7	นโยบายของรัฐก็มีส่วนนะคะ อย่างวันนี้นโยบายของจังหวัดหรือทางนโยบายของรัฐที่คิดว่าขยะเป็นปัญหาระดับชาติ แล้วจะทำอย่างไรให้ประเทศไทยไร้ขยะหรือจังหวัดสะอาด ถ้าอยากให้จังหวัดสะอาด เทศบาลทำงานอย่างเดียวไม่ได้มันต้องเริ่มจากชุมชนด้วย และถ้าจะให้ท้องถิ่นตื่นตัวมันก็ต้องเน้นชุมชนถึงจะสามารถเปลี่ยนคนในพริบตา 100% ในเขตเทศบาลได้ คือเป็นส่วนของการนำร่องแล้วก็ขยายผล นั่นก็เฉกเช่นเดียวกันในเรื่องของการทำนะ
คนที่ 8	นโยบายภาครัฐเนี่ย เราจึงบอกว่ายังไม่มีผลที่เห็นได้อย่างชัดเจน ว่าได้รับผลประโยชน์จากนโยบายของรัฐ แต่นโยบายของรัฐมีผลชัดเจนแน่นอนกับท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐด้วยกัน การเปลี่ยนแปลงนโยบายจะมีผลกระทบมาก
คนที่ 9	ตั้งแต่เริ่มโครงการก่อน แล้วก็ค่อยมาไล่ถึงนโยบาย ณ ปัจจุบัน ซึ่งนโยบายปัจจุบันกับสมัยก่อนต่างกัน โรงงานที่นี่หรือที่อมตะก็โดนรัฐเรื่องกฎหมายข้อบังคับให้ทำ EIA ซึ่งตอนนั้นเราไม่รู้เลย ตอนนั้นเราตั้งโรงงานในเขตนิคม นิคมบอกเอ้ยไม่ต้องหรอก เพราะนิคมรับผิดชอบกลับกลายเป็นว่าพอเกี่ยวกับเรื่องการจัดการกากของเสียรวมต้องทำEIA เพราะเตาเผาที่มีขนาดมากกว่า 50 ตัน ต้องทำ EIA เราก็เลยต้องถาม ก็ต้องใช้เวลาในการทำ EIA เฉพาะ EIA อย่างเดียวที่ละ 2 ปี ไม่เกี่ยวกับโรงเผาขยะต่าง ๆ การขออนุญาตก็คงจะต้องเริ่มจากการทำ EIA ก่อน การทำ EIA การขอใช้ที่ดิน การขอก่อสร้าง ขอก่อสร้างเสร็จทำรง.4 จากนั้นทำพวกใบควบคุม ใบผลิตพลังงาน แล้วก็มาจบสุดท้ายด้วยการเปิดใช้อาคาร เปิดใช้รง.4 เพื่อประกอบกิจการ ทีนี้มันก็มีความยุ่งยากเรื่องขั้นตอนในการขอ EIA ซึ่งปัจจุบันไม่ต้องแต่ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 9	มันแย้งกันไปหมดเลย ทีนี้เค้าก็เลยไปออก พรบ.รักษาความสะอาด พอ พรบ.รักษาความสะอาดออกมาไปแย้งกับตัวที่จะให้สร้างโรงงานใหม่อีก 8 ที่ 8 จังหวัด อีก 10 กว่าโรงงานก็หยุดอีก นโยบายต่าง ๆ มันไม่สอดคล้องกันในการที่รัฐจะทำโรงไฟฟ้าประเภทนี้คือต้องไปดูกฎหมายแต่ละที่ ไม่ใช่ข้อกำหนดกฎหมายอย่างหนึ่ง มหาดไทยกฎหมายอย่างหนึ่ง สิ่งแวดล้อมกฎหมายอย่างหนึ่ง ท้องถิ่นมีกฎหมายของตัวเองอีกแบบหนึ่ง เพราะฉะนั้นกฎหมายมันเลยไม่สอดคล้องกันทำให้การที่จะขออนุญาต หรือทำโครงการประเภทนี้มันไม่สามารถเดินไปได้ ณ ปัจจุบัน มันก็เลยเป็นสิ่งที่ต้องถามกลับว่าจะทำยังไงให้มันมีส่วนร่วมซึ่งกันและกันทั้งโรงงานทั้งกฎหมาย นั่นก็คือต้องไปมองว่ากฎหมายต้นทางจะทำให้สามารถจัดตั้งได้เมื่อไหร่จากนั้นกฎหมายระหว่างการก่อสร้างต้องมีกฎหมายควบคุมให้ดีต่อมาคือหลังจากที่โรงงานสร้างเสร็จแล้วจะต้องมีกฎหมายควบคุมอีกตัวนึงเพื่อควบคุมโรงงานประเภทนี้อย่างจริงจัง โดยที่มีหน่วยงานกลางควบคุมโรงงานอย่างเข้มข้นแล้วมันจะสอดคล้องกัน และทำให้โรงงานประเภทนี้หรือโรงไฟฟ้าประเภทนี้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้ โดยนโยบายภาครัฐมีจะความสำคัญในการควบคุมโรงงาน และถ้ามีการควบคุมโรงงานอย่างเข้มข้นผมก็เชื่อว่าจะสามารถช่วยในเรื่องของสิ่งแวดล้อมและมลภาวะรอบๆ โรงงานไม่ให้เสียหายเยอะซึ่งก็จะทำให้ชาวบ้านและโรงงานสามารถอยู่ในพื้นที่เดียวกันได้

ประเด็นที่ 5 ท่านคิดว่า นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนหรือไม่ อย่างไรให้แสดงความเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 5

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 1	โรงงานก็มีนโยบายอยู่ละในการที่จะเข้าไปช่วยสร้างอาชีพให้เค้า ในการที่จะนำผลผลิตจากสิ่งที่เราไปอบรมให้เค้า เราก็รับซื้อเค้ากลับมาส่วนหนึ่งแล้วทำให้ชุมชนเค้าสามารถอยู่ได้ ซึ่งอาจจะกลืนไปถึงข้ออื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องเช่น เรื่องขยะ หรือเรื่องของอะไรก็ตามที่สามารถนำเอากลับมาใช้ในโรงงานได้ เช่น กำลังมองว่าอาหาร สมุนไพร ที่ทำเพื่อแจกหรือเพื่อใช้สำหรับส่วนตัว มันมีไหมที่จะสามารถนำไปสร้างโมเดลบางโมเดล ซึ่ง By Product หรือ Product ที่สร้างขึ้นมาอาจจะมาใช้เป็นส่วนหนึ่งสำหรับในไลน์ผลิตในโรงงานเราก็ตาม หรือ By Product หรือของจากโรงงานบางส่วนออกไปเพื่อผลิตแล้วเป็นรายได้
คนที่ 2	มีอิทธิพล เอาง่าย ๆ เลยจังหวัดเราก็ถือเป็นนโยบายเรื่องหลักที่ประชุมร่วมระหว่างผู้นำชุมชนองค์กรต่างๆ ในการประสานความร่วมมือในเรื่องโรงงานกำจัดขยะต่าง ๆ ไปในแนวทางใดก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นถามว่านโยบายของรัฐมีการเอาจริงเอาจังในเรื่องนี้ก็ต้องมีส่วนร่วมทั้งหมด คือถ้าเกิดมันเป็นโรงแพรกษาที่เกี่ยวโยงกับชุมชนเยอะ ก็จะเป็นไปได้หลายมิติมาก ส่วนโรงที่บางปูโรงนี้ก็ได้คุยกันสองรอบแล้ว แต่พบว่าค่ากำจัดเค้าแพง ตันนึงเป็นพัน พันกว่าบาทแล้วจะไปเอาขยะชุมชนที่ไหนมา ตอนนี้ผมจ่ายอยู่ 300กว่าบาทต่อตัน ในอดีตขยะเค้าไม่พอให้กับเครื่องเดิน เค้าก็อยากได้ขยะชุมชนของใกล้เคียงไปทิ้งที่เค้า แต่ปรากฏมันไปก็ไม่ได้ ผมจะไปตอบ สตง.ยังไง ตอนนี้คุณทิ้งอยู่ 300 กว่าบาท แต่ไปทิ้งที่โรงงานนี้เพื่ออะไร ถึงบอกว่าบางทีมันก็มองข้ามโรงกำจัดอันนี้ไป ซึ่งทุกที่ อปท.ทุกที่ก็ไปทิ้งที่แพรกษา แพรกษาเค้าก็เตรียมที่จะทำบ่อ หรือโรงไฟฟ้าของเค้า 3 -4 โรงของเค้าที่เป็นอนาคตที่เค้าจะทำ
คนที่ 3	มีผลแน่นอน ภาครัฐเปรียบเสมือนตัวเร่งให้โรงงานได้หันกลับมาดูแลชุมชน
คนที่ 4	มีอิทธิพล โดยมีข้อกำหนดที่จะต้องรายงานเกี่ยวกับรายละเอียดอยู่ตลอดเวลา
คนที่ 5	มีอิทธิพล กฎหมายเค้าก็ต้องบังคับอยู่แล้ว อย่างเช่นในเรื่องชุมชนรอบๆ มันก็ต้องมีรายงาน เช่น 6 เดือนค่าน้ำเสีย ค่าอากาศเป็นยังไง เรื่องกลิ่นเป็นยังไง ต้องประกาศให้ประชาชนรู้ด้วย อย่างเวลาที่ได้กำหนดไว้ตามนโยบายของรัฐที่ให้ทำอะไรทั้งหลายเนี่ย รวมถึงการดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อม โรงงานก็จะทำได้ดีขึ้น
คนที่ 6	มีอิทธิพลอย่างมาก เนื่องจากนโยบายภาครัฐจะเกี่ยวข้องกับกฎหมาย ข้อปฏิบัติพระราชบัญญัติต่างๆ ที่โรงงานต้องใช้เป็นบรรทัดฐาน ในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 7	มีผลต่อ CSV นอกจากการให้นะ แต่ถ้าจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในวันนี้มันก็ต้องทำให้เชื่อใจได้ว่าคนที่อยู่รอบข้างโรงงานไม่มีผลกระทบในเรื่องอะไรเลย
คนที่ 8	มีผลต่อ CSV แน่นอนเช่นอย่างการที่จะตรวจเช็คสุขภาพเป็นเรื่องของการเช็ค Balance ไหม เราพูดบอกว่ามัน Third Party กี่ Party อะไรก็แล้วแต่ถ้าวันนี้ไม่มีผลต่อการตรวจสุขภาพมันก็บอกไม่ได้ ก็ต้องบอกว่าในส่วนนี้ทุกคนในเรื่องสุขภาพแข็งแรง
คนที่ 9	จริง ๆ ถ้าจะพูดถึงในแง่ของการบริหารจัดการโรงไฟฟ้าขยะ ก็จะต้องมีเรื่องของธรรมาภิบาลมาอันดับแรก และจะต้องเป็นธรรมาภิบาลที่จริงจังและจริงใจกับตัวโรงงานและสิ่งแวดล้อม และบริเวณรอบๆ ไม่ว่าจะเป็นตัวโรงงาน ชุมชน หรือสิ่งแวดล้อมต้องอยู่อย่างจริงใจและไม่คิดว่าเราเข้ามาใช้ชีวิตตรงนี้แค่ชั่วครั้งชั่วคราว อย่างเช่นหมายความว่าเค้าอาจจะคิดว่าเค้าใช้ชีวิตตรงนี้แค่ 8 ชั่วโมงแล้วก็เดินออกไป อย่างโรงงานผมอีกด้านจะเป็นสวนสาธารณะดังนั้นจะมีคนเข้ามาใช้บริการ 2 ชั่วโมงบ้าง 3 ชั่วโมงบ้าง บางคนก็วิ่ง บางคนก็ออกกำลังกาย บางคนก็ปั่นจักรยาน บางคนก็เข้าไปอยู่ในเมือง ซึ่งตรงนี้ถ้าโรงงานมีมุมมองเช่นดี 4 ปล่อยควันเลยอั้นมานาน ปล่อยกลิ่น สิ่งไม่ดีออกไปเพื่อประหยัดต้นทุนมันก็จะไปส่งผลกระทบกับพลเมืองที่เข้ามาใช้สถานที่นั้นๆ ในช่วงเวลานั้น ซึ่งตรงนี้ผมถึงบอกว่าโรงงานต้องมีธรรมาภิบาลตลอดด้วยความจริงจังและจริงใจคนในชุมชนสิ่งแวดล้อมและคนที่เข้ามาใช้สถานที่ใกล้โรงงานในชั่วขณะซึ่งตรงนี้คนอาจจะมองไม่เห็นคือคนไม่ได้คิด ดังนั้นทางโรงงานจะต้องมีการจัดการตั้งแต่การนำขยะเข้ามาจะทำยังไงไม่ให้มีขยะพวกนี้หลุดรอดออกไปไม่ให้มีกลิ่นหรือผลกระทบส่งออกไป มีการกำจัดกลิ่นที่มีประสิทธิภาพและมีการกำจัดขยะออกไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นที่ 6 ท่านคิดว่าระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน หรือไม่ อย่างไรให้แสดงความเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 6

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 1	มีอิทธิพล สาเหตุเนื่องจากระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะเป็นการปฏิบัติตามข้อบังคับ ซึ่งนำไปสู่การพัฒนา ต่อยอดอาชีพ หรือพัฒนาชุมชนได้
คนที่ 2	มีอิทธิพล เนื่องจากชุมชนโดยรอบนั้น ได้ช่วยกันหลายมิติ อย่างโรงงานที่ใช้แก๊ส ก็กำลังจะสร้างอีกโรงหนึ่ง ผลิตพลังงานไฟฟ้าที่อยู่ในนิคม อันนั้นเค้าก็ทำของเค้ามาทุกปี สนับสนุนในกิจกรรมต่าง ๆ อะไรต่าง ๆ แต่อันนั้นเค้าเพิ่งทำหรือเป็นโรงไฟฟ้าที่เค้าทำอยู่ เค้าจะมีงบมาสู่ชุมชนเลย อย่างในต่างจังหวัดมีโครงการร่วมกันอะไรแบบนี้
คนที่ 3	ไม่แน่ใจว่ามีอิทธิพลไหม เพราะทุกโรงงานมีระบบการจัดการโรงไฟฟ้าของโรงงานอยู่แล้ว ขึ้นอยู่ว่าแต่ละโรงงานจะนำไปใช้อย่างไรต่างหาก ขึ้นอยู่กับโรงงานด้วย
คนที่ 4	ใบอนุญาตเดี๋ยวนี้ไม่ใช่ท้องถิ่นออกนะแต่เป็นกรมพลังงาน ซึ่งมาจากภาครัฐอยู่แล้ว ดังนั้นจึงมีผลต่อการดำเนินงานอยู่แล้ว
คนที่ 5	กระทบกับชาวบ้านพอกระทบกับชาวบ้าน โดนร้องเรียนโดนตรวจสอบอย่างนี้ก็จะมีปัญหามากเลย โรงไฟฟ้าไม่ได้ทำง่ายเหมือนแต่ก่อน
คนที่ 6	นโยบายภาครัฐ จะเป็นมาตรการที่ใช้ควบคุมโรงงานต่างๆ
คนที่ 7	มาตรการที่วางไว้เดิมอาจจะไม่เพียงพอ เช่นที่ผ่านมาปีแรกมาตรการที่เราใช้ไม่เพียงพอและไม่ควบคุมมันก็จะมากขึ้นทุกปี อันนี้ก็เป็น Feedback ที่เราได้รับผลมาจากชุมชน แล้วก็เพิ่มเรื่องการเฝ้าระวังเรื่องกลิ่น โดยจะทำกันทุกสองปีใช่ไหมคะที่ว่าทดสอบเรื่องของกลิ่น เรื่องของเสียงตามมาตรการ EIA ตอนนี้เราก็เฝ้าระวังเชิงรุกว่าทุกเดือนต้องทำแบบสอบถาม
คนที่ 8	ดูจากรอบชุมชนว่ามีอะไรเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของโครงการว่ามันปกติหรือไม่เพราะปกติพอรู้ Feedback เราก็จะสามารถเข้าไปแก้ได้เฉพาะจุด แต่อย่างนั้นมันก็จะยังไม่เป็นเรื่องที่ขยายตัวออกไป เพราะว่าในองค์ประกอบของขยะเรามันจะเป็นขยะ ซึ่งแน่นอนพอเป็นเรื่องของขยะชื้นมันก็จะมีปัญหาเรื่องน้ำจากขยะ ตรงนี้ค่ะมันก็เลยทำให้ต้องเพิ่มมาตราการตรงที่คุณจะต้องไปสร้างระบบบำบัดน้ำ อันนี้ก็คือมาตรการที่จะต้องเพิ่มขึ้น แล้วในส่วนหนึ่งจริง ๆ ก็มีมาตรฐานอยู่แล้วในเรื่องการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ จริง ๆ แล้วมีการจัดการที่ไม่ดีความร้อนที่ไม่ดีมันก็ปรากฏกลิ่นนะคะใช่ไหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 8	อันนี้ก็คือการเผาไหม้ที่ไม่สมบูรณ์และการที่ไม่สมบูรณ์นี้แหละมันก็จะทำให้เกิดปัญหา มีผลต่อเนื่องกันแล้วก็สิ่งที่สำคัญนั่นก็คือในเรื่องการควบคุมอุณหภูมิ ฉะนั้นการควบคุมอุณหภูมิ ก็คือแต่ละวันเพราะมันมี Chart ที่ผลของมันสามารถนำมาประเมินอย่างเห็นได้ชัด แต่สิ่งสำคัญคือเราใช้ Third party ก็เพื่อทำให้ชุมชนมีความมั่นใจและเพื่อที่จะไม่ต้องให้เค้ามาถามเราว่าการเผาขยะจะมีไดอ๊อกซินปนเปื้อนหรือเปล่า แต่เราต้องบอกเค้าก่อนว่าตรงนี้มันเป็นมาตรฐาน มันเป็น Third Party นะ แล้วก็ของกรมควบคุมมลพิษก็ให้ความสำคัญความใส่ใจ
คนที่ 9	การที่เราจะทำให้โรงงานอย่างนี้มันอยู่ร่วมกับชุมชนได้ก็อย่างที่บอกว่าจะต้องเริ่มตั้งแต่เรื่องชุมชนมา นโยบายรัฐ ระบบการจัดการ ถ้าทั้งหมดเราจริงจังจริงใจใส่ใจ ให้ความรู้กับชุมชนรอบข้าง ให้ความใส่ใจกับประชาชนที่มาใช้บริการโดยรอบของสถานที่นี้แล้วกลับไปแล้วชุมชนรอบข้างมีความประทับใจแล้วชุมชนรอบข้างเข้ามาสถานที่ตรงนี้แล้วมีความประทับใจในตัวโรงงานกลับไปทุกสิ่งทุกอย่างจะสามารถอยู่ด้วยกันได้ ย้อนไปถึงการจัดการ การบริหารจัดการการดำเนินการ การก่อสร้างโรงงาน รวมไปจนถึงผู้บริหารที่มีความจริงใจรวมถึงพนักงานของโรงงานนี้ว่ามีความตั้งใจจะทำยังไงให้มันสามารถที่จะเดินไปกับชุมชนได้ไหม อย่างโรงงานขยะก็อย่าให้มองว่ามันเป็นแค่โรงงานขยะเพราะโรงงานขยะเป็นโรงงานที่ผลิตไฟฟ้า แต่อยากให้ใช้คำว่าโรงอุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง จริง ๆ แล้วต้องบอกว่าโรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภทมีการสร้างมลพิษ ถ้าโรงงานนั้นที่อยู่ข้างบ้านคุณไม่ทำให้เกิดการรบกวน คุณก็จะบอกว่าโรงงานนี้ตั้งได้นะเพราะว่าเค้าไม่ได้ทำความเดือดร้อนให้กับบ้านของคุณ ดังนั้นเหล่าโรงงานอุตสาหกรรมต้องมองว่าจะทำอย่างไรที่จะอยู่ร่วมกับชุมชนอย่างยั่งยืนได้

ประเด็นที่ 7 ท่านคิดว่า ปัจจัยอะไรที่สำคัญที่สุดต่อการสร้าง CSV ระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน อย่างไรให้แสดงความเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.17 ผลการสัมภาษณ์ ประเด็นที่ 7

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 1	ระบบการจัดการของโรงไฟฟ้ามีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือ นโยบายภาครัฐที่ชัดเจน และความมีส่วนร่วมของชุมชน
คนที่ 2	การมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด
คนที่ 3	ระบบการบริหารจัดการของโรงไฟฟ้าก็เป็นตัวสำคัญว่า ถ้าทำดี ชาวบ้านก็ Happy แล้วก็การมีส่วนร่วมของเค้า อย่างที่ขยะเค้าหายไปก็ถือว่าเค้าได้ประโยชน์ เพียงแต่ว่าในหน่วยงานตรงนี้ไม่มีโมเดลหรือมีรูปแบบของตัว CSV นี้
คนที่ 4	การมีส่วนร่วมของชุมชนนี่ก็จะเป็นตัวสำคัญ เราอยากให้อยู่ละแต่ก็บังคับเค้าไม่ได้ ดังนั้นเมื่อมีกฎหมายมาบังคับแล้วพอเค้าทำแล้วเค้าก็ได้ประโยชน์เค้าก็อยากจะทำ
คนที่ 5	นโยบายภาครัฐมีความสำคัญที่สุด เนื่องจากภาครัฐเป็นตัวกระตุ้นและควบคุมนโยบายเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะ
คนที่ 6	นโยบายภาครัฐมีความสำคัญมาก หากภาครัฐมีความชัดเจนจะทำให้ทุกอย่างดำเนินงานได้ง่าย และสะท้อนถึงปัญหาที่จะต้องแก้ไขมีน้อยไปด้วยลดข้อขัดแย้ง
คนที่ 7	นโยบายภาครัฐมีผลโดยตรงอย่างในเรื่องของโรงงาน การเริ่มต้นในเรื่องการคิด การคิดวิเคราะห์ การเลือกKnow how การเลือกที่มาตรฐานและการเป็นไปต่อมาตรฐาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถ้าเราพูดถึงว่าเราคิดอย่างเป็นระบบ แล้วมีการสื่อสารรับฟังความคิดเห็นพี่น้องประชาชน ถึงแม้ว่าตอนนี้มันจะเป็นเรื่องที่ให้ความสำคัญน้อย แต่พี่ว่าในเรื่องประชาชนเป็นเรื่องสำคัญในเรื่องของการทำให้เกิดความเข้าใจ อย่าให้คนอื่นมาชี้นำได้ในการให้ความรู้ที่ผิด ๆ เพราะวันนี้ระบบสื่อสารบน Facebook มันร้ายมาก หลาย ๆ เรื่องพี่ว่า 10 เรื่อง 8 เรื่องไม่ใช่เรื่องจริง หรือว่าเรื่องจริงเพียง 20 เรื่องไม่จริง 80 ฉะนั้นมันก็เป็นเรื่องที่มีความจำเป็น
คนที่ 8	นโยบายภาครัฐมาเป็นอันดับหนึ่งอยู่แล้วนะคะ อันดับสองจันมองว่าเป็นโรงไฟฟ้าเพราะว่าเค้าเป็นผู้ให้ พอเค้าเป็นผู้ให้เนี่ยค่ะ ผู้รับก็จะเข้ามามีส่วนร่วม แต่ว่าถ้าพูดถึง % มันก็จะใกล้เคียงกันเพราะว่าต้องมีผู้ให้กับผู้รับ ถ้ามีผู้ให้แล้วไม่มีผู้รับก็คงไม่ใช่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ผู้ให้สัมภาษณ์	ทัศนะผู้ให้สัมภาษณ์
คนที่ 9	การสร้างค่านิยมร่วมเกิดจากโรงไฟฟ้าเป็นอันดับที่ 1 ส่วนที่ 2 คือเรื่องของชุมชน นโยบายภาครัฐผมไม่เห็นว่าจะมีความสำคัญในการทำ CSR หรือ CSV เพราะถ้าไปอ่านกฎหมายหรืออะไรก็ตามเค้าก็ยังไม่มีสิ่งใดที่จะตอบแทบให้กับประชาชนนอกจากเรื่องกองทุนที่เค้าบังคับให้โรงงานต้องทำแค่นั้นเอง นอกนั้นยังไม่มีนโยบายที่โรงงานต้องไปทำอะไรกับชุมชนดังนั้นจริง ๆ แล้ว CSR หรือ CSV มันเป็นเรื่องเกี่ยวกับชุมชนกับโรงไฟฟ้าโดยตรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.19 ตารางสรุปความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ด้วยคำถามเชิงลึก

ตารางสรุปผลความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ด้วยคำถามเชิงลึก

รายละเอียดหัวข้อ	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		คนที่ 4		คนที่ 5		คนที่ 6		คนที่ 7		คนที่ 8		คนที่ 9	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ข้อที่ 1 การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลกับการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน	/		/		/		/		/		/		/		/		/	
ข้อที่ 2 การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ	/		/		/		/		/		/		/		/		/	
ข้อที่ 3 นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนหรือไม่	/		/		/		/		/		/		/		/		/	
ข้อที่ 4 นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงฟ้า	/		/		/		/		/		/		/		/		/	
ข้อที่ 5 นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อระบบการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน	/		/		/		/		/		/		/		/		/	
ข้อที่ 6 ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน	/		/		/		/		/		/		/		/		/	

ตารางที่ 4.20 ตารางสรุปคำตอบผลการวิจัยข้อที่ 7 ปัจจัยที่สำคัญที่สุดระหว่างการสร้างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน

ตารางสรุปผลคำตอบที่ 7 ปัจจัยที่สำคัญที่สุดระหว่างการสร้างโรงไฟฟ้ากับชุมชน	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9
1. ระบบการบริหารจัดการโรงไฟฟ้า	/		/						
2. การมีส่วนร่วม		/		/					
3. นโยบายภาครัฐ					/	/	/	/	
4.การสร้างค่านิยมร่วม									/

4.3.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

นโยบายภาครัฐมีความสำคัญมาก หากภาครัฐมีความชัดเจนจะทำให้ทุกอย่างดำเนินงานได้ง่าย และสะท้อนถึงปัญหาที่จะต้องแก้ไขได้ชัดเจน เป็นผลให้ปัญหาและข้อขัดแย้งลดลง นโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะ เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลสามารถเลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำก็ได้ สำหรับส่วนที่รัฐเลือก ที่จะกระทำนั้นจะครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดของรัฐบาลทั้งกิจกรรมที่เป็นกิจวัตร และที่เกิดขึ้นในบางโอกาส ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำบรรลุเป้าหมายด้วยดี ในการให้การบริการแก่สมาชิกในสังคมในส่วนที่รัฐบาลเลือกที่จะไม่กระทำ สำหรับประเทศไทยควรสร้างโรงกำจัดขยะเป็นพลังงานในจังหวัดที่ขยะสามารถนำมาใช้ในการสร้างพลังงานเพื่อช่วยประเทศลดการพึ่งพาน้ำมันและก๊าซ นโยบายภาครัฐมีผลโดยตรงอย่างในเรื่องของการจัดตั้งโรงงาน การเริ่มต้นในเรื่องการคิด การคิดวิเคราะห์ การเลือก Know How การเลือกที่มาตรฐานและการปฏิบัติติตามมาตรฐาน จำเป็นต้องคิดอย่างเป็นระบบแล้วมีการสื่อสาร รับฟังความคิดเห็นประชาชนในพื้นที่ ถึงแม้ว่าตอนนี้มันจะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญน้อย แต่ในเรื่องประชาชนเป็นเรื่องสำคัญในเรื่องของการทำให้เกิดความเข้าใจ อย่าให้คนอื่นมาชี้นำได้ในการให้ความรู้ที่ผิดๆ เพราะวันนี้ระบบสื่อสารบนสื่อสังคมออนไลน์ มีอิทธิพลต่อประชาชนมาก มีทั้งข่าวจริงและข่าวลือ ทางรัฐบาล หรือโรงไฟฟ้าขยะจำเป็นต้องสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมเพื่อให้รูปแบบของการกระจายอำนาจสู่ชุมชนสามารถสร้างผลประโยชน์ในทางปฏิบัติต่อนโยบายการจัดการ โดยการมีประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ การกำกับดูแลของรัฐยังคงเป็นศูนย์กลางซึ่งตกมาอยู่กับผู้มีอำนาจ และยังคงขับเคลื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยรัฐ แต่สิ่งที่ยังผลักดันทรัพยากรของรัฐสู่ท้องถิ่นและสร้างความยืดหยุ่นชุมชนจากภายในออกมา เราเรียกสิ่งนี้ว่าการกระจายอำนาจชุมชน จะสามารถลดความขัดแย้งระหว่างชุมชน ภาครัฐ และโรงไฟฟ้าขยะได้

4.4 สรุป

จากการผลการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ สามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศชาย 186 คน คิดเป็นร้อยละ 51.5 และเป็นเพศหญิง จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5 ส่วนมากอายุเฉลี่ย 20-29 ปี จำนวน 117 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.4 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีอายุ 30-39 ปี จำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.1 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 130 รายคิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 79 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.9 และ มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.7 รองลงมาค้าขายจำนวน 72 รายคิดเป็นร้อยละ 19.9 ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลต่อ การสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย พบว่า ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน โดยผ่านระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ ปัจจัยนโยบายภาครัฐมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อปัจจัยการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน และปัจจัยระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะมีอิทธิพลทางตรงต่อปัจจัยการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน และสามารถอธิบายได้ ดังนี้ รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วม มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากองค์ประกอบของปัจจัย ร้อยละ 32 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน นำมาอธิบายการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ได้ร้อยละ 32 ($R^2 = 0.32$) สำหรับปัจจัยด้านระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากองค์ประกอบของปัจจัยร้อยละ 0.53 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยด้านระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ สามารถนำมาอธิบายการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ได้ร้อยละ 53 ($R^2 = 0.53$) และปัจจัยนโยบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาครัฐ มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากองค์ประกอบของปัจจัยร้อยละ 83 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยนโยบายภาครัฐ สามารถนำมาอธิบายการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ได้ร้อยละ 83 ($R^2 = 0.83$)

การทดสอบรูปแบบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย พบว่า ค่าไคสแควร์ (Chi-square) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($\chi 2$= 80.413, df = 62, p = .058, GFI = .970, AGFI = .949, RMSEA = .029, Chi-square / DF = 1.297) แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการศึกษานี้ พบว่า นโยบายภาครัฐเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการได้ดำเนินงานโครงการต่างๆ หากภาครัฐนำนโยบายที่วางไว้นำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมและดูแล ควบคุมโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะในพื้นที่อย่างรัดกุม จะส่งผลต่อการเกิดค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าได้อย่างยั่งยืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การวิเคราะห์ อภิปรายผลและข้อแสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับตัวแปรและลักษณะการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย 2) ศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิทางอ้อม และอิทธิพลต่อ การสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย และ 3) เพื่อพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย

การวิจัยเริ่มต้นจากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วย การวิเคราะห์สถิติพรรณนา การวิเคราะห์มาตรวัดด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์อิทธิพลของแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย ด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package For Social Science) และโปรแกรม AMOS (Analysis of Moment Structures) หลังจากนั้นจึงได้ดำเนินการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพในสนามการวิจัยจริง ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ นำเสนอตามลำดับดังนี้

5.1 การวิเคราะห์และอภิปรายผลตามคำถามวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามวิจัยไว้ 3 ข้อดังนี้

5.1.1 คำถามวิจัย ข้อ 1 ตัวแปรการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทยเป็นอย่างไร จากผลการวิจัยพบว่า

5.1.1.1 โมเดลที่ 1 ในเรื่องของการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน (Shared Values between Business organization and Community : SVBC) มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 3 ตัวได้แก่ทางด้านการคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ (ค่าระดับปานกลาง - ค่าเฉลี่ย 4.84) ทางด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรทัดฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ (ค่าระดับปานกลาง - ค่าเฉลี่ย 4.79) และ ทางด้านการพัฒนากลุ่มความร่วมมือ(ค่าระดับปานกลาง - ค่าเฉลี่ย4.73) โดยพบว่า

1) ทางด้านการคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ การจัดตั้งโรงไฟฟ้าทำให้ชุมชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาสุขอนามัย การพัฒนาอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ และสนับสนุนทุนการศึกษา การจัดและสนับสนุนทุนการศึกษาแก่นักเรียน และมีการจัดสวัสดิการใช้ไฟฟ้าราคาถูกให้ชุมชน

2) ทางด้านบรรทัดฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ โรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะช่วยให้เกิดการมีส่วนร่วมทางด้านการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยลดการใช้พลังงานในครัวเรือนลง ช่วยสนับสนุนการเกษตรในชุมชน ช่วยกำจัดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ช่วยควบคุมการปล่อยก๊าซพิษ มีการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานกรมแรงงาน และได้มีการจัดหาทรัพยากรวัตถุดิบจากท้องถิ่นนั้น

3) ทางด้านการพัฒนากลุ่มความร่วมมือ โรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะช่วยให้เกิดการพัฒนาฝีมือแรงงานของชุมชน เสริมสร้างทักษะและการศึกษาของชุมชน เสริมสร้างศักยภาพการกำกับดูแลและการบริหารส่วนท้องถิ่น ได้ร่วมพัฒนาและยกระดับคุณภาพชุมชน โรงส่งเสริมและสนับสนุนการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสิทธิมนุษยชน และได้รณรงค์การเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมแก่คนในชุมชน

ซึ่งข้อสรุปดังกล่าวเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ข้อคำถาม รวมทั้งสิ้น 20 ข้อ ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตเห็นได้ จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) การคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ (Innovation) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 7 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.32 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ .534 จึงเป็นโค้งโด่งสูง (Leptokurtic) (2) บรรทัดฐานผลิตภัณฑ์ใหม่ (Norm of Innovation) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 7 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.33 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ .106 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) (3) พัฒนากลุ่มความร่วมมือ (Development of Cooperation) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 6 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.37 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ .073 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic)

5.1.1.2 โมเดลที่ 2 เรื่องระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ(The System Management of Waste Power Plant : MWPP) มีตัวแปรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 4 ตัวแปร ได้แก่ ทางด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การควบคุมขยะมูลฝอย (ระดับต่ำ – ค่าเฉลี่ย 3.89) ทางด้านการควบคุมระดับเสียง (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.35) ทางด้านการจัดการเถ้าฝุ่นละออง (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.77) ทางด้านการจัดการคุณภาพน้ำ (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.78) โดยพบว่า

1) ทางด้านการควบคุมขยะมูลฝอย ไม่มีกลิ่นขยะหรือกลิ่นเผาไหม้จากโรงงาน พบว่ามีการตรวจวัดคุณภาพอากาศอย่างสม่ำเสมอ

2) ทางด้านการควบคุมระดับเสียง โรงงานมีการใช้ระบบ RFID ไม่มีการส่งเสียงรบกวนเมื่อเผาขยะ มีการจัดระบบแนวป้องกันเสียงด้วยการปลูกต้นไม้รอบเตาเผาขยะ

3) ทางด้านการจัดการเถ้าฝุ่นละออง มีการทำบ่อพักเถ้าเถ้าเบา มีเทคโนโลยีป้องกันการชะล้างน้ำฝนที่จะเป็นน้ำเสีย และมีเทคโนโลยีในการจัดการฝุ่นละออง

4) ทางด้านการจัดการคุณภาพน้ำ โรงงานไม่มีปัญหาทางด้านน้ำเสีย สามารถนำน้ำในชุมชนมาใช้ได้อย่างปลอดภัย และชุมชนไม่มีข้อโต้แย้งเรื่องน้ำกับโรงงาน

ซึ่งข้อสรุปดังกล่าวเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ข้อคำถาม รวมทั้งสิ้น 12 ข้อ ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตเห็นได้ จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) การควบคุมมลพิษขยะมูลฝอย (Pollution Controlling from Solids Waste) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 3.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ .85 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่า คือ ระดับต่ำ เป็นโค้งเบ้ขวา มีค่าความโด่ง คือ 2.265 จึงเป็นโค้งความโด่งสูง (Leptokurtic) (2) การควบคุมระดับเสียง (Voice Controlling) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ .70 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่า คือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ขวาเพียงเล็กน้อย และมีค่าความโด่ง คือ 1.472 จึงเป็นโค้งโด่งสูง (Leptokurtic) (3) การจัดการเถ้าและฝุ่นละออง (Management Controlling of Ash and Dust) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.43 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ -.094 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) (4) มาตราการด้านคุณภาพน้ำ (Regulation of Water Quality: RWQ) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.44 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่า คือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย และมีค่าความโด่ง คือ -.238 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic)

5.1.1.3 โมเดลที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชน (Participation of Community) พบตัวแปรที่มีความเกี่ยวข้องทั้งหมด 4 ตัวแปร ได้แก่ทางด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.76) ทางด้านการรับฟังข้อคิดเห็น (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.73) ทางด้านการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติตาม (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.55)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และทางด้านการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.55) โดยพบว่า

1) ทางด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้เกี่ยวข้องมีการเผยแพร่เอกสารสิ่งพิมพ์เรื่องโรงไฟฟ้าขยะผ่านสื่อ มีการจัดทำนิทรรศการโรงไฟฟ้าขยะ มีการจัดทำ Website มีการติดประกาศเรื่องโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ

2) ทางด้านการรับฟังข้อคิดเห็น (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.73) พบว่ามีการสำรวจความคิดเห็นจากชุมชน มีการรับฟังความคิดเห็น มีการจัดเวทีสาธารณะในชุมชน และทางภาครัฐกำหนดให้มีการแสดงความคิดเห็นผ่านWebsite ได้อย่างสม่ำเสมอ

3) ทางด้านการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติตาม พบว่ามีการกำหนดกลยุทธ์โดยเน้นความรับผิดชอบต่อองค์กรและสังคม ภาครัฐมีการจัดทำประชาพิจารณ์ในชุมชน ภาครัฐมีการจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอประเด็นนโยบายด้านการจัดการขยะ ทางด้านการให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน พบว่ามีการให้ประชาชนร่วมตัดสินใจก่อนจัดตั้งโรงไฟฟ้า มีการจัดกิจกรรมีร่วมกับโรงไฟฟ้าในชุมชน มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการเกี่ยวกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ และได้เปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมลงประชามติก่อนการจัดตั้งโรงไฟฟ้าขยะ

ซึ่งข้อสรุปดังกล่าวเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ข้อคำถามจำนวนข้อคำถาม รวมทั้งสิ้น 16 ข้อ ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตเห็นได้ จำนวน 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) การให้ข้อมูลข่าวสาร (Information) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 5 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.37 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่า คือ ปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย และมีค่าความโด่ง คือ .154 เป็นเป็นโด่งต่ำ (Platytokurtic) (2) การรับฟังข้อคิดเห็น (Feedback) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.41 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย และมีค่าความโด่ง คือ -.132 เป็นโค้งโด่งต่ำ (3) การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน (Community Participation in Practice) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.46 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ .036 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) (4) การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน (Cooperation and Empowerment to People) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.56 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย และมีค่าความโด่ง คือ -.278 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) ซึ่งแปลว่า ข้อมูลมีการกระจายมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.1.4 โมเดลที่ 4 นโยบายภาครัฐ (Government Policy: GP) พบว่ามีตัวแปรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด 3 ตัวแปรได้แก่ทางด้านการกำหนดนโยบาย (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.82) ทางด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.82) ทางด้านการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (ระดับปานกลาง – ค่าเฉลี่ย 4.89) โดย

1) ทางด้านการกำหนดนโยบาย พบว่าโรงไฟฟ้าในชุมชนปฏิบัติตามกฎหมาย มีการจัดตั้งตามพ.ร.บ.ของรัฐ และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ

2) ทางด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่าโรงไฟฟ้ามีการปฏิบัติตามข้อกำหนดของรัฐ ปฏิบัติตามข้อตกลงที่ให้กับชุมชน หน่วยงานภาครัฐที่ตั้งอยู่ในชุมชนได้ดูแลโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะอย่างรัดกุม และสามารถให้ข้อเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นต่อโรงไฟฟ้าได้อย่างไม่มีข้อจำกัด

3) ทางด้านการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ พบว่ากลุ่มเป้าหมายเชื่อว่าโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะจะสามารถแก้ปัญหาขยะล้นเมืองได้ หน่วยงานภาครัฐจะเข้ามาแก้ไขหากมีกรณีข้อพิพาทระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชนและภาครัฐสามารถแก้ปัญหาหรือตอบข้อสงสัยได้จากประชาชนมีข้อสงสัย รวมถึงหน่วยงานภาครัฐสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเร่งด่วน

ซึ่งข้อสรุปดังกล่าวเป็นผลมาจากการวิเคราะห์ข้อคำถาม รวมทั้งสิ้น 11 ข้อ ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตเห็นได้ จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ (1) การกำหนดนโยบาย (Policy) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 3 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.46 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ .003 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) (2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Policy into Practice) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.44 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ -.017 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic) (3) การแก้ไขปัญหาของภาครัฐ (Problem Solving of Government) มีจำนวนข้อคำถาม อยู่ 4 ข้อ มีค่าเฉลี่ย คือ 4.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.43 โดยค่าเฉลี่ยของมาตรวัดมีค่าคือ ระดับปานกลาง เป็นโค้งเบ้ซ้าย มีค่าความโด่ง คือ -.086 จึงเป็นโค้งโด่งต่ำ (Platykurtic)

5.1.2 คำถามวิจัย ข้อ 2 ตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลต่อ ปัจจัยการการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย พบว่าปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนโดยผ่านระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ ปัจจัยนโยบายภาครัฐมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อปัจจัยการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับรอบโรงงานไฟฟ้า และปัจจัยระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะมีอิทธิพลทางตรงต่อปัจจัยการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้า โดยสามารถอธิบายได้ ดังนี้

รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วม มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากองค์ประกอบของปัจจัย ร้อยละ32 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนนำมาอธิบายการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ได้ร้อยละ 32 ($R^2 = 0.32$) สำหรับปัจจัยด้านระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากองค์ประกอบของปัจจัยร้อยละ 0.53 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยด้านระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ สามารถนำมาอธิบายการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ได้ร้อยละ 53 ($R^2 = 0.53$) และปัจจัยนโยบายภาครัฐ มีความแปรปรวนอันเนื่องมาจากองค์ประกอบของปัจจัยร้อยละ 83 ซึ่งหมายความว่าปัจจัยนโยบายภาครัฐ สามารถนำมาอธิบายการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ได้ร้อยละ 83 ($R^2 = 0.83$)

5.1.3 ข้อคำถามที่ 3 รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย มีลักษณะอย่างไรและมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่

สำหรับผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ของโมเดลที่ 5 รูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย พบว่า ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ AMOS พบว่า ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถิติที่ระดับ .05 (χ^2 = 80.413 ; df = 62 ; p = .058 ; GFI = .970 ; AGFI = .949 ; RMSEA = .029 ; *Chi-square / DF* = 1.297) แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐานที่สอดคล้องกับค่าสถิติ โดยพิจารณาจากดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness Fit Index : GFI) มีค่าเท่ากับ .970 และดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index : AGFI) มีค่าเท่ากับ .949 ซึ่งค่า GFI และ AGFI มีค่ามากกว่า .90 โดยทั้งสองค่านี้ ยิ่งมีค่าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับดัชนีบอกค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดล คือ ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root Mean Square Error of Approximation : RMSEA) มีค่าเท่ากับ .029 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า .08 แสดงว่าโมเดลการวัดมี ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ค่อนข้างดี เมื่อพิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-square) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของค่าไค-สแควร์ต่อค่าชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Chi-Square / df) พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.297 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 3 แสดงว่า โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสรุปผลได้ว่า โมเดลการวัดนี้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือมีความตรงเชิงภาวะสันนิษฐาน โดยในโมเดลภาพรวมการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจและชุมชนนี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวอยู่ระหว่าง -.13 ถึง .96 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกค่าน้ำหนักองค์ประกอบ และยังพบว่าค่าประมาณของความคลาดเคลื่อนโดยรวม (Residual) และค่าความคลาดเคลื่อน (Error) มีความสัมพันธ์กันโดยมีค่าอยู่ระหว่าง -.40 ถึง .35 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ภาพที่ 4.5 ในการอธิบายความสัมพันธ์ของโมเดลการวัดเชิงเส้นที่ได้จากการวิเคราะห์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 การนำผลวิจัยและ/หรือโมเดลที่ได้ไปประยุกต์ใช้

จากผลของการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า การสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย ปัจจัยที่สำคัญคือ นโยบายภาครัฐ

โดยพบสาเหตุที่นโยบายภาครัฐมีความสำคัญมากนั้น เป็นเพราะว่าหากภาครัฐมีความชัดเจนจะทำให้ทุกอย่างดำเนินงานได้ง่าย รวมถึงยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงว่าปัญหาที่จะต้องแก้ไขนั้นจะมีน้อยไปด้วย และยังเป็นการช่วยลดข้อขัดแย้งที่จะเกิดขึ้นในชุมชนหรือสังคม

นอกจากนี้นโยบายภาครัฐหรือนโยบายสาธารณะยังถือเป็นกิจกรรมที่รัฐบาลสามารถเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำก็ได้ ซึ่งโดยส่วนมากนโยบายที่รัฐเลือกนำมาใช้นั้นจะครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดของรัฐบาลทั้งในรูปแบบของกิจกรรมที่รัฐจัดทำเป็นกิจวัตรหรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นในบางโอกาส ซึ่งโดยมากแล้วกิจกรรมที่รัฐเลือกกระทำนั้นจะเน้นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่กระทำแล้วบรรลุเป้าหมายด้วยดี

ทางด้านการบริการแก่สังคมในส่วนที่รัฐยังไม่เลือกกระทำในประเทศไทยก็คือ การสร้างโรงกำจัดขยะ หรือแปรพลังงานจากขยะในจังหวัดต่าง ๆ โดยนำขยะจากถังขยะในพื้นที่มาสร้างพลังงานเพื่อช่วยประหยัดพลังงานในประเทศและช่วยลดการพึ่งพา และนำเข้าน้ำมัน รวมถึงก๊าซจากต่างประเทศ

ส่วนทางด้านการผลักดันให้นโยบายรัฐมีผลโดยตรงในเรื่องของการจัดตั้งโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ ก็ควรจะต้องมีการเริ่มต้นด้วยการคิดวิเคราะห์ การเลือกใช้องค์ความรู้ที่ดี และมีการปฏิบัติตามมาตรฐาน ควบคู่ไปกับการจัดให้มีการรับฟังหรือทำประชามติของประชาชนในพื้นที่ให้มากที่สุด

นอกจากนี้ยังควรกำหนดนโยบายจากภาครัฐที่ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะให้เป็นไปในรูปแบบของการกระจายอำนาจสู่ชุมชนเพื่อที่จะสามารถสร้างผลประโยชน์อย่างแท้จริงให้เกิดขึ้นได้ในทางปฏิบัติ และมีผลโดยตรงกับนโยบายการจัดการ หรือการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ แต่ยังคงมีศูนย์กลางการกระจายอำนาจในรูปแบบของการกำกับดูแลและขับเคลื่อนโดยภาครัฐ

อีกหนึ่งความสำคัญที่ทำให้นโยบายภาครัฐ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลและมีความสำคัญอย่างมากก็คือนโยบายภาครัฐ สามารถช่วยกระจายอำนาจชุมชนและช่วยในเรื่องของการลดความขัดแย้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหว่างชุมชม ภาครัฐ และโรงไฟฟ้าได้ โดยสามารถใช้หลักของการสร้างชุมชนและท้องถิ่นให้น่าอยู่ หรือหลัก 8 ก. ได้แก่ 1) แกนนำ รับผิดชอบและขับเคลื่อนงาน 2) กัลยาณมิตร สร้างภาคีเครือข่ายร่วมขับเคลื่อนงาน 3) กองทุน ระดมทรัพยากรเพื่อเป็นกองทุนของชุมชน 4) การจัดการชัดเจน 5) การเรียนรู้ของชุมชน 6) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความตื่นตัวของชุมชน 7) กระบวนการพัฒนา เสริมศักยภาพคนในชุมชน และ 8) กฎกติกา เป็นแนวทาง ข้อปฏิบัติร่วมกัน

5.3 การวิเคราะห์และอภิปรายผลตามงานวิจัยที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรแฝง

จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตามกรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัย รวมถึงการศึกษาหลักทฤษฎีต่างๆ และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องทำให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนา พบว่า

ปัจจัยการมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลทางตรงและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน สอดคล้องกับผลการศึกษาของประยูร ศรีประสาธน์ (2542 : 5) ได้เสนอปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุและเพศ ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้และการเป็นสมาชิกกลุ่ม ปัจจัยด้านการสื่อสาร ได้แก่ การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคลสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนนี่ก็จะเป็นตัวสำคัญ เราอยากให้อยู่และแต่ก็บังคับเค้าไม่ได้ ดังนั้นเมื่อมีกฎหมายมาบังคับแล้วพอเค้าทำแล้วเค้าก็ได้ประโยชน์เค้าก็อยากจะทำ ซึ่ง สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ (2545) ได้กล่าวถึง พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนซึ่งแบ่งออกได้เป็น 6 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ร่วมรับรู้ หมายถึง การที่ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการหรือกิจกรรมที่กำลังจะเกิดขึ้นจากภาครัฐ ระดับที่ 2 ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น หมายถึง เมื่อประชาชนได้ร่วมรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากรัฐแล้ว ประชาชนก็จะร่วมค้นหาปัญหา สาเหตุของปัญหา ความจำเป็นและความต้องการที่ต้องให้มีโครงการหรือกิจกรรมนั้นพร้อมร่วมแสดงความคิดเห็น ระดับที่ 3 ร่วมพิจารณา ร่วมตัดสินใจ หมายถึง การร่วมพิจารณาเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับโครงการหรือกิจกรรม การเลือกพื้นที่ตั้งโครงการ โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ที่จะตั้งโครงการควรจะมีส่วนร่วมพิจารณารับหรือปฏิเสธไม่ให้โครงการตั้งในพื้นที่ ระดับที่ 4 ร่วมดำเนินการ หมายถึง ร่วมในการลงทุน ร่วมในการคัดเลือกผู้ปฏิบัติงาน หรือร่วมปฏิบัติงานเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในระดับการมีส่วนร่วมนี้อาจทำไม่ได้ในทุกประเภทของโครงการ ระดับที่ 5 ร่วมติดตามตรวจสอบ และประเมินผล หมายถึง การร่วมตรวจสอบและติดตามการดำเนินการตามโครงการหรือกิจกรรมนั้นๆ ว่าเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์หรือไม่ ระดับที่ 6 ร่วมรับผล หมายถึง การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมที่ดำเนินไปแล้วย่อมได้มาซึ่งผลประโยชน์และผลกระทบทั้งที่เป็นผลกระทบด้านบวกและผลกระทบด้านลบทั้งต่อประชาชนและต่อสิ่งแวดล้อม จากการศึกษาของกมลทิพย์ ชื่นหมื่นไวย และอุไรวรรณ อินทร์ม่วง (2554) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะเทศบาลตำบลเทพาลัยอำเภอคง จังหวัดนครราชสีมาการศึกษาเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวางนี้ ผลการศึกษา พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.22 (S.D.= 0.37, 95% CI 2.17 – 2.27) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนในการคัดแยกขยะจากหน่วยงานต่างๆ การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เพศและสถานภาพในชุมชน โดยมีความสามารถในการทำนายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเทพาลัยอำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา ได้ร้อยละ 41.60 (R2 = 0.416) เช่นเดียวกับ Sivakumar & Sugirtharan (2010) ศึกษาผลกระทบของขนาดของครอบครัวต่อการคัดแยกขยะมูลฝอยในศรีลังกา พบว่า การมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะมูลฝอยของประชาชนในบางครัวเรือน นั้นประชาชนไม่มีเวลาที่เพียงพอในการอยู่อาศัยในบ้านเพื่อจะคัดแยกขยะในครัวเรือน ทำให้ขยะเกิดการผสมกัน เช่น ของเสียจากกระดาษและของเสียจากเศษอาหาร เป็นต้น โดยประมาณ 60% พบว่ามีความรู้ไม่เพียงพอต่อการจัดการขยะมูลฝอย อีก 15% มีความรู้สึกว่าการคัดแยกของเสียเป็นการเสียเวลา ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ในการคัดแยกขยะในประเทศศรีลังกานั้น ควรสร้างความรับรู้และความเข้าใจในการคัดแยกขยะก่อน จึงจะสามารถให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะในชุมชนต่อไปได้ และต้องอธิบายถึงประโยชน์ที่ได้จากการคัดแยกขยะมูลฝอยเพื่อให้ประชาชนได้มองเห็นความสำคัญและสามารถปกป้องสิ่งแวดล้อมต่อไป Mukama (2016) ศึกษาเรื่อง แนวทางปฏิบัติ ข้อกังวลและความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในสองชุมชนแออัดใจกลางเมือง ประเทศยูกันดา ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการบริหารจัดการขยะมูลฝอย เช่น การจัดเก็บและการกำจัดขยะในสลัมเป็นที่น่าพอใจ การแยกขยะและการทำปุ๋ยหมักที่ได้รับการฝึกฝนได้ผลน้อยที่สุด เนื่องจากผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด มีความกังวล และขาดความรู้เพียงพอเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่ดี ผลที่ตามมาคือ การจัดการของเสียที่ไม่ดี อย่างไรก็ตามมีผู้ที่อาศัยในสลัมบางกลุ่ม มีความตั้งใจสูงที่จะเข้าร่วมในการคัดแยกขยะและการทำปุ๋ยหมัก ดังนั้นจึงมีความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำเป็นสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมกับผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัดเพื่อปรับปรุงการปฏิบัติตัวในชีวิตประจำวันของพวกเขาในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยโดยการแยกขยะและการกำจัดให้หมดไปหรือให้น้อยลง จากการศึกษาตัวแปรต่างๆ พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนส่งผลต่อแนวคิดการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน ได้มีนักวิชาการที่ศึกษาได้แก่ Antoientte (2013), Knowles (2005) and Ghasemi Sasan et,al. (2014) และการมีส่วนร่วมของชุมชนส่งผลต่อระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ ได้แก่ Hammed et al. (2012), Pidgeon (2014), Longstaff (2015) และ Simmons & Birchall (2005) เป็นต้น

ปัจจัยนโยบายภาครัฐ มีอิทธิพลทางตรงและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์เชิงลึกที่พบว่า ภาครัฐได้กำหนดนโยบาย เพื่อที่จะกำหนดให้โรงไฟฟ้าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนด หากคิดในมุมมองของผู้ใช้กฎหมายถือว่าเป็นเรื่องที่ดีในการกำหนดหลักปฏิบัติงานขึ้นมาร่วมกัน ของและ Alberto Hernández Baqueiro ทำการศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาสังคมในนโยบายสาธารณะในละตินอเมริกาทั่วประเทศในละตินอเมริกา ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐและภาคประชาสังคมมีความชัดเจนในด้านการต่อต้านและคัดค้าน แต่ยังมีเส้นทางที่สามารถทำให้เกิดความร่วมมือได้ สำหรับในส่วนของนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมโดยการใช้ทฤษฎีของการกำกับดูแลประชาธิปไตยและธรรมาภิบาล ประชาธิปไตยธรรมาภิบาล ซึ่งสามารถดูได้จากข้อเสนอ 2 ข้อได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมจากผู้อื่น ในสังคมจะทำให้การดำเนินงานของรัฐบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้น และ 2) การสนับสนุนของประชาชนจะปรากฏขึ้นจากการดำเนินการของรัฐบาล จากการศึกษาตัวแปรต่างๆ พบว่า ตัวแปรนโยบายภาครัฐ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้มีผู้ที่ศึกษา ได้แก่ Hammed (2012), Pidgeon (2014), Macarthur (2015) and Olaniyan & Faniran (2011) เป็นต้น สำหรับตัวแปรนโยบายภาครัฐส่งผลต่อระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ ได้แก่ Zhu (2016), Park (2015), Yi & Feiock (2014) และ Liu Yang et al. (2013) และตัวแปรนโยบายภาครัฐส่งผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชน ได้แก่ Knowledge (2005) และ Vachani & Post (2012)

ปัจจัยระบบการจัดการโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะมีอิทธิพลทางตรง ต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Ghasemi et al. (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง จากความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เพื่อการสร้างค่านิยมร่วม กัน (CSV) กรณีศึกษา บริษัท เหล็ก Mobarakeh การศึกษาครั้งนี้อธิบายการทำ CSR กรณีศึกษาของบริษัทเหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ Mobarakeh และเนื้อหาการพัฒนาของความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงในการสร้างคุณค่าร่วมกันของบริษัท ฯ ในช่วงปีที่ผ่านมาโดยรวม, บริษัทฯ ได้รับการสนับสนุนความคิด โดยที่การพัฒนาอย่างยั่งยืนผ่านขั้นตอนของการเรียนรู้ การดำเนินความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งสำคัญที่ผู้นำองค์กรและเจ้าหน้าที่ผู้บริหารระดับสูงควรที่จะคำนึงมี 2 ข้อต่อไปนี้ 1) เปิดกว้างและระบุประเด็นที่เกิดขึ้นอย่างมีนัยสำคัญต่อชุมชนและสังคม โดยกลยุทธ์ CSR ที่ประสบความสำเร็จควรเป็นสะพานเชื่อมระหว่าง บริษัท และผู้มีส่วนได้เสีย 2) มีการดำเนินการเชิงรุกในการรับผิดชอบต่อสังคมและการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความไว้วางใจกับบริษัท โดยธุรกิจโรงไฟฟ้าพลังงานจากขยะนั้น มีระบบการจัดการโรงไฟฟ้า อาทิการศึกษาของ ตติยาภรณ์ วรวงศ์ไกรศรีและโสภิตสุดา ทองโสภิต (2554) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทยกรณีศึกษาเทศบาลนครภูเก็ต ปัจจัยที่สำคัญที่จะช่วยในการกำหนดแนวทางสำหรับการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทยในอนาคต พบว่า ภาพรวมปัญหาอุปสรรคที่สำคัญของโรงไฟฟ้าพลังงานขยะของเทศบาลภูเก็ต เกิดจากเรื่องกลิ่นเหม็นบริเวณรอบเตาเผาและฝุ่นควัน ซึ่งทำให้ประชาชนโดยรอบเกิดความไม่มั่นใจในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของเตาเผาขยะมูลฝอยในภาพรวมอันจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดทัศนคติในแง่ลบต่อโรงไฟฟ้าขยะดังกล่าว ผู้ศึกษาได้มีข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับมิติต่างๆ ในการบริหารจัดการด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม สำหรับการวางแผนการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในอนาคต โดยเน้นที่การปรับโครงสร้างแรงจูงใจในการบริหารจัดการ ตั้งแต่ ต้นน้ำ ได้แก่ การคัดแยกขยะไปจนถึงปลายน้ำ ได้แก่การตั้งโรงไฟฟ้า เพื่อให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการและกระจายอำนาจในการตัดสินใจ ซึ่งสามารถออกแบบให้เหมาะสมกับแต่ละพื้นที่ ส่วนบุณฑริกา เทพธรรม (2550) ได้ศึกษาความคิดเห็นของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าราชบุรี ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี จำกัด ได้ทำการวิเคราะห์ความคิดเห็นของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าราชบุรี ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผลิตไฟฟ้า ราชบุรี จำกัด พบว่า ความคิดเห็นของชุมชนรอบ โรงไฟฟ้า ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผลิต ไฟฟ้าราชบุรี จำกัด มีความเห็นโดยรวมอยู่ในระดับที่ เห็นด้วยมาก ซึ่งพบว่าชุมชนรอบโรงไฟฟ้าพึงพอใจ กับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและการดูแลด้าน คุณภาพชีวิตของชุมชน ซึ่งประกอบไปด้วยด้านการ จัดการคุณภาพอากาศ ด้านการจัดการคุณภาพน้ำ ด้านการจัดการกากของเสียและกากสารพิษและด้าน การจัดการคุณภาพชีวิตของชุมชน พื้นที่รอบโรงไฟฟ้าแบ่งออกเป็นพื้นที่ชั้นใน ได้แก่ตำบลในรัศมี 5 กิโลเมตร จากขอบเขตของโรงไฟฟ้าหรือนิคมอุตสาหกรรมที่โรงไฟฟ้าตั้งอยู่ และพื้นที่ชั้นนอก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ชั้นใน โดยในระยะเริ่มแรกให้ขึ้นอยู่กับการพิจารณาร่วมกันระหว่างผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ผู้แทนโรงไฟฟ้า และผู้แทนกระทรวงพลังงาน และเมื่อการแต่งตั้งคณะกรรมการฯ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการฯ สามารถพิจารณาปรับปรุงได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้การกำหนดพื้นรอบโรงไฟฟ้าของโรงไฟฟ้าพลังน้ำให้คำนึงถึงผู้ได้รับผลกระทบจากโรงไฟฟ้าพลังน้ำทั้งเหนือเขื่อนและท้ายเขื่อนด้วย

5.4 ข้อจำกัดของการวิจัย

5.4.1 ด้านการเข้าถึงข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัดในด้านการเก็บข้อมูลตามพื้นที่ต่างๆ รอบโรงไฟฟ้า โดยเก็บจากประชาชนที่อยู่ในชุมชนแวดล้อมกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้/เตาเผาขยะ จำนวน 5 แห่ง ซึ่งผู้วิจัยใช้เวลาในการจัดเก็บข้อมูล โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 361 ราย จากที่อาศัยในชุมชนที่อยู่แวดล้อมกับโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ และผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลจำนวน 420 ชุด และนำมาคัดเลือกโดยเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่สุด เนื่องจากในการตรวจสอบแบบสอบถามได้มีแบบสอบถามบางส่วนที่ไม่สามารถใช้งานได้จริงจึงถูกคัดทิ้งโดย Missing Value ที่พบ คือ 1) การกรอกแบบสอบถาม โดยมีคำตอบ Check list เหมือนกันหมดคือ ตอบ 3 เหมือนกันหรือ 4 เหมือนกันผู้วิจัยจะคัดแบบสอบถามนั้นทิ้ง 2) กรอกแบบสอบถามในส่วนของข้อมูลพื้นฐานไม่ครบหรือตอบเกิน และ 3) แบบสอบถามบางชุดตอบไม่ครบทุกข้อ

หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกแบบสอบถามจนสามารถนำมาใช้งานได้ จำนวน 361 ชุด คิดเป็น 25.8 เท่า เพื่อที่จะได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามสมมติฐานพื้นฐานของสมการโครงสร้างในการวิเคราะห์เป็นการวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (Structure Equation Modeling) คือ ขนาดประชากรต่อตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variable) ต้องมีไม่น้อยกว่า 20:1 หรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ต้องอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎี เป็นต้น (Hair. 2006) เพื่อให้ได้ขนาดของตัวอย่าง (Sampling Size) ที่มากเพียงพอที่จะสามารถนำมาวิเคราะห์โปรแกรมเอมอส (Analysis of Moment Structure : AMOS) ได้ และการแจกแจงเป็นแบบโค้งปกติ (Normal Curve) ตามข้อกำหนด ผู้วิจัยมีตัวแปรที่เป็นตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้ (Manifest And Observed Variables) โดยที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยต้องใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

5.5 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยนี้ได้ค้นพบสิ่งที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับอิทธิพลทางตรง อิทธิทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้า และเพื่อพัฒนารูปแบบสมการโครงสร้างของตัวแปรที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมของโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะกับชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดยนำเสนอใน 4 ประเด็น ดังนี้ 1) ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ 2) ข้อเสนอแนะเชิงระเบียบวิธีวิจัย 3) ข้อเสนอแนะเชิงวิชาชีพ และ 4) ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต ดังต่อไปนี้

5.5.1 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดคือ นโยบายภาครัฐซึ่งประกอบไปด้วยการกำหนดนโยบาย เช่น โรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้ปฏิบัติตามกฎหมาย การสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในการจัดตั้งโรงไฟฟ้าขยะชุมชน การปฏิบัติตามข้อกำหนด เช่น การตกลงกันระหว่างชุมชนและโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะ ด้านการจัดการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ เช่น การจัดการข้อขัดแย้ง การสื่อสารกันระหว่างชุมชนและโรงไฟฟ้าโดยอาศัยรัฐเป็นตัวกลาง เป็นต้น เพื่อที่จะนำไปสู่การสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน ซึ่งเป็นสิ่งที่องค์กรธุรกิจนำไปใช้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมกันโดยไม่มีปัญหาและอุปสรรคใดเข้ามาเกี่ยวข้อง และถึงแม้ว่าการผลิตพลังงานไฟฟ้าจากขยะ จะไม่มีปัญหาด้านการขาดแคลนวัตถุดิบเช่นพลังงานหมุนเวียนอื่น ๆ แต่ก็ยังคงมีปัญหาด้านเทคนิค โดยเฉพาะปัญหาเรื่องระบบสายส่งไฟฟ้า อันเนื่องมาจากระบบสายส่งไฟฟ้าในประเทศไทยไม่ได้ออกแบบมาเพื่อรองรับการจ่ายไฟฟ้าเข้าระบบโดยโรงงานผลิตไฟฟ้าขนาดเล็กที่กระจายกันในหลายพื้นที่ ทั้งนี้ในการพิจารณาอนุญาตให้ก่อสร้างโรงไฟฟ้านั้น การไฟฟ้าฝ่ายผลิต (กฟผ.) จะต้องพิจารณาถึงความพร้อมของสายส่งก่อน ซึ่งหากพื้นที่ใดมีขนาดสายส่งเพียงพอก็จะอนุมัติให้ก่อสร้างได้ แต่ถ้าพื้นที่ใดมีศักยภาพในการผลิตไฟฟ้าสูงแต่ยังมีปัญหาเรื่องสายส่ง ฝ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ประกอบการก็จะต้องเข้ามารับผิดชอบในส่วนนี้เอง ซึ่งถ้าการก่อสร้างสายส่งมีต้นทุนที่สูงมากก็ต้องนำขึ้นมาหารือว่าจะให้หน่วยงานใดเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบ โดยอาจจะเป็นการร่วมลงทุนระหว่างภาคเอกชนและ กฟผ. หรืออาจจะมีหน่วยงานอื่นเข้าร่วม

5.5.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาชีพ

จากข้อค้นพบของงานวิจัยครั้งนี้เห็นได้ว่า

5.5.2.1 ทางภาครัฐควรมีแนวทางลดการพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศ โดยการอนุรักษ์พลังงาน การพัฒนาและการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนรูปแบบอื่น ซึ่งรวมถึงพลังงานหมุนเวียนด้วยกลไกการสร้างแรงจูงใจหลากหลายมาตรการ ได้แก่ มาตรการสนับสนุนด้านการเงินทั้งการกู้แบบให้เปล่า เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ การร่วมทุน มาตรการรับซื้อส่วนเพิ่มไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน การปรับปรุงระบบสายส่งและการประชาสัมพันธ์การใช้พลังงานทดแทน และการส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนในระดับชุมชนอย่างทั่วถึงซึ่ง มาตรการต่างๆ ส่งผลให้ภาคเอกชนมีความสนใจในการลงทุน การใช้พลังงานทดแทนรูปแบบอื่นมากยิ่งขึ้น

5.2.2.2 การกำหนดนโยบายภาษี ลดหย่อนภาษีสำหรับผู้ประกอบการการใช้พลังงานทดแทนต่างๆ จะเป็นการส่งเสริมให้สถานประกอบการได้หันมาดำเนินงานในเชิงเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้น

5.2.2.3 การกำหนดมาตรการส่งเสริมต่างๆ ทำให้ภาคเอกชนมีความสนใจในการลงทุนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการขยะ ตั้งแต่การคัดแยกขยะด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ การใช้เทคโนโลยีการลดความชื้นในขยะที่มีความชื้นสูงและให้ความร้อนน้อย และเทคโนโลยีการแปลงขยะชุมชนและขยะอุตสาหกรรมที่ไม่อันตรายเป็นเชื้อเพลิงคุณภาพดี (Refuse Derived Fuel : RDF) ในการนำไปผลิตไฟฟ้า จะนำไปสู่การเพิ่มปริมาณสถานประกอบการสำหรับพลังงาน แนวทางการจัดการขยะและการนำขยะมาเป็นเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าในอนาคต ต้องสร้างรูปแบบการจัดการขยะอย่างเป็นระบบและยั่งยืน ด้วยการรณรงค์ให้ความรู้ ปลูกจิตสำนึก สร้างความตระหนักให้ประชาชนในระดับครัวเรือน และชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการลดและคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง เพื่อลดต้นทุนในการคัดแยกขยะเตรียมการก่อนนำไปเป็นเชื้อเพลิงผลิตไฟฟ้าและความร้อน การจัดการขยะแบบศูนย์รวมในการร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการใช้เทคโนโลยีการแปรรูปขยะที่เหมาะสม และสอดคล้องกับปริมาณขยะ รวมถึงการวางระเบียบการบริหารจัดการขยะ เช่น การออกข้อบัญญัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ท้องถิ่น ให้มีการคัดแยกขยะมูลฝอย และการส่งเสริมการนำขยะที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ โดยการจัดการขยะชุมชนในระดับพื้นที่ที่ต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ ปริมาณและคุณภาพของขยะ และการจัดการผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

5.2.2.4 ในการกำหนดนโยบายภาครัฐ หรือนโยบายสาธารณะควรที่จะกำหนดให้สามารถบูรณาการด้วยกันได้ หากรัฐบาลกำหนดกฎหมายที่ขัดแย้งกันเอง จะทำให้ผู้ประกอบการปฏิบัติได้ยาก เช่น พรบ.รักษาความสะอาด ที่ออกมาขัดแย้งกับกฎหมายที่จะให้สร้างโรงงานใหม่อีก 8 แห่งใน 8 จังหวัด โรงงานอีก 10 กว่าโรงงานก็ต้องหยุด เนื่องจากนโยบายต่างๆ ไม่สอดคล้องกัน การที่รัฐจะทำโรงงานไฟฟ้านี้คือ ต้องพิจารณากฎหมายในภาพรวม กฎหมายทั่วไปแบบหนึ่ง กฎกระทรวงมหาดไทยแบบหนึ่ง กฎหมายสิ่งแวดล้อมแบบหนึ่ง กฎหมายของส่วนท้องถิ่นอีกแบบหนึ่ง การที่กฎหมายภาพรวมไม่สอดคล้องหรือขัดแย้งกัน ส่งผลให้การการขออนุญาตมีปัญหาโครงการต่างๆ ไม่สามารถเดินหน้าต่อไปได้ ดังนั้นจะต้องแก้ปัญหาในภาพรวมทั้งในส่วนของโรงงานและกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องดูว่ากฎหมายต้นทางทำให้สามารถจัดตั้งได้เมื่อไร แล้วกฎหมายระหว่างการก่อสร้างต้องสามารถควบคุมได้ดี หลังจากโรงงานสร้างเสร็จแล้ว จะต้องมีกฎหมายควบคุมในการควบคุมโรงงานประเภทนี้อย่างจริงจัง โดยที่มีหน่วยงานกลางเป็นผู้ควบคุมอย่างเข้มงวดต่อไป

5.5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการศึกษาเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่แวดล้อมโรงไฟฟ้าขยะ หากทำวิจัยในครั้งต่อไป ควรจะศึกษาประเด็นที่สำคัญต่อหน่วยงานอื่น อาทิ เช่น

5.5.3.1 ประเด็นการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างธุรกิจอื่นที่มีทั้งผลกระทบทางบวก และผลกระทบทางลบต่อชุมชนแวดล้อม บทบาทใหม่และความสัมพันธ์ของรัฐบาลและองค์กรพัฒนาเอกชน ที่มุ่งเน้นไปที่ผลกระทบทางสังคมร่วมกันในการแก้ไขปัญหาสังคม

5.5.3.2 ประเด็นมุมมองของธุรกิจ ด้วยการเจริญเติบโตของธุรกิจต้องแลกมาด้วยความสูญเสียของสังคมสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ เป็นเหตุให้รัฐบาลต้องกำหนดโยบายกระตุ้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังนั้นเพื่อให้ธุรกิจและสังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสร้างสรรค์ องค์กรธุรกิจจำเป็นต้องกำหนดแนวทางในการบริหารงานใหม่ โดยยึดแนวคิดการสร้างค่านิยมร่วมกันระหว่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธุรกิจกับสังคม ด้วยการสร้างค่านิยมร่วมทางเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการสร้างคุณค่าทางสังคม เป็นการตอบสนองความต้องการและแก้ปัญหาสังคมไปพร้อมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กมลทิพย์ ชื่นหมื่นไวย และอุไรวรรณ อินทร์ม่วง. 2554. "การมีส่วนร่วมของประชาชนในการคัดแยกขยะเทศบาลตำบลเทพาลัย อำเภอคง จังหวัดนครราชสีมา." **วารสารวิจัยสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.** 4(2) : 39-48 .

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม. 2554. [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : http://www.deqp.go.th.

ครองชัย หัตถา. 2551. "การคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมในวิถีชุมชนชาวพุทธในจังหวัดชายแดนภาคใต้." **วารสารภูมิศาสตร์.** 32(1) : 6-11.

ดำรง วัฒนา และคณะ. 2547. **หลักกฎหมายว่าด้วยสิทธิเสรีภาพ**. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

ตติยาภรณ์ วรวงศ์ไกรศรี และโสภิตสุดา ทองโสภิต. 2554. "การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทย กรณีศึกษาเทศบาลนครภูเก็ต." **วารสารวิจัยพลังงาน**. 8(3) : 47-57.

ธนกฤต บวกขุนทด. 2553. "การศึกษารูปแบบการจัดการการจัดเก็บขยะชุมชน กรณศึกษา: องค์การบริหารส่วนตำบลโนนเมืองพัฒนาอำเภอด่านขุนทด จังหวัดนครราชสีมา." วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. 2542. **โมเดลลิสเรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นเรศน์ ม่วงรุ่ง. 2545. "การจัดการแยกขยะมูลฝอยในโรงเรียน: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดนาวง. ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี." วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏพระนคร.

บุญจง ขาวสิทธิวงษ์. 2555. **กฎหมายและองค์กรสิ่งแวดล้อม.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ปทุมทิพย์.

บุญฑวรรณ วิงวอน และมนตรี พิริยะกุล. 2553. "ตัวแบบเส้นทาง PLS ของบุพปัจจัยและผลลัพธ์ของการรับรู้ในการสนับสนุนจากองค์กรของพนักงาน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดลำปาง." **วารสารสมาคมนักวิจัย.** 15(3) : 93-108.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุณฑริกา เทพธรรม. 2550. “ความคิดเห็นของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าราชบุรี ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท ผลิตไฟฟ้าราชบุรี จำกัด.” สาขาวิชาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประยูร ศรีประสาธน์. 2542. **กรมสามัญศึกษาไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดอำนาจเจริญ.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : กองวิจัยและพัฒนา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. 2548. **นวัตกรรมการเรียนรู้ : คน ชุมชน และการพัฒนา.** กรุงเทพฯ : พิสิษฐ์ไทยออฟเซต

ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. 2543. **กระบวนการและเทคนิคการทางานของนักพัฒนา.** กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

พัชรพรรณ ยาโน. 2552. “วิถีชีวิตกับการพัฒนาอาชีพของเกษตรกรแบบผสมผสานในจังหวัดชุมพร.” สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มนตรี พิริยะกุลม. 2553. “ตัวแบบเส้นทางกำลังสองน้อยที่สุดบางส่วน.” **การประชุมวิชาการสถิติและสถิติประยุกต์ ครั้งที่ 11.** กรุงเทพฯ : คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

มูลนิธิสถาบันไทยพัฒน์. 2559. ต้นตำรับ CSV มาเอง Thai CSR Network. [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก: http://www.thaicsr.com/2013/10/csv.html.

รพีพรรณ วงศ์ประเสริฐ. 2556. “การสร้างคุณค่าร่วม แนวปฏิบัติที่ดีสู่สังคม = Creating shared value: Good practice for society.” **วารสารนักบริหาร.** 33(3) : 75-81.

วันชัย วัฒนศัพท์. 2543. **คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจของชุมชน.** กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า.

วันวิสา เยือกเย็น. 2555. “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในเขตเทศบาลเมืองหัวหิน อำเภอหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.” ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศิริลักษณา สมเพชร. 2555. “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของราษฎรท้องถิ่นในการจัดการป่าชุมชนบ้านโนนหินผึ้ง จังหวัดปราจีนบุรี.” **วารสารวนศาสตร์.** 31(2) : 53-62.

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์. 2544. **นโยบายสาธารณะ: แนวคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ.** กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมสมาน อาษารัฐ. 2548. "การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอย : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลธาตุทอง อำเภอบ่อทอง จังหวัดชลบุรี." ปริญญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ และคณะ. 2543. **คู่มือแนวทางและข้อกำหนดเบื้องต้นการลดและใช้ประโยชน์ขยะ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนีย์ มัลลิกะมาลย์ และนันทพล กาญจนวัฒน์. 2543. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะชุมชน.** กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข.

โสภิตสุดา ทองโสภิต. 2554. "การวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานขยะในประเทศไทย กรณีศึกษาเทศบาลนครภูเก็ต." **วารสารวิจัยพลังงาน**. 8(3) : 47-57.

อนุรักษ์ ปัญญานุวัฒน์. 2548. **การวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วม : การเรียนรู้ร่วมกับชุมชน.** พิมพ์ครั้งที่ 1. เชียงใหม่ : เครือข่ายงานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏ.

PTTV. 2558. เวทีประชาพิจารณ์โรงไฟฟ้าขยะเชียงรากใหญ่ – ไม่คัดค้านแต่ต้องไม่เกิดผลกระทบ. [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก : https://www.pptvhd36.com/news.

Andrew Crane, Guido Palazzo, Laura J. Spence and Dirk Matten. 2014. "Contesting the Value of Creating Shared Value." **University of California**. 56(2).

Aminatha K. & Mayo Aloyce W. 2016. "Challenges and prospects of private sector participation in Solid waste management in Dar es Salaam City, Tanzania." **Habitat International**. 53 : 195-205.

AMUTHA RANI D. et al. 2008. "Air pollution control residues from waste incineration: Current UK situation and assessment of alternative technologies." **Waste Management**. 28(11) : 2279-2292.

Alberto B. 2016. "The Participation of Civil Society Organizations in Public Policies in Latin America." **International Journal of Voluntary & Nonprofit Organizations**. 27(1) : 86-104.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A. Ghasemi Pirbaloutia M., Firoznezhada L., Crakerb M. and Akbarzadehc. 2014. "Essential oil compositions, antibacterial and antioxidant activities of various populations of Artemisia chamaemelifolia at two phenological stages." **Rev Bras Farmacogn.** 23(2013) : 861-869.

Barney J.B. 1991. "Firm resources and sustained competitive advantage." **Journal of Management**. 17(1) : 99-120.

Barney J.B. 2001. "Resource-based theories of competitive advantage: A ten-year retrospective on the resource-based view." **Journal of Management** 27(6) : 643-650.

Cho S.J. & Chun A.S. 2011. "Towards transparent policy decision making process: a case study for Seoul metropolitan government." **International Digital Government Research Conference: Digital Government Innovation in Challenging Times.** New York, NY : USA

Das KR., Patra R.M. & Panda K.S. 2011. "Citizen participation in rural e-governance: a case study in the Indian context." **ICEGOV '11 Proceedings of the 5th International Conference on Theory and Practice of Electronic Governance.** Tallinn : Estonia.

Elizabeth Ramirez-Barreto. 2003. "Resources, Conservation and Recycling." [Online].Available : www.elsevier.com/locate/resconrec.ElizabethRamirez-Barretolnstilurocl'eIngenierz'u.

Eyestone R. 1971. **The Threads of Public Policy: a Study in Policy Leadership.** United States of America : Bobbs-Merrill Co.

Frecks L. 2015. "Citizen Participation in Digital Government: A New Model Identifying Levels of Expertise and Responsibility in Collaborations." **Dg.o'15 Proceedings of the 16th Annual International Conference on Digital Government Research.**

George F. Gantt. 1979. **Development Administration: Concepts, Goals, Methods.** Front Cover. George F. Gant. United States : University of Wisconsin Press.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ghasemi M., Kazemi MH., Yoosefi A., Ghasemi A., Paragomi P., Amini H and Afzali MH. 2014. "Rapid antidepressant effects of repeated doses of ketamine compared with electroconvulsive therapy in hospitalized patients with major depressive disorder." **Psychiatry Res.** 215(2):355-61.

Ghasemi, Sasan, Nazemi, Mohammad, Hajirahimian and Tooraj. 2014. "Global Business and Management Research." **Boca Raton6**.1(2014) : 15-23.

Jinxin Z., Wendy H., Wei S. & Gordon Huang H. 2016. "Waste Management Model Associated with Public-Private Partnership in Hamilton, Ontario, Canada." **Journal of Environmental Engineering**. 142(3) : 1-13.

Josiah M. Ayotamuno, Akuro E. Gobo. 2004. "Municipal solid waste management in Port Harcourt, Nigeria: Obstacles and prospects." **Management of Environmental Quality: An International Journal.** 15(4).

Hernandez-Vega and Anibal A. 2010. "Public Participation in Environmental Decision-Making: Its Performance in the Establishment of a Waste-to-Energy Facility in Puerto Rico." ProQuest Dissertations Publishing.

Hammed T. B., Sridhar M. C., Olaseha I. O., Ana G. E., & Oloruntoba, E. O. 2012. "Community Perceptions on a Government Provided Integrated-waste Recycling Plant: Experience from Ibadan, Nigeria." **International Journal Of Science In Society**. 3(3) : 145-158.

Hair Joseph F., Black William C., Babin Barry.,Anderson Rolph E. and Tatham Ronald L. 2006. **Multivariate Data Analysis.** 6th Ed. New Jersey : Pearson Education.

Hu L.T. and Bentler P.M. 1999. "Cutoff Criteria for Fit Indexes in Covariance Structure Analysis: Conventional Criteria Versus New Alternatives." **Structural Equation Modeling**. 6(1) : 1-55.

Kadir S.A., Yin C., Sulaiman M.R., Chen X. and El-Harbawi M. 2013. "Incineration of municipal solid waste in Malaysia: Salient issues, policies and waste-to-energy initiatives." **Renewable and Sustainable Energy Reviews**. 24(2013) : 181-186.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Kirama A. and Mayo A.W. 2016. "Challenges and prospects of private sector participation in solid waste management in Dar es Salaam City, Tanzania." **Habitat International**. 53 : (195-205).

Knowles M. S., Holton III E. F. & Swanson R. A. 2005. **The adult learner.** 6 ed. London : Elsevier.

Liu G., Yang Z, Chen B. Shang Y., Su M. and Shang L. 2013. "Emergy Evaluation of the Urban Solid Waste Handling in Liaoning Province. **China Energies.** 6(10) : 5486-5506.

LONGSTAFF H. et al. 2015. "Fostering citizen deliberations on the social acceptability of renewable fuels policy: The case of advanced lignocellulosic biofuels in Canada." **Biomass & Bioenergy.** 74 : 103-112.

MacArthur J.L. 2015. "Challenging public engagement: participation, deliberation and power in renewable energy policy." **Journal of Environ Stud Sci.** 11(2).

Marie A.J. 1999. "Public participation in the politics of environmental discourse: The Anitech Image Corporation pollution controversy." Cornell University : ProQuest Dissertations Publishing.

Marci R. 2009. "Citizen participation in city planning, New York City, 1945-1975." New York University : ProQuest Dissertations Publishing.

Michele W.S. 2000. "Building public rhetorics: A critical apporoach to public participation in environmental public policy." Purdue University : ProQuest Dissertations Publishing.

Mustak M., Jaakkola E. and Halinen A. 2013. "Customer participation and value creation: a systematic review and research implications." **Journal of Managing Service Quality.** 23(4) : 341-359.

Mukama T., Ndejjo R., Musoke D., Musinguzi G., Halage A.A., Carpenter D.O. and Ssempebwa J.C. 2016. "Practices, Concerns, and Willingness to Participate in Solid Waste Management in Two Urban Slums in Central Uganda." **Journal of Environmental and Public Health.** 201(7).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Olaniyan K & Faniran S. 2011. "Enhancing Citizens' Participation in Governance through Community Information Centers in Nigeria." **ICEGOV'11 Proceedings of the 5th International Conference on Theory and Practice of Electronic Governance**. Tallinn : Estonia

PARK S. 2015. "State Renewable Energy Governance: Policy Instruments, Markets, or Citizens." **Review of Policy Research**. 32(3) : 273-296.

PIDGEON N. et al. 2014. "Creating a national citizen engagement process for energy policy." **Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America.** United States of America.

Porter M.E. & Kramer M. 2011. "The Big Idea: Creating Shared Value." **Harvard Business Review**. 201(1).

Richard Whale Ford. 2011. "Asian Institute of Technology (AIT) and CSR Asia launch postgraduate courses for professionals to enhance their corporate social responsibility." Manager Weekly.

Roger Perman, Yue Ma, James McGilvray and Michael Common. 2010. **Natural Resource and Environmental Economics**. 3rd edition. Pearson Addison Wesley.

RUSSO M.V. 2003. "The Emergence of Sustainable Industries: Building on Natural Capital." **Strategic Management Journal.** 24(4) : 317-331.

Sasan G., Mohammad N. and Tooraj H. 2014. "From Corporate Social Responsibility (CSR) to Crreating Shared Value (CSV): Case Study of Mobaraked Steel Company." Global Business and Management Research. ProQuest Publishing.

Sankyo. 2014. "PM: Put incinerators in all provinces." [Online].Available : http://www.sankyo-asia.com/content-Dec4,2014PM:Putincineratorsinallprovinces-4-1955-45774-1.html.

Sankyo. 2014. "PM: encourages waste-to-energy practice in Thailand." [Online].Available : http://www.sankyo-asia.com/content-PMencourageswastetoenergypracticeinThailand-4-1955-45291-1.html.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Simmons R. & Birchall, J. (2005). "A joined-up approach to user participation in public services: strengthening the participation chain." **Social Policy and Administration**. 39(3) : 260-283.

Sivakumar K. and Sugirtharan M. 2010. "Impact of family income and size on per capita solid waste generation: A case study in Manmunai North Divisional Secretariat Division of Batticaloa." **J. Sci. Univ. Kelaniya Sri Lanka.** 5 : 13-23.

Stark A. and Taylor M. 2014. "Citizen participation, community resilience and crisis-management policy." **Journal Australian Journal of Political Science**. 49(2).

Sushil Vachani & James E.Post. 2012. "Creating Socially Responsible Value Chains: Role of Companies, Governments and NGOs, in Amjad Hadjikhani, Ulf Elg, Pervez Ghauri." **Business, Society and Politics International Business and Management**. 28 : 17-44.

Tabachnick B. G. & Fidell L. S. 2007. **Using multivariate statistics**. 5th ed. Boston : Allyn and Bacon.

Wärnbäck A., Soneryd L. & Hilding-Rydevik T. 2013. "Shared practice and converging views in nuclear waste management: long-term relations between implementer and regulator in Sweden." **Environment & Planning**. 45(9) : 2212-2226.

Yi H. & Feiock R. C. 2014. "Renewable Energy Politics: Policy Typologies, Policy Tools and State Deployment of Renewables." **Policy Studies Journal**. 42(3) : 391-415.

Zhang D., Huang G., Xu Y. and Gong Q. 2015. "Waste-to-Energy in China: Key Challenges and Opportunities." **Energies.** 8 : 14182-14196.

Zhu X. 2016. "In the name of 'Citizens': civic activism and policy entrepreneurship of Chinese public intellectuals in the Hu–Wen era." **Journal Journal of Contemporary China**. 25(101).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง โมเดลเชิงสาเหตุการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชนในประเทศไทย

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชุดนี้ จะถูกนำไปใช้ร่วมกับข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามชุดอื่นโดยประมวลผลออกมาเป็นรายงานทางสถิติ และจะไม่มีการอ้างอิงชื่อหน่วยงานใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะเจาะจง สำหรับแบบสอบถาม (Questionnaire) ได้แบ่งส่วนของแบบสอบถามเป็น 3 ส่วนประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ การมีส่วนร่วมของชุมชนและนโยบายภาครัฐ จำนวน 59 ข้อ

คำอธิบาย แบบสอบถามจะใช้ Scale 7 point ดังนี้

7	หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง	6	หมายถึง เห็นด้วย
5	หมายถึง เห็นด้วยเล็กน้อย	4	หมายถึง ไม่มีความเห็น
3	หมายถึง ไม่เห็นด้วยเล็กน้อย	2	หมายถึง ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง		

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณที่ท่านได้กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือให้การทำการวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้

หากมีข้อสงสัยหรือต้องการแสดงความเห็นต่อแบบสอบถามนี้กรุณาติดต่อ.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

หรือที่ E-mail: .....

ส่วนที่ 1: ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

☐ 1.ชาย ☐ 2.หญิง

2. อายุ .....ปี

3. อาชีพ

☐ 1.รับราชการ ☐ 2.ค้าขาย

☐ 3. รับจ้าง ☐ 4. เจ้าของกิจการ

☐ 5. นักศึกษา ☐ 6. พระสงฆ์ ☐ 7. อื่นๆ.....(โปรดระบุ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ระดับการศึกษา

☐ 1.มัธยมตอนต้น ☐ 2.มัธยมตอนปลาย
☐ 3. ปวส. ☐ 4. ปริญญาตรี
☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี ☐ 6. อื่นๆ……..(โปรดระบุ)

5. ท่านอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน……ตำบล……..
อำเภอ…….. จังหวัด ……..

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการโรงไฟฟ้าขยะในประเทศไทย และโปรดทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตัวแปรแฝงการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างองค์กรธุรกิจกับชุมชน หมายถึง การทำธุรกิจที่องค์กรใช้ เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถทางการแข่งขัน และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมไปพร้อมกัน							
ตัวแปรสังเกตได้การคิดค้นผลิตภัณฑ์ขึ้นใหม่ หมายถึง แนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ไม่เคยมีในตลาด หรือการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา							
ข้อคำถาม	**ไม่เห็นด้วย** → **เห็นด้วยอย่างยิ่ง**						
	1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**
1. โรงไฟฟ้าขยะมีส่วนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งทุนของคนในชุมชน							
2. โรงไฟฟ้าขยะมีโครงการพัฒนาด้านสุขภาพอนามัยแก่คนในชุมชน							
3. โรงไฟฟ้าขยะมีโครงการพัฒนาอุปกรณ์ประหยัดพลังงานให้แก่ชุมชน							
4. โรงไฟฟ้าขยะมีโครงการพัฒนาแหล่งเรียนรู้และการศึกษาแก่คนในชุมชน							
5. โรงไฟฟ้าขยะมีโครงการสนับสนุนทุนการศึกษาแก่นักเรียนและนักศึกษาในชุมชน							
6. โรงไฟฟ้าขยะได้จัดกิจกรรมสนับสนุนด้านการศึกษาแก่โรงเรียนในชุมชน							
7. โรงไฟฟ้าขยะจัดสวัสดิการการใช้ไฟฟ้าในราคาถูกให้ชุมชน							

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแปรสังเกตได้ การกำหนดบรรทัดฐานใหม่ หมายถึง เรื่องผลิตภาพการพัฒนาผลิตภาพร่วมกับคู่ค้าและหุ้นส่วนทางธุรกิจในห่วงโซ่คุณค่า ซึ่งเป็นการส่งมอบคุณค่าให้แก่สังคมจากการจัดการทรัพยากร วัตถุดิบ แรงงาน ค่าตอบแทน ในขณะที่ธุรกิจจะได้รับคุณค่าในรูปของประสิทธิภาพ การบริหารต้นทุน ความมั่นคงทางวัตถุดิบ คุณภาพ และความสามารถในการทำกำไรที่เพิ่มขึ้น

ข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย → เห็นด้วยอย่างยิ่ง						
	1	2	3	4	5	6	7
8. ท่านคิดว่าโรงไฟฟ้าขยะช่วยให้ท่านได้มีส่วนในการใช้ทรัพยากรท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ							
9. ท่านคิดว่าโรงไฟฟ้าขยะจะช่วยลดการใช้พลังงานในครัวเรือนลง							
10. โรงไฟฟ้าขยะมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาการเกษตรในชุมชน							
11. โรงไฟฟ้าขยะมีการจำกัดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก							
12. โรงไฟฟ้าขยะจำกัดและควบคุมปริมาณการปล่อยก๊าซพิษ							
13. โรงไฟฟ้าขยะดูแลสุขภาพและความปลอดภัยของพนักงานตามมาตรฐานของกรมแรงงาน							
14. โรงไฟฟ้าขยะได้จัดหาทรัพยากร/วัตถุดิบจากท้องถิ่น							
ตัวแปรสังเกตได้ การพัฒนากลุ่มความร่วมมือ หมายถึง การรวมกลุ่มของผู้ประกอบการ เพื่อสร้างความเก่งในการพัฒนาสินค้า และ / หรือบริการให้มีคุณภาพและมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องให้กับสมาชิกทุกคน การพัฒนากลุ่มความร่วมมือที่สมบูรณ์จะสามารถเชื่อมโยงผู้ประกอบการได้ครบวงจร ตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงปลายน้ำและรวมไปถึงการเชื่อมโยงคนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวงจรการผลิตของกลุ่มให้เข้ามาร่วมด้วย เช่น ธุรกิจสนับสนุน สถาบันการศึกษา สมาคมการค้า สถาบันวิจัยและแม้กระทั่งหน่วยราชการก็ต้องเข้ามาสนับสนุนในทุกด้าน และ ที่สำคัญต้องมีเป้าหมายร่วมกัน							
15. โรงไฟฟ้าขยะได้ร่วมพัฒนาและยกระดับคุณภาพชุมชนของท่าน							
16. โรงไฟฟ้าขยะได้พัฒนาฝีมือแรงงานของชุมชน							
17. โรงไฟฟ้าขยะได้เสริมสร้างทักษะและการศึกษาของชุมชน							
18. โรงไฟฟ้าขยะได้เสริมสร้างศักยภาพการกำกับดูแลและการบริหารส่วนท้องถิ่น							

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19. โรงไฟฟ้าขยะได้รณรงค์การเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมแก่คนในชุมชน							
20. โรงไฟฟ้าขยะได้ส่งเสริมและสนับสนุนการเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสิทธิมนุษยชน							
ตัวแปรแฝง ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ หมายถึง ระบบการบริหารจัดการ โรงไฟฟ้า ครอบคุลมการบริหารจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย ด้านการควบคุมระดับเสียง ด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละอองและมาตรการด้านคุณภาพน้ำ							
ตัวแปรสังเกตได้การควบคุมมลพิษเตาเผามูลฝอย หมายถึง ระบบการจัดการด้านการควบคุมมลพิษเตาเผาขยะมูลฝอย หมายถึง ควบคุมสภาพทึบแสง (Opacity) ของควันไม่ให้เกิน 10% และยังต้องควบคุมกลิ่นจากการเก็บและเผาขยะมูลฝอยให้มีน้อยที่สุด ไม่ให้รบกวนชุมชนข้างเคียง โดยหัวใจที่สำคัญของการควบคุมดังกล่าวนั้นทำได้โดยการเผาขยะมูลฝอยที่อุณหภูมิตั้งแต่ 800 องศาเซลเซียส ขึ้นไปซึ่งจะสามารถทำลายกลิ่นและควันได้ ทั้งนี้เตาเผาขยะมูลฝอยจะต้องควบคุมคุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากปล่องควันของเตาเผา							
ข้อคำถาม	**ไม่เห็นด้วย** ⟶ **เห็นด้วยอย่างยิ่ง**						
	1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**
21. ท่านได้รับผลกระทบจากกลิ่นขยะจากโรงไฟฟ้าที่อยู่ใกล้ชุมชน							
22. ท่านได้รับกลิ่นการเผาไหม้จากโรงงานไฟฟ้าขยะที่อยู่ใกล้ชุมชน							
23. โรงไฟฟ้าขยะได้ทำการตรวจวัดคุณภาพอากาศอย่างสม่ำเสมอ							
ตัวแปรสังเกตได้ การควบคุมระดับเสียง หมายถึง ระบบการควบคุมเสียงที่เกิดจากกิจกรรมของเตาเผาขยะมูลฝอยที่สำคัญมาจากเครื่องจักร ปั้นจั่นคีบมูลฝอย หม้อน้ำ เครื่องกำเนิดไฟฟ้ากังหัน และพาหนะที่เข้ามาขนถ่ายในพื้นที่เตาเผาขยะมูลฝอย อุปกรณ์และเครื่องจักรมีความดังไม่เกิน 85 เดซิเบล กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานภายในเตาเผาขยะมูลฝอยต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง ก่อสร้างแนวป้องกันเสียงโดยการปลูกต้นไม้ (Noise Barrier) รอบพื้นที่เตาเผาขยะมูลฝอย							
24. โรงไฟฟ้าขยะได้จัดช่วงเวลาในการเก็บขนขยะ เพื่อลดเสียงรบกวนในชุมชนให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตของชุมชน							
25. โรงไฟฟ้าขยะได้ส่งเสียงรบกวนในการเผาขยะมูลฝอย							
26. โรงไฟฟ้าขยะได้มีการจัดระบบแนวป้องกันเสียง โดยการปลูกต้นไม้รอบพื้นที่เตาเผาขยะมูลฝอย							

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวแปรสังเกตได้ มาตรการด้านการจัดการเถ้าและฝุ่นละออง หมายถึงระบบที่ทำการตรวจวัดฝุ่นละอองอย่างสม่ำเสมอโดยหน่วยงานอิสระภายนอกทุกๆ เดือน ทั้งบริเวณพื้นที่เตาเผาขยะ ทั้งนี้ทางเตาเผาขยะมูลฝอยได้กำหนดค่าการสูญเสียการเผาไหม้ (Ignition Loss) ไม่เกินร้อยละ 3							
27. โรงไฟฟ้าขยะได้จัดทำบ่อพักเถ้าหนักและเถ้าเบา							
28. โรงไฟฟ้าขยะมีเทคโนโลยีในการป้องกันการชะล้างจากย้ำฝนที่จะเป็นน้ำเสียไหลสู่ชุมชน							
29. ท่านคิดว่าโรงไฟฟ้าขยะได้มีเทคโนโลยีในการจำกัดฝุ่นละออง							
ตัวแปรสังเกตได้ มาตรการด้านคุณภาพน้ำ หมายถึง ระบบการควบคุมการปล่อยมลพิษทางน้ำ ตรวจวัดคุณภาพน้ำที่ระบายออกจากเตาเผาขยะอย่างสม่ำเสมอทุกวันและมีการตรวจโดยหน่วยงานอิสระภายนอกทุกเดือน โดยจะทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำทั้งน้ำขาออกจากเตาเผาขยะมูลฝอยสู่บ่อพักจนกระทั่งน้ำที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดรวมก่อนปล่อยสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ							
30. ในชุมชนของท่านไม่มีปัญหาในด้านน้ำเสียจากขยะ							
31. น้ำในชุมชนของท่านสามารถใช้ได้อย่างปลอดภัย							
32. ในชุมชนของท่านไม่ได้มีข้อขัดแย้งกับโรงไฟฟ้าขยะเรื่องคุณภาพน้ำ							
ตัวแปรแฝงการมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึง การที่ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ตระหนักรู้ รับรู้ มีโอกาสเข้ามาแสดงบทบาท ทัศนคติ และความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในการลดภาวะของเสีย เป็นการเน้นการมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์ เกิดความชำนาญ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและมีทักษะของประชาชนในการแก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ							
ตัวแปรสังเกตได้ด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่องค์กรจะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าสู่กระบวนการมีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ วิธีการให้ข้อมูลสามารถใช้ช่องทางต่าง ๆ เช่น เอกสารสิ่งพิมพ์ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ การจัดนิทรรศการ จดหมายข่าว การจัดงานแถลงข่าว การติดประกาศ และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น							
ข้อคำถาม	**ไม่เห็นด้วย** ⟶ **เห็นด้วยอย่างยิ่ง**						
	1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**
33. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เผยแพร่ เอกสารสิ่งพิมพ์ จดหมายข่าวเรื่องโรงไฟฟ้าขยะ							
34. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆเรื่องโรงไฟฟ้าขยะ							

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

35. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการจัดนิทรรศการเรื่องโรงไฟฟ้าขยะ							
36. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์เรื่องโรงไฟฟ้าขยะ							
37. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการติดประกาศเรื่องโรงไฟฟ้าขยะ							
ตัวแปรสังเกตได้ การรับฟังความคิดเห็น หมายถึง กระบวนการที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานด้วย วิธีต่าง ๆ เช่น การรับฟังความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็น การจัดเวทีสาธารณะ การแสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ เป็นต้น							
38. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนท่าน							
39. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทำการสำรวจความคิดเห็นจากชุมชนท่าน							
40. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้จัดเวทีสาธารณะในชุมชนท่าน							
41. ภาครัฐได้ให้ท่านได้แสดงความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์อย่างสม่ำเสมอ							
ตัวแปรสังเกตได้การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน หมายถึง ร่วมเสนอแนะแนวทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ เพื่อสร้างความมั่นใจให้ประชาชนว่าข้อมูลความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนจะถูกนำไปพิจารณาเป็นทางเลือกในการบริหารงานของหน่วยงาน เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะ ประชาพิจารณ์ การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบาย							
42. ภาครัฐได้ทำการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพิจารณาประเด็นนโยบายสาธารณะที่เกี่ยวกับการจัดการโรงไฟฟ้าจากขยะ							
43. ภาครัฐได้จัดทำประชาพิจารณ์ขึ้นในชุมชนของท่าน							
44. ภาครัฐได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อเสนอแนะประเด็นนโยบายด้านการจัดการขยะ							

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อคำถาม	ไม่เห็นด้วย → เห็นด้วยอย่างยิ่ง						
	1	2	3	4	5	6	7
ตัวแปรสังเกตได้ การให้ความร่วมมือและการเสริมอำนาจแก่ประชาชน หมายถึง การให้ความร่วมมือ เป็น การให้กลุ่มประชาชนผู้แทนภาคประชาชนหรือสาธารณะมีส่วนร่วม โดยเป็นหุ้นส่วนกับองค์กรในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เช่น คณะกรรมการที่มีฝ่าย ประชาชนร่วมเป็นกรรมการสำหรับการเสริมอำนาจแก่ประชาชน เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับสูงที่สุด โดยให้ประชาชนเป็นผู้ตัดสินใจในโครงการต่างๆ ที่ภาครัฐและเอกชนได้กระทำขึ้นในชุมชน							
45. ท่านได้มีโอกาสร่วมตัดสินใจก่อนที่จะตั้งโรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชน							
46. ท่านได้มีกิจกรรมร่วมกับโรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชน							
47. ท่านได้ร่วมเป็นคณะกรรมการที่ดำเนินการเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชน							
48. ก่อนที่จะตั้งโรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนท่านได้มีโอกาสร่วมลงประชามติ							
ตัวแปรแฝง นโยบายภาครัฐ หมายถึง แนวคิดในการจัดการของภาครัฐต่อการ บริการสาธารณะทางด้านโรงไฟฟ้าขยะ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดกฎหมาย การนำนโยบายไปปฏิบัติ ตลอดจนการควบคุมและติดตามผลการดำเนินงาน							
ตัวแปรสังเกตได้ การกำหนดนโยบาย หมายถึง ขั้นตอนของการได้มาของข้อความหรือวิธีการที่ถูกกำหนดโดยระดับสูง ขั้นตอนของการกำหนดนโยบายประกอบไปด้วย ขั้นการก่อตัวของนโยบายสาธารณะ(public policy making) ขั้นการกำหนดนโยบายสาธารณะ (public policy decision-making) ขั้นการนำเอานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ(public policy implementation) ขั้นการประเมินผลนโยบายสาธารณะ (public policy evaluation)และขั้นการต่อเนื่อง การทดแทนหรือการยุตินโยบายสาธารณะ (public policy maintenance/succession or termination)							
49. โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้ปฏิบัติตามกฎหมาย							
50. โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้จัดตั้งตาม พ.ร.บ.ของรัฐ							
51. โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ							
ตัวแปรสังเกตได้ ด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ขั้นตอนที่ครอบคลุมกิจกรรมทั้งมวลที่กระทำโดยรัฐบาลและเอกชน ทั้งปัจเจกบุคคลและกลุ่มบุคคล ซึ่งมีผลต่อการบรรลุความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าจากการตัดสินใจนโยบาย							
52. โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของรัฐ							

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

53. โรงไฟฟ้าขยะที่ตั้งในชุมชนของท่านได้ปฏิบัติตามข้อตกลงที่ได้ตกลงไว้กับชุมชน							
54. หน่วยงานภาครัฐที่ตั้งในชุมชนของท่านได้ดูแลควบคุมโรงไฟฟ้าขยะอย่างรัดกุม							
55. ท่านสามารถให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นต่อโรงไฟฟ้าได้อย่างไม่มีข้อจำกัด							
ตัวแปรสังเกตได้การจัดการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ หมายถึง กระบวนการที่ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจได้การวางแผนในอนาคตและการมองหาความช่วยเหลือจากวิธีการต่างๆ เพื่อลดการเกิดเหตุการณ์ในอนาคต							
56. ท่านเชื่อว่าโรงไฟฟ้าขยะสามารถแก้ไขปัญหาขยะล้นเมืองได้							
57. หากเกิดข้อขัดพิพาทระหว่างโรงไฟฟ้าขยะและชุมชนที่ท่านอาศัยอยู่จะมีหน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยแก้ไขได้							
58. หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าขยะ หน่วยงานภาครัฐสามารถตอบข้อสงสัยให้ท่านคลายความกังวลใจได้							
59. หากเกิดปัญหาที่เกี่ยวข้องกับโรงไฟฟ้าขยะ ทางหน่วยงานภาครัฐสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเร่งด่วน							

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ขอขอบคุณท่านผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โมเดลเชิงสาเหตุการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชนในประเทศไทย

สัมภาษณ์เชิงลึก

กลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการโรงไฟฟ้าขยะและผู้นำชุมชนที่อยู่ในชุมชนแวดล้อมกับโรงไฟฟ้าขยะจากเตาเผาขยะ 5 แห่ง จำนวน 9 ตัวอย่างโดยสอบถามใน ประเด็น ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะ การมีส่วนร่วมของชุมชน นโยบายภาครัฐและการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชนในประเทศไทย โดยที่สอดคล้องต่อกรอบแนวคิดในการวิจัยหรือไม่

ประเด็นที่ใช้ในการสัมภาษณ์

ประเด็นที่ 1 ท่านคิดว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน โปรดแสดงความคิดเห็น

ประเด็นที่ 2 ท่านคิดว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะหรือไม่ โปรดแสดงความคิดเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นที่ 3 ท่านคิดว่า นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน หรือไม่ โปรดแสดงความคิดเห็น

ประเด็นที่ 4 ท่านคิดนโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะหรือไม่ โปรดแสดงความคิดเห็น

ประเด็นที่ 5 ท่านคิดว่า นโยบายภาครัฐมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน หรือไม่ โปรดแสดงความคิดเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเด็นที่ 6 ท่านคิดว่า ระบบการจัดการโรงไฟฟ้าขยะมีอิทธิพลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน หรือไม่ โปรดแสดงความคิดเห็น

ประเด็นที่ 7 ท่านคิดว่า ปัจจัยใดที่สำคัญที่สุดส่งผลต่อการสร้างค่านิยมร่วมระหว่างโรงไฟฟ้าขยะกับชุมชน โปรดแสดงความคิดเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ผู้ตรวจแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถาม

ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ ผู้ตรวจแบบสอบถามจำนวน 5 ท่าน มีรายชื่อดังต่อไปนี้

ประเภทของผู้เชี่ยวชาญ	จำนวน	รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ/ตำแหน่ง
ผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม	2 ท่าน	1. นายวิศรุต ครุฑไกวัล ตำแหน่ง เลขาธิการสมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน
		2. นายอนันต์ พรหมดนตรี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม จังหวัดพิษณุโลก
ผู้เชี่ยวชาญด้านธุรกิจชุมชน	1 ท่าน	1. ดร.กรัณย์ สุทธารมณ์ ตำแหน่ง กรรมการผู้จัดการ บริษัท ประชารัฐรักสามัคคีเพชรบุรี (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด
ผู้เชี่ยวชาญด้านโรงไฟฟ้า	1 ท่าน	1. นายสมศักดิ์ กุญชรยาคง ตำแหน่ง รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ บมจ.เอสพีซีจี
ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ	1 ท่าน	1. ดร.ภานุวัฒน์ แตระกูล ตำแหน่ง คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ง

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

รายงานการวิจัยนี้ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ แลมีความเชี่ยวชาญทั้งสิ้น 10 ท่าน ได้แก่

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง
1	คุณสุภาพ สงวนทรัพย์	Assistant Communication Manager บมจ. Bangpo Environmental Complex. (BPEC)
2	คุณธีรพล ชุนเจริญ	นายกเทศมนตรี ตำบลบางปู เทศบาลตำบลบางปู เมืองสมุทรปราการ
3	คุณรวีโรจน์ ชัยพิมลผลิน	Section Manager บมจ. ทีพีไอ โพลีน เพาเวอร์
4	คุณวิบูลย์ศิริ บุญพัฒน์	ผู้จัดการแผนกประชาสัมพันธ์ บมจ.ทีพีไอ โพลีน เพาเวอร์
5	คุณชัยพฤกษ์ ฉายพุทธ	ปลัดเทศบาลทับกวาง เทศบาลทับกวาง จังหวัดสระบุรี
6	คุณสากล ฐินะกุล	อธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
7	คุณสมใจ สุวรรณศุภพนา	นายกเทศมนตรี เทศบาลนครภูเก็ต จ.ภูเก็ต
8	คุณจันทิมา มงคล	รักษาการหัวหน้างานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หน่วยงาน : เทศบาลนครภูเก็ต จ.ภูเก็ต
9	คุณกิตติศักดิ์ อภิชาติบุตร	PUBLIC RELATION MANAGER บจก.พีเจที เทคโนโลยี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก จ

รายชื่อโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายชื่อโรงงานผลิตไฟฟ้าจากขยะที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบแล้ว จำนวน 21 แห่ง

1) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีการเผาไหม้/เตาเผาขยะ จำนวน 5 โครงการ ได้แก่

(1) โครงการโรงไฟฟ้าจากเตาเผาขยะ บจก. พีเจที เทคโนโลยี (โครงการ 1, 2)
ที่ตั้งโรงไฟฟ้า: ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครภูเก็ต 115/23-24 หมู่ 1 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000

(2) โครงการโรงไฟฟ้าจากเตาเผาขยะ บจก. พีเจที เทคโนโลยี
ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร ที่ดิน G 836 ตำบลบ้านเก่า อำเภอเมือง ชลบุรี 20000

(3) โครงการโรงไฟฟ้าจากเตาเผาขยะ เทศบาลนครภูเก็ต
ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครภูเก็ต หมู่ 1 ถนนรัตนโกสินทร์ 200 ปี ตำบลวิชิต อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 83000

(4) โครงการโรงไฟฟ้าขยะ บจก. ทีพีไอ โพลีน เพาเวอร์ (โครงการ 3)
ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 299 หมู่ 5 ถนนมิตรภาพ ตำบลทับกวาง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี 18260

(5) โครงการโรงไฟฟ้าขยะ บจก. บางปูเอนไวรอนเมนทอล คอมเพล็กซ์
ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : นิคมอุตสาหกรรมบางปู 965 หมู่ 2 ซอย 3B ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ 10280

2) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีแก๊สซิฟิเคชั่น จำนวน 4 โครงการ ได้แก่

(1) โครงการกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนและแปรรูปเป็นพลังงานไฟฟ้า บจก. จีเดค
ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครหาดใหญ่ 2044/88 หมู่ 3 ถนนสนามบิน-ลพบุรีราเมศวร์ ตำบลควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110

(2) โครงการโรงไฟฟ้าก๊าซเชื้อเพลิงจากขยะ บจก. เกาะแก้ว กรีน เอ็นเนอร์ยี่แมเนจเมนท์
ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 103 หมู่ 2 ตำบลสากเหล็ก อำเภอสากเหล็ก จังหวัดพิจิตร 66160

(3) โครงการโรงไฟฟ้าก๊าซเชื้อเพลิงจากขยะ บจก. อินทจันทร์คลีน เอ็นเนอร์ยี่
ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 77 หมู่ 12 ตำบลท่าขุนราม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร 62000

(4) โครงการโรงไฟฟ้าก๊าซเชื้อเพลิงจากขยะ บจก. พลังงานพอเพียง
ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 6 หมู่ 5 ถนนเศรษฐกิจ 1 อำเภอนาดี จังหวัดสมุทรสาคร 74000

3) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีการย่อยสลายแบบไม่ใช้ออกซิเจน มี 4 โครงการ ได้แก่

(1) โครงการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และกระแสไฟฟ้าจากขยะมูลฝอย เทศบาลนครนครราชสีมา
ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย ทน. นครราชสีมา 425 ถนนโพธิ์กลาง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 30000

(2) โครงการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และพลังงาน เทศบาลนครระยอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอย ทน. ระยอง 22/13 ถนนสมุทรเจดีย์ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง 21000

(3) โครงการโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงก๊าซชีวภาพจากบ่อหมักขยะชุมชน บจก.โรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนทุ่งสง ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 58/2 หมู่ 7 ก่อไผ่ ถนนทุ่งสง-ตรัง ตำบลที่วัง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80110

(4) โครงการโรงไฟฟ้าก๊าซชีวภาพจากบ่อหมักขยะ บจก. รักษ์บ้านเรา ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : ศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยแบบบูรณาการ เทศบาลเมืองท่าโขลง ถนนนวนคร 16 นิคมอุตสาหกรรมนวนคร ตำบลท่าโขลง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 12120

4) โครงการที่ใช้เทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะ มีจำนวน 8 โครงการ ได้แก่

(1) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บจก. ซีนิท กรีน เอ็นเนอยี ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 39 หมู่ 8 ตำบลทุ่งบัว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73180

(2) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บจก. บางกอก กรีนเพาเวอร์ ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 49 หมู่ 8 ตำบลทุ่งบัว อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73140

(3) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บจก. เจริญสมพงษ์ ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 142/4 หมู่ 14 ซอยกิ่งแก้ว 37 ถนนกิ่งแก้ว ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 10540

(4) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บจก. เจริญสมพงษ์ ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 150/28 หมู่ 3 ถนน 304 ตำบลท่าถ่าน อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา 24120

(5) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บจก. โรงไฟฟ้าบ้านตาล ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 337 หมู่ 7 ตำบลบ้านตาล อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ 50240

(6) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บจก. ท่าเชียงทอง ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 209 หมู่ 7 ตำบลบ้านตาล อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่

(7) โครงการโรงไฟฟ้าจากก๊าซหลุมฝังกลบขยะชุมชน บจก. แอคทีฟซินเนอร์ยี่ ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 7 หมู่ 10 อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73180

(8) โครงการผลิตกระแสไฟฟ้าจากก๊าซขยะตามแนวพระราชดำริคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ที่ตั้งโรงไฟฟ้า : 60 หมู่ 21 ตำบล.สระสี่มุม อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73140

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล นายธรรศพงศ์ ชัยเลิศพงศ์

วัน เดือน ปี เกิด 11 พฤษภาคม 2506

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 201 ถนนประชาอุทิศ แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ
กรุงเทพมหานคร 10140

สถานที่ทำงาน บริษัท ตรีสกุล จำกัด
201 ถนนประชาอุทิศ แขวงราษฎร์บูรณะ เขตราษฎร์บูรณะ
กรุงเทพมหานคร 10140
โทร : +660 870 8828 – 9
E-mail Address : cthaspong@gmail.com

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2529 สาขาวิศวกรรมโยธา
วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี
พ.ศ. 2547 สาขาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาอื่น ๆ พ.ศ. 2554 ประกาศนียบัตรชั้นสูง
หลักสูตรการบริหารเศรษฐกิจสาธารณะ สำหรับนักบริหารระดับสูง
รุ่นที่ 10 สถาบันพระปกเกล้า
พ.ศ. 2555 ประกาศนียบัตรชั้นสูง
หลักสูตรนักบริหารระดับสูง ธรรมศาสตร์เพื่อสังคม รุ่นที่ 4
สถาบันสัญญาธรรมศักดิ์เพื่อประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
พ.ศ. 2558 ประกาศนียบัตร
หลักสูตรธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมสำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ 2
กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน (ต่อ)

การศึกษาอื่น ๆ

พ.ศ. 2559 ประกาศนียบัตรชั้นสูง
หลักสูตรการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ 19 สถาบันพระปกเกล้า
พ.ศ. 2559 ประกาศนียบัตร
หลักสูตรการบริหารจัดการด้านความมั่นคงขั้นสูง รุ่นที่ 8
สมาคมวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ในพระบรมราชูปถัมภ์

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2529 – 2533 วิศวกรโยธาประจำสำนักงาน
Sino – Thai Engineering & Construction Co., Ltd.
พ.ศ. 2534 – 2535 ผู้จัดการแผนกประจำฝ่ายจัดการ
บริษัท นครหลวงคอนกรีต จำกัด (ในเครือ บมจ. ปูนซีเมนต์นครหลวง)
พ.ศ. 2535 – 2540 ผู้จัดการทั่วไป
บริษัท จิตไพบูลย์ จำกัด
พ.ศ. 2535 – 2540 ผู้จัดการทั่วไป
บริษัท จิตไพบูลย์ จำกัด
พ.ศ. 2540 – ปัจจุบัน กรรมการผู้จัดการ
บริษัท ตรีสกุล จำกัด

ประวัติการทำงานทางสังคม

พ.ศ. 2552 – 2553 เลขานุการประธานคณะกรรมการท่องเที่ยวและกีฬา
สภากรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2555 – ปัจจุบัน กรรมการ
สมาคมแห่งสถาบันพระปกเกล้า
พ.ศ. 2556 – ปัจจุบัน สมาชิกก่อตั้ง
สโมสรโรตารี ทวีวัฒนา ภาค 3350 โรตารีสากล
พ.ศ. 2557 – 2560 ผู้พิพากษาสมทบ
ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ. 2561 – ปัจจุบัน ผู้พิพากษาสมทบ
ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสุพรรณบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน (ต่อ)

ผลงานวิจัย

1. Antecedents to Creating Shared Value at Thai Waste-to-Energy Facilities.

Thaspong Chailertpong and Thepparat Phimolsathien

The journal of Sustainable Development of Energy, Water and Environment Systems - JSDEWES. Paper is expected to be published in Volume 6, Issue 3, in September 2018)

2. Creating Shared Value in Waste to Energy (WtE) Power Plate Communities.

Thaspong Chailertpong and Thepparat Phimolsathien

Paper will be included for publication in the August 2018 Special Issue of the Asia-Pacific Social Science Review (Scopus).

3. Solving global problems: Waste to power while creating stakeholder shared value.

Thaspong Chailertpong and Thepparat Phimolsathien

BEH – Business and Economic Horizons.

Volume 14 / Issue 1 / 2018 / pp.54-74

ISSN: 1804-5006 / www.academicpubishingplatforms.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้